

Reglur fagnaðareringisins

*Peir munu . . . kynnast lausnara sínum og
einmitt þeim kenningaratriðum hans sem þekkja
þarf til að komast til hans og láta frelsast.*

1 Nefi 15:14

Reglur fagnaðareringisins

Útgefandi:
Kirkja Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu
Salt Lake City, Utah

Ábendingar og tillögur varðandi bók þessa eru vel þegnar.

Sendið þær vinsamlega til
Curriculum Development,
50 East North Temple Street,
Salt Lake City, Utah 84150-9924,
netfang: cur-development@ldschurch.org.

Skráið vinsamlega nafn ykkar, heimilisfang, deild og stiku.

Gætið þess að heiti bókarinnar komi fram. Skráið síðan athugasemdir ykkar og tillögur varðandi kosti bókarinnar og hugsanlegar endurbætur.

© 1978, 2009 Intellectual Reserve, Inc.

Allur réttur áskilinn

Prentað í Þýskalandi

Samþykkt á ensku: 5/07.

Efnisyfirlit

<i>Aðfaraorð</i>	1
<i>Kaflí 1</i> Himneskur faðir okkar	5
<i>Kaflí 2</i> Himnesk fjölskylda okkar	9
<i>Kaflí 3</i> Jesús Kristur, okkar útvaldi leiðtogi og frelsari	13
<i>Kaflí 4</i> Frelsi til að velja	17
<i>Kaflí 5</i> Sköpunin	23
<i>Kaflí 6</i> Fall Adams og Evu	27
<i>Kaflí 7</i> Heilagur andi	30
<i>Kaflí 8</i> Beðið til himnesks föður okkar	33
<i>Kaflí 9</i> Spámenn Guðs	39
<i>Kaflí 10</i> Ritningar	43
<i>Kaflí 11</i> Líf Krists	49
<i>Kaflí 12</i> Friðþægingin	59
<i>Kaflí 13</i> Prestdæmið	67
<i>Kaflí 14</i> Skipulag prestdæmisins	71
<i>Kaflí 15</i> Sáttmálsþjóð Drottins	79
<i>Kaflí 16</i> Kirkja Jesú Krists fyrir á tímum	85
<i>Kaflí 17</i> Kirkja Jesú Krists nú á dögum	91
<i>Kaflí 18</i> Trú á Jesú Krist	99
<i>Kaflí 19</i> Iðrun	105
<i>Kaflí 20</i> Skírn	111
<i>Kaflí 21</i> Gjóf heilags anda	117
<i>Kaflí 22</i> Gjafir andans	121

<i>Kafl</i> 23	Sakramentið	129
<i>Kafl</i> 24	Hvíldardagurinn	135
<i>Kafl</i> 25	Fasta	141
<i>Kafl</i> 26	Förn	145
<i>Kafl</i> 27	Starf og sjálfsábyrgð	151
<i>Kafl</i> 28	Þjónusta	157
<i>Kafl</i> 29	Heilbrigðislögmál Drottins	163
<i>Kafl</i> 30	Kærleikur	169
<i>Kafl</i> 31	Heiðarleiki	175
<i>Kafl</i> 32	Tíund og fórnargjafir	181
<i>Kafl</i> 33	Trúboðsverk	185
<i>Kafl</i> 34	Þroskun hæfileika okkar	193
<i>Kafl</i> 35	Hlýðni	197
<i>Kafl</i> 36	Fjölskyldan getur verið eilíf	205
<i>Kafl</i> 37	Ábyrgð fjölskyldunnar	209
<i>Kafl</i> 38	Eilíft hjónaband	215
<i>Kafl</i> 39	Skírlífislögmálið	221
<i>Kafl</i> 40	Musterisverk og ættfræði	231
<i>Kafl</i> 41	Andaheimurinn að jarðlífi loknu	237
<i>Kafl</i> 42	Samansöfnun Ísraelsættar	243
<i>Kafl</i> 43	Tákn síðari komunnar	249
<i>Kafl</i> 44	Síðari koma Jesú Krists	255
<i>Kafl</i> 45	Þúsundarárikið	261
<i>Kafl</i> 46	Lokadómurinn	265
<i>Kafl</i> 47	Upphafning	271
<i>Myndaskrá</i>		277
<i>Efnisatriðaskrá</i>		279

Aðfaraorð

Námsleiðbeiningar og handbók kennara

Reglur fagnaðarerindisins var rituð bæði sem persónuleg námsbók og handbók fyrir kennara. Þegar þið nemið hana, leitandi eftir anda Drottins, getur skilningur ykkar vaxið og vitnisburður um Guð föðurinn, Jesú Krist og friðþægingu hans, og endurreisn fagnaðarerindisins. Þið getið fundið svör við spurningum lífsins, öðlast fullvissu um tilgang ykkar og verðmæti ykkar sjálfra, og mætt eigin áskorunum og fjölskyldunnar með trú.

Leiðbeiningar varðandi kennslu í kirkjunni og á heimilinu

Að vera kennari er mikil ábyrgð, en því fylgja mörg tækifæri til að styrkja aðra og sjá til þess að þeir séu „nærðir hinu góða orði Guðs“ (Moró 6:4). Þið munuð kenna með árangri þegar þið fylgið þessum reglum:

- Elskið þá sem þið kennið.
- Kennið með andanum.
- Kennið kenningarnar.
- Stuðlið að kostgæfni í námi.

Elskið þá sem þið kennið

Þegar þið sýnið þeim kærleik sem þið kennið, verða þau mót-tækilegri fyrir anda Drottins. Þau verða áhugasamari um námið og opnari fyrir ykkur og öðrum. Kappkostið að kynnast þeim sem þið kennið og látið þau finna að ykkur er raunverulega annt um þau. Verið næm fyrir áskorunum þeirra sem hafa sérþarfir. Skapið þægilegt umhverfi í bekk ykkar svo að þátttakendur eigi gott með að leita hjálpar ykkar með hvaða spurningar sem þeir hafa varðandi reglur fagnaðarerindisins og hvernig á að tileinka sér þær.

Andi Drottins mun verða nærstaddur þegar ást og eining ríkja. Drottinn sagði: „Nýtt boðorð gef ég yður, að þér elskið hver annan. Eins og ég hef elskað yður, skuluð þér einnig elska hver annan“ (Jóh 13:34).

Fyrir meira um þetta málefni, sjá *Teaching, No Greater Call*, bls. 31–39.

Kenna með andanum

Það mikilvægasta sem þið munuð nokkru sinni kenna eru kenningar Krists eins og þær eru opinberaðar í ritningunum og með nútíma spámönnum og eins og þær eru staðfestar af heilögum anda. Til þess að gera þetta með árangri, verðið þið að hafa anda Drottins. „Andinn skal veitast yður með trúarbæn,“ sagði Drottinn, „og ef þér meðtakið ekki andann, munuð þér ekki kenna“ (K&S 42:14; sjá ennig K&S 50:13–22). Heilagur andi er hinn raunverulegi kennari, og því er mikilvægt að skapa umhverfi þar sem andi Drottins getur dvalist.

Fyrir meira um þetta málefni, sjá *Teaching, No Greater Call*, bls. 41–48.

Kennið kenninguna

Nemið kaflann rækilega áður en þið kennið hann, til þess að vera viss um að þið skiljið kenninguna. Nemið einnig viðbótar ritningargreinarnar sem skráðar eru við lok kaflans. Þið munuð kenna af meiri einlægni og krafti þegar kenningarnar í kaflanum hafa haft áhrif á ykkur persónulega. Verið aldrei með vangaveltur um kirkjukenningar. Kennið einungis það sem er stutt af ritningunum, af orðum síðari daga spámanna og postula, og heilögum anda (sjá K&S 42:12–14; 52:9).

Ef þið hafið verið kölluð til að kenna sveit eða bekk og notið þessa bók, skiptið henni þá ekki út fyrir annað efni, hversu áhugavert sem það kann að vera. Haldið ykkur við ritningarnar og orð þessarar bókar. Notið persónulega reynslu, eftir því sem við á, og greinar úr tímaritum kirkjunnar, til stuðnings við kennsluna.

Fyrir meira um þetta málefni, sjá *Teaching, No Greater Call*, bls. 50–59.

Stuðlið að kostgæfni í námi

Þegar þið kennið, hjálpið þá öðrum að sjá hvernig reglur fagnaðar-erindisins eiga við í daglegu lífi. Örvíð umræður um hvernig þessar reglur geta haft áhrif á tilfinningar okkar varðandi Guð, okkur sjálf, fjölskyldu okkar og nágretta okkar. Hvetjið þátttakendur til að lifa í samræmi við reglurnar.

Reynið að fá eins margt fólk og mögulegt er til þátttöku í lexíunum. Þið getið gert þetta með því að bjóða þeim að lesa upphátt, svara spurningum, eða deila reynslu sinni, en gerið það þó því aðeins að þið séuð viss um að það komi þeim ekki úr jafnvægi. Þið getið deilt út sérstökum verkefnum til þátttakenda við undirbúning kennslunnar. Verið næm fyrir þörfum og tilfinningum annarra. Þið kunnið að þurfa að tala einslega við einhverja fyrir kennslu og spyrja hvað þeim finnst um að taka þátt.

Fyrir meira um þetta málefni, sjá *Teaching, No Greater Call*, bls. 61–74.

Viðbótar hjálp fyrir kennara

Hver kafli í þessari bók geymir eina eða tvær ábendingar fyrir kennara. Þær ábendingar fela í sér hugmyndir sem geta hjálpað ykkur í viðleitni ykkar við að elska þá sem þið kennið, kenna með andanum, kenna kenninguna og stuðla að kostgæfni í námi meðal þeirra sem þið kennið.

Himneskur faðir okkar

Kafla 1

Guð er til

- Nefnið eitthvað af því sem ykkur finnst vitna um að Guð sé til.

Alma, spámaður í Mormónsbók, ritaði: „Allir hlutir sýna fram á, að Guð er til. Já, jafnvel jörðin og allt, sem á henni er, já, og snúningur hennar, já, og öll himintunglin, sem snúast á sinn reglubundna hátt, bera því vitni, að til er æðri skapari“ (Al 30:44). Við getum litið upp í himininn að kvöldlagi til að fá hugmynd um hvað Alma átti við. Þar eru milljónir stjarna og pláneta, allt í fullkominni reglu. Þær komust ekki þangað af tilviljun. Við getum séð verk Guðs á himnum og á jörðu. Hinar mörgu fögru plöntur, hinn mikli fjöldi dýrategunda, fjöllin, fljótin, skýin sem færa okkur regn og snjó – allt vitnar þetta fyrir okkur að til sé Guð.

Spámennirnir hafa kennt okkur að Guð sé hinn almáttugi stjórnandi alheimsins. Guð dvelur á himnum (sjá K&S 20:17). Með syni sínum, Jesú Kristi, skapaði hann himnana og jörðina og allt sem í þeim er (sjá 3 Ne 9:15; HDP Móse 2:1). Hann gjörði mánnann, stjörnurnar og sólina. Hann skipulagði þennan heim og gaf honum form, hreyfingu og líf. Hann fyllti loftið og vatnið af lifandi verum. Hann þakti hæðir og sléttur með alls kyns dýralífi. Hann gaf okkur dag og nótt, sumar og vetur, tíma sáningar og uppskeru. Hann gjörði manninn í sinni eigin mynd til að ríkja yfir annarri sköpun sinni (sjá 1 Mós 1:26–27).

Guð er hin æðsta og algjöra vera sem við trúum á og sem við tilbiðjum. Hann er „hið mikla foreldri alheimsins,“ og hann „lítur á mannkynið í heild með föðurlegri umhyggju og ættföðurlegri

Fyrir kennara: Notið spurningar við upphaf kafla til að koma af stað umræðum og beinið nemendum eða fjölskyldumeðlimum að textanum til að finna meiri upplýsingar. Notið spurningar við lok kafla til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að ígrunda og ræða merkingu þess sem þeir hafa lesið og tileinka sér það í lífi sínu.

virðingu“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 39).

Eðli Guðs

- Hverjir eru sumir eiginleika Guðs?

Vegna þess að við erum sköpuð eftir hans mynd (sjá HDP Móse 2:26; 6:9), vitum við að líkami okkar er líkur líkama hans. Eilífur andi hans dvelur í áþreifanlegum líkama af holdi og beinum (sjá K&S 130:22). Hins vegar er líkami Guðs fullkomnaður og dýrðlegur, með óumræðilegri dýrð.

Guð er fullkominn. Hann er Guð réttlætis, með eiginleika eins og ást, miskunn, kærleika, sannleik, kraft, trú, þekkingu og dómgreind. Hann hefur allan mátt. Hann þekkir alla hluti. Hann er fullur góðvildar.

Allir góðir hlutir koma frá Guði. Allt sem hann gerir miðar að því að hjálpa börnum hans að líkjast honum. Hann hefur sagt: „Því að sjá. Þetta er verk mitt og dýrð mín – að gjöra ódauðleika og eilíft líf mannsins að veruleika“ (HDP Móse 1:39).

- Hvers vegna er mikilvægt fyrir okkur að skilja eðli Guðs?

Öðlast þekkingu á Guði

- Hvernig getum við öðlast þekkingu á Guði?

Að þekkja Guð er svo mikilvægt að frelsarinn sagði: „En það er hið eilífa líf að þekkja þig, hinn eina sanna Guð, og þann sem þú sendir, Jesú Krist“ (Jóh 17:3).

Æðsta og fremsta boðorðið er: „Elska skalt þú Drottin, Guð þinn, af öllu hjarta þínu“ (Matt 22:37).

Því betur sem við þekkjum Guð, því meira elskum við hann og höldum boðorð hans (sjá 1 Jóh 2:3–5). Með því að halda boðorð hans getum við orðið líkari honum.

Við getum þekkt Guð ef við:

1. Trúum að hann sé til og að hann elski okkur (sjá Mósía 4:9).
2. Nemum ritningarnar (sjá 2 Tím 3:14–17).

3. Biðjum til hans (sjá Jakbr 1:5).

4. Höldum öll boðorð hans eftir bestu getu (sjá Jóh 14:21–23).

Pegar við gerum þessa hluti, tökum við að þekkja Guð og að lokum eignast eilíft líf.

- Ígrundið hvað þið getið gert til að komast nær Guði.

Viðbótarritningargreinar

- Post 7:55–56 (sonurinn til hægri handar föðurnum)
- K&S 88:41–44 (eiginleikar Guðs)
- Sálm 24:1 (jörðin er Drottins)
- HDP Móse 1:30–39 (sköpunin)
- Al 7:20 (Guð getur ekki gert rangt)
- Joseph Smith – Saga 1:17 (faðirinn og sonurinn eru aðskildar verur)
- Al 5:40 (allt gott er frá Guði komið)
- Jóh 14:6–9 (sonurinn og faðirinn eru eins)
- Morm 9:15–20 (Guð kraftaverka)
- Amos 3:7 (Guð opinberunar)
- Jóh 3:16 (Guð ástar)

Himnesk fjölskylda okkar

Kaflí 2

Við erum börn okkar himneska föður

- Hvað kenna ritningarnar og síðari daga spámenn okkur um ættartengsl okkar við Guð?

Guð er ekki aðeins stjórnandi okkar og skapari, hann er einnig himneskur faðir okkar. Allir menn og konur eru bókstaflega synir og dætur Guðs. „Maðurinn, sem andi, var getinn og fæddur af himneskum foreldrum, og alinn upp til þroska í eilífum hóbýlum föðurins, áður en hann kom til jarðar í stundlegum líkama“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 335).

Hver einasta persóna sem nokkru sinni hefur fæðst á jörðu er andabróðir okkar eða systir. Vegna þess að við erum andabörn Guðs, höfum við erft möguleikana til að þroska með okkur guðlega eiginleika hans. Með friðþægingu Jesú Krists getum við orðið lík okkar himneska föður og meðtekið fyllingu gleðinnar.

- Hvernig áhrif hefur sú þekking, að þú ert barn Guðs, á þig, hugsanir þínar, orð og gerðir?

Við þróuðum persónuleika og hæfileika á meðan við lifðum á himnum

- Hugsid um hæfileika og gjafir sem þið hafið verið blessuð með.

Ritningarnar kenna okkur að spámennirnir bjuggu sig undir að verða leiðtogar á jörðu á meðan þeir voru enn andar á himni Al 13:1–3). Áður en þeir fæddust í dauðlegum líkama, forvígði (valdi) Guð þá til að verða leiðtoga á jörðu. Jesús, Adam og Abraham voru meðal þessara leiðtoga (sjá Abr 3:22–23). Joseph Smith kenndi að „hver maður sem hefur köllun til að þjóna íbúum

Fyrir kennara: Þið þurfið ekki að kenna allt efnið í hverjum kafla. Þegar þið í bænaránda búid ykkur undir að kenna, leitið þá leiðsagnar andans til að vita hvaða hluta kaflans þið ættuð að fara yfir og hverra spurninga þið ættuð að spyrja.

heimsins var [for]vígður í þeim sérstaka tilgangi“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 511). Engu að síður eru allir á jörðinni frjálssir að því að meðtaka eða hafna öllum tækifærum til að þjóna.

Við vorum ekki öll eins á himnum. Við vitum, til dæmis, að við vorum synir eða dætur himneskra foreldra – karlkyns eða kvenkyns (sjá „Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins,“ *Vonarstjarnan*, júní 1996, 10). Við höfðum mismunandi sérgáfur og hæfileika og við vorum kölluð til að gera mismunandi hluti á jörðu. Við getum lært meira um „eilífa möguleika“ okkar, þegar við tökum á móti patriarkablessun okkar (sjá Thomas S. Monson, í Conference Report, okt. 1986, 82; eða *Ensign*, nóv. 1986, bls. 66).

Hula hvílir yfir minningum okkar um lífið í fortílverunni, en faðir okkar á himnum veit hver við erum og hvað við gerðum áður en við komum hingað. Hann hefur valið tímann og staðinn fyrir hvert og eitt okkar að fæðast, svo að við getum lært þær lexíur sem við persónulega þörfnumst og getum gert sem mest gagn með einstaklingsbundnum hæfileikum okkar og persónuleika.

- Hvernig hafa hæfileikar annars fólks blessað ykkur? Hvernig geta hæfileikar ykkar og gjafir blessað aðra?

Himneskur faðir setti fram þá áætlun fyrir okkur að verða lík honum

- Hvernig hjálpar jarðlífið okkur að verða lík himneskum föður?

Himneskur faðir okkar vissi að við gætum ekki þroskast fram úr ákveðnu marki nema við yfirgæfum hann um tíma. Hann vildi að við þroskuðum þá guðlegu eiginleika sem hann hefur. Til að gera það, þurftum við að yfirgefa heimili okkar í fortílverunni til að reynt yrði á okkur og við öðluðumst reynslu. Andi okkar þurfti að íklæðast líkama. Við mundum þurfa að yfirgefa líkama okkar við dauða og sameinast honum að nýju í upprisunni. Síðan mundum við taka við ódauðlegum líkama líkum þeim sem himneskur faðir

Fyrir kennara: Nemendur eða fjölskyldumeðlimir eru líklegri til að koma með úthugsuð svör við spurningum, ef þeim er veittur tími til að ígrunda viðbrögð sín. Eftir að hafa spurt, gætuð þið til dæmis sagt: „Vinsamlega takið ykkur eina mínútu til að hugleidda svar ykkar og þá mun ég biðja um svör.“ Gefið þeim síðan tíma til að ígrunda.

okkar hefur. Ef við stæðumst próf okkar, mundum við meðtaka þá fyllingu gleðinnar sem himneskur faðir hefur meðtekið (sjá K&S 93:30–34).

Himneskur faðir kallaði saman stórþing himna til að kynna áætlun sína um framþróun okkar (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 209, 511). Við lærðum, að ef við fylgðum áætlun hans, mundum við verða lík honum. Við mundum verða reist upp; við mundum hafa allt vald á himni og jörðu; við mundum verða himneskir foreldrar og eignast andabörn rétt eins og hann gerir (sjá K&S 132:19–20).

Við lærðum að hann mundi leggja okkur til jörð þar sem við mundum sanna okkur (sjá Abr 3:24–26). Hula mundi hylja minningar okkar og við mundum gleyma okkar himneska heimili. Þetta yrði nauðsynlegt svo að við gætum beitt sjálfræði okkar til að velja gott eða illt án þess að minningin um líf okkar hjá himneskum föður hefði þar áhrif. Þannig gætum við hlýtt honum vegna trúar okkar á hann, ekki vegna þekkingar okkar eða minninga um hann. Hann mundi hjálpa okkur að þekkja sannleikann þegar við heyrðum hann aftur á jörðinni (sjá Jóh 18:37).

Á stórþinginu lærðum við einnig um tilganginn með framþróun okkar: að hafa fyllingu gleðinnar. Á hinn bóginn lærðum við einnig, að sumir mundu verða blektir, velja aðrar leiðir og tapa áttum. Við lærðum að við myndum öll mæta erfiðleikum í lífi okkar: veikindum, vonbrigðum, sársauka, sorg og dauða. En við skildum að þetta yrði okkur gefið til að við öðluðumst reynslu og okkur til góðs (sjá K&S 122:7). Ef við leyfðum það, mundu þessir erfiðleikar hreinsa okkur fremur en sigrast á okkur. Þeir mundu kenna okkur þolgæði, þolinmæði og kærleika (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15–16).

Á þessu þingi lærðum við einnig, að vegna veikleika okkar mundum við öll syndga, nema lítil börn (sjá K&S 29:46–47). Við lærðum, að okkur yrði lagður til frelsari svo að við gætum sigrast á syndum okkar og sigrast á dauða með upprisunni. Við lærðum, að ef við legðum trú okkar á hann, hlýddum orði hans og fylgðum

fordæmi hans, yrðum við upphafin og mundum verða lík okkar himneska föður. Við mundum meðtaka fyllingu gleðinnar.

- Skráið nokkra af eiginleikum himnesks föður. Hvernig hjálpar sálhjálparáætlunin okkur að þroska þessa eiginleika?

Viðbótarritningargreinar

- Hebr 12:9 (Guð er faðir anda okkar)
- Job 38:4–7 (óbeint fjallað um líf í fortílveru)
- Abr 3:22–28 (sýn yfir líf í fortílveru)
- Jer 1:5 (sýn yfir líf í fortílveru)
- K&S 29:31–38 (sýn yfir líf í fortílveru)
- HDP Móse 3:4–7 (andleg og stundleg sköpun)
- 1 Kor 15:44 (andleg og stundleg sköpun)
- K&S 76:23–24 (getnir synir og dætur)
- K&S 132:11–26 (áætlun um framþróun)

Jesús Kristur, okkar útvaldi leiðtogi og frelsari

Kafla 3

Þörf var fyrir frelsara og leiðtoga

- Hvers vegna þurftum við að yfirgefa návist himnesks föður?
Hvers vegna þörfnumst við frelsara?

Þegar áætlunin um sáluhjálpar okkar var lögð fyrir okkur í andaheimi fortíluverunnar, vorum við svo hamingjusöm að við hrópuðum af gleði (sjá Job 38:7).

Við skildum að við yrðum að yfirgefa himneskt heimili okkar um tíma. Við mundum ekki lifa í návist okkar himneska föður. Á meðan við værum í burtu frá honum, mundum við öll syndga og sum okkar mundu tapa áttum. Himneskur faðir þekkti og elskaði hvert og eitt okkar. Hann vissi að við mundum þarfnast hjálpar, og því skipulagði hann leið til að hjálpa okkur.

Við þörfnuðumst frelsara til að gjalda fyrir syndir okkar og til að kenna okkur hvernig við kæmumst aftur til himnesks föður. Faðir okkar sagði: „Hvern á ég að senda?“ (Abr 3:27). Jesús Kristur, sem var kallaður Jehóva, sagði: „Hér er ég, send mig“ (Abr 3:27; sjá einnig HDP Móse 4:1–4).

Jesús var fús til að koma til jarðar, gefa líf sitt fyrir okkur og taka á sig syndir okkar. Hann, eins og himneskur faðir, vildi að við veldum hvort við mundum hlýða boðorðum himnesks föður. Hann vissi að við yrðum að vera frjáls til þess að sanna hvort við værum verðug upphafningar. Jesús sagði: „Faðir, verði þinn vilji og þín sé dýrðin að eilífu“ (HDP Móse 4:2).

Satan, sem var kallaður Lúsifer, kom einnig og sagði: „Sjá, hér er ég, send mig, ég mun vera sonur þinn og ég mun endurleysa allt

mannkyn, svo að ekki glatist ein sál, og vissulega mun ég gjöra það. Veit mér þess vegna heiður þinn“ (HDP Móse 4:1). Satan vildi þvinga okkur öll til að gjöra vilja sinn. Undir hans áætlun hefðum við ekki haft leyfi til að velja. Hann hefði afnumið það valfrelsi sem faðir okkar hafði gefið okkur. Satan vildi hljóta allan heiðurinn af sáluhjálpi okkar. Samkvæmt hans skilmálum hefði tilgangur okkar með því að koma til jarðar orðið að engu (sjá *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 207).

Jesús Kristur varð okkar útvaldi leiðtogi og frelsari

- Þegar þið lesið þennan hluta, hugsið þá um tilfinningar þær sem þið berið til frelsarans.

Eftir að hafa hlýtt á báða synina tala sagði himneskur faðir: „Ég mun senda þann fyrsta“ (Abr 3:27).

Jesús Kristur varð fyrir valinu og forvígður til að verða frelsari okkar. Margar ritningargreinar segja frá þessu (sjá, til dæmis, 1 Pét 1:19–20; HDP Móse 4:1–2). Ein ritningargrein segir okkur, að löngu áður en Jesús fæddist, hafi hann birst spámanni í Mormónsbók, þekktum sem bróðir Jareds, og sagt: „Sjá. Ég er sá sem fyrirbúinn var frá grundvöllun veraldar til að endurleysa fólk mitt. Sjá. Ég er Jesús Kristur. . . . Í mér mun allt mannkyn eiga líf og það eilíflega, já, þeir sem á nafn mitt munu trúá“ (Eter 3:14).

Þegar Jesús lifði á jörðu, kenndi hann: „Ég er stiginn niður af himni, ekki til að gjöra vilja minn, heldur vilja þess, er sendi mig. . . . Því sá er vilji föður míns, að hver sem sér soninn og trúir á hann, hafi eilíft líf, og ég mun reisa hann upp á efsta degi“ (Jóh 6:38, 40).

Stríðið á himni

Himneskur faðir valdi Jesú Krist til að vera frelsari okkar og því varð Satan reiður og gerði uppreisn. Það varð stríð á himni. Satan og fylgjendur hans börðust gegn Jesú Kristi og fylgjendum hans. Fylgjendur frelsarans sigruðu [Satan] „fyrir blóð lambsins og fyrir orð vitnisburðar síns“ (Op 12:11).

Í þessari miklu uppreisn var Satan og öllum þeim öndum sem fylgdu honum vísað úr návist Guðs og þeim varpað niður af himni.

Priðjungi herskara himna var refsað fyrir að fylgja Satan (sjá K&S 29:36). Þeim var neitað um þann rétt að meðtaka dauðlegan líkama.

Vegna þess að við erum hér á jörðu og höfum dauðlegan líkama, vitum við að við völdum að fylgja Jesú Kristi og okkar himneska föður. Satan og fylgjendur hans eru líka á jörðinni, en sem andar. Þeir hafa ekki gleymt hver við erum og þeir eru umhverfis okkur daglega, freista okkar og lokka okkur til að gera það sem ekki er himneskum föður okkar að skapi. Í lífi okkar í fortílverunni kusum við að fylgja Jesú Kristi og samþykkja áætlun Guðs. Við verðum að halda áfram að fylgja Jesú Kristi hér á jörðu. Aðeins með því að fylgja honum getum við horfið aftur til okkar himneska heimilis.

- Með hvaða hætti heldur stríðið á himni áfram í dag?

Við höfum kenningar frelsarans til að fylgja

- Hugleiðið hvaða áhrif kenningar frelsarans hafa haft á ykkur.

Allt frá upphafi hefur Jesús Kristur opinberað fagnaðarerindið, sem segir okkur hvað við verðum að gera til að komast aftur til himnesks föður. Á tilætluðum tíma kom hann sjálfur til jarðar. Hann kenndi sálhjálpárætlunina og upphafningu með orði sínu og með lífi sínu. Hann stofnsetti kirkju sína og prestdæmi sitt á jörðu. Hann tók syndir okkar á sig.

Með því að fylgja kenningum hans getum við erfst stað í himneska ríkinu. Hann gerði sinn hlut til að hjálpa okkur að komast aftur til okkar himneska heimilis. Það er nú undir hverju og einu okkar komið að gera okkar hlut og reynast verðug upphafningar.

Viðbótarritningargreinar

- HDP Móse 4:1–4; Abr 3:22–28 (frelsari valinn í fortílverunni)
- K&S 76:25–29 (stríð á himnum)
- Op 12:7–9, 11 (fylgjendur frelsarans í stríðinu á himni sigruðu Satan fyrir blóð lambsins og með orði vitnisburðar síns)
- Jes 14:12–15 (hvers vegna Lúsífer var varpað niður)

Fyrir kennara: Þið gætuð fengið nemendurna eða fjölskyldumeðlimina til þess að nema „viðbótarritningargreinar“ hver um sig, í þorum eða allir saman í hóp.

Frelsi til að velja

Kafla 4

Sjálfræði er eilíf regla

- Hverju munduð þið svara, ef einhver spyrði ykkur hvers vegna mikilvægt sé að hafa sjálfræði?

„Þó mátt þú sjálfur velja, því að það er þér gefið“ (HDP Móse 3:17).

Guð hefur sagt okkur með spámönnum sínum, að okkur sé frjálst að velja milli góðs og ills. Við megum velja frelsi og eilíft líf með því að fylgja Jesú Kristi. Við höfum einnig frelsi til að velja ánauð og dauða með því að fylgja Satan. (Sjá 2 Ne 2:27.) Rétturinn til að velja milli góðs og ills og til að framkvæma fyrir okkur sjálf er nefndur sjálfræði.

Í fortílverunni höfðum við siðferðilegt sjálfræði. Einn tilgangur jarðlífsins er að sýna hvað við munum velja (sjá 2 Ne 2:15–16). Ef við værum neydd til að velja hið rétta, værum við ófær um að sýna hvað við mundum sjálf velja. Þar að auki höfum við meiri ánægju af því sem við gerum, þegar við höfum tekið okkar eigin ákvarðanir.

Sjálfræði var ein af þeim grundvallarreglum sem upp komu á þingi himna í fortílverunni. Það var ein af meginorsökunum fyrir átökunum milli fylgjenda Krists og fylgjenda Satans. Satan sagði: „Sjá, hér er ég, send mig og ég mun vera sonur þinn og ég mun endurreisa allt mannkyn, svo að ekki glatist ein sál, og vissulega mun ég gera það. Veit mér þess vegna heiður þinn“ (HDP Móse 4:1). Er hann sagði þetta reis hann „gegn [Guði] og reyndi að tortíma sjálfræði mannsins“ (HDP Móse 4:3). Boði hans var hafnað, og honum var varpað niður af himni ásamt fylgjendum hans (sjá K&S 29:36–37).

Sjálfræði er nauðsynlegur hluti af sálhjálpárætluninni

Sjálfræðið gerir líf okkar á jörðu að reynslutímabili. Þegar skipulögð var jarðnesk sköpun barna Guðs, sagði Guð: „Og með þessu

munum við reyna þá og sjá hvort þeir gjöra allt, sem Drottinn Guð þeirra býður þeim“ (Abr 3:25). Án gjafar sjálfræðis hefði okkur ekki verið kleift að sýna himneskum föður hvort við mundum gera allt sem hann byði okkur að gera. Vegna þess að við getum valið, erum við ábyrg gerða okkar (sjá He 14:30–31).

Þegar við veljum að lifa samkvæmt áætlun Guðs, styrkist sjálfræði okkar. Rétt val eykur kraft okkar til að taka fleiri réttar ákvarðanir.

Þegar við hlýðum hverju boðorði föður okkar, vex víska okkar og persónustyrkur. Trú okkar eykst. Okkur reynist léttara að taka réttar ákvarðanir.

Við höfum að taka ákvarðanir sem andabörn í návist himnesks föður okkar. Ákvarðanir okkar þar gerðu okkur verðug þess að koma til jarðar. Himneskur faðir okkar vill að við vöxum í trú, krafti, þekkingu, vísu og öllum öðrum góðum hlutum. Ef við höldum boðorð hans og tökum réttar ákvarðanir, munum við læra og skilja. Við verðum lík honum (sjá K&S 93:28).

- Hvernig hjálpar rétt ákvarðanataka okkur að taka fleiri réttar ákvarðanir?

Sjálfræðið krefst þess að um val sé að ræða

- Hvers vegna er andstaða nauðsynleg?

Við getum ekki valið réttlæti nema andstæður góðs og ills séu frammi fyrir okkur. Lehi, mikill spámaður Mormónsbókar, sagði syni sínum Jakobi, að til þess að eilífur tilgangur Guðs nái fram að ganga, séu „andstæður nauðsynlegar í öllu. Væri ekki svo . . . næði réttlætið ekki fram að ganga, ranglæti væri ekki til, né heldur heilagleiki eða vansæld – hvorki gott né illt“ (2 Ne 2:11).

Guð leyfir Satan að standa gegn hinu góða. Guð sagði um Satan: „Ég [lét] varpa honum niður.

Og hann varð Satan, já, sjálfur djöfullinn, faðir allra lyga, til að blekkja og blinda alla mennina og leiða þá ánauðuga að vilja sínum, já, alla þá, sem ekki hlýða á rödd mína“ (HDP Móse 4:3–4).

Satan gerir allt sem hann getur til þess að eyðileggja verk Guðs. Hann sækist eftir „vansæld alls mannkyns, . . . Hann sækist eftir því, að allir menn verði jafn vansælir og hann er sjálfur“ (2 Ne 2:18, 27). Hann elskar okkur ekki. Hann leiðir engan til góðra verka (sjá Moró 7:17). Hann vill ekki að við séum hamingjusöm. Hann vill gera okkur að þrælum sínum. Hann notar margvíslegar blekkingar til að leggja okkur í þrældóm.

Þegar við fylgjum freistingum Satans, takmörkum við val okkar. Eftirfarandi dæmi bendir á hvernig það gerist. Ímyndið ykkur að þið sjáið skilti á ströndinni sem á stendur: „Hætta – hringiða. Ekkert sund leyft hér.“ Okkur kann að finnast þetta vera takmörkun. En er það svo? Við höfum ennþá marga valkosti. Okkur er frjálst að synda einhvers staðar annars staðar. Okkur er frjálst að ganga á ströndinni og tína skeljar. Okkur er frjálst að horfa á sólarlagið. Okkur er frjálst að fara heim. Okkur er einnig frjálst að gefa engan gaum að skiltinu og synda á hættulegum staðnum. En þegar hringiðan hefur einu sinni náð taki á okkur og við drögumst niður, höfum við mjög fáa valkosti. Við getum reynt að sleppa, við getum kallað á hjálp en við gætum druknað.

Jafnvel þótt okkur sé frjálst að velja hvað við tökum til bragðs, er okkur ekki frjálst að velja afleiðingarnar af gerðum okkar. Afleiðingarnar, hvort heldur góðar eða slæmar, fylgja sem náttúruleg niðurstaða af hverju einasta vali okkar (sjá Gal 6:7; Op 22:12).

Himneskur faðir hefur sagt okkur hvernig við getum forðast að lenda í ánaud Satans. Við verðum að vera á verði og biðja ávallt, biðja Guð að hjálpa okkur að standast freistingar Satans (sjá 3 Ne 18:15). Himneskur faðir mun ekki leyfa að okkar sé freistað um megn fram (sjá 1 Kor 10:13; Al 13:28).

Boðorð Guðs beina okkur frá hättunni og í átt til eilífs lífs. Með því að velja viturlega munum við öðlast upphafningu, eilífa framþróun og njóta fullkominnar hamingju (sjá 2 Ne 2:27–28).

- Nefnið nokkur dæmi um aðgerðir sem takmarka val okkar?
Nefnið nokkur dæmi um aðgerðir sem veita okkur meira frelsi?

Fyrir kennara: Einföld mynd getur hjálpað nemendum að einbeita sér. Ef þið ræðið dæmi-söguna um viðvörunarskiltið eins og hún er sett fram í þessum kafla, getið þið teiknað mynd af slíku skilti á töfluna eða á stóra pappírsörk.

Viðbótarritningargreinar

- HDP Móse 7:32 (valfrelsi)
- Abr 3:24–25 (jarðlífið er prófraun)
- Al 41:3; Moró 7:5–6 (verk eru dæmd)
- 2 Ne 2:11–16 (andstaða er nauðsynleg)
- Moró 7:12–17 (velja gott og illt)
- 2 Pét 2:19; Jóh 8:34 (syndin er fjötrar)
- 2 Ne 2:28–29; Al 40:12–13 (laun í samræmi við verk)

Sköpunin

Kaflí 5

Áætlun Guðs fyrir okkur

- Hvers vegna þurftum við að koma til jarðarinnar?

Þegar við lifðum sem andabörn hjá himneskum foreldrum okkar, sagði faðirinn okkur frá áætlun sinni um að við yrðum líkari honum. Við hrópuðum af gleði þegar við heyrðum áætlun hans (sjá Job 38:7). Við tókum nýrri reynslu fagnandi. Til þess að þetta gæti gerst, urðum við að yfirgefa návist föður okkar og hljóta dauðlegan líkama. Við þurftum annan stað til að lifa á, þar sem við gætum búið okkur undir að líkjast honum. Okkar nýja heimili var kallað jörð.

- Hvers vegna haldið þið að við höfum hrópað af gleði þegar við kynntumst sáluhjálparáætluninni?

Jesús skapaði jörðina

Jesús Kristur skapaði þennan heim og allt sem í honum er. Hann skapaði einnig marga aðra heima. Hann gerði svo með krafti prest-dæmisins, undir leiðsögn okkar himneska föður. Guð faðirinn sagði: „Og ótal heima hef ég skapað . . . og ég skapaði þá með syninum, sem er minn eingetni“ (HDP Móse 1:33). Við höfum aðra vitnisburði um þennan sannleika. Joseph Smith og Sidney Rigdon sáu Jesú Krist í sýn. Þeir vitnuðu, „að með honum, fyrir hann, og af honum eru og voru heimarnir skapaðir, og íbúar þeirra eru getnir synir og dætur Guðs“ (K&S 76:24).

Sköpunin framkvæmd

- Hver er tilgangur sköpunarinnar?

Fyrir kennara: Sumir nemendur eða fjölskyldumeðlimir kunna að eiga erfitt með að lesa upphátt. Áður en þið biðjið þá að lesa upphátt, getið þið spurt: „Hver mundi vilja lesa?“ Biðjið síðan eitthvert þeirra sem boðist hefur til að lesa.

Jörðin og allt sem á henni er var skapað andlega áður en það var skapað efnislega (sjá HDP Móse 3:5). Við skipulag sköpunar hinnar efnislegu jarðar, sagði Kristur við þá sem með honum voru: „Við munum fara niður, . . . því að þar er rúm og við munum gjöra jörð, sem þessir [andabörn föður okkar á himnum] geta dvalið á“ (Abr 3:24).

Undir leiðsögn föðurins mótaði Kristur og skipulagði jörðina. Hann aðgreindi ljós frá myrkri og gjörði dag og nótt. Hann mót- aði sól, tungl og stjörnur. Hann aðgreindi vötnin frá þurrlandinu til að gjöra höf, ár og vötn. Hann gjörði jörðina fagra og frjósama. Hann gjörði grös, tré, blóm og aðrar plöntur af öllum toga. Þessar plöntur höfðu að geyma fræ sem nýjar plöntur gátu vaxið upp af. Síðan skapaði hann dýrin – fiska, nautgripi, skordýr og fugla af öllu tagi. Þessi dýr höfðu þann eiginleika að geta fjölgað sinni eigin tegund.

Nú var jörðin tilbúin fyrir hina mestu allrar sköpunar – mannkynið. Anda okkar yrði gefinn líkami af holdi og blóði svo að hann gæti lifað á jörðu. „Og ég, Guð, sagði við minn eingetna, sem með mér var frá upphafi: Vér skulum gjöra mann eftir vorri eigin mynd, líkan oss, og svo varð“ (HDP Móse 2:26). Og þannig var fyrsti maðurinn, Adam, og fyrsta konan, Eva, mótuð og þeim gefnir líkamar sem voru í líkingu líkama okkar himnesku foreldra. „Hann skapaði hann eftir Guðs mynd, hann skapaði þau karl og konu“ (1 Mós 1:27). Þegar Drottinn lauk sköpunarverki sínu, var hann ánægður og vissi að verkið var gott, og hann hvíldist um stund.“

Sköpunarverk Guðs sýna ást hans

- Hvernig sýna sköpunarverk Guðs að hann elskar okkur?

Við lifum nú í þessum fagra heimi. Hugsjið um sólina, sem veitir okkur varma og ljós. Hugsjið um regnið, sem lætur jurtirnar vaxa og lætur okkur finna að heimurinn er hreinn og ferskur. Hugsjið um hversu gott það er að heyra fuglana syngja eða vin þinn hlæja. Hugsjið um hversu dásamlegur líkami okkar er – hvernig við getum unnið og leikið og hvílst. Þegar við hugleiðum alla þessa sköpun, fer okkur að skiljast hversu vitrar, máttugar og elskuríkar verur

Jesús Kristur og okkar himneski faðir eru. Þeir hafa sýnt okkur mikla ást með því að leggja okkur til allt sem við þörfnumst.

Líf plantna og dýralíf var einnig gjört okkur til gleði. Drottinn sagði: „Já, allt, sem af jörðu kemur, hvert á sínum þroskatíma, er ætlað manningum til heilla og gagns, bæði til að þóknast auganu og gleðja hjartað – Já, til fæðu og klæðis, til bragðs og ilms, til að styrkja líkamann og lífga sálina“ (K&S 59:18–19). Þrátt fyrir að skapaðar verur Guðs séu margar, þekkir hann þær þó allar og elskar þær. Hann sagði: „En á öllu hef ég tölu, því að það er mitt og ég þekki það“ (HDP Móse 1:35).

- Hvert er sumt af því sem þið metið mikils varðandi sköpunarverk Guðs?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Mós 1; 2:1–7; Abr 3:22–23; 4–5; HDP Móse 1:27–42; 2–3 (frásagnir af sköpuninni)
- Hebr 1:1–3; Kól 1:12–17; K&S 38:1–3 (Jesús skaparinn)
- K&S 59:18–20; HDP Móse 2:26–31; K&S 104:13–17; Matt 6:25–26 (sköpunin sýnir ást Guðs)

Fall Adams og Evu

Kafla 6

Adam og Eva voru þau fyrstu sem komu á þessa jörð

- Hvað er okkur helst til vitnis um að Adam og Eva voru hugdjarfir andar?

Guð undirbjó þessa jörð sem heimili fyrir börn sín. Adam og Eva voru valin til að verða fyrsta fólkið sem lifði á jörðinni (sjá HDP Móse 1:34; 4:26). Hlutverk þeirra í áætlun föður okkar var að færa dauðleika inn í heiminn. Þau áttu að verða fyrstu foreldrarnir (sjá K&S 107:54–56).

Adam og Eva voru meðal göfugustu barna föður okkar. Í andaheiminum var Adam nefndur Míkael erkiengill (sjá K&S 27:11; Júd 1:9). Hann var valinn af okkar himneska föður til að leiða hina réttlátu í stríðinu á himni gegn Satan (sjá Op 12:7–9). Adam og Eva voru forvígð til að verða frumforeldrar okkar. Drottinn hét Adam miklum blessunum: „Ég hef sett þig fremstan, og frá þér mun koma fjöldi þjóða og þú ert höfðingi þeirra að eilífu“ (K&S 107:55).

Eva var „móðir allra lifenda“ (HDP Móse 4:26). Guð gaf Adam og Evu saman í hjónaband vegna þess að „eigi er gott að maðurinn sé einsamall“ (HDP Móse 3:18; sjá einnig 1 Kor 11:11). Hún deildi ábyrgðinni með Adam og mun einnig deila með honum eilífum blessunum.

- Hvað getum við lært af fordæmi Adams og Evu?

Aldingarðurinn Eden

- Við hvaða aðstæður bjuggu Adam og Eva í aldingarðinum Eden?

Fyrir kennara: Notið spurningar við upphaf kafla til að koma af stað umræðum og beinið nemendum eða fjölskyldumeðlimum að textanum til að finna meiri upplýsingar. Notið spurningar við lok kafla til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að ígrunda og ræða merkingu þess sem þeir hafa lesið og beita því í lífi sínu.

Þegar Adam og Eva voru sett í aldingarðinn Eden, voru þau ekki enn orðin dauðleg. Í því ástandi, „hefði [þeim] ekki orðið barna auðið“ (2 Ne 2:23). Það var enginn dauði. Þau höfðu *efnislegt* líf vegna þess að andar þeirra voru hýstir í efnislíkama gerðum úr dufti jarðar (sjá HDP Móse 6:59; Abr 5:7). Þau höfðu *andlegt* líf vegna þess að þau voru í návist Guðs. Þau höfðu ekki ennþá valið milli góðs og ills.

Guð bauð þeim að eignast börn. Hann sagði: „Verið frjósöm, margfaldist og uppfyllið jörðina og gjörið hana ykkur undirgefna og drottnið yfir . . . öllu, sem lifir og hrærist á jörðunni“ (HDP Móse 2:28). Guð sagði þeim að þeim væri frjálst að eta af öllum trjám í garðinum utan einu, skilningstré góðs og ills. Varðandi það tré sagði Guð: „Á þeim degi sem þú etur af því, munt þú örugglega deyja“ (HDP Móse 3:17).

Satan, sem ekki þekkti huga Guðs en reyndi að eyðileggja áætlun hans, kom til Evu í aldingarðinum Eden. Hann freistaði hennar til að eta af ávexti skilningstrés góðs og ills. Hann fullyrta við hana að hún og Adam mundu ekki deyja, heldur „verðið [þið] sem guðir, vitið skyn góðs og ills“ (HDP Móse 4:11). Eva lét undan freistingunni og át ávöxtinn. Þegar Adam komst að því hvað gerst hafði, valdi hann að eta líka. Breytingarnar sem komu yfir Adam og Evu vegna þess að þau átu ávöxtinn eru nefndar fallið.

Aðskilnaður Adams og Evu frá Guði

- Hvaða líkamlegar og andlegar breytingar urðu á Adam og Evu sem afleiðing af broti þeirra?

Vegna þess að Adam og Eva höfðu etið af ávexti skilningstrés góðs og ills, vísaði Drottinn þeim út úr aldingarðinum Eden og inn í heiminn. Líkamlegt ástand þeirra breyttist sem afleiðing af því að eta hinn forboðna ávöxt. Eins og Guð hafði lofað, urðu þau dauðleg. Þau og börn þeirra mundu reyna sjúkdóma, sársauka og líkamlegan dauða.

Vegna brots þeirra, liðu Adam og Eva einnig andlegan dauða. Þetta þýddi að þau og börn þeirra gátu ekki gengið með Guði og talað við hann augliti til auglitis. Adam og Eva og börn þeirra voru aðskilin frá Guði bæði líkamlega og andlega.

Brotið leiddi til mikilla blessana

- Hvernig færir fallið okkur tækifæri til að verða lík okkar himneska föður?

Sumir álíta að Adam og Eva hafi drýgt alvarlega synd þegar þau átu af skilningstré góðs og ills. Á hinn bóginn hjálpa síðari daga ritningar okkur að skilja, að fall þeirra var nauðsynlegt skref í áætlun lífsins og mikil blessun fyrir okkur öll. Vegna fallsins erum við blessuð með efnislegum líkama, réttinum til að velja milli góðs og ills og tækifærinu til að öðlast eilíft líf. Ekkert þessara forréttinda væru okkar hefðu Adam og Eva dvalið áfram í garðinum.

Eftir fallið sagði Eva: „Ef ekki væri fyrir brot okkar, hefðum við aldrei eignast afkvæmi og aldrei þekkt gott frá illu, né gleði endurlausnar okkar og eilíft líf, sem Guð gefur öllum þeim, sem hlýðnast“ (HDP Móse 5:11).

Spámaðurinn Lehi útskýrði:

Og sjá. Hefði nú Adam ekki brotið af sér, hefði hann ekki fallið, heldur dvalið um kyrrt í aldingarðinum Eden. Og allt, sem skapað var, hefði orðið að haldast í óbreyttri mynd, frá því sem varð eftir sköpunina. . . .

„Og þeim hefði ekki orðið barna auðið og hefðu þannig haldið áfram í sakleysi án nokkurrar gleði, þar eð þau þekktu enga vansæld. Og þau hefðu ekkert gott gjört, þar eð þau þekktu enga synd.

En sjá. Allt hefur verið gjört af visku þess, sem allt veit.

Adam féll svo að menn mættu lifa. Og menn lifa, svo að þeir megi gleði njóta“ (2 Ne 2:22–25).

- Hvers vegna teljið þið að mikilvægt sé að vita um fallið og hver áhrif það hefur á okkur?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Ne 5:11; 2 Ne 2:20 (Adam og Eva frumforeldrar, fjölskylda)
- 2 Ne 2:14–21 (andstæður og fallið; lífið reynslutími)
- 2 Nei 2:22–26 (fallið hluti af sáluhjálparáætluninni)

Heilagur andi

Kaflí 7

Heilagur andi kom til Adams og Evu

- Hvers vegna þörfuðust Adam og Eva leiðsagnar heilags anda?

Eftir að Adam og Eva yfirgáfu aldingarðinn Eden, hófu þau að yrkja jörðina og vinna önnur störf sér til lífsframfæris. Þau eignuðust mörg börn, og synir þeirra og dætur giftust einnig og áttu börn (sjá HDP Móse 5:1–3). Þannig hófu andabörn okkar himneska föður að yfirgefa návist hans og koma til jarðar eins og þeim hafði verið lofað (sjá Abr 3:24–25). Þegar þau komu til jarðar var minningin um himneskt heimili þeirra tekin frá þeim. En faðir okkar útilokaði þau ekki frá áhrifum sínum. Hann sendi heilagan anda til að hugga öll andabörn sín og leiðbeina þeim.

Adam og Eva ávörpuðu himneskan föður í bæn. Hann talaði við þau og gaf þeim boðorð, sem þau hlýddu. Engill Drottins kom og kenndi Adam og Evu sáluhjálparáætlunina. Drottinn sendi heilagan anda til að vitna um föðurinn og soninn og til að kenna Adam og Evu fagnaðarerindið (sjá HDP Móse 5:4–9).

Með krafti heilags anda hóf Adam „að spá varðandi allar fjölskyldur jarðarinnar og sagði: Blessað sé nafn Guðs, því að vegna brots míns hafa augu mín lokist upp, og í þessu lífi mun ég gleði njóta, og í holdinu mun ég aftur sjá Guð“ (HDP Móse 5:10). Vegna vitnisburðar heilags anda til Evu, sagði hún: „Ef ekki væri fyrir brot okkar, hefðum við aldrei eignast afkvæmi og aldrei þekkt gott frá illu, né gleði endurlausnar okkar og eilíft líf, sem Guð gefur öllum þeim, sem hlýðnast“ (HDP Móse 5:11).

- Hvernig líkist þörf okkar fyrir leiðsögn heilags anda þörf Adams og Evu?

Fyrir kennara: Þegar þið ávarpið nemendur með nafni, vita þeir að þeir skipta ykkur máli og að ykkur er annt um þá. Lærið að þekkja þá með nafni og ávarpið þá með nafni í hverri kennslustund. Hjálpið þeim að þekkja nafn hvers annars.

Eiginleikar heilags anda

- Á hvern hátt er heilagur andi frábrugðinn föðurnum og syninum?
Hvers vegna er sá mismunur mikilvægur fyrir okkur?

Heilagur andi er meðlimur Guðdómsins (sjá 1 Jón 5:7; K&S 20:28). Hann er „andavera“ (K&S 130:22). Hann getur verið á aðeins einum stað í einu en áhrifa hans getur gætt hvarvetna á sama tíma.

Himneskur faðir, Jesús Kristur og heilagur andi nefnast Guðdómurinn. Þeir eru sameinaðir í tilgangi. Hver um sig hefur mikilvægu hlutverki að gegna í sálhjálpáráætluninni. Himneskur faðir okkar er faðir okkar og stjórnandi. Jesús Kristur er frelsari okkar. Heilagur andi er afhjúpari og sá sem vitnar um allan sannleik.

Heilagur andi er sendiboði okkar himneska föður og er sérstök gjöf til okkar (sjá kafla 21 í þessari bók).

Hlutverk heilags anda

- Hver eru sum þeirra sannleiksatriða sem heilagur andi afhjúpar fyrir okkur?

Hlutverk heilags anda er að bera vitni um föðurinn og soninn og um sannleiksgildi allra hluta.

Heilagur andi mun bera okkur vitni um að Jesús er frelsari okkar og lausnari (sjá 3 Ne 28:11; K&S 20:27). Hann mun opinbera okkur að himneskur faðir er faðir anda okkar. Hann mun hjálpa okkur að skilja að við getum orðið upphafin eins og himneskur faðir (sjá Róm 8:16–17). Spámenn Drottins hafa lofað: „Fyrir kraft heilags anda getið þér fengið að vita sannleiksgildi allra hluta“ (Moró 10:5).

Án heilags anda, gætum við ekki vitað að Jesús er Kristur. Páll postuli ritaði: „Enginn getur sagt: Jesús er Drottinn! nema af heilögum anda“ (1 Kor 12:3). Frelsarinn sagði sjálfur: „En það er hið eilífa líf að þekkja þig, hinn eina sanna Guð, og þann sem þú sendir, Jesús Krist“ (Jón 17:3). Það er með krafti heilags anda að við fáum skilið og lifað eftir fagnaðarerindi Jesú Krists.

Sannfæringarkraftur heilags anda er svo mikill, að enginn efi kemst að um að það sem hann afhjúpar okkur sé satt. Joseph Fielding Smith, forseti sagði:

„Þegar maðurinn fær staðfestingu frá heilögum anda, hefur það óafmánleg áhrif á sál hans, nokkuð sem ekki verður svo auðveldlega afmáð. Það er andinn að tala við anda og það gerist með sannfærandi krafti. Staðfesting frá engli, eða jafnvel frá syni Guðs sjálfum, mundi hrífa augað og hugann, og að lokum myrkvast, en áhrifin frá heilögum anda sökkva dýpra inn í sálina og þau er erfiðara að afmá“ (*Answers to Gospel Questions*, í samantekt Joseph Fielding Smith Jr., 5 bindi. [1957–66], 2:151).

Smith forseti sagði einnig: „Með heilögum anda er sannleikurinn ofinn inn í hvern þráð og hverja sin líkamans svo að hann getur ekki gleymst“ (*Doctrines of Salvation*, í samantekt Bruce R. McConkie, 3 bindi. [1954–56], 1:48).

Sem meðlimir Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu ættum við að gera okkur sjálf verðug þess að taka á móti þessum sérstaka sendiboða og vitni um himneskan föður okkar og Jesú Krist.

- Hugsid um þær stundir þegar heilagur andi hefur hjálpað ykkur að vaxa í vitnisburði ykkar. Deilið einhverju af þessari reynslu með nemendum eða fjölskyldumeðlimum, eftir því sem við á.

Viðbótarritningargreinar

- HDP Móse 5 (saga fjölskyldu Adams)
- K&S 130:22 (kennsl borin á heilagan anda)
- Jóh 14:26; 15:26; 16:13; Lúk 12:12; 2 Ne 31:18; 32:5, 8; 33:1; Al 14:11; 3 Ne 27:20; 4 Ne 1:48; Moró 10:6–7; K&S 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (hlutverk heilags anda)

Beðið til himnesks föður okkar

Kafla 8

Hvað er bæn?

Jesús kenndi: „Þess vegna verðið þér ávallt að biðja til föðursins í mínu nafni“ (3 Ne 18:19).

Bænin er ein mesta blessun sem við njótum á meðan við erum hér á jörðu. Með bæninni getum við haft samskipti við okkar himneska föður og leitað leiðsagnar hans daglega.

Bæn er einlægt, hjartnæmt samtal við okkar himneska föður. Við ættum að biðja til Guðs og til einskis annars. Við biðjum ekki til neinnar annarrar veru né til nokkurs þess sem gert er af mönnum eða Guði (sjá 2 Mós 20:3–5).

Hvers vegna biðjum við?

Bænin hefur verið mikilvægur hluti fagnaðarerindisins frá upphafi heimsins. Engill Drottins bauð Adam og Evu að iðrast og ákalla Guð í nafni sonarins (sjá HDP Móse 5:8). Það boðorð hefur aldrei verið afnumið. Bænin mun hjálpa okkur að komast nær Guði. Bænin hefur áhrif á allar hugsanir okkar, orð okkar og gerðir.

Við ættum að biðja um styrk til að standast freistingar Satans og fylgjenda hans (sjá 3 Ne 18:15; K&S 10:5). Við ættum að biðja til að játa syndir okkar fyrir Guði og biðja hann að fyrirgefa okkur (sjá Al 38:14).

Fyrir kennara: Þessum kafla er skipt í fimm hluta undir aðgreindum millifyrirsögnum. Hver millifyrirsögn er spurning varðandi bænina. Þið gætuð notað þessar spurningar sem leiðbeiningar við kennsluna. Ef aðstæður í kennslustofu leyfa að hafa litla umræðuhópa, íhugið þá að skipta bekknum í hópa með tveimur til fjórum. Felið hverjum hópi einn hluta kaflans. Látið hvern hóp lesa og ræða sinn úthlutaða hluta og deila persónulegri reynslu sem tengist honum. Ræðið síðan sem heild hlutana fimm, með einbeitingu að þeim spurningum sem mestan áhuga vekja meðal nemenda.

Við ættum að biðja um leiðsögn Drottins og hjálp í okkar daglega lífi. Við þurfum að biðja fyrir fjölskyldu okkar og vinum, nágrönnum okkar, jarðargróðri okkar og dýrum, daglegu starfi okkar og öðrum athöfnum. Við ættum að biðja um vernd frá óvinum okkar (sjá Al 34:17–27).

Við ættum að biðja til þess að láta í ljós ást okkar til himnesks föður, og til að finna að við erum nær honum en áður. Við ættum að biðja til okkar himneska föður til að þakka honum fyrir velferð okkar og vellíðan og fyrir allt sem hann gefur okkur á degi hverjum (sjá 1 Þess 5:18). Við þurfum að biðja til himnesks föður um styrk til að lifa eftir fagnaðarerindinu.

Við ættum að biðja svo að við getum haldið okkur á hinum beina og þrönga vegi sem liggur til eilífs lífs. Við verðum að biðja til Guðs, höfundar alls réttlætis, svo að við megum vera réttlát í hugsunum okkar, orðum og gerðum.

- Hefur bænin hjálpað ykkur að komast nær himneskum föður?

Hvenær ættum við að biðja?

Við getum beðið hvenær sem við finnum þörf fyrir að hafa samskipti við okkar himneska föður, hvort sem er í hljóði eða upphátt. Stundum höfum við þörf fyrir að vera í næði þar sem við getum úthellt sálu okkar fyrir honum (sjá Matt 6:6). Þar að auki getum við beðið í okkar daglegu athöfnum. Við getum beðið á meðan við erum á kirkjusamkomu, heima við, gangandi niður stíg eða stræti, við matreiðslu eða hvar sem við kunnum að vera og hvað sem við erum að gera. Við getum beðið á hvaða tíma sem er á degi eða nóttu. Við getum beðið þegar við erum ein eða þegar við erum með öðru fólki. Við getum haft himneskan föður okkar í huga öllum stundum (sjá Al 34:27). Við getum „beðið ávallt“ (K&S 10:5).

Stundum langar okkur ekki að biðja. Við kunnum að vera reið eða vonsvikin eða í uppnámi. Á slíkum stundum ættum við að kappkosta sérstaklega að biðja (sjá 2 Ne 32:8–9).

Við ættum öll að biðja einkabænar í það minnsta á hverju kvöldi og hverjum morgni. Ritningarnar tala um að biðja jafnt kvölds og morgna og um miðjan dag (sjá Al 34:21).

Okkur er boðið að hafa fjölskyldubænin svo að fjölskyldur okkar megi blessaðar verða (sjá 3 Ne 18:21). Kirkjuleiðtogar okkar hafa ráðlagt okkur að biðja saman sem fjölskyldur hvern morgun og hvert kvöld.

Við höfum einnig þau forréttindi að fara með bæn til að þakka og biðja um blessanir yfir matinn fyrir hverja máltíð.

Við hefjum og endum allar okkar kirkjusamkomur með bæn. Við þökkum Drottni fyrir blessanir hans og biðjum um hjálp hans, svo að við getum tilbeðið hann á þann hátt sem er honum að skapi.

Hvernig ættum við að biðja?

Hvar sem við kunnum að vera, hvort sem við stöndum eða krjúpum, hvort sem við biðjum upphátt eða í hljóði, hvort sem við biðjum einkabænar eða í nafni hóps, ættum við alltaf að biðja í trú „í hjartans einlægni, með einbeittum huga“ (Moró 10:4).

Þegar við biðjum til okkar himneska föður, ættum við að segja honum hvað okkur finnst raunverulega í hjarta okkar, trúa honum fyrir málefnum okkar, biðja hann fyrirgefningar, þrábiðja hann, þakka honum, láta í ljós ást okkar til hans. Við ættum ekki að endurtaka meiningarlaus orð eða setningar (sjá Matt 6:7–8). Við ættum alltaf að biðja að hans vilji ráði, minnug þess að það sem við þráum kann ef til vill ekki að vera okkur fyrir bestu (sjá 3 Ne 18:20). Við lok bænar okkar, ljúkum við henni í nafni Jesú Krists (sjá 3 Ne 18:19).

Hvernig er bænum svarað?

- Hvers vegna haldið þið að svör við bænum séu ekki alltaf augljós? Hvers vegna haldið þið að svör við bænum komi ekki alltaf þegar við óskum eða á þann hátt sem við viljum?

Einlægum bænum okkar er alltaf svarað. Stundum kann svarið að vera nei, vegna þess að það sem við báðum um var ekki það besta fyrir okkur. Stundum er svarið já, og við finnum hlýja, þægilega tilfinningu varðandi það sem við ættum að gera (sjá K&S 9:8–9). Stundum er svarið „dokaðu við.“ Bænum okkar er alltaf svarað á þeim tíma og á þann hátt sem Drottinn veit að kemur okkur best.

Stundum svarar Drottinn bænum okkar í gegnum annað fólk Góður vinur, eiginkona eða eiginmaður, foreldri eða annar fjölskyldumeðlimur, kirkjuleiðtogi, trúboði – hverjum sem er þessara einstaklinga kann að vera blásið í brjóst að gera eitthvað sem mun svara bænum okkar. Dæmi um þetta er reynsla ungrar móður hvers barn meiddist í slysi heima fyrir. Hún átti enga möguleika á að koma barninu til læknis. Hún var nýkomin í íbúðahverfið og þekkti enga af nágrönnum sínum. Móðirin unga baðst fyrir um hjálp. Eftir fáeinar mínútur kom nágranni að dyrum hennar, og sagði: „Ég fékk þá tilfinningu að ég ætti að koma og sjá hvort þú þarfnast einhverrar hjálpar.“ Nágranninn hjálpaði móðurinni ungu að koma barninu til læknis.

Oft veitir Guð okkur kraftinn til að svara okkar eigin bænum. Þegar við biðjum um hjálp, ættum við að gera allt sem við getum til að koma því í kring sem við þráum.

Þegar við lifum eftir fagnaðarerindi Jesú Krists og biðjum ávallt, munum við finna gleði og hamingju. „Ver auðmjúkur og Drottinn Guð þinn mun leiða þig sér við hönd og svara bænum þínum“ (K&S 112:10).

- Með hvaða hætti hefur himneskur faðir svarað bænum ykkar?

Viðbótarritningargreinar og aðrar heimildir

- Jakbr 1:5 (um hvað á að biðja)
- 1 Þess 5:17; Sálms 55:18; 2 Ne 32:9 (hvenær á að biðja)
- Al 34:26 (hvar á að biðja)
- 3 Ne 19:6, 24 (hvernig á að biðja)
- K&S 88:63–65 (hvernig bænum er svarað)
- Moró 10:3–5; Al 37:37 (loforð fyrir bænir)
- Jakbr 5:16 (kraftur bænar trúaðrar manneskju)
- Leiðarvísir að ritningunum, „Bæn“.

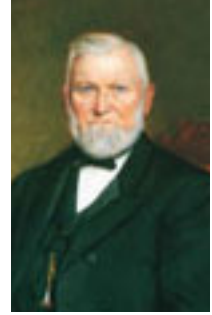
Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Spámenn Guðs

Kaflí 9

Spámenn eru fulltrúar Guðs á jörðu

- Hvaða kraft og gjafir hefur spámaður?

„Drottinn Guð gjörir ekkert án þess að hann hafi opinberað þjónum sínum, spámönnunum, ráðsályktun sína“ (Amos 3:7).

Margt fólk lifir í myrkri, í óvissu um vilja Guðs. Það álitur að himnarnir séu lokaðir og að fólk verði að mæta hættum heimsins einsamalt. Hversu gæfusamir eru Síðari daga heilagir! Við vitum að Guð hefur samskipti við kirkjuna með spámanni sínum. Með þakklátu hjarta, syngja hinir heilögu um allan heim sálminn, „Vorn spámenn vör þökkum þér Drottinn, sem þekkir og leiðir oss hér“ (*Sálmar*, nr. 7).

Spámaður er maður kallaður af Guði til að vera fulltrúi hans á jörðu. Þegar spámaður talar fyrir Guð, er það eins og Guð væri að tala (sjá K&S 1:38). Spámaður er einnig sérstakt vitni um Krist, sem ber vitni um guðleika hans og kennir fagnaðarerindi hans. Spámaður kennir sannleika og túlkar orð Guðs. Hann kallar hina óréttlátu til iðrunar. Hann tekur á móti opinberunum og leiðbeiningum frá Drottinni okkur til heilla. Hann kann að sjá inn í framtíðina og segja fyrir um óorðna atburði svo að heimurinn sé varaður við.

Spámaður getur komið úr hvaða stöðu sem er í lífinu. Hann getur verið ungur eða gamall, hámenntaður eða óskólalagenginn. Hann getur verið bóndi, lögfræðingur eða kennari. Spámenn til forna gengu í kyrtli og báru staf í hendi. Nútíma spámenn ganga í jakka-fötum og bera skjalatösku í hendi. Hvað er það þá sem auðkennir sannan spámenn? Sannur spámaður er alltaf valinn af Guði og kallaður með réttu prestdæmisvaldi (sjá TA 1:5).

Síðari daga heilagir styðja Æðsta forsætisráðið og postulana tólf sem spámenn. Þegar við tölum um „spámenn kirkjunnar,“ eigum

við samt sem áður við forseta kirkjunnar, sem er forseti hins háa prestdæmis.

Í aldanna rás hefur Guð kallað spámenn til að leiða mannkynið

- Með hvaða hætti hafa spámenn leiðbeint börnum Guðs fram að þessu?

Það hafa verið spámenn á jörðinni frá dögum Adams. Reynsla þessara miklu manna örvar okkur og innblæs. Móse, Gamla testamentis spámaður, leiddi þúsundir af þjóð sinni út úr Egyptalandi og þrældómi til fyrirheitna landsins. Hann ritaði fimm fyrstu bækur Gamla testamentisins og skráði boðorðin tíu. Nefi, spámaður í Mormónsbók, ferðaðist frá Jerúsalem til meginlands Ameríku 600 árum fyrir fæðingu Krists. Sá mikli leiðtogi og landnemi gaf okkur margar mikilvægar heimildir í Mormónsbók. Jóhannes skírari var valinn til að búa heiminn undir komu Drottins Jesú Krists. Með Joseph Smith, síðari daga spámanni, endurreisti Drottinn kirkjuna. Joseph Smith þýddi einnig Mormónsbók, þá enn ungur maður.

- Hvað hafið þið lært af lífi og kenningum spámanna?

Við höfum lifandi spámann á jörðu í dag

- Hvers vegna þurfum við lifandi spámann á jörðu í dag?

Við höfum spámann lifandi á jörðu í dag. Sá spámaður er forseti Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu. Hann hefur rétt á opinberunum fyrir kirkjuna í heild. Hann hefur „lykla ríkisins,“ sem merkir að hann hefur vald til að stjórna kirkjunni í heild og ríki Guðs á jörðu, þar með talið stjórn á helgiathöfnum prestdæmisins (sjá Matt 16:19). Engin persóna önnur en valinn spámaður og forseti getur meðtekið vilja Guðs fyrir alla meðlimi kirkjunnar. Drottinn sagði: „Á jörðu er aldrei nema einn á hverjum tíma, sem fengið hefur þetta vald, svo og lykla þessa prestdæmis“ (K&S 132:7). Forseti kirkjunnar nýtur aðstoðar ráðgjafa sinna í Æðsta forsætisráðinu og meðlima Tólfpostularáðsins, sem einnig eru spámenn, sjáendur og opinberarar.

Við ættum að gera þá hluti sem spámennirnir segja okkur að gera. Wilford Woodruff forseti sagði að spámanni yrði aldrei leyft að leiða kirkjuna afvega:

„Drottinn mun aldrei leyfa mér eða neinum öðrum manni sem kallaður er sem forseti þessarar kirkju að leiða ykkur afvega. Það er ekki í dæminu. Það er ekki í huga Guðs. Ef ég mundi reyna það, mundi Drottinn fjarlægja mig úr stöðu minni“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199).

- Með hvaða hætti hefur hinn lifandi spámaður haft áhrif á kirkjuna?

Við ættum að styðja spámann Drottins

- Hvað getum við gert til að fylgja og styðja spámanninn?

Margt fólk á auðvelt með að trúá spámenn fyrri tíma. En það er mun meira um vert að trúá lifandi spámann og fylgja honum. Við lyftum hendi og styðjum forseta kirkjunnar sem spámann, sjáanda og opinberara.

Hvernig getum við stutt spámanninn? Við ættum að biðja fyrir honum. Byrðar hans eru þungar og hann þarfnast styrktar frá bænum hinna heilögu.

Við ættum að nema orð hans. Við getum hlustað á ráðstefnuræður hans. Við getum einnig gerst áskrifendur að *Ensign* eða *Liahóna* svo að við getum lesið ráðstefnuræður hans og annan boðskap sem frá honum kemur.

Við ættum að fylgja innblásnum kenningum hans fullkomlega. Við ættum ekki að velja að fylgja hluta af innblásinni ráðgjöf hans og kasta frá okkur því sem er óþægilegt eða erfitt. Drottinn bauð okkur að fylgja innblásnum kenningum spámanns síns:

„[Þér skuluð] gefa gaum að öllum orðum hans [spámansins] og fyrirmælum, sem hann gefur yður þegar hann meðtekur þau, gangandi í fullum heilagleika frammi fyrir mér –

Því að hans orði skuluð þér taka á móti með fullkominni þolinmæði og trú“ (K&S 21:4–5).

Drottinn mun aldrei leyfa forseta kirkjunnar að leiða okkur afvega.

- Hvað hefur forseti kirkjunnar kennt eða lagt áherslu á nýlega?

Miklar blessanir fylgja hlýðni við spámanninn

Ef við hlýðum, lofar Drottinn: „Hlið heljar [munu] eigi á yður sigrast. Já, og Drottinn Guð mun dreyfa valdi myrkursins frá yður og láta himnana bifast yður til góðs og nafni sínu til dýrðar“ (K&S 21:6). Þegar við gerum það sem spámaðurinn leiðbeinir um, mun blessunum af himni ofan rigna yfir okkur.

Til að standast, verður hin sanna kirkja að hafa „að grundvelli postulana og spámennina, en Krist sjálfan að hyrningarsteini“ (Ef 2:20). Við erum blessuð í þessum ótrygga heimi að hafa spámann, með hverjum Drottinn opinberar vilja sinn.

- Hver er reynsla ykkar af því að hlýða ráðgjöf spámansins?

Viðbótarritningargreinar

- 4 Mós 12:6 (Guð talar með spámönnum)
- 1 Sam 9:9 (spámaður kallaður sjáandi)
- Amos 3:7 (Guð opinberar leyndardóma sína spámönnum)
- Mósía 8:16–18 (sjáandi getur vitað um hið liðna og hið ókomna)
- Lúk 1:70 (Guð talar með spámönnum)
- K&S 45:10, 15 (Guð talar í dag eins og til forna)
- 1 Ne 22:2 (með andanum fá spámenn þekkingu sína)
- K&S 68:3–5 (þegar þjónar Drottins tala knúnir af heilögum anda, er það hugur, vilji og rödd Drottins)
- K&S 107:65–67, 91–92 (skyldur forseta kirkjunnar)
- K&S 43:1–7 (aðeins spámaðurinn hefur valdsumboð til að meðtaka opinberanir fyrir kirkjuna)

Fyrir kennara: Að deila reynslu og bera vitnisburð býður heim andanum. Þegar þið ljúkið þessari lexíu, ihugið þá að deila reynslu ykkar af því að fylgja ráðgjöf forseta kirkjunnar. Deilið vitnisburði ykkar um lífandi spámann.

Ritningar

Kafla 10

Ritningarnar eru aðgengilegar fyrir okkur í dag

- Hverjar eru sumar þeirra blessana sem við njótum í dag vegna þess að ritningarnar eru svo aðgengilegar?

Þegar þjónar Drottins tala eða rita undir áhrifum heilags anda, verða orð þeirra ritning (sjá K&S 68:4). Frá upphafi hefur Drottinn boðið spámönnum sínum að skrasetja opinberanir hans og samskipti hans við börn sín. Hann sagði: „Því að ég býð öllum mönnum, bæði í austri og vestri, norðri og suðri og á eyjum sjávar, að færa þau orð í letur, sem ég tala til þeirra, því að af bókum þeim, sem skráðar verða, mun ég dæma heiminn, sérhvern mann af verkum sínum, samkvæmt því sem ritað er“ (2 Ne 29:11).

Kirkja Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu viðurkennir fjórar bækur sem ritningar: Biblíuna, Mormónsbók, Kenningu og sáttmála og Hina dýrmætu perlu. Þessar bækur eru kallaðar helgirit kirkjunnar. Innblásin orð okkar lifandi spámanna eru einnig viðurkennd sem ritning.

Biblían

Biblían er safn helgra rita sem hafa að geyma opinberanir Guðs til manna. Þessi rit ná yfir margar aldir, frá tíma Adams fram yfir þá tíma þegar postular Jesú Krists voru á lífi. Þau voru rituð af mörgum spámönnum sem uppi voru á ýmsum tímum í sögu heimsins.

Biblíunni er skipt í tvo hluta: Gamla testamentið og Nýja testamentið. Margir spádómar í Gamla testamentinu segja fyrir um komu frelsara og endurlausnara. Nýja testamentið segir frá lífi þess frelsara og

Fyrir kennara: Til að hvetja til umræðna um helgiritin fjögur gætuð þið látið hvern nemanda eða heimilismann fá númer frá 1 til 4. Biðjið þá sem fá númer 1 að lesa það sem þessi kafli kennir um Biblíuna, þá sem hafa númer 2 að lesa um Mormónsbók, þá sem hafa númer 3 að lesa hvað þessi kafli kennir um Kenningu og sáttmála, og þá með númer 4 að lesa hvað þessi kafli kennir um Hina dýrmætu perlu. Biðjið þau síðan að deila því sem þau hafa lært.

endurlausnara, sem er Jesús Kristur. Það segir einnig frá stofnsetningu kirkju hans á þeim tíma. „Vér trúum, að Biblían sé orð Guðs, að svo miklu leyti sem hún er rétt þýdd“ (TA 1:8).

Með spámanninum Joseph Smith hefur Drottinn aukið við skilning okkar á nokkrum málsgreinum í Biblíunni. Drottinn blés spámanninum Joseph í brjóst að endurreisa sannleik í Biblíutextanum sem hafði glatast eða verið breytt síðan upphaflegu orðin voru rituð. Þessar innblásnu leiðréttingar eru kallaðar Þýðing Josephs Smith á Biblíunni. Valda hluta úr Þýðingu Josephs Smith er að finna í Leiðarvísi að ritningunum.

Mormónsbók

Mormónsbók er helg heimild um suma þeirra sem lifðu á meginlöndum Ameríku milli u.þ.b. 2000 F.KR. og 400 E.KR. Hún geymir fyllingu fagnaðarerindis Jesú Krists (sjá K&S 20:9; 42:12; 135:3). Mormónsbók greinir frá heimsókn Jesú Krists til fólksins í Ameríku skömmu eftir upprisu hans.

Joseph Smith þýddi Mormónsbók yfir á ensku með gjöf og krafti Guðs. Hann sagði að hún væri „réttari en allar aðrar bækur á jörðinni og burðarsteinn trúar okkar, og að maðurinn kæmist nær Guði með því að fara eftir kenningum hennar, fremur en nokkurrar annarrar bókar“ (formáli að Mormónsbók).

Ezra Taft Benson hjálpaði okkur að skilja hvernig Mormónsbók er burðarsteinn trúar okkar. Hann sagði:

„Það er með þrennum hætti að Mormónsbók er burðarsteinn trúar okkar. Hún er burðarsteinn sem vitni fyrir okkur um Krist. Hún er burðarsteinn kenninga okkar. Hún er burðarsteinn vitnisburðar.

Mormónsbók er burðarsteinn sem vitni okkar um Jesú Krist, sem sjálfur er burðarsteinn alls sem við gerum. Hún ber vitni um raunveruleika hans með krafti og af skýrleika. . .

[hún] eykur við skilning okkar á kenningum sáluhjálpar. . . .

Mormónsbók . . . var rituð fyrir okkar tíma. . . . Í [henni] finnum við hvernig má búa sig undir síðari komuna. . . .

... Mormónsbók kennir okkur sannleika [og] ber vitnisburð um Krist. . . . En það er fleira. Það er kraftur í bókinni sem streyma mun inn í líf ykkar frá þeirri stundu er þið af alvöru byrjið að lesa hana. Þið munuð finna aukinn kraft til að standast freistingar. Þið munuð finna kraft til að forðast blekkingar. Þið munuð finna kraft til að halda ykkur á hinum beina og þrönga vegi. Ritningarnar eru kallaðar 'orð lífsins,' og hvergi er það sannara heldur en hvað varðar Mormónsbók. . . . 'Sérhver Síðari daga heilagur ætti að gera nám í þeirri bók að ævilöngu viðfangsefni'" (í Conference Report, okt. 1986, 4–7; eða *Ensign*, nóv. 1986, 5–7; vitnað í Marion G. Romney, í Conference Report, apr. 1980, 90; eða *Ensign*, maí 1980, 67).

Kenning og sáttmálar

Kenning og sáttmálar er safn nútíma opinberana. Í kafla 1 í Kenningu og sáttmálum opinberar Drottinn að bókinn sé gefin út til íbúa jarðarinnar til að búa þá undir komu hans:

„Rödd Drottins nær þess vegna til endimarka jarðar, svo að allir fái heyrt, sem heyra vilja:

Búið yður, búið yður undir það sem koma skal, því að Drottinn er í nánd“ (K&S 1:11–12).

Þessi bók inniheldur opinberanir varðandi Kirkju Jesú Krists eins og hún hefur verið endurreist á þessum síðstu dögum. Nokkrir kaflar bókarinnar útskýra skipulagningu kirkjunnar og skilgreina embætti prestdæmisins og hvernig þau virka. Aðrir kaflar, svo sem kaflar 76 og 88, innihalda dýrðlegan sannleika sem var glataður heiminum í hundruð ára. Enn aðrir, svo sem kaflar 29 og 93, varpa ljósi á kenningar í Biblíunni. Auk þess innihalda sumir kaflar, svo sem kafla 133, spádóma um ókomna atburði. Guð hefur boðið okkur að nema opinberanir hans í þessari bók: „Kannið þessi boð, því að þau eru sönn og áreiðanleg og spádómarnir og fyrirheitin, sem í þeim felast, munu öll uppfyllast“ (K&S 1:37).

Hin dýrmæta perla

Hin dýrmæta perla hefur að geyma Bók Móse, Bók Abrahams, og nokkur innblásin rit eftir Joseph Smith. Bók Móse geymir frásögn af sumum af sýnum og skrifum Móse, opinberað spámáttinum

Joseph Smith. Hún útskýrir kenningar og kennslu sem hafði glatast úr Biblíunni og veitir auknar upplýsingar viðvíkjandi sköpun jarðar.

Bók Abrahams er þýðing spámansins Josephs Smith af pappírsum handriti sem tekið var úr egypskum katakombum. Sú bók geymir verðmætar upplýsingar um sköpunina, fagnaðarerindið, eðli Guðs og prestdæmið.

Rit Josephs Smith geyma hluta af innblásinni þýðingu Josephs Smith af Biblíunni, úrval úr riti hans *History of the Church [Saga kirkjunnar]*, og Trúaratriðin.

- Hvaða sögur úr ritningunum hafa veitt ykkur innblástur? Hvaða kenningar í þessum bókum ritninganna hafa hjálpað ykkur?

Orð okkar lifandi spámanna

Til viðbótar þessum fjórum bókum ritninganna hafa innblásin orð lifandi spámanna orðið okkur ritning. Orð þeirra berast okkur frá ráðstefnum, með *Liahóna* eða *Ensign* tímaritunum, og leiðbeiningum til staðarleiðtoga prestdæmisins. „Vér trúum öllu, sem Guð hefur opinberað, öllu, sem hann nú opinberar, og vér trúum að hann muni enn opinbera margt stórfenglegt og mikilvægt varðandi Guðs ríki“ (TA 1:9).

- Hvar getum við fundið orð lifandi spámanna okkar?

Nema ritningarnar

- Hvaða blessanir getum við hlotið þegar við nemum ritningarnar?

Við ættum hvert og eitt að nema ritningarnar á hverjum degi. Við ættum að deila þessum sannleika með börnum okkar. Við ættum að lesa helgiritin með börnum okkar svo að þau geti lært að elska þau og nota þau vegna þess sannleika sem í þeim er að finna.

Ef við þráum að forðast það sem illt er í heiminum, verðum við að næra huga okkar á þeim sannleik og því réttlæti sem við finnum í ritningunum. Við munum vaxa nær Guði og hvert öðru þegar við lesum og ígrundum ritningarnar saman.

Þegar við lesum, ígrundum, og biðjum varðandi ritningarnar og biðjum Guð um skilning, mun heilagur andi vitna fyrir okkur um

sannleik þessara hluta. Við munum hvert um sig vita fyrir okkur sjálf að þetta er sannleikur. Við munum ekki láta blekkjast (sjá JS – M 1:37). Við getum fengið þá sömu tilfinningu og Nefi lét í ljós þegar hann sagði: „Sál mín hefur unun af öllu, sem Drottin snertir. Og hjarta mitt ígrundar án afláts það, sem ég hef séð og heyrt“ (2 Ne 4:16).

- Hvernig getum við haldið þá skuldbindingu að nema ritningarnar dag hvern? Íhugið að skipuleggja tíma og stað til að nema ritningarnar dag hvern.

Viðbótarritningargreinar

- 1 Ne 14:20–26 (spámönnum boðið að rita)
- 1 Ne 19:1–3, 6–7; Al 37:1–8 (mikið verðmæti ritninganna)
- 2 Ne 33:10 (ritningar vitna um Krist)
- Al 29:8 (Drottinn talar til allra þjóða með ritningunum)
- Al 31:5; He 3:29–30 (orð Guðs er kraftmikið)
- He 15:7–8 (ritningarnar gera okkur ákveðin og staðföst í trúnni)
- 2 Tím 3:16–17; 1 Ne 19:21–24 (hvers vegna og hvernig ritningar eru gefnar)
- 2 Pét 1:20; Al 13:20; K&S 10:62 (ritningar leiða fram í ljósið sönn kenningaratriði)
- K&S 128:18; TA 1:9; 1 Ne 14:25–26 (ritningar enn ókomnar)
- 2 Ne 29:3–10 (ritningar til Gyðinga og til Þjóðanna)

Líf Krists

Kafla 11

Sagt var fyrir um líf Krists löngu fyrir fæðingu hans

Hver einasta persóna sem til jarðar kemur er háð því að Jesús Kristur uppfylli það loforð sem hann gaf á himni, að vera frelsari okkar. Án hans mundi sáluhjálparáætlunin hafa mistekist. Vegna þess að þjónusta hans var nauðsynleg, hafa allir spámenn frá Adam til Krists vitnað um að hann myndi koma (sjá Post 10:43). Allir spámenn eftir Krist hafa vitnað um að hann kom. Öll þurfum við að kynna okkur líf frelsarans og fylgja honum af trúmennsku alla ævi.

Adam lærði að nafn frelsarans yrði Jesús Kristur (sjá HDP Móse 6:51–52). Enok sá að Jesús mundi deyja á krossinum og verða reistur upp (sjá HDP Móse 7:55–56). Nói og Móse báru einnig vitni um hann (sjá HDP Móse 1:11; 8:23–24). Um 800 árum áður en frelsarinn fæddist á jörðu sá Jesaja líf hans fyrir. Þegar Jesaja sá þjáningar þær og sorg sem frelsarinn mundi líða fyrir syndir okkar, sagði hann:

„Hann var fyrirlitinn, og menn forðuðust hann; harmkvælamaður og kunnugur þjáningum

En vorar þjáningar, voru það sem hann bar. . . .

Hann var særður vegna vorra synda og kraminn vegna vorra misgjörða. . . .

Hann var hrjáður, en hann lítillætti sig og lauk eigi upp munn sínum. Eins og lamb, sem leitt er til slátrunar“ (Jes 53:3–5, 7).

Nefi sá einnig í sýn fæðingu frelsarans og starf. Hann sá fagra mey og engill sagði: „Sjá, mærin sem þú sérð er móðir Guðssonarins að hætti holdsins“ (1 Ne 11:18). Síðan sá hann meyna halda á barni

Fyrir kennara: Í þessum kafla er líklega meira efni en þið komist yfir í kennslustundinni. Þegar þið kynnið ykkur hann til undirbúnings kennslu, leitið þá leiðbeiningar andans til að ákveða hvaða hlutar hans verða gagnlegastir þeim sem þið kennið.

í örmum sér. Engillinn sagði: „Sjá Guðslambið – já son hins eilífa föður“ (1 Ne 11:21).

Um 124 árum áður en Jesús fæddist sá Benjamín konungur, annar spámaður Nefíta, einnig fyrir líf frelsarans:

„Því að sjá. Sá tími kemur og er ekki langt undan, að Drottinn alvaldur, sem ríkjum ræður, sem var og er frá allri eilífð til allrar eilífðar, mun í veldi stíga niður af himni, dveljast í musteri úr leir meðal mannanna barna, ferðast um meðal þeirra og gjöra máttug kraftaverk, svo sem að gjöra sjúka heila, reisa látna upp frá dauðum, veita lömuðum mátt, blindum sýn, daufum heyrn og lækna hvers kyns sjúkdóma.

„Og hann mun stökkva brott djöflum og illum öndum, sem dveljast í hjörtum mannanna barna.

Og sjá, hann mun líða freistingar, líkamlegan sársauka, hungur, þorsta og þreytu, meira en maðurinn fær þolað, nema fjórtjón hljótist af. Því að sjá. Blóð drýpur úr hverri svitaholu, svo mikil verður angist hans vegna ranglætis og viðurstyggðar þjóðar hans.

Og hann skal kallast Jesús Kristur, sonur Guðs, faðir himins og jarðar, skapari alls frá öndverðu, og móðir hans mun kölluð verða María“ (Mósía 3:5–8).

- Hverjir eru sumir fornir spádómar um Jesú Krist?

Hann var hinn eingetni föðurins

- Hvað erfði Jesús Kristur frá föður sínum? Hvað erfði Jesús Kristur frá móður sinni?

Söguna af fæðingu og lífi frelsarans er að finna í Nýja testamentinu, í bókum Matteusar, Markúsar, Lúkasar og Jóhannesar. Af frásögnum þeirra lærum við að Jesús var fæddur af meyju er nefnd var María. Hún var heitbundin Jósef þegar engill Drottins birtist henni. Engillinn sagði henni að hún ætti að verða móðir Guðssonarins. Hún spurði hvernig slíkt væri mögulegt (sjá Lúk 1:34). Hann sagði henni: „Heilagur andi mun koma yfir þig og kraftur hins hæsta mun yfirskyggja þig. Fyrir því mun og barnið verða kallað heilagt, sonur Guðs“ (Lúk 1:35). Þannig varð Guð faðirinn bókstaflega faðir Krists.

Jesús er sá eini á jörðu sem fæðst hefur af dauðlegri móður og ódauðlegum föður. Þess vegna kallast hann hinn eingetni sonur. Frá föður sínum erfði hann guðlegan kraft. Frá móður sinni erfði hann dauðleikann og var háður hungri, þorsta, þreytu, sársauka og dauða. Enginn gat tekið líf frelsarans án vilja hans. Hann hafði vald til að fórna því og vald til að reisa líkama sinn upp aftur eftir dauðann (sjá Jóh 10:17–18).

Hann lifði fullkomnu lífi

- Hvaða merkingu hefur líf frelsarans fyrir okkur?

Frá æsku var Jesús hlýðinn öllu sem himneskur faðir krafðist af honum. Undir handleiðslu Maríu og Jósefs ólst Jesús upp á líkan hátt og önnur börn. Hann elskaði og virti sannleikann. Lúkas segir okkur: „En sveinninn óx og styrktist, fullur visku, og náð Guðs var yfir honum“ (Lúk 2:40; sjá einnig K&S 93:12–14).

Þegar Jesús var 12 ára gamall vissi hann að hann hafði verið sendur til að gera vilja föður síns. Hann fór með foreldrum sínum til Jerúsalem. Þegar þau sneru heim á leið uppgötvaðu þau að hann var ekki með samferðafólki þeirra. Þau sneru aftur til Jerúsalem og leituðu hans. „Eftir þrjá daga fundu þau hann í musterinu. Þar sat hann mitt á meðal læriféðranna, og þeir hlustuðu á hann og spurðu hann spurninga“ (ÞJS Lúk 2:46). „En alla, sem heyrðu til hans, furðaði stórum á skilningi hans og andsvörum“ (Lúk 2:47).

Jósef og Maríu léttu að finna hann, en „brá þeim mjög og móðir hans sagði við hann: Barn, hví gjörðir þú okkur þetta? Við faðir þinn höfum leitað þín harmþrungin.“ Jesús svaraði henni og sagði: „Vissuð þið ekki að mér ber að vera í húsi [himnesks] föður míns?“ (Lúk 2:48–49).

Til þess að uppfylla þjónustuverk sitt varð Jesús að gjöra vilja föður síns á himnum. „Ég gjöri ekkert af sjálfum mér,“ sagði hann, „heldur tala ég það eitt, sem faðirinn hefur kennt mér, . . . ég gjöri ætíð það sem er honum þóknanlegt“ (Jóh 8:28–29).

Þegar Jesús var þrítugur kom hann til Jóhannesar skírara, til að láta skírast í ánni Jórdan. Jóhannes var tregur til að skíra Jesú vegna þess að hann vissi að Jesús var honum fremri. Jesús bað Jóhannes að

skíra sig „til að fullnægja öllu réttlæti.“ Jóhannes skírði Jesú, dýfði honum algerlega niður í vatnið. Jafnskjótt og Jesús var skírður talaði faðir hans frá himnum og sagði: „Þessi er minn elskaði sonur, sem ég hef velþóknun á.“ Heilagur andi kom niður, eins og sýnt er með merki dúfunnar (sjá Matt 3:13–17).

Skömmu eftir að Jesús var skírður fastaði hann í 40 daga og 40 nætur til að vera með Guði. Eftir það kom Satan að freista hans. Jesús stóðst af einurð allar freistingar Satans og skipaði síðan Satan að víkja burt frá sér (sjá Matt 4:1–11; sjá einnig ÞJS Matt 4:1, 5–6, 8–9, 11). Jesús Kristur var áfram syndlaus, hin eina fullkomna vera, sem nokkru sinni hefur gengið um á jörðinni (sjá Hebr 4:15; 1 Pét 2:21–22).

- Hvaða frásagnir úr lífi frelsarans hafa sérstaklega mikla þýðingu fyrir ykkur?

Hann kenndi okkur hvernig við eigum að elska og þjóna hvert öðru.

- Hvernig kenndi frelsarinn okkur hvernig við eigum að elska og þjóna hvert öðru?

Eftir föstu sína og eftir að Satan hafði freistað hans, hóf Jesús þjónustustarf sitt. Hann kom ekki aðeins til jarðar til að deyja fyrir okkur, heldur einnig til að kenna okkur hvernig við eigum að lifa. Hann kenndi að það eru tvö meginboðorð: Fyrst að elska Guð af öllu hjarta, huga og styrk; og annað að elska aðra eins og við elskum sjálf okkur (sjá Matt 22:36–39). Líf hans sýnir hvernig við eigum að hlýða þessum tveimur boðorðum. Ef við elskum Guð munum við treysta honum og hlýða eins og Jesús gerði. Ef við elskum aðra hjálpum við þeim að mæta líkamlegum og andlegum þörfum sínum.

Jesús varði lífi sínu í þjónustu annarra. Hann læknaði þá af sjúkdómum. Hann veitti blindum sýn, daufum heyrn og lömuðum mátt. Eitt sinn þegar hann var að lækna sjúka var orðið framorðið og fólkið hungrað. Í stað þess að senda það burt, blessaði hann fimm brauðhleifa og tvo fiska og gat á undursamlegan hátt mettað fimm þúsund manns (sjá Matt 14:14–21). Hann kenndi að alltaf þegar við finnum einhvern hungraðan, kaldan, nakinn eða einmana, ættum

við að hjálpa honum eins og við best getum. Þegar við hjálpum öðrum erum við að þjóna Drottni (sjá Matt 25:35–46).

Jesús elskaði aðra af öllu hjarta. Oft var hjarta hans svo fullt af samúð að hann grét. Hann elskaði litlu börnin, hina öldnu, auðmjúku og hræsnislausu, sem trúðu á hann. Hann elskaði þá sem syndgað höfðu og af mikilli samúð kenndi hann þeim að iðrast og láta skírast. Hann kenndi: „Ég er vegurinn, sannleikurinn og lífið“ (Jóh 14:6).

Jesús unni jafnvel þeim sem syndguðu gegn honum og ekki vildu iðrast. Á síðustu ævistundum sínum, þegar hann hékk á krossinum, bað hann til fðurins fyrir hermönnunum sem krossfestu hann og sagði: „Faðir, fyrirgef þeim, því þeir vita ekki, hvað þeir gjöra“ (Lúk 23:34). Hann kenndi: „Þetta er mitt boðorð, að þér elskið hver annan, eins og ég hef elskað yður“ (Jóh 15:12).

- Með hvaða hætti getum við sýnt Drottni að við elskum hann?

Hann skipulagði hina einu sönnu kirkju

- Hvers vegna skipulagði frelsarinn kirkju sína og vígði postula?

Jesús vildi að fagnaðarerindi hans yrði boðað öllum íbúum jarðar og því valdi hann tólf postula til að vitna um sig. Þeir voru fyrstu leiðtogar kirkju hans. Þeir fengu vald til að starfa í hans nafni og gera það sem þeir höfðu séð hann gera. Þeir sem fengu valds-umboð frá þeim gátu einnig kennt, skírt og framkvæmt aðrar helgiathafnir í hans nafni. Eftir dauða hans héldu þeir verki hans áfram uns menn voru orðnir svo ranglátir að þeir drápu postulana.

Hann leysti okkur frá syndum og frelsaði okkur frá dauða.

- Gefið ykkur tíma til að ígrunda atburði friðþægingarinnar, þegar þið nemið þennan hluta.

Undir lok jarðneskrar þjónustu sinnar bjó Jesús sig undir að færa hina endanlegu fórn fyrir allar syndir mannkyns. Hann hafði verið dæmdur til dauða vegna þess að hann bar fólkinu vitni um að hann væri sonur Guðs.

Fyrir kennara: Ígrundun býður heim andanum. Íhugið að biðja nemendur eða fjölskyldumeðlimi að lesa kyrrlátlega síðustu tvo hluta kaflans og hugsa um tilfinningar sínar til frelsarans. Þjóðið síðan þeim sem eiga gott með það, að deila hugsunum sínum með bekknum.

Nóttina fyrir krossfestingu sína fór Jesús í garð sem nefnist Getsemane. Brátt fylltist hann djúpri hryggð og grét meðan hann bað. Síðari daga postula Orson F. Whitney auðnaðist að sjá þjáningar frelsarans í sýn. Hann sá frelsarann gráta og sagði: „Ég varð svo hræður við þá sýn, að ég grét einnig, af hreinni samúð. Af öllu hjarta þjáðist ég með honum. Ég elskaði hann af allri sál minni og þráði heitar en nokkuð annað að vera hjá honum“ (“The Divinity of Jesus Christ,” *Improvement Era*, jan. 1926, 224–25; sjá einnig *Ensign*, des. 2003, 10). Jesús „gekk lítið eitt áfram, féll fram á ásjónu sína, baðst fyrir og sagði: Faðir minn, ef verða má, þá fari þessi kaleikur fram hjá mér. Þó ekki sem ég vil, heldur sem þú vilt“ (Matt 26:39).

Í síðari tíma opinberun lýsti frelsarinn því hversu mikil þjáning hans í raun hefði verið, sagðist hafa skolfið af „þjáningu, og blóð draup úr hverri svitaholu, og ég þjáðist bæði á líkama og í anda“ (K&S 19:18). Hann þjáðist „að hætti holdsins,“ tók á sig sjálfan sársauka, veikindi, vanmátt og syndir (sjá Al 7:10–13). Engin dauðleg vera fær skilið hversu þung þessi byrði var. Enginn annar hefði getað þolað slíka líkamlega og andlega kvöl. „Hann sté neðar öllu . . . svo að hann gæti í öllu og með öllu verið ljós sannleikans“ (K&S 88:6).

En þjáning hans var enn ekki fullnuð. Næsta dag var Jesús barinn, auðmýktur og hrækt var á hann. Hann var látinn bera sinn eigin kross og þar næst var hann negldur á hann og honum lyft upp. Hann var píndur á einn þann grimmilegasta hátt sem maðurinn hefur nokkru sinni upp hugsað. Eftir þjáningar á krossinum hrópaði hann í kvöl: „Guð minn, Guð minn, hví hefur þú yfirgefið mig?“ (Mark 15:34). Á beiskustu stundu lífs hans hafði faðirinn tekið anda sinn frá honum, svo að Jesús gæti lokið þjáning sinni fyrir syndir allra manna og sigrað að fullu öfl syndar og dauða (sjá James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. útg. [1916], 660–61).

Þegar frelsarinn vissi að faðirinn hafði þegið fórn hans, hrópaði hann hárrí röddu: „Það er fullkomnað“ (Jóh 19:30). „Faðir í þínar hendur fel ég anda minn“ (Lúk 23:46). Hann laut höfði og gaf sjálfviljugur upp anda sinn. Frelsarinn var látinn. Kröftugur jarðskjálfti skók jörðina.

Nokkrir vinir tóku líkama frelsarans og lögðu í gröf eina og þar lá hann fram á þriðja dag. Þann tíma fór andi hans og skipulagði trúboðsstarf meðal annarra anda sem þörfnuðust fagnaðarerindis hans (sjá 1 Pét 3:18–20; K&S 138). Á þriðja degi, sunnudegi, sneri hann aftur í líkama sinn og reis upp. Hann varð fyrstur til að sigra dauðann. Spáðómurinn hafði verið uppfylltur: „Að hann ætti að rísa upp frá dauðum“ (Jóh 20:9).

Skömmu eftir upprisu sína birtist frelsarinn Nefítum og stofnaði kirkju sína í Ameríku. Hann kenndi fólkinu og blessaði það. Þessa hrifandi frásögn er að finna í 3. Nefí 11 til 28.

Fórn hans sýndi ást hans á föður sínum og á okkur.

Jesús kenndi: „Enginn á meiri kærleik en þann að leggja líf sitt í sölurnar fyrir vini sína. Þér eruð vinir mínir, ef þér gjörð það sem ég býð yður“ (Jóh 15:13–14). Hann leið fúslega og af auðmýkt hörmungar Getsemane og þjáningar krossins svo að við gætum fengið allar blessanir sáluhjálparáætlunarinnar. Til þess að fá þessar blessanir, verðum við að koma til hans, iðrast synda okkar og elska hann af öllu okkar hjarta. Hann sagði:

„Og þetta er fagnaðarerindið, sem ég hef gefið yður – að ég kem í heiminn til að gjöra vilja föður míns, vegna þess að faðir minn sendi mig.

„Og faðir minn sendi mig, til þess að mér yrði lyft upp á krossinum. Til þess að ég gæti dregið alla menn til mín, eftir að mér hefði verið lyft upp á krossinum, og á sama hátt og mennirnir hefðu lyft mér mundi faðirinn lyfta mönnunum upp til að verða dæmdir af verkum sínum, . . .

Því að þau verk, sem þér hafið séð mig vinna, þau skuluð þér einnig vinna. . . .

Hvers konar menn ættuð þér því að vera? Sannlega, sannlega segi ég yður, *alveg eins og ég er*“ (3 Ne 27:13–15, 21, 27; leturbreyting hér).

- Hverjar eru tilfinningar ykkar er þið ígrundið fórn frelsarans fyrir ykkur?

Viðbótarritningargreinar og aðrar heimildir

- 2 Ne 25:12 (hinn eingetni föðurins í holdinu)
- HDP Móse 6:57 (Jesús Kristur nefndur sem hinn eingetni)
- Matt, Mark, Lúk, Jóh (líf og kenningar Jesú Krists)
- Matt 10:1–8; Lúk 9:1–2 (postular vígðir með krafti og valdi)
- Matt 26–28; Mark 14–16; Lúk 22–24; Jóh 18–20 (Jesús í garðinum; svikinn, krossfestur og upprisinn)
- „Hinn lifandi Kristur: Vitnisburður postulanna,“ *Ensign*, apr. 2000.

Friðþægingin

Kafla 12

Friðþægingin er nauðsynleg fyrir sáluhjálp okkar

- Hvers vegna er friðþægingin nauðsynleg fyrir sáluhjálp okkar?

Jesús Kristur „kom í heiminn til þess að vera krossfestur fyrir heiminn, og til að bera syndir heimsins, og til að helga heiminn, og til að hreinsa hann af öllu ranglæti. Svo að fyrir hann gætu allir frelsast“ (K&S 76:41–42). Hin mikla fórn sem hann færði til að greiða fyrir syndir okkar og sigra dauðann nefnist friðþægingin. Hún er þýðingarmesti atburðurinn sem nokkru sinni hefur átt sér stað í mannkynsögunni: „Því að nauðsynlegt er að friðþæging verði gjörð, því að samkvæmt hinum miklu áformum eilífs Guðs verður friðþæging að eiga sér stað, því að annars hlýtur allt mannkyn óhjákvæmilega að farast. Já, allir eru fallnir og glataðir og hljóta að farast án friðþægingar, sem nauðsynlegt er að eigi sér stað“ (Al 34:9).

Fall Adams og Evu færði tvenns konar dauða inn í heiminn: líkamlegan og andlegan dauða. Líkamlegur dauði er aðskilnaður líkama og anda. Andlegur dauði er aðskilnaður frá Guði. Ef friðþæging Jesú hefði ekki sigrað þetta hvort tveggja, hefðu afleiðingarnar orðið tvenns konar: Líkami okkar og andi hefðu orðið aðskilin að eilífu og við hefðum ekki getað lifað aftur hjá himneskum föður (sjá 2 Ne 9:7–9).

En vitur himneskur faðir fyrirbjó undursamlega og miskunnarfulla áætlun, sem frelsa átti okkur bæði frá líkamlegum og andlegum dauða. Hann gerði áætlun um að frelsari kæmi til jarðar til að friðþægja fyrir syndir okkar (leysa okkur frá þeim) og frá dauða. Vegna synda okkar og veikleika dauðlegs líkama gátum við ekki leyst

Fyrir kennara: Einföld kort og myndir geta hjálpað nemendum eða fjölskyldumeðlimum að skilja reglur og kenningar. Hugleiðið að búa til kort með tveimur dálkum, annan merktan *Afleiðingar fallsins* og hinn merktan *Blessanir friðþægingarinnar*. Notið upplýsingar úr þessum kafla til að fylla inn á kortið.

okkur sjálf frá syndum og dauða (sjá Al 34:10–12). Verðandi frelsari okkar varð að vera syndlaus og hafa vald yfir dauðanum.

Jesús Kristur var sá eini sem gat friðþægt fyrir syndir okkar

- Hvers vegna var Jesús Kristur sá eini sem gat friðþægt fyrir syndir okkar?

Margar ástæður eru fyrir því að Jesús Kristur var sá eini sem gat orðið frelsari okkar. Ein ástæðan er sú, að himneskur faðir valdi hann til þess. Hann var eingetinn sonur Guðs og hafði því vald yfir dauðanum. Jesús útskýrði: „Ég legg líf mitt í sölurnar, svo að ég fái það aftur. Enginn tekur það frá mér, heldur legg ég það sjálfur í sölurnar. Ég hef vald til að leggja það í sölurnar og vald til að taka það aftur“ (Jóh 10:17–18).

Jesús var einnig hæfur til að vera frelsari okkar vegna þess að hann var sá eini sem nokkru sinni hafði lifað á jörðu og aldrei syndgað. Það gerði hann að verðugri fórn til að gjalda fyrir syndir annarra.

Kristur þjáðist og dó til að friðþægja fyrir syndir okkar

- Þegar þið lesið þennan hluta, ímyndið ykkur þá að þið væruð í garðinum Getsemane eða við krossinn og yrðuð vitni að þjáningu Jesú Krists.

Frelsarinn friðþægði fyrir syndir okkar með þjáningum sínum í Getsemane og með því að fórna lífi sínu á krossinum. Okkur er útilokað að skilja til fulls hve Kristur þjáðist fyrir allar okkar syndir. Í garðinum Getsemane olli þungi synda okkar honum slíkri kvöl og hjartans þjáningu, að blæddi úr hverri svitaholu (sjá K&S 19:18–19). Síðar, þegar Jesús hékk á krossinum, leið hann kvalafullan dauða á einhvern þann grimmilegasta hátt sem til er.

Hversu mikið Jesús hlýtur að elska okkur, fyrst hann þoldi slíka andlega og líkamlega kvöl okkar vegna! Hversu mikil hlýtur elska himnesks föður að vera fyrst hann sendi sinn eingetna son til að þjást og deyja fyrir öll önnur börn sín. „Því svo elskaði Guð heiminn, að hann gaf son sinn eingetinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf“ (Jóh 3:16).

Friðþægingin og upprisan færa öllum upprisu

Á þriðja degi eftir krossfestinguna tók Kristur líkama sinn aftur og varð því fyrstur til að rísa upp frá dauðum. Þegar vinir hans leituðu hans, sögðu englar sem gættu grafarinnar: „Hann er ekki hér, hann er upp risinn, eins og hann sagði“ (Matt 28:6). Andi hans hafði aftur sameinast líkama hans og varð aldrei frá honum skilinn aftur.

Kristur sigraði þannig líkamlegan dauða. Vegna friðþægingar hans munu allir sem fæðast á þessari jörð rísa upp (sjá 1 Kor 15:21–22). Á sama hátt og Jesús reis upp munu andar okkar sameinast líkam- anum, „þannig að þeir geta ekki dáíð“ . . . , og verða aldrei framar sundur skildir“ (Al 11:45). Það ástand kallast ódauðleiki. Allir menn sem lifað hafa munu rísa upp, „aldnir sem ungir, ánauðugir sem frjálsir, karlar sem konur, ranglátir sem réttlátir“ (Al 11:44).

- Hvernig hefur þekking ykkar á upprisunni hjálpað ykkur?

Friðþægingin gerir þeim sem trúa á Krist mögulegt að frelsast frá syndum sínum

- Hugsid um hvernig dæmisagan í þessum hluta hjálpar okkur að skilja friðþæginguna. Hverja í lífi okkar tákna fólkið í dæmisögunni?

Friðþæging frelsarans gerir okkur mögulegt að sigrast á andlegum dauða. Þótt allir menn muni rísa upp í líkama af holdi og beinum, munu aðeins þeir sem taka á móti friðþægingu Krists frelsast frá andlegum dauða (sjá TA 1:3).

Við tökum á móti friðþægingu Krists með því að trúa á hann. Með þeirri trú iðrumst við synda okkar, erum skírð, meðtökum heilagan anda og hlýðum boðorðum hans. Við gerumst trúfastir lærisveinar Jesú Krists. Við hljótum fyrirgefningu, verðum hreinsuð af synd og undir það búin að snúa aftur til himnesks föður og lifa hjá honum að eilífu.

Fyrir kennara: Sýnikennsla getur hjálpað nemendum eða fjölskyldumeðlimum að skilja reglur og kenningar. Til að útskýra dauða og upprisu, hugleiðið þessa sýnikennslu: Setjið hönd ykkar í hanska. Útskýrið að líkja megi hönd í hanska við anda persónu í hans eða hennar líkama. Takið hanskan af. Útskýrið að þetta sé eins og líkamlegur dauði – andinn (höndin) og líkaminn (hanskinn) eru aðskilin. Farið síðan aftur í hanskan. Útskýrið að þetta sé líkt og upprisan – andinn og líkaminn sameinast á ný.

Frelsarinn segir okkur: „Því að sjá, ég, Guð, hef þolað þetta fyrir alla, svo að þeir þurfi ekki að þjást eins og ég“ (K&S 19:16-17). Kristur gerði sinn hluta til fyrirgefningar synda okkar. Til að friðþægingar hans gæti til fulls í lífi okkar, verðum við að kappkosta að hlýða honum og iðrast synda okkar.

Boyd K. Packer, forseti í Tólfpostulasveitinni, sýndi á eftirfarandi hátt hvernig friðþæging Krists gerir okkur mögulegt að frelsast frá synd *ef* við gerum okkar hluta.

„Leyfið mér að segja ykkur sögu – dæmisögu.

Einu sinni var maður sem þráði eitthvað mjög heitt. Það virtist mikilvægara en nokkuð annað í lífi hans. Við að eignast það komst hann í mikla skuld.

Hann hafði verið varaður við að stofna til svo mikillar skuldar og sérstaklega við lánardrottinum. En það virtist honum svo mikilvægt að gera það sem hann vildi gera og fá það sem hann vildi fá þegar í stað. Hann var viss um að hann gæti borgað það seinna.

Hann undirritaði því samning. Hann mundi greiða skuldina einhvern tíma síðar meir. Hann hafði ekki af því miklar áhyggjur, gjalddaginn virtist langt undan. Hann átti það sem hann langaði í og það virtist skipta mestu máli.

Lánardrottinn hans var samt alltaf einhvers staðar í hugarfylgsnum hans og hann sýndi lit með því að greiða af og til, en virtist þó telja að dagur reikningsskila mundi í raun aldrei renna upp.

En dagurinn kom, eins og alltaf verður, og samningurinn féll allur í gjalddaga. Skuldin hafði ekki verið greidd að fullu. Lánardrottinn hans birtist og krafðist fullrar greiðslu.

Ekki fyrir en þá varð honum ljóst að lánardrottinn hans gat ekki aðeins náð eignarhaldi á öllum eigum hans, heldur gat hann líka látið varpa honum í fangelsi.

‘Ég get ekki borgað þér, ég á ekki fyrir því’ viðurkenndi hann.

‘Þá förum við eftir samningnum,’ sagði lánardrottinn hans, ‘tökum eigur þínar og þú ferð í fangelsi. Þú samþykkir það. Það var þín ákvörðun. Þú undirritaðir samninginn og nú verður honum fullnægt.’

‘Geturðu ekki framlengt hann eða gefið mér upp skuldina?’ spurði skuldunauturinn bænarrómi. ‘Komið því einhvern veginn svo fyrir að ég geti haldið því sem ég á og þurfi ekki að fara í fangelsi? Þú hlýtur að hafa trú á miskunn. Viltu ekki sýna miskunnsemi?’

Lánardrottinn svaraði: ‘Miskunn er alltaf einhliða. Hún mundi aðeins þjóna þér. Ef ég sýni þér miskunn fæ ég enga greiðslu. Ég krefst réttlætis. Trúir þú á réttlæti?’

‘Ég hafði trú á réttlætinu þegar ég undirritaði samninginn,’ sagði skuldunauturinn. ‘Það var mín megin þá, því að ég hélt að það mundi vernda mig. Ég þurfti ekki á miskunnsemi að halda þá, né taldi að ég þyrfti hennar nokkru sinni með. Réttlætið taldi ég að mundi þjóna okkur báðum jafnt.’

‘Það er réttlætið sem krefst þess að þú greiðir samninginn eða takir afleiðingunum ella,’ svaraði lánardrottinn hans. Þannig eru lögin. Þú hefur samþykkt það og þannig verður það að vera. Miskunnsemin getur ekki rænt réttvísina.’

Þannig stóðu þeir: Annar hélt fram réttlætinu, hinn bað um miskunn. Hvorugur gat sigrað nema á kostnað hins.

‘Ef þú getur ekki gefið upp skuldina er um enga miskunn að ræða,’ sagði skuldunauturinn.

‘Ef ég geri það er ekki um neitt réttlæti að ræða,’ var svarið.

Svo virtist sem hvorugu lögmálinu væri hægt að þjóna. Þar er um tvær eilífar hugmyndir að ræða, sem virðast í andstöðu hvor við aðra. Er engin leið til að þjóna réttlætinu að fullu og jafnframt sýna miskunn?

Til er leið! *Hægt* er að uppfylla réttlætislögmálið algerlega og *einnig* auðsýna fulla miskunn – en til þess þarf þriðja aðilann. Og það gerðist í þessu tilviki.

Skuldunauturinn átti vin. Hann kom til hjálpar. Hann þekkti skuldunautinn vel. Hann vissi að hann var skammsýnn. Hann taldi hann hafa hagað sér heimskulega með því að koma sér í slíkar ógöngur. Engu að síður vildi hann hjálpa honum, því honum þótti mjög vænt um hann. Hann gerðist málamiðlari, sneri sér að lánardrottinum og bar fram þetta boð.

‘Ég skal greiða skuldina, ef þú vilt leysa skuldunaut þinn undan samningnum, svo að hann geti haldið eigum sínum og losnað við fangelsi.’

Meðan skuldareigandinn hugleiddi boðið, bætti málamiðlarinn við: ‘Þú krafðist réttlætis. Þó að hann geti ekki borgað, mun ég gera það. Þá hefur þú notið réttlætis og getur ekki farið fram á meira. Það væri ekki réttlátt.’

Lánardrottinn samþykkti.

Málamiðlarinn sneri sér þá að skuldaranum. ‘Ef ég greiði skuld þína viltu þá viðurkenna mig sem lánardrottinn þinn?’

‘Ó já, já,’ hrópaði skuldunaturinn. ‘Þú bjargar mér frá fangelsi og sýnir mér miskunn.’

‘Þá munt þú greiða mér skuldina og ég set fram skilmálana,’ sagði góðgerðarmaðurinn. ‘Það verður ekki auðvelt, en það er hægt. Ég mun sjá þér fyrir leið til þess. Þú þarft ekki að fara í fangelsi.’

Og þannig fékk skuldareigandinn greitt að fullu. Hann naut réttlætis. Enginn samningur hafði verið rofinn.

Jafnframt hafði skuldunautnum verið sýnd miskunn. Báðum lög-málunum var fullnægt. Vegna málamiðlarans hafði réttlætinu verið fullnægt, og miskunnsemin samt náð fram að ganga“ (í Conference Report, apr. 1977, 79–80; eða *Ensign*, maí 1977, 54–55).

Syndir okkar eru andlegar skuldir. Án Jesú Krists, sem er frelsari okkar og málamiðlari, yrðum við öll að greiða fyrir syndir okkar með andlegum dauða. En vegna hans getum við, ef við höldum skilmála hans um að iðrast og halda boðorðin, komist aftur til himnesks föður og lifað hjá honum.

Það er dásamlegt að Kristur hefur séð okkur fyrir leið til að lækna af syndum okkar. Hann sagði:

„Sjá, ég er kominn í heiminn til þess að . . . frelsa heiminn frá synd.

Þess vegna mun ég taka við hverjum þeim sem iðrast og kemur til mín sem lítið barn, því að slíkra er Guðs ríki. Sjá, fyrir slíka hef ég fórnað lífi mínu og tekið það aftur. Iðrist því, komið til mín frá endimörkum jarðar og látið frelsast“ (3 Ne 9:21–22).

- Ígrundið hvernig þið getið sýnt þakklæti fyrir gjöf friðþægingarinnar.

Viðbótarritningargreinar

- Al 34:9–16 (friðþæging nauðsynleg; Guði fórnað)
- 2 Ne 9:7–12 (friðþægingin frelsar okkur frá líkamlegum og andlegum dauða)
- Róm 5:12–17 (með einum kom dauði, með einum kom líf)
- He 14:15–18 (tilgangurinn með dauða Jesú)
- TA 1:3 (allir geta orðið hólpnir)
- 1 Pétur 1:18–20 (Jesús var forvígður)
- Matt 16:21 (fórn Jesú var nauðsynleg)
- Lúk 22:39–46 (þjáningar Jesú í garðinum)
- 1 Jóh 1:7 (Jesús hreinsar af allri synd)
- 2 Ne 9:21–22 (frelsarinn leið fyrir alla)
- Mósía 16:6–8 (upprisa möguleg einungis fyrir tilstilli Jesú)
- Al 11:40–45; Morm 9:12–14 (allir munu rísa upp)
- Jes 1:18 (syndir munu verða hvítar)
- 1 Kor 15:40–44; Al 40:23 (lýsing á upprisunni)

Prestdæmið

Kafla 13

Hvað er prestdæmið?

Prestdæmið er eilífur kraftur og eilíft vald Guðs. Guð skapaði himnana og jörðina með prestdæminu og ríkir yfir þeim. Með þeim krafti er alheiminum haldið í fullkominni reglu. Með þeim krafti kemur hann til vegar verki sínu og dýrð, sem er „að gjöra ódauðleika og eilíft líf mansins að veruleika“ (HDP Móse 1:39).

Okkar himneski faðir veitir verðugum karlkyns meðlimum kirkjunnar prestdæmiskraft sinn. Prestdæmið gerir þeim kleift að starfa í nafni Guðs að sáluhjálpar mannkynsins. Með því geta þeir fengið valdsumboð til að boða fagnaðarerindið, þjónusta helgiathafnir sáluhjálpar og stjórna ríki Guðs á jörðu.

- Hugsjið um gildi þess að Guð leyfir verðugum mönnum og piltum að hafa prestdæmi sitt.

Hvers vegna þurfum við prestdæmið á jörðu?

Við verðum að hafa prestdæmisvald til að starfa í nafni Guðs þegar við framkvæmum helgiathafnir fagnaðarerindisins, svo sem skírn, staðfestingu, veitingu sakramentis og musterishjónavígslur. Hafi maðurinn ekki prestdæmið mun Drottinn ekki viðurkenna þá helgiathöfn sem hann framkvæmir, hversu einlægur sem hann kann að vera (sjá Matt 7:21–23; TA 1:5). Þessar mikilvægu helgiathafnir verða þeir að framkvæma sem hafa prestdæmið á jörðu.

Fyrir kennara: Þessum kafla er skipt í fimm hluta með millifyrirsögnum. Hver millifyrirsögn er spurning varðandi prestdæmið. Þið gætuð notað þessar spurningar til leiðbeiningar við kennsluna. Ef aðstæður í kennslustofu leyfa að hafa litla umræðuhópa, íhugið þá að skipta bekknum í hópa með tveimur til fjórum. Felið hverjum hópi að taka fyrir einn hluta kaflans (í stórum bekkjum, má láta einvern hluta í fleiri en einn hóp). Látið hvern hóp gera eftirfarandi: (1) Lesa og ræða sinn úthlutaða hluta. (2) Finna ritningargreinar sem veita svör við spurningunni í fyrirsögn kaflahlutans. (3) Deila persónulegri reynslu sem snertir þann hluta. Biðjið síðan nemendur að deila einhverju af þeirri reynslu með bekknum í heild.

Menn þurfa prestdæmið til að stjórna Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu og starfi hennar hvar sem er í heiminum. Þegar Kristur var á jörðu valdi hann postula og vígði þá, svo að þeir gætu leitt kirkju hans. Hann gaf þeim kraft og valdsumboð prestdæmisins til að starfa í nafni sínu (sjá Mark 3:13–15; Jóh 15:16).

Önnur ástæða þess að prestdæmið þarf að vera á jörðu er sú, að við fáum skilið vilja Drottins og unnið að markmiðum hans. Guð opinberar vilja sinn ráðandi prestdæmisfulltrúa sínum á jörðu, spámanninum. Spámaðurinn, sem er forseti kirkjunnar, þjónar sem talsmaður Guðs til allra meðlima kirkjunnar og allra íbúa jarðar.

- Hvers vegna er nauðsynlegt fyrir mann að hafa rétt valdsumboð þegar hann framkvæmir helgiathöfn?

Hvernig meðtaka menn prestdæmið?

Drottinn hefur séð svo um að prestdæmið veitist sonum hans á jörðu á skipulegan hátt. Verðugur karlmeðlimur kirkjunnar meðtekur prestdæmið með „handayfirlagningu þeirra sem vald hafa, til að prédika fagnaðarerindið og framkvæma helgiathafnir þess“ (TA 1:5).

Þannig meðtóku menn prestdæmið áður fyrr, jafnvel á dögum Móse: „Enginn tekur sér sjálfum þennan heiður, heldur er hann kallaður af Guði, eins og Aron“ (Hebr 5:4). Aron meðtók prestdæmið frá Móse, prestdæmisleiðtoga sínum (sjá 2 Mós 28:1). Aðeins þeir sem hafa prestdæmið geta vígt aðra, og þeir gjöra svo aðeins ef þeim er veitt valdsheimild til þess af þeim sem hafa lykla fyrir þá vígslu (sjá kafla 14 í þessari bók).

Menn geta ekki keypt eða selt kraft og vald prestdæmisins. Ekki geta þeir heldur tekið sér það vald sjálfir. Í Nýja testamentinu lesum við um mann að nafni Símon, en hann var uppi þegar postular Krists voru stjórnendur kirkjunnar. Símon snerist til trúar og var skírður inn í kirkjuna. Hann var leikinn töframaður og því trúði fólk því að hann hefði vald Guðs. En Símon hafði ekki prestdæmið og hann vissi það.

Símon vissi að postularnir og aðrir prestdæmisleiðtogar kirkjunnar höfðu hinn sanna kraft Guðs. Hann sá þá nota prestdæmið við verk Drottins og vildi hljóta þennan kraft sjálfur. Hann bauðst til að kaupa prestdæmið (sjá Post 8:9–19). En Pétur, aðalpostulinn, sagði:

„Þrífist aldrei silfur þitt né sjálfur þú, fyrst þú hugðist eignast gjöf Guðs fyrir fé“ (Post 8:20).

- Hvers vegna er mikilvægt að „enginn [taki] sér sjálfum þennan heiður [prestdæmið]?“

Hvernig nota menn prestdæmið réttilega?

Prestdæmið á að nota til að blessa líf barna himnesks föður hér á jörðu. Prestdæmishafar eiga að stjórna með ást og góðvild. Þeir ættu ekki að þvinga fjölskyldu sína eða aðra til hlýðni við sig. Drottinn hefur sagt að ekki sé hægt að beita krafti prestdæmisins nema í réttlæti (sjá K&S 121:36). Þegar við reynum að nota prestdæmið til að hljóta auðlegð eða frægð, eða í öðrum eigingjörnum tilgangi, „sjá, þá draga himnarnir sig í hlé. Andi Drottins tregar, og þegar hann hefur vikið á brott, er úr sögunni prestdæmi eða vald þess manns“ (K&S 121:37).

Þegar maðurinn notar prestdæmið „með fortölum einum, með umburðarlyndi, með mildi og hógværð og með fölskvalausri ást“ (K&S 121:41), getur hann gert margt undursamlegt fyrir fjölskyldu sína og aðra. Hann getur skírt, staðfest og þjónustað sakramentið þegar honum er veitt vald til þess af þeim sem hafa lykla fyrir þær helgiathafnir. Hann getur blessað hina sjúku. Hann getur veitt fjölskyldumeðlimum sínum prestdæmisblessanir sem hvetja og vernda, þegar þeir þarfnast þess sérstaklega. Hann getur einnig hjálpað öðrum fjölskyldum með slíkum störfum og blessunum, sé hann beðinn um það.

Menn nota vald prestdæmisins þegar þeir stjórna í kirkjunni í köllun sinni sem greinarforsetar, biskupar, sveitarforsetar eða stiku- og trúboðsforsetar. Menn og konur sem starfa í kirkjunni, sem embættismenn og kennarar, vinna undir stjórn prestdæmisins og eftir leiðbeiningum heilags anda.

Hvaða blessanir fást þegar við notum prestdæmið réttilega?

Drottinn hefur lofað réttlátum prestdæmishöfum, sem nota prestdæmið öðrum til blessunar, miklum blessunum:

„Þá mun traust þitt vaxa og styrkjast í návist Guðs og kenning prestdæmisins falla á sál þína sem dökk af himni.

Heilagur andi verður þér stöðugur förunautur, og veldissproti þinn óbreytanlegur veldissproti réttlætis og sannleika. Og yfírráð þín skulu verða ævarandi yfírráð og streyma til þín án þvingana alltaf og að eilífu“ (K&S 121:45–46).

David O. McKay forseti, lofaði hverjum þeim sem nota prestdæmið réttilega: „Líf (hans) verður ljúfara, dómgreind hans skarpari til skjótrar ákvörðunar milli þess sem rétt er eða rangt, tilfinningar hans næmar og heitar, en andi hans þó sterkur og hughraustur til varnar því sem rétt er. Hann mun finna að prestdæmið er ótæmandi uppspretta hamingju – lind hins lifandi vatns er sprettur upp til eilífs lífs.“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 116).

- Hvaða blessanir hafið þið hlotið með prestdæminu?

Viðbótarritningargreinar

- K&S 84; 107 (opinberanir varðandi prestdæmið, þar á meðal eiður og sáttmáli prestdæmisins í K&S 84:33–40)
- K&S 20:38–67 (skyldur prestdæmisins útskýrðar)

Skipulag prestdæmisins

Kaflí 14

Prestdæmið er á jörðu í dag

Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu er stjórnað með prestdæminu. Prestdæmið, sem er alltaf tengt verki Guðs, „helst í kirkju Guðs með öllum kynslóðum og er án upphafs daganna eða loka áranna“ (K&S 84:17). Það er nú á jörðu. Ungir menn og aldnir eru skírðir inn í kirkjuna, og þegar þeir dæmast verðugir eru þeir vígðir til prestdæmisins. Þeim er veitt vald til að starfa fyrir Drottin og vinna verk hans á jörðu.

Tvær deildir prestdæmisins

- Hvernig fengu Melkisedeks- og Aronsprestdæmið nöfn sín?

Prestdæminu er skipt í tvo hluta: Melkisedeksprestdæmið og Aronsprestdæmið (sjá K&S 107:1). „Hið fyrri nefnist Melkisedeksprestdæmi, vegna þess hve Melkisedek var mikils metinn háprestur.

Fyrir hans daga nefndist það *Hið heilaga prestdæmi eftir reglu Guðssonarins*.

En vegna virðingar eða lotningar fyrir nafni hinnar æðstu veru og til að forðast stöðugar endurtekningar á nafni hans, nefndi kirkjan til forna það prestdæmi eftir Melkisedek, eða Melkisedeksprestdæmi“ (K&S 107:2–4; leturbreyting í frumtexta).

Lægra prestdæmið er viðauki við Melkisedeksprestdæmið. Það nefnist Aronsprestdæmið vegna þess að það var veitt Aron og sonum hans í alla ættliði. Þeir sem hafa Aronsprestdæmið hafa vald til að starfa að ytri helgiathöfnum sakramentis og skírnar (Sjá K&S 20:46; 107:13–14, 20.)

Fyrir kennara: Notið spurningar við upphaf kaflans til að koma af stað umræðum og vísið nemendum eða fjölskyldumeðlimum á textann til að finna meiri upplýsingar. Notið spurningar við lok kaflans til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að ígrunda og ræða merkingu þess sem þeir hafa lesið og beita því í lífi sínu.

Þeir sem hafa Melkisedeksprestdæmið hafa kraft og vald til að leiða kirkjuna og stjórna boðun fagnaðarerindisins um allan heim. Þeir hafa yfirumsjón með öllu andlegu starfi í kirkjunni (sjá K&S 84:19–22; 107:8). Þeir stjórna því starfi sem unnið er í musterunum; þeir stjórna kirkjudeildum, greinum, stikum og trúboðum. Útvalinn spámaður Drottins, forseti kirkjunnar, er ráðandi háprestur yfir Melkisedeksprestdæminu (sjá K&S 107:65–67).

Lyklar prestdæmisins

- Hver er munurinn á prestdæminu og lykllum prestdæmisins? Hvaða prestdæmisleiðtogar meðtaka lykla?

Það er mismunur á því að vera vígður í embætti prestdæmisins og að meðtaka lykla prestdæmisins. Joseph F. Smith forseti kenndi:

„Prestdæmið er almennt séð valdsumboðið sem veitt er mönnum til að starfa í nafni Guðs. Hverjum manni sem vígður er til einhvers stigs prestdæmisins er veitt þetta valdsumboð.

En það er nauðsynlegt að hvert verk undir því valdsumboði sé unnið á réttum tíma og stað, á réttan hátt, og að réttri skipan. Krafturinn til að stjórna því verki myndar *lykla* prestdæmisins. Í heild sinni eru lykklarnir á hendi aðeins einnar persónu á sama tíma, spámanns og forseta kirkjunnar. Hann getur úthlutað hvaða hluta þessa kraftar sem er til annars, í því tilviki hefur sú persóna lykla þess tiltekna verks. Þannig hefur musterisforseti, stikuforseti, biskup deildar, trúboðsforseti, sveitarforseti, hver um sig lykla þess verks sem framkvæmt er í þeirri tilteknu einingu eða á þeim stað. Prestdæmi þess manns er ekki aukið með þeirri sérstöku útnefningu; . . . forseti öldunga-sveitar, til dæmis, hefur ekkert meira prestdæmi en aðrir meðlimir þeirrar sveitar. En hann hefur kraft til að stjórna formlegu starfi sem framkvæmt er í . . . sveitinni, eða með öðrum orðum, *lykla* þess hluta af því starfi“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 141; skáletrun í frumtexta).

- Hvernig tryggja prestdæmislykklarnir öryggi kirkjunnar?

Embætti og skyldur Aronsprestæmisins

- Á hvern hátt þjóna Aronsprestæmisleiðtogar?

Þegar Aronsprestðæmið er veitt manni eða pilti, er hann vígður til embættis innan þess prestðæmis. Embætti Aronsprestðæmisins eru djákni, kennari, prestur og biskup. Hverju embætti fylgja skyldur og ábyrgð. Yfir hverri sveit er sveitarforseti, sem kennir meðlimunum skyldur sínar og felur þeim verkefni.

Sumir menn ganga í kirkjuna eða verða virkir eftir að þeir eru komnir yfir venjulegt aldursmark til að meðtaka embætti þessa prestðæmis. Þeir eru yfirleitt vígðir til embættis innan Aronsprestðæmisins en geta fljótlega fengið vígslu til annarra embætta ef þeir haldast verðugir.

Djákni

Vígja má í embætti djákna pilt, sem skírður hefur verið og staðfestur meðlimur kirkjunnar og reynst hefur verðugur, þegar hann er tólf ára gamall. Djáknum er yfirleitt falið að úthluta sakramentinu til kirkjumeðlima, hirða um kirkjubyggingar og lóðir, vera boðberar prestðæmisleiðtoga og sjá um sérstök störf, t. d. söfnun föstufórna.

Kennari

Verðugan pilt má vígja til kennara þegar hann er fjórtán ára eða eldri. Kennarar hafa allar skyldur, réttindi og kraft djáknaembættis, auk þeirra sem við bætast. Kennarar í Aronsprestðæminu eiga að hjálpa kirkjumeðlimum að lifa eftir boðorðunum (sjá K&S 20:53–59). Til að hjálpa þeim að uppfylla þá ábyrgð, er þeim venjulega falið að þjóna sem heimiliskennarar. Þeir heimsækja kirkjumeðlimi á heimilum þeirra og hvetja þá til að lifa eftir reglum fagnaðarerindisins. Þeim hefur verið boðið að kenna sannleik fagnaðarerindisins (sjá K&S 42:12). Kennarar tilhafa einnig brauðið og vatnið fyrir þjónustu sakramentisins.

Prestur

Verðugan pilt má vígja til prests þegar hann er sextán ára eða eldri. Prestar hafa allar skyldur, réttindi og kraft embætta djákna og kennara auk þeirra sem við bætast (sjá K&S 20:46–51). Prestur má skíra. Hann má einnig þjónusta sakramentið. Hann má vígja aðra presta, kennara og djákna. Prestur má stjórna fundum, þegar

enginn Melkisedeksprest dæmishafi er viðstaddur. Hann á að boða fagnaðarerindið þeim sem umhverfis hann eru.

Biskup

Biskup er vígður og settur í embætti til að stjórna Aronsprest dæminu í deildinni. Hann er forseti prestasveitarinnar (sjá K&S 107:87–88). Þegar hann starfar í embætti sínu fyrir Aronsprest dæmið, sér hann fyrst og fremst um veraldleg mál, t. d. fjármál og skýrslur og stjórnar umönnun fátækra og þurfandi (sjá K&S 107:68).

Biskup er einnig vígður háprestur, svo að hann geti verið í forsæti yfir öllum meðlimum deildarinnar (sjá K&S 107:71–73; 68:15). Biskup er dómari í Ísrael (sjá K&S 107:74) og á viðtöl við kirkjuþegna vegna mustersmeðmæla, prest dæmisvígslna og annarra þarfa. Það er réttur hans að hafa gjöf dómgreindar.

- Hvernig hafið þið verið blessuð með þjónustu Aronsprest dæmishafa?

Embætti og skyldur Melkisedeksprest dæmisins

- Á hvern hátt þjóna Melkisedeksprest dæmishafar?

Embætti Melkisedeksprest dæmisins eru öldungur, háprestur, patriarki, einn hinna sjötíu og postuli.

Öldungur

Öldungar eru kallaðir til að kenna, útskýra, hvetja, skíra og vaka yfir kirkjunni (sjá K&S 20:42). Allir Melkisedeksprest dæmishafar eru öldungar. Þeir hafa vald til að veita gjöf heilags anda með handa-yfirlagningu (sjá K&S 20:43). Öldungar eiga að stjórna samkomum í kirkjunni eins og heilagur andi leiðir þá (sjá K&S 20:45; 46:2). Öldungar geta veitt sjúkum þjónustu (sjá K&S 42:44) og blessað lítil börn (sjá K&S 20:70). Öldungar geta verið í forsæti á kirkjusamkomum þegar enginn háprestur er viðstaddur (K&S 107:11).

Háprestur

Hápresti er veitt vald til að starfa í kirkjunni og stjórna andlegum málum (sjá K&S 107:10, 12). Hann getur einnig starfað í öllum lægri embættum (sjá K&S 68:19). Stikuforsetar, trúboðsforsetar, háráðsmenn, biskupar og aðrir leiðtogar kirkjunnar eru vígðir háprestar.

Patríarki

Patríarkar eru vígðir af aðalvaldhöfum kirkjunnar eða af stikuforsetum þegar ráð hinna tólf heimilar það, til að veita kirkjuþegnum sérstakar patríarkablessanir. Þær blessanir veita okkur nokkurn skilning á köllun okkar á jörðu. Þær eru orð Drottins til okkar persónulega. Patríarkar eru einnig vígðir háprestar (sjá K&S 107:39–56).

Hinir sjötíu

Hinir sjötíu eru sérstök vitni um Jesú Krist til heimsins og aðstoða við að byggja upp og stýra kirkjunni undir stjórn Æðsta forsætisráðsins og Tólfpostulasveitarinnar (sjá K&S 107:25, 34, 38, 93–97).

Postuli

Postuli er sérstakt vitni nafns Jesú Krists um allan heim (sjá K&S 107:23). Postularnir stjórna málefnum kirkjunnar um gjörvallan heim. Þeir sem eru vígðir til embættis postula í Melkisedeksprestdæminu eru yfirleitt settir í embætti í Tólfpostulasveitinni. Hver þeirra fær alla lykla Guðsríkis á jörðu en aðeins yfirpostulinn, sem er forseti kirkjunnar, notar í raun alla lyklana. Hinir starfa undir stjórn hans.

- Hvernig hefur þjónusta Melkisedeksprestdæmishafa orðið ykkur til blessunar?

Sveitir Aronsprestðæmisins

Drottinn hefur mælt svo fyrir að prestðæmishafar skuli skipulagðir í sveitir. Sveit er hópur bræðra sem gegna sama prestðæmisembætti.

Í Aronsprestðæminu eru þrjár sveitir:

1. Djáknasveitin, en í henni eru mest 12 djáknar (sjá K&S 107:85). Biskup kallar forsætisráð djáknasveitarinnar úr hópi þeirra bræðra sem í henni eru.
2. Kennarasveitin, en í henni eru mest 24 kennarar (sjá K&S 107:86). Biskup kallar forsætisráð kennarasveitarinnar úr hópi þeirra bræðra sem í henni eru.
3. Prestasveitin, en í henni eru mest 48 prestar (sjá K&S 107:87–88). Biskup þeirrar deildar sem sveitin tilheyrir er í forsæti fyrir sveitinni. Biskupinn er háprestur og tilheyrir því einnig sveit háprestanna.

Hvenær sem fjöldi hveirrar sveitar fer yfir tiltekinn fjölda, má skipta sveitinni.

Sveitir Melkisedeksprestðæmisins

Á almennum grunni kirkjunnar, mynda meðlimir Æðsta forsætisráðsins sveit, sem og postularnir tólf. Hinir sjötíu eru einnig skipulagðir í sveitir.

Sem staðarleiðtogar – í deildum og greinum og stikum og umdæmum – eru Melkisedeksprestðæmishafar skipulagðir í eftirfarandi sveitir:

Öldungasveit

Hver öldungasveit „er stofnuð fyrir fastaþjóna. Þó mega þeir ferðast, en samt eru þeir vígðir sem fastaþjónar“ (K&S 124:137). Þeir vinna flest störf sín nærri heimilum sínum. Í sveitinni eru mest 96 öldungar, undir stjórn forsætisráðs sveitarinnar. Þegar komið er yfir þann fjölda, má skipta sveitinni.

Háprestarsveit

Í hverri sveit eru allir háprestar sem búa innan marka stikunnar, þar með taldir patriárkar og biskupar. Stikuforseti og ráðgjafar hans mynda forsætisráð sveitarinnar. Háprestar í hverri deild eru skipulagðir í hóp og hópleiðtogi meðal þeirra valinn.

Mikilvægi prestðæmissveita

- Hvernig geta prestðæmissveitir hjálpað við að styrkja einstaklinga og fjölskyldur?

Þegar einhver maður eða piltur er vígður til prestðæmisins tilheyrir hann sjálfkrafa einhverri prestðæmissveit. Þaðan í frá og alla ævi er til þess ætlast að hann tilheyrir prestðæmissveit í samræmi við embætti sitt (sjá Boyd K. Packer, “What Every Elder Should Know – and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government,” *Ensign*, febr. 1993, bls. 9).

Ef prestðæmissveit starfar eðlilega hljóta meðlimir hennar hvatningu, blessun, bræðralag og fræðslu um fagnaðarerindið frá

leiðtogum sínum. Jafnvel þótt að maður kunni að vera leystur frá kirkjuköllun, svo sem kennari, sveitarforseti, háráðsmaður eða stikuforseti, breytist aðild hans að sveitinni ekki. Líta ætti á aðild að prestdæmissveit sem heilög forréttindi.

Aðildarfélög tengd prestdæminu

- Hvernig geta aðildarfélög tengd prestdæminu hjálpað við að styrkja einstaklinga og fjölskyldur?

Allar skipulagðar einingar í kirkjunni starfa undir leiðsögn prestdæmisleiðtoga og hjálpa þeim að framkvæma verk Drottins. Forsætisráð Líknarfélags deildarinnar, Stúlknafélags, Piltafélags, Barnafélags og sunnudagaskóla starfa til dæmis undir leiðsögn biskupsráðsins. Þessar skipulagseiningar eru nefndar aðildarfélög tengd prestdæminu.

- Hvaða hlutverk hefur þú sem einstaklingur við að hjálpa prestdæmissveitum og aðildarfélögum að ná árangri?

Viðbótarritningargreinar

- Al 13:1–19 (á hvern hátt menn eru vígðir til prestdæmisins)
- Matt 16:19; K&S 68:12 (postulum veittir prestdæmislyklar og vald; það sem þeir innsigla á jörðu er innsiglað á himnum)
- K&S 20:38–67 (skyldur öldunga, presta, kennara, djákna)
- K&S 84; 107 (opinberanir um prestdæmið)
- 1 Kor 12:14–31 (öll embætti í prestdæminu eru mikilvæg)

Sáttmálsfólk Drottins

Kafla 15

Eðli sáttmála

- Hvað er sáttmáli? Hvers vegna eru Síðari daga heilagir kallaðir sáttmálsfólk?

Frá upphafi hefur Drottinn gert sáttmála við börn sín á jörðu. Þegar fólk hans gerir sáttmála við hann (eða gefur honum loforð), veit það til hvers hann ætlast af því og hvaða blessunum það má búast við frá honum. Það getur þá betur unnið að verki hans á jörðu. Þeir sem gera sáttmála við Drottin og Drottinn gerir sáttmála við, eru þekktir sem sáttmálsfólk Drottins. Meðlimir kirkjunnar eru hluti af sáttmálsfólki Drottins.

Í fagnaðarerindinu tákna sáttmáli heilagan samning eða gagnkvæmt loforð milli Guðs og manns eða hóps manna. Þegar sáttmáli er gerður lofar Guð blessunum fyrir hlýðni við ákveðin boðorð. Hann setur skilmála sáttmála sinna og opinberar spámönnum sínum á jörðu þá skilmála. Ef við hlýðum skilmálum sáttmálans hljótum við þær blessanir sem heitið er. Ef við veljum að hlýða ekki, dregur hann blessanir sínar til baka og í sumum tilvikum hlýst refsing af.

Við gerum t.d. nokkra sáttmála við Guð þegar við göngum í kirkjuna (sjá kafla 20 í þessari bók). Í skírinni gerum við sáttmála við frelsarann um að taka á okkur nafn hans. Hann lofar að allir sem „skírðir [eru] í mínu nafni, sem er Jesús Kristus, og standa stöðugir allt til enda, þeir skulu hólpnir verða“ (K&S 18:22). Við gerum sáttmála við Drottin þegar við meðtökum sakramentið (sjá kafla 23 í þessari bók). Við lofum að taka á okkur nafn hans, hafa hann ávallt í huga og halda boðorð hans. Okkur er lofað að heilagur andi verði með okkur (sjá K&S 20:77–79). Þegar við meðtökum helgiathafnir mustersins, gerum við aðra helga sáttmála og fáum loforð um upphafningu ef við erum trúföst og hlýðin (sjá K&S 132; sjá einnig kafla 47 í þessari bók).

Guð hefur einnig gert sérstaka sáttmála við ákveðið fólk eða hópa. Hann gerði sérstaka sáttmála við Adam, Enok, Nóa, börn Ísraels, og Lehi (sjá HDP Móse 6:31–36, 52; 1 Mós 9:9–17; 2 Mós 19:5–6; 2 Ne 1). Hann gerði sérstakan sáttmála við Abraham og niðja hans sem blessar kirkjuþegna og allar þjóðir sem nú eru á jörðu.

- Hugsid um þá sáttmála sem þið hafið gert við Guð og þær blessanir sem hann hefur lofað ykkur fyrir að halda þá sáttmála.

Sáttmáli Guðs við Abraham og niðja hans

- Hvað er sáttmáli Abrahams?

Abraham, einn spámanna Gamla testamentisins, var mjög réttlátur maður (sjá myndina í þessum kafla). Hann neitaði að tilbiðja skurðgoð föður síns. Hann hélt öll boðorð Drottins. Vegna réttlætis hans gerði Drottinn sáttmála við hann og niðja hans.

Drottinn lofaði Abraham að hann mundi eignast svo marga afkomendur að ekki yrði tölu á komið. Hann lofaði því að þeir skyldu allir eiga rétt á að meðtaka fagnaðarerindið, blessanir prestdæmisins og allar helgiathafnir upphafningar. Þessir afkomendur myndu, með krafti prestdæmisins, flytja fagnaðarerindið til allra þjóða. Fyrir þeirra tilstilli myndu allar fjölskyldur jarðar blessunar njóta (sjá Abr 2:11). Guð lofaði því einnig, að ef þeir yrðu réttlátir, myndi hann gera sáttmála við öll börn Abrahams frá einum ætlið til annars (sjá 1 Mós 17:4–8).

- Hvernig eiga boðorð og loforð sáttmála Abrahams við okkur? (Hugleiðið hvernig þessi spurning á við í mismunandi samhengi, svo sem heimili, á vinnustað, í samfélaginu eða sem trúboðar.)

Kirkjuþegnar eru sáttmálsfólk

- Hvaða blessanir og ábyrgðarskyldur koma til sáttmálsfólks Guðs nú á dögum?

Beinir afkomendur Abrahams eru ekki þeir einu sem Guð kallar sáttmálsfólk sitt. Þegar Guð talaði við Abraham sagði hann: „Allir þeir,

Fyrir kennara: Þið getið hjálpað nemendum eða fjölskyldumeðlimum að hugsa dýpra um hverja spurningu með því að gefa þeim tíma til að ígrunda. Biðjið um svar þeirra að nægilega löngum tíma liðnum.

sem meðtaka þetta fagnaðarerindi skulu kenndir við nafn þitt og teljast niðjar þínir [ættkvísl], og skulu rísa á fætur og blessa þig sem föður sinn“ (Abr 2:10). Þannig eru tveir hópar fólks aðilar að sáttmálanum sem gerður var við Abraham: (1) Réttlátir beinir afkomendur Abrahams og (2) þeir sem ættleiddir eru inn í ættkvísl hans við að meðtaka og lifa eftir fagnaðarerindi Jesú Krists (sjá 2 Ne 30:2).

Þegar við erum skírð inn í kirkjuna verðum við aðilar að sáttmálanum sem Drottinn gerði við Abraham, Ísak og Jakob (sjá Gal 3:26–29). Ef við erum hlýðin, erfum við blessanir þess sáttmála. Við eigum rétt á að hljóta hjálp og leiðsögn frá heilögum anda. Verðugir karlmenn eiga rétt á prestdæminu. Fjölskyldur geta meðtekið blessanir prestdæmisins. Við getum öðlast eilíft líf í himneska ríkinu. Engar blessanir eru stærri en þessar.

Samfara blessunum sem við hljótum sem sáttmálsþjóð Drottins berum við mikla ábyrgð. Drottinn hét Abraham því, að með niðjum hans yrði fagnaðarerindið boðað um gjörvalla jörðina. Við uppfyllum nú þessa ábyrgð okkar með fastatrúboðsstarfi kirkjunnar og með trúboðsstarfi sem unnið er af meðlimunum. Þetta tækifæri til að boða fagnaðarerindið til alls heimsins tilheyrir kirkju Drottins og sáttmálsfólki hans.

Sem sáttmálsfólk Drottins ættum við að halda boðorð hans. Drottinn sagði: „Ég, Drottinn er bundinn, þegar þér gjörði það sem ég segi, en þegar þér gjörði ekki það sem ég segi, hafið þér engin loforð“ (K&S 82:10). Ef við höfnum sáttmálanum eftir að hafa meðtekið fagnaðarerindið, verður sáttmálinn ógildur og við munum standa dæmd frammi fyrir Guði (sjá K&S 132:4). Hann hefur sagt: „Halðið yður frá synd, svo að þungur dómur falli ekki yfir yður. Því að af þeim, sem mikið er gefið, er mikils krafist. Og sá, sem syndgar gegn stærra ljósi, hlýtur þyngri dóm“ (K&S 82:2–3).

Hinn nýi og ævarandi sáttmáli

- Hvað lofum við að gera þegar við tökum á móti fagnaðarerindinu? Hvaða blessanir gefur himneskur faðir okkur þegar við höldum þau loforð?

Fylling fagnaðarerindisins kallast hinn nýi og ævarandi sáttmáli. Hann felur í sér sáttmála þá sem gerðir eru í skírinni, við sakramentið, í musterinu og á öllum öðrum tímum. Drottinn kallar hann „ævarandi“ vegna þess að hann er vígður af ævarandi Guði og honum mun aldrei breytt. Hann gaf Adam, Enok, Nóa, Abraham og öðrum spámönnum þennan sama sáttmála. Í þeim skilningi er hann ekki nýr. En Drottinn kallar hann „nýjan“ vegna þess að í hvert sinn sem fagnaðarerindið er endurreist, eftir að hafa verið tekið af jörðu, er hann nýr því fólki sem meðtekur hann (sjá Jer 31:31–34; Esek 37:26).

Þegar við tökum á móti hinum nýja og ævarandi sáttmála, játumst við undir iðrun og skírn og meðtökum heilagan anda og einnig musterisgjöf okkar og hjúskaparsáttmálann í musterinu. Einnig heitum við því að fylgja og hlýða Kristi alla ævi. Er við höldum sáttmála okkar heitir himneskur faðir okkur upphafningu í himneska ríkinu (sjá K&S 132:20–24; sjá einnig kafla 47 í þessari bók).

Erfitt er fyrir dauðlega menn að skilja mikilleik þessa loforðs. Boðorð hans eru gefin okkur til góðs og ef við erum staðföst getum við að eilífu notið blessana og fegurðar himins og jarðar. Við fáum að lifa í návist hans og njóta kærleiks hans, umhyggju, krafts, góðvildar, mikilleiks, þekkingar, visku, dýrðar og yfirráða.

- Hvernig tengist klæðnaður okkar, breytni og hlýðni við boðorð Guðs, því að við erum sáttmálsfólk Drottins?

Viðbótarritningargreinar og aðrar heimildir

- 1 Pét 2:9–10 (eignarlýður)
- K&S 54:4–6 (áhrif sáttmála sem haldnir eru eða rofnir)
- K&S 132:7 (sáttmálar gerðir af réttum valdhöfum)
- K&S 133:57–60 (tilgangur sáttmála)
- K&S 35:24 (loforð gegn hlýðni við sáttmálana)
- Hebr 8:6 (Jesús Kristur er meðalgöngumaður betri sáttmála)
- Leiðarvísir að ritningunum, „Sáttmáli.“

Kirkja Jesú Krists fyrr á tímum

Kaflí 16

Nokkur atriði sem einkenna kirkju Jesú Krists

„Vér höfum trú á sama skipulagi og var í frumkirkjunni, þ.e. postulum, spámönnum, hirðum, fræðurum, guðspjallamönnum og svo framvegis“ (TA 1:6).

Jesús stofnaði kirkju sína þegar hann var á jörðu. Hún nefndist Kirkja Jesú Krists (sjá 3 Ne 27:8), og meðlimirnir kölluðust heilagir (sjá Ef 2:19–20).

Opinberun

Þegar Jesús stofnaði kirkju sína leiðbeindi hann og stjórnaði sjálfur leiðtogum hennar. Hann hlaut aftur á móti leiðsögn frá föður sínum á himnum (sjá Hebr 1:1–2). Þannig var Kirkju Jesú Krists stjórnað af Guði en ekki mönnum. Jesús kenndi fylgjendum sínum, að opinberun væri sá „klettur“ sem hann mundi byggja kirkju sína á (sjá Matt 16:16–18).

Áður en Jesús sté upp til himna eftir upprisu sína, sagði hann við postulana: „Ég er með yður alla daga allt til enda veraldar“ (Matt 28:20). Trúr orðum sínum hélt hann áfram að leiðbeina frá himnum. Hann sendi heilagan anda, sem vera átti þeim huggari og opinberari (sjá Lúk 12:12; Jóh 14:26). Hann talaði til Sáls í sýn (sjá Post 9:3–6). Hann opinberaði Pétri, að ekki ætti aðeins að kenna Gyðingum fagnaðarerindið heldur öllum heiminum (sjá Post 10). Hann opinberaði Jóhannesi margan dýrðlegan sannleik, sem skráður er í Opinberun

Fyrir kennara: Íhugið að bjóða hverjum fjölskyldumeðlim eða nemanda að læra eitt af þeim sex atriðum sem einkenna kirkjuna – skáletruðu fyrirsagnirnar svo sem *Opinberun* og *Valds-umboð frá Guði*. (Í stórum bekk, mun nokkrum nemendum falið sama atriðið. Í fjölskyldum og fámennum bekkjum, má fela sama meðlim meira en eitt atriði.) Þegar þau hafa haft tíma til að nema, bjóðið þeim þá að ræða það sem þau hafa lært.

Jóhannesar. Nýja testamentið greinir frá hvernig Jesús leiddi kirkju sína, opinberaði vilja sinn og upplýsti lærisveinana á margan annan hátt.

Vald frá Guði

Ekki er hægt að framkvæma helgiathafnir fagnaðarerindisins né kenna reglur þess án prestdæmisins. Faðirinn veitti Jesú Kristi þetta vald (sjá Hebr 5:4–6), og Jesús vígði síðan postula sína og veitti þeim kraft og vald prestdæmisins (sjá Lúk 9:1–2; Mark 3:14). Hann áminnti þá: „Þér hafið ekki útvalið mig, heldur hef ég útvalið yður. Ég hef ákvarðað yður.“ (Jóh 15:16).

Til þess að regla héldist í kirkju Jesú veitti hann postulunum tólf mestu ábyrgðina og valdið. Hann gerði Pétur að yfirpostula og veitti honum lykla til að innsigla blessanir bæði á jörðu og himni (sjá Matt 16:19). Jesús vígði einnig aðra embættismenn til að vinna ákveðin skyldustörf. Eftir að hann sté upp til himna var sami háttur hafður á tilnefningu og vígslu. Fleiri voru vígðir til prestdæmisins af þeim sem þegar höfðu fengið það valdsumboð. Jesús kunnngjörði með heilögum anda að hann samþykkti þær vígslur (sjá Post 1:24).

Skipulag kirkjunnar

Kirkja Jesú Krists var vandlega skipulögð eining. Henni var líkt við byggingu sem hafði „að grundvelli postulana og spámennina, en Krist sjálfan að hyrningarsteini“ (Ef 2:20).

Jesús tilnefndi aðra prestdæmisleiðtoga til að aðstoða postulana í þjónustustarfi þeirra. Hann sendi embættismenn sem kölluðust „hinir sjötíu“, tvo og tvo saman, til að boða fagnaðarerindið (sjá Lúk 10:1). Aðrir embættismenn kirkjunnar voru guðspjallmenn (patriarkar), hirðar (ráðandi leiðtogar), æðstu prestar, öldungar, biskupar, prestar, kennarar og djáknar (sjá kafla 14 í þessari bók). Allir voru þessir embættismenn nauðsynlegir til að vinna trúboðsstarf, framkvæma helgiathafnir, leiðbeina kirkjumeðlimum og veita þeim innblástur. Þessir embættismenn hjálpuðu meðlimunum að verða „einhuga í trúnni og þekkingunni á syni Guðs“ (Ef 4:13).

Biblían segir okkur ekki allt varðandi prestdæmið og skipulag og stjórn kirkjunnar. Samt hefur nægilegt af Biblíunni varðveist til að

sýna fegurð og fullkomnun kirkjuskipulagsins. Postulunum var boðið að fara út um allan heim og prédika (sjá Matt 28:19–20). Þeir gátu ekki verið um kyrrt í einhverri einni borg til að annast nýja trúskiptinga. Því voru prestðæmisleiðtogar kallaðir á staðnum og vígðir, og postularnir voru yfir þá settir. Postularnir og aðrir kirkjuleiðtogar heimsóttu og rituðu bréf til hinna ýmsu greina. Þannig geymir Nýja testamentið bréf rituð af Páli, Pétri, Jakobi, Jóhannesi og Judasi, og í þeim var ráðgjöf og leiðbeiningar til prestðæmisleiðtoga staðanna.

Nýja testamentið sýnir að þessu skipulagi kirkjunnar var ætlað að haldast. Að Júdasi látnum voru postularnir t.d. aðeins ellefu. Skömmu eftir að Jesús sté upp til himna, hittust postularnir ellefu til að velja einhvern í stað Júdasar. Með opinberun frá heilögum anda völdu þeir Matthías (Sjá Post 1:23–26). Jesús ætlaði tólf postulum að stjórna kirkjunni. Það virðist augljóst að skipulagið átti að haldast eins og hann hafði sett það.

Frumreglur og helgiathafnir

Postularnir kenndu tvær grundvallarreglur: Trú á Drottin Jesú Krist og iðrun. Eftir að nýir trúskiptingar höfðu öðlast trú á Jesú Krist sem son Guðs og lausnara sinn og höfðu iðrast synda sinna, tóku þeir á móti tveimur helgiathöfnum: Skírn með niðurdýfingu og veitingu á gjöf heilags anda með handayfirlagningu (sjá Post 19:1–6). Þetta voru frumreglur og helgiathafnir fagnaðarerindisins. Jesús hafði kennt: „Enginn getur komist inn í Guðs ríki, nema hann fæðist af vatni og anda“ (Jóh 3:5).

Helgiathafnir framkvæmdar fyrir hina dánunni

Jesús hafði séð svo um að allir gætu heyrt fagnaðarerindið, annað hvort á jörðu eða eftir dauðann. Milli dauða síns og upprisnu vitjaði Jesús anda þeirra sem dáið höfðu. Hann skipulagði trúboðsverk á meðal hinna dánunni. Hann útnefndi réttláta sendiboða og veitti þeim vald til að kenna fagnaðarerindið öllum öndum látinna manna. Það gaf þeim möguleika á að meðtaka fagnaðarerindið (sjá 1 Pét 3:18–20; 4:6; K&S 138). Lifandi kirkjuþegnar framkvæmdu síðan helgiathafnir í þágu hinna látunni (sjá 1 Kor 15:29). Helgiathafnir eins og skírn og staðfestingur verður að framkvæma á jörðu.

Andlegar gjafir

Allir trúfastir kirkjuþegnar áttu rétt á að hljóta gjafir andans. Þær veittust þeim í samræmi við þarfir þeirra, hvers og eins, hæfni og störf. Meðal þeirra gjafa voru trú, sem fól í sér kraft til að lækna og til að læknast, spádómur og sýnir. (Gjafir andans eru ræddar nánar í kafla 22.) Andlegar gjafir eru allaf til staðar í hinni sönnu kirkju Jesú Krists (sjá 1 Kor 12:4–11; Moró 10:8–18; K&S 46:8–29). Jesús sagði lærisveinum sínum að þessi tákni, eða þessar andlegu gjafir, fylgdu ávallt þeim sem trúu (sjá Mark 16:17–18). Margir af lærisveinum hans unnu kraftaverk, spáðu eða sáu sýnir fyrir kraft heilags anda.

- Hvers vegna þarfnast kirkja Jesú Krists þessara sex einkenna?

Kirkja Jesú Krists í Ameríku

Eftir upprisu sína vitjaði Jesús íbúa Ameríku og skipulagði kirkju sína meðal þeirra, kenndi fólkinu í þrjú daga og kom síðan aftur um nokkurt skeið þar á eftir (sjá 3 Ne 11–28). Síðan yfirgaf hann þau og sté upp til himna. Í rúm 200 ár lifðu þau réttlátu lífi og voru meðal þeirra hamingjusömustu sem Guð hefur skapað (sjá 4 Ne 1:16).

Fráhvarf frá hinni sönnu kirkju

- Hvað merkir hugtakið *fráhvarf*?

Illir menn hafa alltaf reynt að eyðileggja verk Guðs. Það gerðist á meðan postularnir voru enn á lífi og stjórnðu hinni ungu, uppva-xandi kirkju. Sumir meðlimanna kenndu hugmyndir úr hinni gömlu heiðingatrú sinni eða Gyðingatrú í stað hins einfalda sannleika sem Jesús kenndi. Sumir gerðu beina uppreisn. Þar að auki voru ofsóknir utan frá gegn kirkjunni. Kirkjuþegnar voru pyntaðir og drepnir vegna trúar sinnar. Einn af öðrum voru postularnir drepnir eða á annan hátt brottkallaðir af jörðinni. Vegna ranglætis og frá-hvarfs var postullegt valdsumboð og prestdæmislyklar einnig tekið af jörðinni. Skipulagið sem Jesús Kristur hafði á komið var ekki lengur fyrir hendi og ringulreið tók við. Sífelld fleiri villur slæddust inn í kenningar kirkjunnar og brátt varð upplausn hennar algjör.

Það tímabil, sem hin sanna kirkja var ekki lengur á jörðu, kallast fráhrarfið mikla.

Fljótlega tók heiðinn átrúnaður að ná tökum á huga hinna svokölluðu kristnu manna. Rómverski keisarinn gerði þessa fölsku kristni að ríkistrú. Sú kirkja var mjög frábrugðin þeirri kirkju sem Jesús skipulagði. Hún kenndi að Guð væri vera án forms eða efnis.

Þetta fólk missti skilninginn á ást Guðs til okkar. Það vissi ekki að við erum börn hans. Það skildi ekki tilgang lífsins. Mörgum helgiathöfnum var breytt vegna þess að prestdæmið og opinberun voru ekki lengur á jörðinni.

Keisarinn valdi sína eigin leiðtoga og nefndi þá stundum sömu nöfnum og prestdæmisleiðtogar hinnar sönnu kirkju Krists gengu undir. Nú voru engir postular eða aðrir prestdæmisleiðtogar með vald frá Guði og það voru engar andlegar gjafir. Spámaðurinn Jesaja sá þetta ástand fyrir og spáði: „Jörðin vanhelgast undir fótum þeirra, er á henni búa, því að þeir hafa brotið lögin, brjáláð boðorðunum og rofið sáttmálann eilífa“ (Jes 24:5). Þetta var ekki lengur kirkja Jesú Krists; þetta var kirkja mannanna. Jafnvel nafni hennar hafði verið breytt. Í Ameríku varð einnig fráhrarf (sjá 4 Ne).

Sagt fyrir um endurreisnina

- Hvaða spádómar í Gamla og Nýja testamentinu sögðu fyrir um endurreisnina?

Guð hafði séð fráhrarfið fyrir og undirbúið endurreisn fagnaðarerindisins. Pétur postuli ræddi um þetta við Gyðingana: „Og hann mun senda Krist, sem yður er fyrirhugaður, sem er Jesús. Hann á að vera í himninum allt til þess tíma, þegar Guð endurreisir alla hluti, eins og hann hefur sagt fyrir munn sinna heilögu spámannanna frá alda öðli“ (Post 3:20–21).

Opinberarinn Jóhannes hafði einnig séð þann tíma fyrir, þegar fagnaðarerindið yrði endurreist. Hann sagði: „Ég sá annan engil fljúga um háhvolf himins. Hann hélt á eilífum fagnaðarboðskap, til að boða þeim, sem á jörðinni búa, og sérhverri þjóð og kynkvísl, tungu og lýð“ (Op 14:6).

- Hvers vegna var endurreisnin nauðsynleg?
- Íhugið þær blessanir sem þið njótið vegna þess að Kirkja Jesú Krists hefur verið endurreist á jörðinni.

Viðbótarritningargreinar

- Ef 2:19 (meðlimir kallaðir heilagir)
- 1 Kor 12:12–31 (kirkjunni líkt við líkama)
- Lúk 10:1; Post 14:23; Títus 1:7; 1 Tím 2:7 (embættismenn kirkjunnar skilgreindir)
- Jóh 8:26–29 (faðirinn leiðbeinir Jesú)
- Lúk 9:1; Jakbr 1:17; 5:14–15 (andlegar gjafir)
- Mósía 27:13 (fráhvarf kemur sem afleiðing af brotum)
- 2 Pét 2:1; Matt 24:9–12; Jóh 16:1–3; Amos 8:11; 2 Þess 2:3–4 (sagt fyrir um fráhvarf)
- Daníel 2:44–45; Matt 24:14; Post 3:19–21; Míka 4:1; Jes 2:2–4 (sagt fyrir um endurreisnina)

Kirkja Jesú Krists nú á dögum

Kafla 17

Kirkja Jesú Krists var tekin af jörðinni

- Hvers vegna var kirkja Jesú Krists fjarlægð af jörðinni skömmu eftir dauða og upprisu frelsarans?

Þegar Jesús lifði á jörðu, stofnaði hann kirkju sína, hina einu sönnu kirkju. Hann skipulagði hana þannig, að hægt væri að kenna öllum sannleik fagnaðarerindisins og framkvæma mætti helgiathafnir þess með réttu valdi. Með þeirri stofnun gat Kristur fært mannkyni blessanir sáluhjálpar.

Eftir uppstigningu frelsarans til himna breyttu menn helgiathöfnum og kenningum sem hann og postular hans höfðu komið á. Vegna fráhrarfs fékkst engin bein opinberun frá Guði. Hin sanna kirkja var ekki lengur á jörðu. Menn stofnuðu ýmsar kirkjur, sem allar sögðust vera sannar, þótt kenningar þeirra væru ólíkar. Mikill glundroði ríkti í trúmálum og miklar deilur urðu. Drottinn sá fráhrarfið fyrir og sagði að koma myndi „hungur inn í landið, ekki hungur eftir brauði né þorsti eftir vatni, heldur eftir því að heyra orð Drottins. . . . menn skulu reika . . . til þess að leita eftir orði Drottins. Þeir skulu ekki finna það“ (Amos 8:11–12).

- Hvernig verkar hungrið sem talað er um í Amos 8:11–12 á fólk?

Drottinn hét því að endurreisa sína sönnu kirkju

- Hverjar voru sumar þær aðstæður í heiminum sem lögðu grunninn að endurreisn fagnaðarerindisins?
-

Frelsarinn lofaði að endurreisa kirkju sína á síðari dögum. Hann sagði: „Sjá, fyrir því mun ég enn fara undursamlega með þennan lýð, undursamlega og undarlega“ (Jes 29:14).

Árum saman lifði fólk í andlegu myrkri. Um 1700 árum eftir Krist fékk fólk síaukinn áhuga á að vita sannleikann um Guð og trúmál. Sumir gátu séð að fagnaðarerindið sem Jesús kenndi var ekki lengur á jörðu. Nokkrir gerðu sér ljóst að engar opinberanir voru, að hið sanna vald var ekki fyrir hendi og kirkjan sem Kristur skipulagði var ekki lengur til á jörðu. Komið var að því að hin sanna kirkja Jesú Krists yrði endurreist á jörðu.

- Á hvern hátt var endurreisn fyllingar fagnaðarerindisins „undursamlegt verk“?

Ný opinberun frá Guði

- Hvað lærði Joseph Smith um Guð þegar hann meðtók Fyrstu sýnina?

Vorið 1820 átti sér stað einn merkasti atburður allrar veraldarsögunnar. Tíminn var kominn fyrir það dásemdarverk og undur sem Drottinn hafði talað um. Hinn ungi piltur, Joseph Smith, vildi vita hver af öllum kirkjunum væri hin sanna kirkja Krists. Hann fór út í skógarrjóður í grennd við heimili sitt, bað þar auðmjúklega og heitt til himnesks föður síns og spurði í hvaða kirkju hann ætti að ganga. Þennan morgun gerðist hið undursamlega. Himneskur faðir og Jesús Kristur birtust Joseph Smith. Frelsarinn sagði honum að ganga ekki í neina kirkju vegna þess að hin sanna kirkja væri ekki á jörðu. Hann sagði einnig að kenningar þáverandi kirkna væru „viðurstyggð í sínum augum“ (JS – S 1:19; sjá einnig vers 7–18, 20). Þessi atburður varð upphaf beinna opinberana frá himnum. Drottinn hafði valið nýjan spámann. Frá þeim tíma hafa himnarnir ekki verið lokaðir. Opinberun heldur áfram til þessa dags með hverjum einum af hans völdu spámönnum. Joseph átti að verða sá sem hjálpaði til við að endurreisa hið sanna fagnaðarerindi Jesú Krists.

- Hvers vegna var Fyrsta sýnin einn af mikilvægustu atburðum veraldarsögunnar?

Vald frá Guði var endurreist

- Hvers vegna var endurreisn Arons- og Melkisedeksprestðæmis nauðsynleg?

Með endurreisn fagnaðarerindisins veitti Guð mönnum prestðæmið á ný. Jóhannes skírari kom 1829 og vígði Joseph Smith og Oliver Cowdery til Aronsprestðæmisins (sjá K&S 13; 27:8). Því næst komu Pétur, Jakob og Jóhannes, leiðtogar kirkjunnar til forna, og veittu Joseph og Oliver Melkisedeksprestðæmið og lykla Guðsríkis (sjá K&S 27:12–13). Síðar voru fleiri lykklar prestðæmisins endurreistir með himneskum sendiboðum, t.d. Móse, Elíasi og Elía (sjá K&S 110:11–16). Með endurreisninni kom prestðæmið aftur til jarðar. Þeir sem nú hafa prestðæmið hafa vald til að framkvæma helgiathafnir, eins og t.d. skírn. Þeir hafa einnig vald til að stjórna ríki Drottins á jörðu.

Kirkja Krists var skipulögð að nýju

- Hvaða atburðir leiddu til skipulagningar kirkjunnar að nýju á jörðinni?

Þann 6. apríl 1830 stjórnaði frelsarinn aftur skipulagningu kirkju sinnar á jörðinni (sjá K&S 20:1). Kirkja hans nefnist Kirkja Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu (sjá K&S 115:4). Kristur er höfuð kirkju sinnar nú eins og til forna. Drottinn hefur sagt að hún sé „hin eina sanna og lifandi kirkja á gjörvallri jörðinni, sem ég, Drottinn, er vel ánægður með“ (K&S 1:30).

Joseph Smith var studdur sem spámaður og „æðsti öldungur“ kirkjunnar (sjá K&S 20:2–4). Síðar var Æðsta forsætisráðið skipulagt, og hann var studdur sem forseti. Þegar kirkjan var fyrst skipulögð, voru aðeins frumdrögin gerð. Skipulagið mundi þróast eftir því sem kirkjan héldi áfram að vaxa.

Kirkjan var skipulögð með sömu embættum og voru í frumkirkjunni. Það skipulag innihélt postula, spámenn, hina sjötíu, guðspjallamenn (patriárka), hirða (ráðandi embættismenn), hápresta, öldunga, bisk-

Fyrir kennara: Að gefa vitnisburð býður heim andanum. Gefið vitnisburð ykkar um endurreisnina, sem hluta af þessari lexíu, og veitið öðrum tækifæri til að gera hið sama.

upa, presta, kennara og djákna. Þessi sömu embætti eru í kirkju hans nú á dögum (sjá TA 1:6).

Spámaður, sem starfar eftir leiðsögn Drottins, leiðir kirkjuna. Spámaðurinn er einnig forseti kirkjunnar. Hann hefur allt vald sem nauðsynlegt er til að stjórna verki Drottins á jörðu (sjá K&S 107:65, 91). Tveir ráðgjafar aðstoða forsetann. Tólf postular, sem eru sérstök vitni nafni Jesú Krists, kenna fagnaðarerindið og stýra málefnum kirkjunnar hvarvetna í heiminum. Aðrir yfirmenn kirkjunnar, sem gegna ákveðnum störfum, þar á meðal yfirbiskupsráð og sveitir hinna sjötíu, þjóna undir leiðsögn Æðsta forsætisráðsins og hinna Tólf.

Embætti prestdæmisins eru postular, hinir sjötíu, patriarkar, háprestar, biskupar, öldungar, prestar, kennarar og djáknar. Þetta eru sömu embættin og voru í frumkirkjunni.

Kirkjan hefur vaxið mikið fram frá því sem hún var á dögum Jesú. Samhliða vexti hennar hefur Drottinn opinberað frekari skipulagseiningar innan kirkjunnar. Þegar kirkjan er að fullu skipulögð á einhverju svæði, hefur hún staðareiningar sem nefnast stikur. Stikuforseti og tveir ráðgjafar eru í forsæti fyrir hverri stiku. Stikan hefur 12 háráðsmenn sem aðstoða við verk Drottins í stikunni. Sveitir Melkisedeksprestdæmishafa eru skipulagðar í stikunni undir leiðsögn stikuforseta (sjá kafla 14 í þessari bók). Hver stika skiptist í smærri svæði sem nefnast deildir. Biskup og tveir ráðgjafar eru í forsæti fyrir hverri deild.

Á svæðum heimsins þar sem kirkjan er að þróast, eru umdæmi, sem líkjast stikum. Umdæmi skiptast í smærri einingar sem nefnast greinar, sem eru líkar deildum.

Mikilvægur sannleikur var endurreistur

- Hvaða mikilvæg sannleiksatriði hafa verið endurheimt með endurreisn kirkjunnar?

Kirkjan nú á dögum kennir sömu reglur og framkvæmir sömu helgiathafnir og framkvæmdar voru á dögum Jesú. Frumreglur og helgiathafnir fagnaðarerindisins eru trú á Jesú Krist, iðrun, skírn með niðurdýfingu og handayfirlagning til veitingar gjafar heilags anda

(sjá TA 1:4). Þessi mikilvægu sannleiksatriði fengu aftur fyllingu sína þegar kirkjan var endurreist.

Með gjöf og krafti Guðs þýddi Joseph Smith Mormónsbók, sem hefur að geyma hinn einfalda og dýrmæta sannleik fagnaðarerindisins. Margar aðrar opinberanir fylgdu og hafa verið skráðar sem ritning í Kenningu og sáttmálum og í Hinni dýrmætu perlu (sjá kafla 10 í þessari bók).

Annar mikilvægur sannleikur sem Drottinn endurreisti er m.a. eftirfarandi:

1. Himneskur faðir okkar er raunveruleg persóna með áþreifanlegum líkama úr holdi og beinum, svo er einnig um Jesú Krist. Heilagur andi er andavera.
 2. Við lifðum í fortíveru sem andabörn Guðs.
 3. Prestdæmið er nauðsynlegt til að framkvæma helgiathafnir fagnaðarerindisins.
 4. Okkur verður refsað fyrir eigin syndir en ekki fyrir brot Adams.
 5. Lítil börn þarfnast ekki skírnar fyrir en þau eru ábyrg gerða sinna (átta ára gömul).
 6. Á himnum eru þrjú dýrðarstig, og fyrir náð Drottins Jesú Krists, hlýtur fólk laun í samræmi við gjörðir sínar á jörðu og í samræmi við þrá hjarta þeirra.
 7. Fjölskyldubönd geta orðið eilíf með innsigliunarvaldi prestdæmisins.
 8. Helgiathafnir og sáttmálar eru nauðsynleg til sáluhjálpar og standa bæði lifendum og látnum til boða.
- Hvernig hafa þessi sannleiksatriði haft áhrif á ykkur og aðra?

Kirkja Jesú Krists mun aldrei á grunn ganga

- Hvert er ætlunarverk kirkjunnar?

Eftir endurreisnina 1830 hefur meðlimafjöldi Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu vaxið hratt. Það eru kirkjuþegnar í næstum því öllum löndum heims. Kirkjan mun halda áfram að vaxa. Eins og Kristur sagði: „Þessi fagnaðarboðskapur um ríkið

verður prédikaður um alla heimsbyggðina, öllum þjóðum til vitnisburðar“ (JS – Matt 1:31). Kirkjan verður aldrei aftur tekin af jörðu. Ætlunarverk hennar er að flytja hverri mannveru sannleikann. Fyrir þúsundum ára sagði Drottinn að hann myndi „hefja ríki, sem aldrei skal á grunn ganga, og það ríki skal engri annarri þjóð í hendur fengið verða, . . . mun það standa að eilífu“ (Dan 2:44).

- Hvernig hafið þið hjálpað til við verkið í ríki Guðs? Hvað getið þið gert til að halda því verki áfram?

Viðbótarritningargreinar

- Post 3:19–21; Op 14:6; Dan 2:44–45; Jes 2:2–4; 2 Ne 3:6–15 (sagt fyrir um endurreisnina)
- K&S 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (endurreisn fagnaðarerindisins)
- Ef 2:20 (Jesús Kristur er hyrningarsteinn kirkjunnar)
- K&S 20:38–67 (skyldur embættismanna kirkjunnar)
- Matt 24:14 (fagnaðarerindið mun boðað öllum þjóðum)

Trú á Jesú Krist

Kafla 18

Hvað er trú?

Trú á Drottin Jesú Krist er fyrsta frumregla fagnaðarerindisins. Hún er andleg gjöf og nauðsynleg fyrir sálhjálp okkar. Benjamín konungur sagði: „Því að hjálpræðið nær ekki til neins . . . nema fyrir iðrun og trú á Drottin Jesú Krist“ (Mósía 3:12).

Trú er „von um það, sem eigi er auðið að sjá, en er sannleikur“ (Al 32:21; sjá einnig Hebr 11:1). Trú er framkvæmd og kraftur sem hvetur okkur áfram í daglegum athöfnum okkar.

Mundum við nema og læra ef við tryðum ekki að við gætum öðlast visku og þekkingu? Mundum við vinna á degi hverjum ef við vonuðumst ekki eftir að afreka eitthvað? Mundi bóndinn sá ef hann byggist ekki við uppskeru? Hvern dag er það vonin sem ræður störfum okkar þegar við sjáum ekki árangurinn fyrir. Það er trú (sjá Hebr 11:3).

Í ritningunum segir víða frá ýmsu stórfenglegu sem vannst með trú.

Með trú smíðaði Nói örkina og bjargaði fjölskyldu sinni undan flóðinu (sjá Hebr 11:7). Móse klauf Rauðahafið (sjá Hebr 11:29). Elía kallaði eld niður af himnum (sjá 1 Kon 18:17–40). Nefí kallaði fram hungursneyð (sjá He 11:3–5). Hann bað einnig Drottin um að binda endi á hungursneyðina (sjá He 11:9–17). Stórsjór hefur verið lögður, sýnir hafa birst og bænum verið svarað, allt fyrir trúarkraft.

Fyrir kennara: Í þessum kafla eru fjórar millifyrirsagnir. Hver fyrirsögn er spurning varðandi trú. Þið gætuð notað þessar spurningar til leiðsagnar við kennslu lexiunnar. Ef kennslustofan leyfir að hægt sé að skipta í litla umræðuhópa, þugið þá að skipta nemendum í fjögurra manna hópa. Biðið hvern hóp að útdeila millifyrirsögnunum sín í milli. Þjóðið síðan hverri persónu að gera eftirfarandi með sinn afmarkaða hluta: (1) Lesa hann. (2) Finna ritningargreinar sem hjálpa til við að svara spurningunni í fyrirsögninni. (3) Hugsa um persónulega reynslu sem tengist hlutanum. (4) Deila hugsunum sínum varðandi hlutann með öðrum í hópnum.

Þegar við nemum ritningarnar vandlega verður okkur ljóst að það er hin sterka trú á sannleikann innra með okkur sem hvetur okkur til góðra verka. Því spyrjum við: Á hvern eigum við að trúa?

- Hugsid um daglegar athafnir ykkar. Hvað er það sem þið vinnið að daglega en sjáið samt ekki til hvers leiðir? Hvernig hvetur trúin ykkur til dáða?

Hvers vegna eigum við að trúa á Jesú Krist?

Miðpunktur trúar okkar verður að vera Drottinn Jesús Kristur.

Að eiga trú á Jesú Krist táknar að treysta honum svo, að við hlýðum hverju því sem hann býður. Þegar við leggjum trú okkar á Jesú Krist, verðum hlýðnir lærisveinar hans, mun himneskur faðir fyrirgefa okkur syndir okkar og búa okkur undir að snúa aftur til hans.

Postulinn Pétur boðaði að „ekkert annað nafn er mönnum gefið um víða veröld, sem getur frelsað oss“ (Post 4:12; sjá einnig Mósía 3:17). Jakob sagði að menn yrðu að hafa fullkomna „trú á hinn heilaga Ísraels [Jesú Krist], ella geti þeir eigi frelsast í Guðs ríki“ (2 Ne 9:23). Með trú á frelsarann og iðrun verður friðþæging hans virk í lífi okkar. Með trú getum við einnig hlotið styrk til að sigrast á freistingum (sjá Al 37:33).

Við getum ekki trúað á Jesú Krist án þess að trúa einnig á himneskan föður. Ef við trúum á þá munum við einnig trúa því að heilagur andi, sem þeir senda, muni kenna okkur allan sannleikann og hughreysta okkur.

- Hvernig getur trú á Jesú Krist haft áhrif á okkur í kirkjuköllumunum okkar? í fjölskyldusamböndum? í vinnu okkar? Hvernig hefur trú á Jesú Krist áhrif á von okkar um eilíft líf?

Hvernig getum við aukið trú okkar á Jesú Krist?

Við vitum um þær mörgu blessanir sem verða okkar, ef við iðkum trú á Jesú Krist, og því ættum við að kappkosta að efla trú okkar á hann. Frelsarinn sagði: „Ef þér hafið trú eins og mustarðskorn, . . . [verður ekkert] yður um megn“ (Matt 17:20). Mustarðskorn er afar smátt en verður að stóru tré.

Hvernig getum við eflt trú okkar? Á sama hátt og við eflum eða þroskum hverja aðra hæfileika. Hvernig aukum við hæfni okkar í útskurði, vefnaði, málun, matseld, leirsmíði eða hljóðfæraleik? Við lærum og þjálfum okkur og vinnum að því. Þegar við gerum það fer okkur fram. Sama gildir um trúna. Ef við viljum efla trú okkar á Jesú Krist verðum við að vinna að því. Spámaðurinn Alma líkti orði Guðs við sáðkorn sem næra verður með trú:

„Ef þið viljið vakna og vekja hæfileika ykkar til lífs með því að gjöra tilraun með orð mín og sýna örlitla trú, jafnvel þótt ekki sé nema löngun til að trúa, látið þá undan þessari löngun, þar til þið trúið nægilega til að gefa hluta orða minna rúm.

Nú skulum við líkja orðinu við sáðkorn. Ef þið gefið rúm í hjarta ykkar, þannig að gróðursetja megi sáðkorn þar, sjá, sé það sáðkorn sannleikans, eða gott sáðkorn, og þið varpið því eigi burt vegna vantrúar ykkar, og standið eigi gegn anda Drottins, sjá, þá mun það fara að þenjast út í brjóstum ykkar. Og þegar þér finnið þessar vaxtarhræringar, munuð þér segja með sjálfum ykkur: Þetta hlýtur að vera gott sáðkorn, eða að orðið sé gott, því að það er farið að víkka sálarsvið mitt. Já, það er farið að upplýsa skilning minn. . . .

Sjá, mundi þetta ekki auka trú ykkar?“ (Al 32:27–29).

Þannig getum við eflt trú okkar á Guð með því að fylgja þeirri *þrá*, okkar að trúa á hann.

Við getum aukið trú okkar með því að biðja til himnesks föður varðandi vonir okkar, þrár og þarfir (sjá Al 34:17–26). Við megum þó ekki ætla, að það eina sem við þurfum að gera sé að biðja. Okkur er sagt í ritningunum: „Eins er líka trúin dauð í sjálfri sér, vanti hana verkin“ (Jakbr 2:17). Eftirfarandi saga er um mann sem sýndi trú í verki.

Þessi maður vildi læra ritningarnar en hann kunni ekki að lesa. Hann bað til himnesks föður síns um hjálp til að læra að lesa. Er tímar liðu kom kennari til þorpsins og hann bað kennarann að hjálpa sér. Hann lærði stafrófið. Hann nam hljóðin og lærði að setja stafina saman og mynda með þeim orð. Innan skamms las hann einföld orð. Því meir sem hann æfði sig, því meira lærði hann. Hann þakkaði Drottni fyrir að senda kennarann og hjálpa sér að læra að lesa. Þessi maður hafði

eft trú sína, auðmýkt og þekkingu að því marki, að hann þjónar nú sem greinarforseti í kirkjunni.

Spencer W. Kimball forseti sagði: “Verkin verða að fylgja trúnni. Hve heimskulegt það væri, að biðja Drottin að gefa okkur þekkingu, en hve skynsamlegt að biðja um hjálp Drottins til að afla okkur þekkingar, til að læra á raunhæfan hátt, til að hugsa skýrt og festa sér í minni það sem lært er“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205; leturbreyting í frumtexta).

Trúin felur í sér að gera allt sem við getum til að það sem við vonum og biðjum um verði að veruleika. Kimball forseti sagði: „Í trú gróðursetjum við sáðkornið og brátt sjáum við kraftaverk blómgunarinnar. Menn hafa oft misskilið þetta og snúið atburðarrásinni við.“ Hann útskýrði þetta með því að segja að mörg viljum við eiga góða heilsu og styrk án þess að fylgja heilbrigðislögmálum. Við viljum velgengni án þess að greiða tíund. Við viljum vera nærri Drottini en viljum ekki fasta og biðja. Við viljum fá rigningu á réttum tíma og búa við frið í landinu, án þess að halda hvíldardaginn heilagan og án þess að halda önnur boðorð Drottins (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 142).

Mikilvæg leið til að efla trú okkar er að hlusta á orð Drottins og læra þau. Við heyrum orð Drottins á kirkjusamkomum okkar. Við getum lesið orð hans í ritningunum. „Og þar eð ekki eiga allir trú, skuluð þér af kostgæfni leita vísdómsorða og kenna þau hver öðrum. Já, leitið að vísdómsorðum í hinum bestu bókum. Sækist eftir fræðslu með námi og einnig með trú“ (K&S 88:118).

- Hvaða samband sjáið þið á milli trúar okkar og athafna?

Hverjar eru sumar þær blessanir sem fylgja trú?

Með gjöf trúar, eru kraftaverk unnin, englar birtast, aðrar gjafir andans veitast, bænum er svarað og menn verða synir Guðs (sjá Moró 7:25–26, 36–37).

„Þegar trúin birtist færir hún . . . postula, spámenn, guðspjallmenn, hirða, kennara, náðargáfur, visku, þekkingu, kraftaverk, lækningu, tungutal, túlkun tungumála o.s.frv. Allt þetta birtist þegar trúin birtist

á jörðu og hverfur um leið og hún hverfur af jörðu, því að þetta eru áhrif trúarinnar. . . . Og sá sem á hana getur með henni öðlast alla nauðsynlega þekkingu og visku, uns hann þekkir Guð og Drottin Jesú Krist, sem hann hefur sent – en að þekkja þá er hið eilífa líf“ (*Lectures on Faith* [1985], 83).

- Hvaða sögur í ritningunum segja frá fólki sem hefur styrkst vegna trúar sinnar á Jesú Krist? Hvernig hafið þið séð þetta gerast í ykkar eigin lífi?

Viðbótarritningargreinar

- Hebr 11; Al 32 (eðli trúar útskýrt)
- 2 Mós 14:19–22 (Rauðahafið klofið)
- 1 Mós 6–8 (Nói og flóðið)
- Matt 8:5–33 (sjúkir læknast, stormur stilltur, kraftaverk fyrir trú)
- Mark 5:25–34 (lækning fyrir trú)
- Róm 10:17 (trúin kemur með því að heyra orð Guðs)

Iðrun

Kaflí 19

Öll þurfum við að iðrast

- Hvað er synd? Hvaða áhrif hafa syndir okkar á okkur?

Trú á Krist leiðir eðlilega til iðrunar. Allt frá tímum Adams og fram á þennan dag hafa menn haft þörf fyrir iðrun. Drottinn sagði við Adam: „Kenn því börnum þínum, að allir menn, hvarvetna, verði að iðrast, ella geti þeir engan veginn erft ríki Guðs, því að ekkert óhreint fær dvalið þar eða dvalið í návist hans“ (HDP Móse 6:57).

Við komum til jarðar til að vaxa og þroskast. Það er lífstíðarverkefni. Á þeim tíma syndgum við öll (sjá Róm 3:23). Við þurfum öll að iðrast. Stundum syndgum við vegna vanþekkingar, stundum vegna veikleika og stundum óhlýðnumst við vísvitandi. Í Biblíunni lesum við: „Enginn réttlátur maður er til á jörðunni, er gjört hafi gott eitt og aldrei syndgað“ (Préd 7:20) og „ef vér segjum: Vér höfum ekki syndgað þá gjörum vér hann að lygara og orð hans er ekki í oss“ (1 Jóh 1:8).

Hvað er synd? Postulinn Jakob sagði: „Hver sem því hefur vit á gott að gjöra, en gjörir það ekki, hann drýgir synd“ (Jakbr 4:17). Jóhannes sagði um syndina: „Allt ranglæti er synd“ (1 Jóh 5:17) og „syndin er lögmálsbrot“ (1 Jóh 3:4).

Þess vegna sagði Drottinn: „Allir menn, hvarvetna, verða að iðrast“ (HDP Móse 6:57). Að undanskildum Jesú Kristi, sem lifði fullkomnu lífi, hafa allir menn syndgað. Af miklum kærleika sínum hefur himneskur faðir gert okkur mögulegt að iðrast synda okkar.

Verða frjáls frá syndum okkar með iðrun

- Hvað er iðrun?
-

Iðrun er sú leið sem okkur er veitt til að verða frjáls frá syndum okkar og hljóta fyrirgefningu þeirra. Syndir hægja á andlegum þroska og geta jafnvel stöðvað hann. Iðrun gerir okkur mögulegt að vaxa og þroskast andlega á ný.

Þau forréttindi að iðrast eru möguleg vegna friðþægingar Jesú Krists. Með hætti sem ekki er okkur að fullu skiljanlegur, galt Jesús fyrir syndir okkar. Joseph Fielding Smith forseti sagði um þetta:

„Ég hef fundið sársauka, þið hafið fundið fyrir sársauka, og stundum hefur hann verið nístandi, en ég fæ þó ekki skilið sársauka sem . . . veldur því að blóð drýpur líkt og sviti af líkamanum. Það var eitt-hvað ógnþrungin, eitthvað stórfenglegt. . . .

. . . *Enginn maður hefur nokkru sinni fæðst í þennan heim, sem hefði getað staðið undir þunga þeirrar byrðar sem hvíldi á Guðs-syninum, þegar hann bar syndir mínar og þínar* og gerði okkur mögulegt að losna undan syndum okkar“ (*Doctrines of Salvation*, Bruce R. McConkie valdi, 3 bindi. [1954–56], 1:130–31; leturbreyting í frumriti).

Iðrun krefst stundum mikils hugrekkis og styrks, margra tára, stöðugra bæna og óþreytandi tilrauna til að lifa samkvæmt boðorðum Drottins.

Reglur iðrunar

- Hverjar eru reglur iðrunar?

Spencer W. Kimball forseti sagði: „*Leiðin til iðrunar er enginn konungsvegur*, leiðin til fyrirgefningar enginn forréttindastígur. Allir verða að fylgja hinni sömu braut, ríkir sem fátækir, lærðir sem ólærðir, háir sem lágir, prinsar sem betlarar, konungar jafnt og almúgi“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 38; leturbreyting í frumriti).

Fyrir kennara: Að skrifa upp lista getur vakið áhuga og hjálpað nemendum að einbeita athyglinni. Þegar þið ræðið reglur iðrunar við nemendur eða fjölskyldumeðlimi, getið þið beðið einhvern að rita reglurnar á spjald eða stóra pappirsörk.

Við verðum að viðurkenna syndir okkar

Til þess að iðrast verðum við að viðurkenna fyrir sjálfum okkur að við höfum syndgað. Ef við viðurkennum það ekki, getum við ekki iðrast.

Alma ráðlagði syni sínum Koríanton, sem hafði verið ótrúr í trú-boðsköllun sinni og drýgt alvarlega synd: „[Lát] syndir þínar angra þig með því hugarangri, sem leiðir þig til iðrunar. . . . Reyndu ekki að afsaka þig sjálfan hið minnsta“ (Al 42:29–30). Ritningarnar ráðleggja okkur ennfremur að réttlæta ekki syndsamlega breytni okkar (sjá Lúk 16:15–16).

Við getum ekki falið breytni okkar fyrir okkur sjálfum eða Drottni.

Við verðum að hryggjast vegna synda okkar

Auk þess að viðurkenna syndir okkar verðum við einnig að finna til einlægrar hryggðar vegna þess sem við höfum gert. Okkur verður að finnast syndirnar hörmulegar. Við verðum að hafa löngun til að losna við þær. Ritningarnar segja okkur: „Allir þeir, sem auðmýkja sig fyrir Guði og þrá að láta skírast, sem koma með sundurkramin hjörtu og sáriðrandi anda, og [hafa] sannlega iðrast allra synda sinna . . . skulu teknir með skírnn inn í kirkju hans“ (K&S 20:37).

- Nemið 2 Kor 7:9–10 og Morm 2:10–14. Á hvern hátt álituð þið að „hryggð Guði að skapi“ sé frábrugðin því að láta í ljós eftirsjá?

Við verðum að láta af syndum okkar

Einlæg hryggð ætti að fá okkur til að láta af (hætta) syndum okkar. Ef við höfum stolið einhverju, stelum við ekki framar. Ef við höfum logið, ljúgum við ekki framar. Ef við höfum drýgt hór, munum við hætta því algjörlega. Drottinn sagði við spámanninn Joseph Smith: „Þannig getið þér vitað hvort maðurinn iðrast synda sinna, sjá, hann játar þær og lætur af þeim“ (K&S 58:43).

Við verðum að játa syndir okkar

Mjög mikilvægt er að játa syndir sínar. Drottinn hefur boðið okkur að játa syndir okkar. Játningin léttir þungri byrði af syndaranum. Drottinn hefur lofað: „Ég, Drottinn, fyrirgef syndir og er miskunn-samur þeim, sem með auðmjúku hjarta játa syndir sínar“ (K&S 61:2).

Við verðum að játa allar syndir okkar fyrir Drottni. Auk þess verðum við að játa alvarlegar syndir – eins og hórdóm, skírlífisbrot, saurlífnað, misnotkun á maka eða börnum og sölu eða notkun ólöglegra lyfja – sem gæti haft áhrif á stöðu okkar í kirkjunni, fyrir réttum prestdæmisvaldhöfum. Ef við höfum syndgað gagnvart öðrum, eigum við að játa það fyrir þeim sem við höfum brotið gegn. Aðrar minni syndir eru aðeins á milli okkar og Drottins. Þær getum við játað einslega fyrir Drottni.

Við verðum að gera yfirbót

Hluti iðrunar er yfirbót. Það táknar að við verðum að bæta fyrir öll rangindi sem við erum sek um, að því leyti sem mögulegt er. Þjófur skal t.d. skila aftur því sem hann hefur stolið. Lygari kunngera sannleikann. Slúðurberi, sem skaðað hefur einhvern, skal hreinsa mannorð þess sem hann hefur skaðað. Þegar við gerum svo, mun Guð, þá er hann dæmir okkur, ekki minnst á syndir okkar (sjá Esek 33:15–16).

Við verðum að fyrirgefa öðrum.

Nauðsynlegur hluti iðrunar er að fyrirgefa þeim sem syndgað hafa gegn okkur. Drottinn mun ekki fyrirgefa okkur, ef hjarta okkar er ekki að fullu laust við allt hatur, beiskju og illvilja í garð annarra (sjá 3 Ne 13:14–15). „Fyrir því segi ég yður, að þér eigið að fyrirgefa hver öðrum, því að sá sem ekki fyrirgefur bróður sínum misgjörðir hans, stendur dæmdur frammi fyrir Drottni, því að í honum býr hin stærri synd“ (K&S 64:9).

Við verðum að halda boðorð Guðs

Til að iðrun okkar sé fullkomin verðum við að halda boðorð Drottins (sjá K&S 1:32). Við iðrumst ekki að fullu ef við greiðum ekki tíund, höldum ekki hvíldardaginn heilagan eða hlýðum ekki Vísdomsorðinu. Við erum ekki iðrandi ef við styðjum ekki valdhafa kirkjunnar og elskum ekki Drottin og meðbræður okkar. Ef við biðjum ekki og erum ekki góð við aðra erum við vissulega ekki iðrandi. Þegar við iðrumst breytist líf okkar.

Kimball forseti sagði: „Fyrst iðrast maðurinn. Þegar hann hefur svo náð því stigi, verður hann að lifa eftir boðorðum Drottins til að halda

þeim ávinningi. Það er nauðsynlegt til að tryggja fyrirgefninguna fullkomlega“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 43).

- Á hvern hátt er kennsluefni þessa hluta frábrugðið þeirri fólsku hugmynd, að iðrun sé að fylgja lista af einföldum skrefum eða hefðbundnum aðgerðum?

Hvernig iðrun hjálpar okkur?

- Á hvern hátt hjálpar iðrun okkur?

Þegar við iðrumst tekur friðþægingar Jesú Krists að gæta til fulls í lífi okkar og Drottinn fyrirgefur syndir okkar. Við losnum úr fjöðrum syndanna og finnum hamingju og gleði.

Alma miðlaði okkur af reynslu sinni, þá er hann iðraðist fyrir synda sinna:

„Sál mín var hrjáð [áhyggjufull] til hins ýtrasta og kvalin af öllum syndum mínum.

Já, ég minntist allra synda minna og misgjörða og var þeirra vegna altekinn kvölum vítis. Já, ég sá, að ég hafði risið gegn Guði mínum og hafði ekki haldið heilög boðorð hans.

. . . Já, og svo miklar höfðu misgjörðir mínar allar verið, að hugsunin ein um að komast í návist Guðs míns fyllti sál mína ólýsanlegri skelfingu.

. . . Og svo bar við, að meðan ég . . . hrjáðist af endurminningunni um hinar mörgu syndir mínar, sjá, þá minntist ég einnig þess að hafa heyrt föður minn spá . . . að Jesús nokkur Kristur, sonur Guðs, mundi koma og friðþægja fyrir syndir heimsins.

Þegar hugur minn náði nú tökum á þessari hugsun, hrópaði ég í hjarta mínu: Ó Jesús, þú sonur Guðs, vertu mér miskunnsamur. . . .

Og sjá. Þegar ég hugleiddi þetta, gleymdi ég kvölum mínum. . . .

Og ó, hvílk gleði, hve undursamlegt ljós ég sá! Já, sál mín fylltist gleði, jafn yfirþyrmandi og kvalir mínar höfðu áður verið.

... Ekkert getur verið jafn óviðjafnanlegt og ljúft og gleði mín var“ (Al 36:12–14, 17–21).

- Hvernig færði iðrun og fyrirgefning Alma gleði?

Hætturnar af að slá iðrun okkar á frest

- Hverjar eru sumar mögulegar afleiðingar þess að slá iðrun okkar á frest?

Spámennirnir hafa sagt: „Þetta er tími mannanna til að búa sig undir að mæta Guði“ (Al 34:32). Við eigum að iðrast núna, hvern dag. Þegar við förum á fætur á morgnana ættum við að skoða huga okkar, hvort andi Guðs sé með okkur. Á kvöldin, áður en við förum að sofa, ættum við að endurskoða orð okkar og gerðir þann dag og biðja Drottin að sýna okkur hvers við þurfum að iðrast. Með því að iðrast dag hvern og fá fyrirgefningu Drottins á syndum okkar, fetum við daglega í átt að fullkomnun. Hamingja okkar og gleði getur orðið unaðsleg, eins og hjá Alma.

Viðbótarritningargreinar

- Matt 9:10–13; Lúk 13:3; Esek 18:30 (iðrist eða farist)
- Al 7:21 (ekki óhreint fær dvalist í návist Guðs)
- 2 Kor 7:9–10 (hryggð Guði að skapi)
- Mósía 4:10–12 (iðrunarskrefin)
- Jes 1:18; Mósía 26:28–32 (iðrun leiðir til fyrirgefningar)
- K&S 58:42 (syndanna ekki minnst framar)
- 2 Ne 9:23 (iðrun nauðsynleg til sálhjálp)
- 2 Ne 2:21 (iðrumst meðan við erum í holdinu)
- K&S 19:15–20 (Drottinn hefur boðið okkur að iðrast svo að við þurfum ekki að þjást eins og hann).

Skírn

Kafla 20

Boðorðið um að láta skírast

- Hvers vegna verðum við að skírast?

Á okkar dögum, eins og á dögum Jesú, eru sérstakar reglur og helgiathafnir fagnaðarerindisins sem við verðum að læra og hlýða. Regla fagnaðarerindis er sönn trú eða kenning. Helgiathöfn er trúarsíður eða helg framkvæmd. Fyrstu tvær reglur fagnaðarerindisins eru trú á Jesú Krist og iðrun. Skírnin er fyrsta helgiathöfn fagnaðarerindisins. Ein af fyrimælum Drottins til postula sinna voru: „Farið því og gjörið allar þjóðir að lærisveinum, skírið þá í nafni föður, sonar og heilags anda, og kenið þeim að halda allt það, sem ég hef boðið yður“ (Matt 28:19–20).

Við verðum að skírast til fyrirgefningar synda okkar

Þegar við leggjum trú okkar á Jesú Krist, iðrumst og látum skírast, eru syndir okkar fyrirgefna fyrir friðþægingu Jesú Krists.

Í ritningunum lærum við að Jóhannes skírari hafi í óbyggðunum „prédikað iðrunarskírn til fyrirgefningar synda“ (Mark 1:4). Postulinn Pétur kenndi: „Gjörrið iðrun og látið skírast hver og einn í nafni Jesú Krists til fyrirgefningar synda yðar“ (Post 2:38). Eftir að Páll snerist til trúar sagði Ananías við hann: „Rís upp, ákalla nafn hans og lát skírast og laugast af syndum þínum“ (Post 22:16).

Við verðum að skírast til að verða þegnar kirkju Jesú Krists

„Allir þeir, sem auðmýkja sig fyrir Guði og þrá að láta skírast, sem . . . [hafa] sannlega iðrast allra synda sinna . . . skulu teknir með skírn inn í kirkju hans“ (K&S 20:37).

Fyrir kennara:Notið spurningar við upphaf kaflans til að koma af stað umræðum og vísið nemendum eða fjölskyldumeðlimum á textann til að finna meiri upplýsingar. Notið spurningar við lok kaflans til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að ígrunda og ræða merkingu þess sem þeir hafa lesið og tileinka sér það í lífi sínu.

Við verðum að láta skírast áður en við getum meðtekið gjöf heilags anda

Drottinn sagði: „Viljir þú snúa til mín og . . . iðrast allra þinna brota [synda] og láta skírast, já, í vatni, í nafni míns eingetna sonar . . . munt þú meðtaka gjöf heilags anda“ (HDP Móse 6:52).

Við verðum að láta skírast til að sýna hlýðni

Jesús Kristur var syndlaus, samt lét hann skírast. Hann sagði að skírn sín væri nauðsynleg „til að fullnægja öllu réttlæti“ (Matt 3:15). Spámaðurinn Nefí sagði Drottin hafa sagt við sig: „Fylgið mér þess vegna og gjörið það sem þér hafið séð mig gjöra af hjartans einlægni og án þess að hræsna fyrir Guði eða hafa blekkingar í frammi, heldur með sönnum ásetningi, með því að iðrast synda yðar og vitna fyrir föðurnum, að þér [séuð] fúsir til að taka á yður nafn Krists með skírn“ (2 Ne 31:12–13).

Við verðum að láta skírast til að komast inn í himneska ríkið

Jesús sagði: „Hver, sem trúir á mig og hefur hlotið skírn . . . mun erfa Guðs ríki. En hver, sem ekki trúir á mig og ekki hefur hlotið skírn, mun fordæmdur verða“ (3 Ne 11:33–34). Skírnin er hliðið að þeim vegi sem liggur til himneska ríkisins (sjá 2 Ne 31:17–18).

Rétta aðferðin við skírn

- Hvernig eigum við að skírast?

Aðeins er til ein rétt skírnaraðferð. Jesús opinberaði spámanninum Joseph Smith, að sá sem hefði rétt prestdæmisvald til að framkvæma skírn, „skal stíga niður í vatnið ásamt þeim, sem til skírnar er kominn . . . þá skal dýfa honum eða henni niður í vatnið, og stíga síðan upp úr vatninu“ (K&S 20:73–74). Niðurdýfing er nauðsynleg. Páll postuli kenndi að niðurdýfingin í vatnið og að koma upp úr því aftur væri táknrænt fyrir dauða, greftrun og uppris. Eftir skírnina hefjum við nýtt líf. Páll sagði:

„Eða vitið þér ekki, að allir vér, sem skírðir erum til Krists Jesú, erum skírðir til dauða hans?

Vér erum því dánir og greftraðir með honum í skírinni, til þess að lifa nýju lífi, eins og Kristur var upp vakinn frá dauðum fyrir dýrð föðurins.

Því ef vér erum orðnir samgrónir honum fyrir líkingu dauða hans, munum vér einnig verða það fyrir líkingu upprisú hans“ (Róm 6:3–5).

Skírn með niðurdýfingu af þeim sem rétt vald hefur er eina viðurkennda skírnaraðferðin.

- Hvers vegna er valdsumboð til að framkvæma skírn mikilvægt?
- Á hvern hátt er skírn með niðurdýfingu lík greftrun og upprisú frelsarans?

Skírn við ábyrgðaraldur

- Hver ætti að skírast?

Allir sem náð hafa átta ára aldri og eru ábyrgir gjörða sinna eiga að láta skírast. Sumar kirkjur kenna að skíra eigi lítil börn. Það er ekki í samræmi við kenningar frelsarans. Þegar Jesús talaði um lítil börn sagði hann: „Slíkra er himnaríki“ (Matt 19:14).

Spámaðurinn Mormón sagði það háðung gagnvart Guði að skíra lítil börn, því þau væru ekki fær um að syndga. Á sama hátt er ekki krafist skírnar af þeim sem eru andlega ófærir um að þekkja rétt frá röngu (sjá Moró 8:9–22).

Allir aðrir eiga að skírast. Við verðum að taka á móti skírnarathöfninni og reynast trú þeim sáttmálum, sem við gerum á þeirri stundu.

- Hvað munduð þið segja við vin sem álítur að ungbörn þarfnist skírnar?

Við gerum sáttmála þegar við látum skírast

Margar ritningargreinar fræða okkur um skírn. Í einni þeirra segir spámaðurinn Alma að trú og iðrun séu skref sem búa okkur undir skírn. Hann sagði okkur gera sáttmála við Drottin þegar við látum skírast. Við lofum að gera ákveðna hluti og Guð lofar að blessa okkur í staðinn.

Alma sagði að við yrðum að þrá að kallast lýður Guðs. Við verðum að vera fús til að hjálpa hvert öðru og hughreysta. Við verðum að standa sem vitni Guðs, alltaf, í öllu og alls staðar. Er við gerum þetta og látum skírast, mun Guð fyrirgefa syndir okkar. Alma sagði við þá sem trúðu orðum hans um fagnaðarerindið:

„Sjá, hér eru Mormónsvötn . . . og þar sem þið þráið að komast í hjörð Guðs og kallast hans lýður, hvað hafið þið þá á móti því að láta skírast í nafni Drottins til að vitna fyrir honum, að þið hafið gert sáttmála við hann um að þjóna honum og halda boðorð hans, svo að hann megi úthella anda sínum enn ríkulegar yfir yður?“ (Mósía 18:8, 10). Fólkið klappaði höndum saman af gleði og hróp-aði að það þráði að láta skírast. Alma skírði þau í Mormónsvötnum (sjá Mósía 18:7–17).

Alma sagði að í skírinni gerðum við sáttmála við Drottin um að:

1. Koma í hjörð Guðs.
2. Bera hver annars byrðar.
3. Standa sem vitni Guðs, alltaf, í öllu og alls staðar.
4. Þjóna Guði og halda boðorð hans.

Þegar við látum skírast og höldum skírnersáttmálann heitir Drottinn okkur að:

1. Fyrirgefa syndir okkar (sjá Post 2:38; K&S 49:13).
 2. Úthella anda sínum enn ríkulegar yfir okkur (sjá Mósía 18:10).
 3. Veita okkur daglega leiðsögn og hjálp heilags anda (sjá Post 2:38; K&S 20:77).
 4. Láta okkur koma fram í fyrstu upprisunni (sjá Mósía 18:9).
 5. Gefa okkur eilíft líf (sjá Mósía 18:9).
- Hvað haldið þið að það merki að bera hver annars byrðar? að standa sem vitni Guðs alltaf og alls staðar?

Skírn gefur okkur nýtt upphaf

Með skírn hefjum við nýjan lífsmáta. Þess vegna köllum við hana endurfæðingu. Jesús sagði að án þess að fæðast af vatni og anda,

getum við ekki komist í ríki Guðs (sjá Jóh 3:3–5). Sú regla var greinilega útskýrð fyrir Adam:

„Eins og þér fæddust í heiminn af vatni og blóði og anda, sem ég hef gjört, og urðuð þannig að lifandi sál, já, eins verðið þér að endurfæðast inn í himnaríki af vatni og anda og verða hreinsaðir með blóði, já, blóði míns eingetna“ (HDP Móse 6:59).

Páll postuli sagði að eftir skírnina ættum við að byrja nýtt líf: „Vér erum því dánir og greftraðir með honum í skírninni til að lifa nýju lífi“ (Róm 6:4). Ein mesta blessun skírnarinnar er að hún gerir okkur mögulegt að hefja að nýju ferðina í átt að eilífu takmarki okkar.

- Hvernig var skírn ykkar nýtt upphaf?

Viðbótarritningargreinar

- 2 Ne 31:4–7 (tilgangur og nauðsyn skírnar)
- 3 Ne 11:21–27; K&S 20:72–74 (hvernig á að framkvæma skírn)
- Post 2:38–39 (vera skírður til fyrirgefningar syndanna)
- Moró 8:8–12; K&S 20:71–72 (skírnar ekki krafist af litlum börnum; skírnar krafist af öllum sem iðrast)
- Al 7:14–16 (skírn er hreinsun, að gera sáttmála um eilíft líf)

Gjöf heilags anda

Kafla 21

Heilagur andi

Í kafla 7 lærðum við að heilagur andi er meðlimur Guðdómsins. Hann er „andavera“ (K&S 130:22). Hann hefur ekki líkama af holdi og beinum. Áhrifa hans getur gætt hvarvetna samtímis. Þjónusta heilags anda er að bera vitni um föðurinn og soninn og um sannleiksgildi allra hluta. Enn fremur hreinsar heilagur andi, eða helgar, okkur til að við fáum dvalið í návist Guðs. Heilagur andi hreinsar hjarta okkar þannig að við höfum ekki lengur löngun til að gera illt. Munur er á heilögum anda og *gjöf* heilags anda. Í þessum kafla munum við læra hvað *gjöf* heilags anda er og hvernig við getum meðtekið þá miklu *gjöf* frá Guði.

Gjöf heilags anda

- Hvaða munur er á heilögum anda og *gjöf* heilags anda?

Gjöf heilags anda er þau forréttindi – veitt fólki sem hefur sett trú sína á Jesú Krist, verið skírt, og staðfest sem þegnar kirkjunnar – að meðtaka áframhaldandi leiðsögn og innblástur frá heilögum anda.

Joseph Smith sagði okkur trúa því að menn njóti gjafar heilags anda engu minna nú en á dögum hinna fyrstu postula. Við trúum á þessa *gjöf* í fyllingu hennar, krafti, mikilleika og dýrð (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 97–98).

Menn geta þó um stundarsakir notið leiðsagnar heilags anda án þess að meðtaka *gjöf* heilags anda (sjá K&S 130:23). Hins vegar mun sú leiðsögn ekki verða samfelld nema viðkomandi sé skírður

Fyrir kennara: Þið getið boðið nemendum eða fjölskyldumeðlimum að taka þátt í einni eða fleiri eftirtalinnu athafna: (1) Lesa viðbótarritningargreinarnar sem skráðar eru við lok kaflans, og ræða hvernig heilagur andi hjálpar okkur á dauðlegri ferð okkar. (2) Segja frá sumum þeirra blessana sem þau hafa upplifað vegna þess að þau hafa *gjöf* heilags anda. (3) Ræða hvað foreldrar geta gert til að hjálpa börnum sínum að skilja *gjöf* heilags anda og hvernig heilagur andi á samskipti við okkur.

og taki á móti handayfirlagningu til veitingar á gjöf heilags anda. Við lesum í Postulasögunni 10 að rómverski hermaðurinn Kornelíus meðtók innblástur frá heilögum anda og vissi því að fagnaðar-erindi Jesú Krists væri sannleikur. En Kornelíus meðtók ekki gjöf heilags anda fyrr en eftir að hann var skírður. Spámaðurinn Joseph Smith kenndi, að ef Kornelíus hefði ekki látið skírast og meðtekið gjöf heilags anda, hefði heilagur andi yfirgefið hann (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 97).

Fyrir kraft heilags anda vita nú margir utan kirkjunnar að Mormónsbók er sönn (sjá Moró 10:4–5). En þeir glata þeim vitnisburðarvotti, ef þeir meðtaka ekki gjöf heilags anda. Þeir njóta ekki þeirrar sömu stöðugu fullvissu og þeir sem eiga gjöf heilags anda.

Hljóta gjöf heilags anda

- Hvað verðum við að gera til að hljóta stöðugt samfélag heilags anda?

Eftir að fólk hefur látið skírast er það staðfest sem kirkjuþegnar og því veitt gjöf heilags anda með handayfirlagningu. Drottinn sagði: „Hverja þá, sem trúa, skuluð þér staðfesta í kirkju minni með handayfirlagningu, og ég mun veita þeim gjöf heilags anda“ (K&S 33:15).

Allir verðugir öldungar kirkjunnar geta veitt öðrum gjöf heilags anda, eftir að hafa fengið heimild til þess. Þó er engin trygging fyrir því að viðtakandi hljóti innblástur og leiðsögn heilags anda, aðeins vegna þess að öldungarnir lögðu hendur sínar á höfuð hans eða hennar. Hver og einn verður að „taka á móti heilögum anda.“ Það táknar að heilagur andi veitist aðeins þeim sem er verðugur og þráir hjálp þessa himneska boðbera.

Til að reynast verðug hjálpar heilags anda verðum við í einlægni að leitast við að hlýða öllum boðorðum Guðs. Við verðum að halda hugsunum okkar og gjörðum hreinum.

Þekkja áhrif heilags anda

Venjulega eru samskipti heilags anda við okkur kyrrlát. Til áhrifa hans er oft vísað sem „mildrar hljóðlátrar raddar“ (sjá 1 Kon 19:9–12; He 5:30; K&S 85:6). Boyd K. Packer forseti útskýrði: „Heilagur andi

talur með röddu sem þú *finnur* fremur en *heyrir*. . . . Þótt við tölum um að 'hlusta' á hvísl andans, er þó oftast lýst andlegum áhrifum með því að segja, 'Ég fékk þá tilfinningu . . . '“ Hann bætti við: „Þessi rödd andans talar mjúklega, segir okkur hvað við eigum að gera eða segja, eða hún kann að hvetja til gætni eða vara við“ (í Conference Report, október 1994, 77; eða *Ensign*, nóvember 1994, 60).

Ein stærsta gjöf Guðs

- Hvaða blessana getum við orðið aðnjótandi með gjöf heilags anda?

Gjöf heilags anda er ein af dýrmætustu gjöfum Guðs til okkar. Með heilögum anda getum við vitað að Guð lifir, að Jesús er Kristur og að kirkja hans hefur verið endurreist á jörðu. Við getum fengið ábendingar heilags anda sem sýna okkur allt sem okkur ber að gera (sjá 2 Ne 32:5). Heilagur andi helgar okkur til að búa okkur undir návist Guðs. Við getum notið gjafa andans (sjá kafla 22 í þessari bók). Þessi mikla gjöf frá himneskum föður getur einnig fært okkur frið í hjarta og skilning á því sem Guðs er (sjá 1 Kor 2:9–12).

- Hvers vegna er gjöf heilags anda ein af dýrmætustu gjöfum Guðs til okkar?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Kor 3:16–17; K&S 130:22–23 (heilagur andi dvelur með hinum trúföstu)
- Post 19:1–7 (gjöf heilags anda veitt til forna)
- Moró 8:25–26 (hvernig tekið er á móti heilögum anda)
- Moró 10:5 (heilagur andi ber sannleikanum vitni)
- Mósía 5:2 (heilagur andi breytir hjörtum manna)
- Al 5:54 (heilagur andi helgar)

Gjafir andans

Kafla 22

Gjafir andans

- Hvaða andlegar gjafir gefur Drottinn okkur?

Eftir skírninguna voru hendur lagðar á höfuð okkar til veitingar á gjöf heilags anda. Ef við reynumst trú getum við notið áhrifa hans að staðaldri. Fyrir áhrif hans getum við öll notið blessana ákveðins andlegs krafts sem nefnist gjafir andans. Þær gjafir eru veittar þeim sem eru trúir Kristi. „Allar þessar gjafir koma frá Guði, börnum Guðs til heilla“ (K&S 46:26). Þær hjálpa okkur að þekkja og kenna sannleika fagnaðarerindisins. Þær munu hjálpa okkur að blessa aðra. Þær munu leiðbeina okkur til baka til himnesks föður okkar. Til að nota gjafir okkar viturlega, þurfum við að vita hverjar þær eru, hvernig við getum þróað þær og hvernig á að þekkja eftirlíkingar Satans af þeim.

Ritningarnar nefna margar gjafir andans. Þessar gjafir hafa verið gefnar þegnum hinnar sönnu kirkju hvenær sem hún hefur verið á jörðu (sjá Mark 16:16–18). Meðal gjafa andans er eftirfarandi:

Gjöfin að tala tungum (K&S 46:24)

Stundum er nauðsynlegt að segja frá fagnaðarerindinu á tungumáli sem er okkur ekki vel kunnugt. Þegar það gerist, getur Drottinn blessað okkur með hæfileika til að tala það tungumál. Margir trúboðar hafa meðtekið gjöfina að tala tungum (sjá myndina í þessum kafla). Öldungur Alonzo A. Hinckley var til dæmis trúboði í Hollandi og hvorki skildi né talaði mikla hollensku þrátt fyrir heitar bænir og nám. Þegar hann kom á heimili sem hann hafði heimsótt

Fyrir kennara: Íhugið að biðja alla nemendur eða fjölskyldumeðlimi að fara yfir listann um andlegar gjafir í þessum kafla og velja tvær sem þeir mundu vilja læra meira um. Sem hluta af lexiunni getið þið gefið þeim tíma hverjum fyrir sig til að læra setningarnar og ritningargreinar um þær gjafir sem þeir hafa valið. Þegar sá tími er liðinn má bjóða þeim að deila því sem þau hafa lært.

áður, opnaði kona fyrir honum og talaði til hans mjög reiðilega á hollensku. Honum til mikillar undrunar skildi hann hvert orð. Hann fann sterka þrá til að bera henni vitnisburð sinn á hollensku. Hann hóf að tala, og orðin voru á mjög skilmerkilegri hollensku. En síðar, þegar hann vildi sýna trúboðsforseta sínum að hann gæti talað hollensku, var sá hæfileiki horfinn honum. Margir trúfastir kirkjuþegnar hafa verið blessaðir með gjöf tungutals (sjá Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, samant. af Joseph Fielding Smith Jr., 5 bindi. [1957–66], 2:32–33).

Gjöf útleggingar tungna (K&S 46:25)

Þessi gjöf er stundum gefin okkur þegar við skiljum ekki tungumál en þurfum að meðtaka mikilvægan boðskap frá Guði. David O. McKay forseti þráði heitt að tala til hinna heilögu á Nýja Sjálandi án túlks. Hann sagði þeim að hann vonaði að Drottinn mundi blessa þá svo að þeir fengju skilið hann. Hann talaði á ensku. Boðskapur hans tók einar 40 mínútur. Þegar hann talaði, gat hann séð á svipbrigðum margra þeirra og tárunum í augum þeirra að þau voru að meðtaka boðskap hans (sjá *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31).

Gjöf til að þýða (K&S 5:4)

Ef við höfum verið kölluð af leiðtogum kirkjunnar til að þýða orð Drottins, getum við meðtekið gjöf til þýðinga umfram okkar náttúrulegu hæfileika. Eins og með allar gjafir, verðum við að lifa réttlátlega, læra mikið og biðja til að meðtaka hana. Þegar við gerum það, lætur Drottinn okkur finna bruna í brjósti okkar varðandi hversu rétt þýðingin er (sjá K&S 9:8–9). Joseph Smith hafði gjöf þýðinga þegar hann þýddi Mormónsbók. Gjöfina fékk hann einungis þegar hann var í samhljóm við andann.

Gjöf vísdoms (K&S 46:17)

Sum höfum við verið blessuð með hæfileikanum til að skilja fólk og reglur fagnaðarerindisins eins og þær eiga við í lífi okkar. Okkur er sagt:

„Ef einhvern yðar brestur visku, þá biðji hann Guð, sem gefur öllum örlátlega og átölulaust, og honum mun gefast.“

En hann biðji í trú, án þess að efast. Sá sem efast er líkur sjávaröldu, er rís og hrekst fyrir vindi.

Sá maður, tvílyndur og reikull á öllum vegum sínum, má eigi ætla, að hann fái nokkuð hjá Drottni“ (Jakbr 1:5–7).

Drottinn sagði: „Sækist ekki eftir ríkidæmi, heldur eftir visku, og sjá, leyndardómar Guðs munu opnast yður“ (K&S 6:7).

Gjöf þekkingar (K&S 46:18)

Allir sem verða líkir himneskum föður munu að lokum þekkja alla hluti. Þekkingin á Guði og lögmálum hans opinberast með heilögum anda (sjá K&S 121:26). Við getum ekki frelsast ef við þekkjum ekki þau lögmál (sjá K&S 131:6).

Drottinn opinberaði: „Hljóti einhver, fyrir kostgæfni sína og hlýðni, meiri þekkingu og vitsmuni í þessu lífi en annar, mun hann standa sem því nemur betur að vígi í komandi heimi“ (K&S 130:19).

Drottinn hefur boðið okkur að læra eins mikið og við getum um verk hans. Hann vill að við lærum um himininn, jörðina, það sem hefur gerst og mun gerast, það sem viðkemur heimalandi okkar og öðrum löndum (sjá K&S 88:78–79). Samt sem áður eru sumir sem reyna að auka þekkingu sína með námi einvörðungu. Þeir biðja ekki um hjálp heilags anda. Það eru þeir sem eru „alltaf að reyna að læra, en geta aldrei komist til þekkingar á sannleikanum“ (sjá 2 Tím 3:7). Þegar við meðtökum vitneskju með opinberun heilags anda, talar andi hans til huga okkar og hjarta (sjá K&S 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Sú gjöf að kenna visku og þekkingu (Moró 10:9–10)

Sumu fólki er gefinn sérstakur hæfileiki til að útskýra og vitna um sannleika fagnaðarerindisins. Sú gjöf kemur að notum við að kenna í kennslustundum. Hún getur komið að notum þegar for-eldrar kenna börnum sínum. Sú gjöf hjálpar okkur einnig við að leiðbeina öðrum svo að þeir skilji fagnaðarerindið.

Gjöfin að vita að Jesús Kristur er sonur Guðs (K&S 46:13)

Þetta hefur verið gjöf spámanna og postula sem kallaðir hafa verið sem sérstök vitni Jesú Krists. Samt sem áður, er fleirum gefin þessi

gjöf. Hver einasti maður getur eignast vitnisburð í gegnum hljóðlát samskipti heilags anda. David O. McKay forseti kenndi: „Sumum er gefið, segir Drottinn í Kenningu og sáttmálum, fyrir heilagan anda að vita að Jesús er sonur Guðs og að hann var krossfestur fyrir syndir heimsins“ [sjá K&S 46:13]. Ég á hér við þá sem standa ákveðnir á bjargi opinberunar í vitnisburði sínum sem þeir bera heiminum“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 166).

Gjöfin að trúa vitnisburði annarra (K&S 46:14)

Fyrir kraft heilags anda getum við fengið að vita sannleiksgildi allra hluta. Ef við viljum vita hvort einhver annar segir sannleikann, verðum við að spyrja Guð í trú. Ef það sem við spyrjum um í bæn er sannleikur, mun Drottinn veita okkur hugarró (sjá K&S 6:22–23). Á þann hátt getum við vitað hvort einhver annar, jafnvel spámaðurinn, hefur fengið opinberun. Nefi það Drottin um að leyfa sér að sjá, finna og vita að draumur föður hans væri sannur (sjá 1 Ne 10:17–19).

Gjöf spádóms (K&S 46:22)

Þeir sem fá sannar opinberanir um fortíð, nútíð eða framtíð hafa spádómsgáfu. Spámenn hafa þá gáfu, en við getum einnig haft hana til leiðsagnar í lífi okkar (sjá 1 Kor 14:39). Við getum fengið opinberanir frá Guði fyrir okkur sjálf og kallanir okkar, en aldrei fyrir kirkjuna í heild eða leiðtoga hennar. Það er andstætt lögmáli himna að einhver fái opinberun fyrir einhvern sem hann eða hún er ekki í forsæti fyrir. Ef við í raun höfum spádómsgáfu, munum við ekki fá neina opinberun, sem ekki er í samræmi við það sem Drottinn hefur sagt í ritningunum.

Gjöf lækninga (K&S 46:19–20)

Sumir hafa trú til að lækna og aðrir trú til að lækna. Öll getum við haft trú til að lækna þegar við erum sjúk (sjá K&S 42:48). Margir sem hafa prestdæmið hafa þá náðargáfu að geta læknað sjúka. Öðrum kann að vera gefin þekking til að lækna sjúkdóma.

Gjöfin að gjöra kraftaverk (K&S 46:21)

Drottinn hefur iðulega blessað fólk sitt á undursamlegan hátt. Þegar landnemarnir í Utah sáðu korni sínu í fyrsta sinn grandaði engisprettufaraldur nærri því uppskerunni. Landnemarnir báðu Drottin heitt um að bjarga henni og hann sendi þeim hvítmáfa til að éta engisprettarnar. Þegar við þörfnumst hjálpar og biðjum í trú, mun Drottinn vinna kraftaverk fyrir okkur ef það er okkur til góðs (sjá Matt 17:20; K&S 24:13–14).

Gjöf trúar (Moró 10:11)

Bróðir Jareds átti sterka trú. Vegna trúar sinnar hlaut hann aðrar gjafir. Trú hans var svo sterk að frelsarinn birtist honum (sjá Eter 3:9–15). Án trúar verður engin önnur gjöf gefin. Moróni lofaði: „Hver sá, sem trúir á Krists og efast ekki, honum mun veitast allt það, sem hann biður föðurinn um í nafni Krists“ (Morm 9:21). Við ættum að leitast við að styrkja trú okkar, finna gjafir okkar og nota þær.

Suma skortir trú og þeir neita því að þessar gjafir andans séu í raun til. Moróni segir við þá:

„Og enn fremur tala ég til yðar, sem afneitið opinberunum Guðs, og segið að þær séu ekki lengur til, hvorki opinberanir, spádómar, gjafir, lækning, tungutal né túlkun tungumála –

Sjá. Ég segi yður, að sá, sem afneitar þessu, þekkir ekki fagnaðarerindi Krists. Já, hann hefur ekki lesið ritningarnar, en hafi hann gjört það, hefur hann ekki skilið þær“ (Morm 9:7–8).

- Hvers vegna gefur Drottinn okkur andlegar gjafir?

Við getum þróað gjafir okkar.

- Hvernig getum við „[leitað] í einlægni hinna bestu gjafa?“ (K&S 46:8).

Drottinn hefur sagt: „Því að allir hljóta ekki sérhverja gjöf, því að gjafirnar eru margar og andi Guðs gefur hverjum manni gjöf. Sumum er gefin ein og öðrum er gefin önnur, svo að allir hljóti góðs af því“ (K&S 46:11–12).

Til að þróa gjafir okkar, verðum við að finna út hvaða gjafir við höfum. Það gerum við með því að biðja og fasta. Við ættum að leita hinna bestu gjafa (sjá K&S 46:8). Stundum munu patriárka-blessanir hjálpa okkur að vita hvaða gjafir hafa verið okkur gefnar.

Við verðum að vera hlýðin og trúföst svo að við hljótum gjafir okkar. Síðan ættum við að nota þær gjafir til að vinna verk Drottins. Þær eru ekki gefnar til að seðja forvitni okkar eða sanna eitt eða annað fyrir okkur af því að okkur skortir trú. Um andlegar gjafir sagði Drottinn: „Þær eru gefnar þeim til heilla, sem elska mig og halda öll boðorð mín, og þeim, sem leitast við að gjöra svo“ (K&S 46:9).

- Hugsid um einhverjar andlegar gjafir sem mundu styrkja ykkur persónulega eða hjálpa ykkur að þjóna Drottni og öðrum. Hvað munuð þið gera til að sækjast eftir þeim gjöfum?

Satan líkir eftir gjöfum andans

- Hvernig getum við greint á milli hinna sönnu gjafa andans og eftirlíkinga Satans?

Satan getur líkt eftir tungutali, spádómum, sýnum, lækningum og öðrum kraftaverkum. Móse mátti keppa við eftirlíkingar Satans frammi fyrir Faraó (sjá 2 Mós 7:8–22). Satan vill að við trúum á falsspámenn hans, falska lækningamenn og falska kraftaverkamenn. Þeir geta virst svo sannir, að eina leiðin er að biðja Guð um dómgreindargáfu. Djöfullinn sjálfur getur birst sem engill ljóssins (sjá 2 Ne 9:9).

Satan vill blinda okkur gagnvart sannleikanum og koma í veg fyrir að við leitum hinna sönnu gjafa andans. Miðlar, stjörnuþámenn, spákonur og galdrmenn eru innblásin af Satan, jafnvel þótt þau haldi því fram að þau fylgi Guði. Verk þeirra eru Drottni viðurstygð (sjá Jes 47:12–14; 5 Mós 18:9–10). Við ættum að forðast allt samband við kraft Satans.

Við verðum að fara varlega með okkar gjafir andans

- Hvernig getum við varðveitt helgi andlegra gjafa?

Drottinn sagði: „Boð gef ég þeim, að þeir skulu hvorki hreykja sér af þessu né segja það heiminum, því að þetta er yður gefið til gagns og til sálhjálpar“ (K&S 84:73). Við verðum að muna að andlegar gjafir eru heilagar (sjá K&S 6:10).

Í staðinn fyrir þessar gjafir biður Drottinn aðeins um að við „[veitum] Guði þakkir í andanum fyrir hverja þá blessun, sem [við hljótum]“ (K&S 46:32).

Viðbótarritningargreinar

- 3 Ne 29:6–7 (örlög þeirra sem neita gjöfum andans)
- Moró 10:7–19 (gjafir eru háðar trúnni)
- 3 Ne 26:17; 27:20; K&S 84:64 (gjöf gefin við skírni)
- 1 Kor 12 (gjafir andans í hinni fornu kirkju Jesú Krists)
- K&S 46:9–26 (gjafir andans í kirkjunni nú á dögum)

Sakramentið

Kafla 23

Kristur innleiddi sakramentið

- Hvað kenna tákn sakramentisins um friðþægingu Jesú Krists?

Frelsarinn vill að við munum hina miklu friðþægingarfórn hans og höldum boðorð hans. Til að minna okkur á það hefur hann boðið okkur að koma oft saman og meðtaka sakramentið.

Sakramentið er heilög prestdæmisathöfn, sem minnir okkur á friðþægingu frelsarans. Við sakramentið neytum við brauðs og vatns. Við gerum það í minningu um hold hans og blóð, sem hann fórnaði okkar vegna. Þegar við meðtökum sakramentið endurnýjum við helga sáttmála við himneskan föður.

Skömmu fyrir krossfestingu sína safnaði Jesús postulum sínum saman í loftsál einum. Hann vissi að hann myndi senn deyja á krossinum. Þetta yrði í síðasta sinn sem hann hittir þessa kæru vini fyrir dauða sinn. Hann vildi að þeir hefðu hann ávallt í huga svo þeir gætu verið sterkir og trúfastir.

Til að hjálpa þeim að muna, innleiddi hann sakramentið. Hann braut brauð í bita og blessaði það. Síðan sagði hann: „Takið og etið. Þetta er í minningu líkama míns, er ég gef sem lausnargjald fyrir yður“ (PJS, Matt 26:22). Næst tók hann bikar með víni, blessaði það og gaf postulunum að drekka. Hann sagði: „Drekkið af honum allir. Því að þetta er í minningu blóðs míns sem úthellt er fyrir alla er trúá muna á nafn mitt, til fyrirgefningar synda þeirra“ (PJS Matt 26:24; sjá einnig Matt 26:26–28; Mark 14:22–24; Lúk 22:15–20).

Eftir upprisu sína kom Jesús til Íbúa Ameríku og þar kenndi hann Nefítum sömu helgiathöfn (sjá 3 Ne 18:1–11; 20:1–9). Eftir að kirkjan var endurreist á síðari dögum, bauð Jesús enn og aftur fólki sínu að meðtaka sakramentið í minningu hans og sagði:

Simon Dewey

„Æskilegt er að kirkjan komi oft saman til að meðtaka brauð og vín í minningu Drottins Jesú“ (K&S 20:75).

Hvernig sakramentinu er útteilt

Ritningarnar skýra nákvæmlega frá því hvernig þjónusta eigi sakramentið. Kirkjuþegnar koma saman hvern hvíldardag til að tilbiðja Guð og meðtaka sakramentið (sjá K&S 20:75). Sakramentið veita þeir sem hafa til þess nauðsynlegt prestdæmisvald. Prestur eða Melkisedeksprestdæmishafi brýtur brauðið, krýpur og blessar það (sjá K&S 20:76). Djákni eða annar prestdæmishafi útteilir síðan brauðinu til safnaðarins. Þar næst blessar prestur eða Melkisedeksprestdæmishafi vatnið og því er útteilt til kirkjuþegna. Jesús gaf lærisveinum sínum vín þegar hann innleiddi sakramentið. Í síðari tíma opinberun hefur hann þó sagt, að það skipti ekki máli hvað við etum eða drekkum við sakramentið, svo fremi að við minnumst hans (sjá K&S 27:2–3). Nú drekka Síðari daga heilagir vatn í stað víns.

Jesús hefur opinberað nákvæmt orðalag beggja sakramentisbænanna. Við ættum að hlusta vandlega á þessar fögru bænir og reyna að skilja hvaða loforð við gefum og hverju er verið að lofa okkur. Hér er bænin sem flutt er til að blessa brauðið:

„Ó Guð, eilífi faðir. Í nafni sonar þíns, Jesú Krists, biðjum vér þig að blessa og helga þetta brauð fyrir sálir allra, er þess neyta; að þau neyti þess til minningar um líkama sonar þíns, og vitni fyrir þér, ó Guð, eilífi faðir, að þau séu fús til að taka á sig nafn sonar þíns og hafa hann ávallt í huga og halda boðorð hans, sem hann hefur gefið þeim, svo að andi hans sé ætíð með þeim. Amen“ (K&S 20:77).

Hér er bænin sem flutt er til að blessa vatnið:

„Ó Guð, eilífi faðir. Í nafni sonar þíns, Jesú Krists, biðjum vér þig að blessa og helga þetta vín [vatn] fyrir sálir allra, er það drekka; að þau gjöri svo til minningar um blóð sonar þíns, sem úthellt var fyrir þau, og vitni fyrir þér, ó Guð, eilífi faðir, að þau hafi hann ávallt í huga svo að andi hans sé með þeim. Amen“ (K&S 20:79).

Frankvæmd sakramentisins er einföld og lotningarfull.

- Farið gætilega yfir sakramentisbæinirnar. Hugsid um merkingu hverrar setningar.

Sáttmálarnir sem við endurnýjum með sakramentinu

- Hvaða sáttmála endurnýjum við með sakramentinu? Hvaða blessunum lofar Drottinn okkur ef við höldum þessa sáttmála?

Í hvert sinn sem við meðtökum sakramentið endurnýjum við sáttmálana við Drottin. Sáttmáli er heilagt loforð milli Drottins og barna hans. Sáttmálarnir sem við gerum eru greinilega settir fram í sakramentisbæunum. Mikilvægt er að vita hverjir þeir sáttmálar eru og hvað þeir tákna.

Við gerum sáttmála um að taka á okkur nafn Jesú Krists. Á þann hátt sýnum við að við erum fús til þess að vera kennd við hann og kirkju hans. Við skuldbindum okkur til að þjóna honum og meðbræðrum okkar. Við lofum því að leiða aldrei smán eða minnkun yfir það nafn.

Við gerum sáttmála um að muna ávallt Jesú Krist. Hann og starf hans mun hafa áhrif á allar hugsanir okkar, tilfinningar og gjörðir.

Við lofum að halda boðorð hans.

Við tökum á okkur þessar skyldur þegar við látum skírast (sjá K&S 20:37; Mósía 18:6–10). Þannig, að þegar við meðtökum sakramentið, endurnýjum við sáttmálana sem við gerðum þegar við vorum skírð. Jesús gaf okkur ferilinn er við meðtökum sakramentið (sjá 3 Ne 18:1–12) og sagði að þegar við fylgjum þeim ferli, iðrumst synda okkar og trúum á nafn hans, munum við öðlast fyrirgefningu synda okkar (sjá ÞJS Matt 26:24).

Drottinn lofar, að ef við höldum sáttmála okkar, munum við ávallt hafa anda hans með okkur. Sá sem leiddur er af andanum hlýtur þekkingu, trú, kraft og réttlæti til að öðlast eilíft líf.

- Hvað getum við gert til að minnast þessara loforða yfir vikuna?

Viðhorf okkar þegar við meðtökum sakramentið

- Hvernig getum við búið okkur undir að meðtaka sakramentið? Hvað getum við hugsað um á meðan sakramentinu er útteilt sem minnir okkur á friðþægingu frelsarans?

Áður en við meðtökum sakramentið eigum við að undirbúa okkur andlega. Drottinn hefur lagt áherslu á að enginn óverðugur eigi að meðtaka sakramentið. Það merkir að við verðum að iðrast synda okkar áður en við tökum sakramentið. Ritningarnar segja: „Hafi einhver samt sem áður brotið af sér, skuluð þér ekki leyfa honum að meðtaka það, fyrr en hann hefur gjört yfirbót“ (K&S 46:4). Drottinn gaf tólf Nefíta lærisveinum sínum fyrirmæli: „Að þér vísvitandi leyfið engum óverðugum að þiggja hold mitt og blóð, þegar þér veitið það. Því að hver sá, sem óverðugur etur og drekkur hold mitt og blóð, etur og grekkur sálu sinni til fordæmingar“ (3 Ne 18:28–29).

Við sakramentið eigum við að tæma hugann af öllum veraldlegum hugsunum. Við eigum að vera bænheit og lotningarfull. Við eigum að hugsa um friðþægingu frelsara okkar og vera þakklát fyrir hana. Við ættum að skoða líf okkar og leita að leiðum til úrbóta. Við ættum einnig að styrkja ákvörðun okkar um að halda boðorðin.

Við þurfum ekki að vera fullkomin áður en við meðtökum sakramentið, en við verðum að vera iðrandi í hjarta. Viðhorf okkar er við meðtökum sakramentið hefur áhrif á reynslu okkar í sambandi við það. Ef við meðtökum sakramentið með hreinu hjarta, hljótum við þær blessanir sem Drottinn hefur lofað.

- Hvers vegna haldið þið að það að meðtaka sakramentið auki andlegan styrk okkar?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Kor 11:27–29 (meðtaka sakramentið verðug)
- Jóh 4:5–14 (Jesús er hið lifandi vatn)
- Jóh 6:30–35 (Jesús er brauð lífsins)

Fyrir kennara: Ef mörg þeirra sem þið kennið eru foreldrar, kunnið þið að vilja biðja þau að deila hugmyndum um hvernig þau geta hjálpað börnum sínum að meðtaka sakramentið með lotningu.

Hvíldardagurinn

Kaflí 24

Merking hvíldardagsins

- Hvað er hvíldardagurinn?

„Minnstu þess að halda hvíldardaginn heilagan“ (2 Mós 20:8; sjá einnig K&S 68:29).

Orðið *sabbat* er hebreskt og merkir *hvíld*. Fyrir upprisu Jesú Krists, var hvíldardagurinn í minningu hvíldardags Guðs eftir að hann hafði lokið sköpuninni. Hann var tákn fyrir sáttmálann á milli Guðs og lýðs hans. Við lesum í 1. Mósebók að Guð skapaði himin og jörð á sex tímabilum, sem hann kallaði daga: „Guð lauk á hinum sjöunda degi verki sínu, er hann hafði gjört, og hvíldist hinn sjöunda dag af öllu verki sínu, er hann hafði gjört. Og Guð blessaði hinn sjöunda dag og helgaði hann“ (1 Mós 2:2–3). Núna er hvíldardagurinn einnig til minningar um upprisu Jesú Krists.

Hvíldardagurinn er sjöunda hvern dag. Hann er helgur dagur, vígður af Guði fyrir okkur til hvíldar frá daglegum önnum og til að tilbiðja Hann.

Tilgangur hvíldardagsins

- Hvernig munduð þið útskýra tilgang hvíldardagsins fyrir einhverjum sem ekkert veit um hvíldardaginn?

Jesús kenndi að hvíldardagurinn væri mannsins vegna (sjá Mark 2:27). Tilgangurinn með hvíldardeginum er að gefa okkur ákveðinn dag vikunnar til að beina hugsunum okkar og gjörðum að Guði. Hann er ekki einungis til hvíldar frá störfum. Hann er helgur dagur, sem verja á til tilbeiðslu og lotningar. Þegar við hvílumst frá venjubundnum daglegum störfum, verður hugur okkar opinn fyrir andlegum efnum. Á þeim degi ættum við að endurnýja sáttmála okkar við Drottin og næra sálir okkar með því sem andlegt er.

- Hugleiðið hvað þið getið gert til að hafa tilgang hvíldardagsins í huga þegar þið búið ykkur undir hann í hverri viku.

Saga hvíldardagsins

Sjöundi dagurinn var helgaður af Guði sem hvíldardagur allt frá upphafi jarðar (sjá 1 Mós 2:2–3). Frá fyrstu tíð hafa ýmsir íbúar jarðar viðhaldið þeim sið, að halda sjöunda daginn heilagan.

Guð ítrekaði boðorðið um þennan dag fyrir Ísraelsmönnum og sagði: „Minnstu þess að halda hvíldardaginn heilagan“ (2 Mós 20:8). Helgun hvíldardagsins var einnig tákn um að Ísraelsmenn væru sáttmálslýður hans (sjá 2 Mós 31:12–13, 16; Jes 56:1–8; Jer 17:19–27).

Sumir leiðtogar Ísraelsmanna settu þó margar ónauðsynlegar reglur varðandi hvíldardaginn. Þeir ákváðu hve langt fólk mætti ganga, hvers konar hnúta það mætti binda og svo framvegis. Þegar nokkrir leiðtogar gagnrýndu Jesú Krist fyrir að lækna sjúka á hvíldardegi, minnti Jesús þá á, að hvíldardagurinn væri til mannsins vegna.

Nefítar í Vesturheimi virtu einnig hvíldardaginn í samræmi við boðorð Guðs (sjá Jarom 1:5).

Nú á tímum hefur Drottinn endurtekið boðorð sitt um að við skulum minnast hvíldardagsins og halda hann heilagan (sjá K&S 68:29).

Dagur Drottins

- Hvers vegna var hvíldardagurinn færður af sjöunda degi yfir á fyrsta dag?

Fram að upprisu Jesú Krists virtu hann og lærisveinar hans sjöunda dag vikunnar sem hvíldardag. Eftir upprisu hans var sunnudagurinn helgaður sem dagur Drottins í minningu um upprisu hans á þeim degi (sjá Post 20:7; 1 Kor 16:2). Upp frá því hafa fylgjendur hans tilnefnt fyrsta dag vikunnar sem hvíldardag sinn. Í báðum tilvikum eru sex dagar til starfa og einn til hvíldar og helgunar.

Á síðari tímum hefur Drottinn gefið okkur ákveðið boðorð um að heiðra sunnudaginn, dag Drottins, sem hvíldardag okkar (sjá K&S 59:12).

- Hvernig getur minning okkar um upprisuna haft áhrif á tilbeiðslu okkar á hvíldardeginum?

Halda hvíldardaginn heilagan

- Hvað merkir það að halda hvíldardaginn heilagan?

Í fyrsta lagi biður Drottinn okkur að helga hvíldardaginn. Í opinberun til Josephs Smith 1831 bauð Drottinn hinum heilögu að fara í hús bænarinnar og færa sakramenti sín, hvílast frá erfiði sínu og votta hinum æðsta hollustu sína (sjá K&S 59:9–12).

Í öðru lagi biður hann okkur að hvílast frá daglegu starfi. Það táknar að við eigum ekki að vinna neitt það starf sem beinir athygli okkar frá andlegum efnum. Drottinn sagði við Ísraelsmenn: „Þá skalt þú ekkert verk vinna og ekki sonur þinn eða dóttir þín, þræll þinn eða ambátt þín eða skepnur þínar“ (2 Mós 20:10). Spámenn okkar hafa sagt, að við ættum ekki að versla, veiða, sækja íþróttakeppni eða taka þátt í einhverju þvítíku þann dag.

Spencer W. Kimball forseti hefur samt varað okkur við því, að ef við slæpumst aðeins og gerum ekkert á hvíldardeginum, höldum við hann ekki heilagan. Hvíldardagurinn kallar á uppbyggjandi hugsanir og athafnir (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 170).

Hvað *megum* við gera á hvíldardegi? Spámaðurinn Jesaja bendir okkur á að hætta að seðja eigin geðþótta og „kalla hvíldardaginn feginsdag, hinn helga dag Drottins heiðursdag“ (Jes 58:13).

Við ættum að hugleiða þá réttlátu hluti sem við getum gert á hvíldardeginum. Við getum til dæmis haldið hvíldardaginn heilagan með því að sækja kirkjusamkomur; lesa í ritningunum og orð kirkjuleiðtoga; vitja sjúkra, aldraðra og ástvina okkar; hlusta á upplyftandi tónlist og syngja sálma; biðja til himnesks föður af tilbeiðslu og þakklæti; sinna kirkjuþjónustu; vinna að ættfræði og eigin sögu; segja trúarstyrkjandi sögur og bera vitnisburð okkar til fjölskyldunnar og deila andlegri reynslu með þeim; skrifa bréf

Fyrir kennara: Þið getið hjálpað nemendum eða fjölskyldumeðlimum að hugsa dýpra um spurningu með því að gefa þeim tíma til að ígrunda. Að nægilega löngum tíma liðnum, getið þið beðið um svör þeirra.

til trúboða og ástvina; fasta í ákveðnum tilgangi og verja tímanum með börnum okkar og öðrum á heimilinu.

Þegar við ákveðum önnur störf á hvíldardeginum ættum við að spyrja okkur sjálf: Mun það byggja mig upp og veita anda mínum innblástur? Ber það vott um virðingu fyrir Drottni? Beinir það huga mínum að honum?

Fyrir getur komið að til þess sé ætlast að við vinnum á hvíldardeginum. Við ættum að forðast það ef mögulegt er, en sé það alger nauðsyn, getum við samt að vissu marki viðhaldið anda og helgi hvíldardagsins í hjarta okkar.

- Hugsid um eitthvað sem þið getið gert til að bæta viðleitni ykkar til að halda hvíldardaginn heilagan. Ef þið eruð foreldri, afi eða amma, hugsid um eitthvað sem þið getið gert til að hjálpa börnum ykkar eða barnabörnum að skilja merkingu hvíldardagsins.

Blessanir fyrir að virða hvíldardaginn

- Hverjar eru sumar þær blessanir sem við meðtökum þegar við höldum hvíldardaginn heilagan?

Ef við heiðrum hvíldardaginn, getum við meðtekið miklar andlegar og stundlegar blessanir. Drottinn hefur sagt að ef við höldum hvíldardaginn heilagan með þakklátu geði og glöðu hjarta, munum við fyllast fögnuði. Hann hefur lofað:

„Sem þér gjörð þetta, svo verður fylling jarðarinnar yðar hvort heldur er til fæðu eða klæðis, húss eða hlöðu, til aldingarða, matjurtagarða eða vingarða.

Já, allt sem af jörðu kemur, hvert á sínum þroskatíma, er ætlað mannum til heilla og gagns, bæði til að þóknast auganu og gleðja hjartað –

Já, til fæðu og klæðis, til bragðs og ilms, til að styrkja líkamann og lífga sálina.“ (K&S 59:16–19).

Viðbótarritningargreinar

- 2 Mós 31:16–17 (hvíldardagurinn er viðvarandi sáttmáli milli Drottins og fólks hans)
- Mósía 13:16–19; 18:23; 2 Mós 35:1–3; 3 Mós 26:2–4, 6, 12 (virða hvíldardaginn sem heilagan dag)
- Lúk 6:1–11 (löglegt að gera góðverk á hvíldardegi)
- Lúk 13:11–17; Jóh 5:1–18 (fordæmi Jesú hvað góðverk varðar á hvíldardegi)

Fasta

Kafla 25

Hvernig fastað er á réttan hátt?

- Hvað getum við gert til að gera föstu að gleðilegri reynslu?

Allt frá dögum Adams hefur lýður Guðs fastað til að hjálpa þeim að komast nær honum og tilbiðja hann. Jesús sýndi mikilvægi föstunnar með eigin fordæmi (sjá Lúk 4:1–4). Í síðari daga opinberunum sjáum við að Drottinn ætlast enn til að fólk hans fasti og biðji oft (sjá K&S 88:76).

Fasta merkir að vera án fæðu og drykkjar. Fasta, öðru hverju, er holl líkamanum og gerir huga okkar frjórri.

Frelsarinn kenndi okkur að áhrifarík fasta væri meira en aðeins að vera án fæðu og drykkjar. Við verðum einnig að einbeita okkur að andlegum efnum.

Við ættum að biðjast fyrir þegar við föstum

Bæn er nauðsynlegur hluti af föstu. Í ritningunum er iðulega rætt samtímis um bæni og föstu. Föstunni eiga að fylgja einlægjar bæni og við ættum að byrja og enda föstuna með bæn.

Við ættum að fasta í ákveðnum tilgangi

Tilgangur föstunnar getur verið margvíslegur. Við getum sigrast á veikleika eða vandamálum með föstu og bænum. Stundum viljum við ef til vill fasta og biðja öðrum til hjálpar og leiðsagnar, til dæmis vegna einhvers í fjölskyldunni sem er sjúkur og þarfnast blessunar (sjá Mósaía 27:22–23). Með föstunni getum við lært að þekkja sannleikann á sama hátt og spámaðurinn Alma í Mormónsbók. Hann sagði: „Ég hef fastað og beðið í marga daga til að öðlast vitneskju

Fyrir kennara: Þið kunnið að vilja skipta nemendum eða fjölskyldumeðlimum í hópa með tveimur eða fjórum manneskjum og veita hverjum hópi tækifæri til að ræða leiðir til að gera föstu að gleðilegri reynslu. Vinnið síðan saman við að gera lista yfir hugmyndir – ef til vill á töfluna eða á stóra pappírsörk.

um þetta sjálfur. Og nú veit ég sjálfur, að það er sannleikur, því Drottinn Guð hefur opinberað mér það með sínum heilaga anda“ (Al 5:46).

Við getum fastað til að hjálpa öðrum að snúast til trúar á sannleikann. Fasta getur hughreyst okkur á tímum sorgar og trega (sjá Al 28:4–6). Fasta getur gert okkur auðmjúk og fært okkur nær himneskum föður (sjá He 3:35).

Tilgangur okkar með föstunni á ekki að vera að vekja athygli annarra á okkur. Drottinn ráðlagði:

„Þegar þér fastið, þá verið ekki daprir í bragði, eins og hræsningar. Þeir afmynda andlit sín, svo að engum dyljist, að þeir fasta.

Sannlega segi ég yður, þeir hafa tekið út laun sín.

En nær þú fastar, þá smyr höfuð þitt og þvo andlit þitt, svo menn verði ekki varir við, að þú fastar“ (Matt 6:16–18).

Við eigum að vera glaðleg þegar við föstum og ekki auglýsa föstu okkar fyrir öðrum.

- Hvernig hefur viðhorf okkar áhrif á reynslu okkar af því að fasta?

Dagur föstunnar

Einn sunnudag í hverjum mánuði fasta Síðari daga heilagir. Á þeim degi etum við hvorki né drekkum tvær máltíðir í röð. Ef við borðum kvöldverð á laugardagskvöldi, ættum við hvorki að eta né drekka fyrir en við kvöldverð á sunnudegi.

Allir sem líkamlega eru færir um það ættu að fasta. Við ættum að hvetja börn okkar til að fasta eftir að þau hafa verið skírð en við ættum aldrei að þvinga þau til þess. Á degi föstunnar ættum við að auðmýkja okkur sjálf frammi fyrir Drottni í föstu og bæn. Þetta er dagurinn til að biðja um fyrirgefningu á syndum okkar, kraft til að sigrast á veikleikum okkar og fyrirgefa öðrum.

Á föstusunnudegi koma kirkjuþegnar saman og meðtaka sakramentið. Þeir styrkja sig og aðra með því að gefa vitnisburð á föstu- og vitnisburðarsamkomu.

- Hvernig hafið þið notið góðs af því að deila vitnisburði ykkar á föstu- og vitnisburðarsamkomu? Hvernig hefur það orðið ykkur til góðs að heyra aðra deila vitnisburði sínum?

Föstufórnir

- Hvers vegna gefum við föstufórnir?

Þegar við í hverjum mánuði föstum, biður Drottinn okkur að hjálpa nauðstöddum. Ein leið til að gera það er að gefa í gegnum rétta prestdæmisvaldhafa peningana sem við hefðum eytt í matvæli fyrir máltíðirnar tvær. Við eigum að gefa eins rausnarlega og við getum. Með föstufórnum okkar tökum við þátt í því með Drottni að annast þarfir þeirra systkina okkar sem ólánsamari eru.

Við hljótum blessanir þegar við föstum

- Hvaða blessanir getum við hlotið þegar við föstum á réttan hátt?

Jesaja, einn spámanna Gamla testamentisins, ritaði um ríkuleg loforð Drottins til þeirra sem fasta og hjálpa nauðstöddum. Okkur er lofað friði, bættri heilsu, og andlegri leiðsögn. Jesaja segir okkur frá blessunum sem koma þegar við föstum: „Þá skal ljós þitt bruna fram sem morgunroði og sár þitt gróa bráðlega, þá mun réttlæti þitt fara fyrir þér, dýrð Drottins fylgja á eftir þér. Þá munt þú kalla á Drottin, og hann mun svara, þú munt hrópa á hjálp, og hann segja: Hér er ég!“ (Jes 58:8–9).

Fastan bætir líf okkar og veitir okkur aukinn styrk. Hún hjálpar okkur að lifa eftir öðrum reglum fagnaðarerindisins vegna þess að hún færir okkur nær Drottni.

Fastan kennir sjálfstjórn

Fastan hjálpar okkur að öðlast viljastyrk. Þegar við föstum réttilega, lærum við að hafa stjórn á löngunum okkar og ástríðum. Við verðum örlítið sterkari eftir að hafa sannað fyrir okkur sjálfum, að við höfum sjálfstjórn. Ef við kennum börnum okkar að fasta, munu þau þroska með sér viljastyrk til að sigrast á stærri freistingum síðar í lífi sínu.

Fastan veitir okkur andlegan kraft

Þegar við föstum skynsamlega og með bæn, styrkjum við trú okkar. Með þeirri trú munum við hafa meiri andlegan kraft. Alma (spámaður í Mormónsbók) segir til dæmis söguna af því er hann hitti aftur syni Mósía mörgum árum eftir hin kraftaverkakenndu trúskipti þeirra. Hann gladdist innilega þegar hann komst að því að þessir vinir hans höfðu styrkt trú sína og öðlast mikinn andlegan kraft. Þann kraft höfðu þeir öðlast vegna þess að „þeir höfðu beðið mikið og fastað, og höfðu þess vegna anda spádóms og opinberunar“ (Al 17:3).

Synir Mósía höfðu prédikað í fjórtán ár fyrir Lamanítum. Vegna þess að synir Mósía höfðu fastað og beðið, jók andi Drottins kraft orða þeirra. Þetta veitti þeim mikinn árangur í trúboðsstarfi þeirra. (Sjá Al 17:4.)

Frelsarinn hefur sagt við þá sem fasta á réttan hátt: „Faðir þinn, sem sér í leynum, mun umbuna þér“ (Matt 6:18).

- Hvernig getur fastan aukið okkur andlegan kraft til að standast freistingar? til að meðtaka opinberun? til að vinna réttlát verk?

Viðbótarritningargreinar

- Lúk 2:37; Al 45:1 (tilbiðja Guð með föstunni)
- Jes 58:3–11 (viðeigandi fasta)
- Mósía 27:19, 23 (fasta fyrir hinum sjúku)
- 3 Ne 27:1–3; 2 Mós 34:27–28 (fasta til að hljóta opinberun og vitnisburð)
- Al 6:6; 17:9 (fasta fyrir þeim sem ekki þekkja Guð)
- Post 13:2–3 (fasta vegna vals á embættismönnum í kirkjunni)
- Mósía 4:26 (fasta fyrir fyrirgefningu syna okkar jafnframt því að við hjálpum þeim sem eru í neyð)

Fórna

Kafla 26

Merking fórnar

Fórna merkir að gefa Drottni hvað eina sem hann krefst af tíma okkar, jarðneskum eigum, og orku, til að hrinda fram verki hans. Drottinn bauð: „Leitið fyrst ríkis [Guðs] og réttlætis“ (Matt 6:33). Vilji okkar til að fórna er ábending um hollustu okkar við Guð. Guð hefur alltaf látið reyna á mennina, til að sjá hvort þeir setji það sem Guðs er ofar öllu öðru í lífi sínu.

- Hvers vegna er mikilvægt að fórna þegar Drottinn æskir þess, án þess að ætlast til nokkurs í staðinn?

Fórnarlögmálið var við lýði til forna

- Hvert var gildi fórnanna sem sáttmálslýður Drottins færði til forna?

Frá tímum Adams og Evu og fram að tíma Jesú Krists, fylgdi lýður Drottins lögmáli fórnarinnar. Þeim var boðið að fórna frumburðum hjarða sinna. Þau dýr urðu að vera fullkomin og lýtalaus. Helgiathöfnin var veitt til að minna fólk á að Jesús Kristur, frumburður föðurins, myndi koma í heiminn. Hann yrði fullkominn á allan hátt og myndi fórna sér vegna synda okkar (sjá HDP Móse 5:5–8).

Jesús kom og fórnaði sér, alveg eins og fólkinnu hafði verið sagt að hann mundi gera. Vegna fórnar hans munu allir frelsaðir frá líkamlegum dauða með upprisunni og allir geta frelsast frá syndum sínum með trú á Jesú Krist (sjá kafla 12 í þessari bók).

Með friðþægingarfórna Krists lauk fórnunum með úthellingu blóðs. Í stað slíkrar ytri fórnar kom helgiathöfn sakramentisins. Helgiathöfn sakramentisins var gefin til að minna okkur á hina miklu fórn frelsarans. Við ættum að meðtaka sakramentið oft. Táknin, brauð

Fyrir kennara: Þið þurfið ekki að kenna allt efnið í hverjum kafla. Þegar þið í bænarannda búið ykkur undir að kenna, leitið þá leiðsagnar andans til að vita hvaða hluta kaflans þið ættuð að fara yfir og hverra spurninga þið ættuð að spyrja.

og vatn, minna okkur á líkama frelsarans og blóð hans, sem hann úthellti fyrir okkur (sjá kafla 23 í þessari bók).

- Hvers vegna er litið á friðþæginguna sem hina miklu og síðustu fórn?

Við verðum enn að fórna

- Hvernig höldum við fórnarlögmálið nú á dögum?

Þótt blóðfórnum sé lokið biður Drottinn okkur enn að fórna. En nú krefst hann annars konar fórna. Hann sagði: „Ekki skuluð þér fórna mér blóðfórnum framar . . . brennifórnir skulu undir lok líða. . . . En þér skuluð bjóða mér sem fórn sundurkramið hjarta og sáriðrandi anda“ (3 Ne 9:19–20). „Sundurkramið hjarta og sáriðrandi andi“ merkir að við berum djúpa hryggð vegna synda okkar, auðmýkjum okkur og iðrumst þeirra.

Við verðum að vera fús til að fórna Drottni öllu sem við eigum

- Hvers vegna er fólk fúst til að færa fórnir?

Páll postuli sagði að við ættum að verða að lifandi fórn, heilagri og þóknanlegri Guði (sjá Róm 12:1).

Ef við eigum að vera lifandi fórn, verðum við, sé þess krafist, að vera reiðubúin að láta allt sem við eigum af hendi fyrir Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu – til að byggja upp ríki Guðs á jörðu og starfa við að leiða fram Síon (sjá 1 Ne 13:37).

Ríkur, ungur höfðingi spurði frelsarann: „Hvað á ég að gjöra til þess að öðlast eilíft líf?“ Jesús svaraði: „Þú kannt boðorðin: Þú skalt ekki drýgja hór, þú skalt ekki morð fremja, þú skalt ekki stela, þú skalt ekki bera ljúgvitni, heiðra föður þinn og móður.“ Þá sagði ríki maðurinn: „Alls þessa hef ég gætt frá æsku.“ Þegar Jesús heyrði það sagði hann: „Enn er þér eins vant: Sel allt, sem þú átt og skipt milli fátækra, og munt þú fjársjóð eiga á himnum. Kom síðan og fylg mér.“ Þegar ungi maðurinn heyrði þetta varð hann hryggur mjög. Hann var afar ríkur og hjarta hans bundið auðæfunum (sjá Lúk 18:18–23; sjá einnig myndina í þessum kafla).

Ungi höfðinginn var góður maður. En þegar reyndi á var hann ekki fús til að fórna veraldlegum eigum sínum. Lærisveinar Drottins, þeir Pétur og Andrés, voru aftur á móti fúsir til að fórna öllu vegna Guðs ríkis. Þegar Jesús sagði við þá: „Fylgið mér, yfirláfu þeir netin og fylgdu honum“ (Matt 4:19–20).

Líkt og lærisveinarnir getum við fórnað daglegum störfum okkar í þágu Drottins. Við getum sagt: „Verði þinn vilji.“ Abraham gerði svo. Hann var uppi fyrir daga Krists, þegar blóðfórna og brennifórna var krafist. Til að reyna hlýðni Abrahams bauð Drottinn honum að fórna syni sínum, Ísaki. Ísak var einkasonur Abrahams og Söru. Boðið um að fórna honum var ólýsanlega erfitt og sársaukafullt fyrir Abraham.

Engu að síður fóru þeir Ísak hina löngu leið til fjalla Móríalands, þar sem færa átti fórnina. Ferðin tók þrjá daga. Hugsíð ykkur hugarangist og hjartakvalir Abrahams. Hann átti að fórna Drottni syni sínum. Þegar komið var til Móríalands bar Ísak að viðinn og Abraham bar eldinn og hnífinn að þeim stað þar sem reisa átti altarið. Ísak sagði: „Faðir minn . . . Hér er eldurinn og viðurinn, en hvar er sauðurinn til brennifórnarinnar?“ Abraham svaraði: „Guð mun sjá fyrir sauð til brennifórnarinnar, sonur minn.“ Abraham reisti síðan altarið og bar viðinn á. Hann batt Ísak og lagði hann á viðinn. Þar næst tók hann hnífinn og ætlaði að deyða Ísak. Á þeirri stundu stöðvaði engill Drottins hann með þessum orðum: „Abraham! Legg þú ekki hönd á sveininn og gjör þú honum ekkert, því að nú veit ég, að þú óttast Guð, þar sem þú synjaðir mér ekki um einkason þinn“ (sjá 1 Mós 22:1–14).

Abraham hlýtur að hafa fyllst gleði yfir því að ekki var lengur krafist að hann fórnaði syni sínum. En hann unni Drottni svo heitt, að hann var fús til að gera allt sem hann bað.

- Hvaða dæmi um fórn hafið þið séð í lífi fólks sem þið þekkið? Hvaða dæmi um fórn hafið þið séð í lífi áa ykkar? í lífi fyrri meðlima kirkjunnar? í lífi fólks í ritningunum? Hvað hafið þið lært af þessum dæmum?

Fórinn býr okkur undir að lifa í návist Guðs

Aðeins með fórnum getum við orðið verðug þess að lifa í návist Guðs. Aðeins með fórnum getum við notið eilífs lífs. Margir sem lifað hafa á undan okkur hafa fórnað öllu sem þau áttu. Við verðum að vera fús til þess sama, ef við viljum hljóta þau ríkulegu laun sem þau njóta.

Við verðum ef til vill ekki beðin að fórna öllu. En eins og Abraham ættum við að vera fús til þess og reynast þannig verðug þess að lifa í návist Guðs.

Fylgjendur Drottins hafa ávallt fórnað miklu og á marga mismunandi vegu. Sumir hafa mátt þola mannraunir og spott vegna fagnaðarerindisins. Sumir nýliðar kirkjunnar hafa verið útskúfaðir frá fjölskyldum sínum. Lífstíðarvinir hafa snúið við þeim baki. Sumir kirkjuþegnar hafa misst atvinnu sína, aðrir týnt lífinu. En Drottinn þekkir fórnir okkar og hefur lofað: „Hver sem hefur yfirgefið heimili, bræður eða systur, föður eða móður, börn eða akra sakir nafns míns, mun fá margfalt aftur og erfa eilíft líf“ (Matt 19:29).

Þegar vitnisburðir okkar um fagnaðarerindið vaxa verðum við fær um að færa Drottni stærri fórnir. Takið eftir fórnunum í þessum sönnu dæmum:

Kirkjuþegn í Þýskalandi safnaði tíundargreiðslum sínum árum saman, uns prestdæmishafi kæmi og tæki við tíund hans.

Heimsóknarkennari í Líknarfélaginu þjónaði í 30 ár í þeirri köllun án þess nokkru sinni að sleppa einni einustu heimsókn.

Hópur heilagra í Suður-Afríku fór akandi í þrjá daga, og stóð alla leiðina, til að geta heyrt og séð spámann Drottins.

Á svæðisráðstefnu í Mexíkó sváfu kirkjuþegnar úti undir berum himni og föstuðu meðan ráðstefnan var haldin. Þeir höfðu notað allt fé sitt til að komast á ráðstefnuna og áttu ekkert eftir fyrir fæði og húsaskjóli.

Fjölskylda ein seldi bílinn sinn til að geta lagt fram fé til byggingar musteris.

Önnur fjölskylda seldi hús sitt til að geta komist til musterisins.

Margir trúir Síðari daga heilagir hafa lítið til að lifa af, en greiða þó tíund sína og fórnir.

Einn bróðir fórnaði atvinnu sinni vegna þess að hann neitaði að vinna á sunnudegi.

Í einni kirkjugrein fórnaði unga fólkið, fúslega og af frjálsum vilja, tíma sínum til að annast smábörnin meðan foreldrarnir unnu við byggingu samkomuhússins.

Piltar og stúlkur fórna eða fresta góðum atvinnutilboðum, menntun eða íþróttatækifærum, til að þjóna sem trúboðar.

Og þannig mætti lengi telja þær fórnir sem Drottni hafa verið færðar. En staður í ríki himnesks föður er samt verður hvernar fórnar á tíma, hæfileikum, orku, peningum eða lífi. Með fórnunum getum við öðlast vitneskju frá Drottni um að við séum honum velþóknanleg (sjá K&S 97:8).

- Hvers vegna haldið þið að vilji okkar til að fórna sé tengdur því hve reiðubúin við erum til að lifa í návist Guðs?

Viðbótarritningargreinar

- Lúk 12:16–34 (þar sem fjársjóðurinn er, þar er og hjartað)
- Lúk 9:57–62 (fórnin skal hæfa ríkinu)
- K&S 64:23; 97:12 (dagurinn í dag er fórnardagur)
- K&S 98:13–15 (þeir sem týna lífi sínu fyrir Drottin munu finna það)
- Al 24 (fólk Ammons fórnar heldur lífi sínu en rjúfa eið sinn við Drottin)

Starf og sjálfsábyrgð

Kafla 27

Starf er eilíf regla

- Hvaða reynslu hafið þið hlotið sem hefur sýnt ykkur mikilvægi starfs?

Himneskur faðir og Jesús Kristur hafa sýnt okkur með fordæmi sínu og kenningum, að starf er mikilvægt bæði á himni og jörðu. Guð vann að sköpun himins og jarðar. Hann lét vötnin safnast saman á einn stað og þurrlendið birtast. Hann lét vaxa gras, jurtir og tré á þurrlandinu. Hann skapaði sólina, tunglið, og stjörnurnar. Hann skapaði allt sem lifir í sjó og á landi. Síðan setti hann Adam og Evu á jörðina til að annast allt þetta og drottna yfir öllu sem lifir (sjá 1 Mós 1:1–28).

Jesús sagði: „Faðir minn starfar til þessarar stundar, og ég starfa einnig“ (Jóh 5:17). Hann sagði enn fremur: „Oss ber að vinna verk þess er sendi mig“ (Jóh 9:4).

Okkur er boðið að vinna

Vinna hefur fylgt lífinu allt frá því að Adam og Eva yfirgáfu aldingarðinn Eden. Drottinn sagði við Adam: „Í sveita andlitis þíns skalt þú neyta brauðs þíns“ (1 Mós 3:19). Adam og Eva unnu á ökrum til að annast þarfir sínar og barna sinna (sjá HDP Móse 5:1).

Drottinn sagði við Ísraelsþjóð: „Sex daga skalt þú erfiða og vinna allt þitt verk“ (2 Mós 20:9).

Á fyrstu dögum hinnar endurreistu kirkju sagði Drottinn við Síðari daga heilaga: „Nú er ég, Drottinn, ekki vel ánægður með íbúa Síonar, því að iðjuleysingjar eru meðal þeirra“ (K&S 68:31).

Fyrir kennara: Reyndið að hjálpa hverjum nemanda eða fjölskyldumeðlim að taka þátt í lexiunni. Hver og einn getur hjálpað með því að raða stólum, flytja inngangs- eða lokabæn, skrifa á töfluna, lesa ritningargreinar upphátt, svara spurningum, deila vitnisburði, eða við samantekt á lexiunni.

Spámaður Guðs hefur sagt: „Starfið skal aftur í hávegum haft og ríkjandi regla í lífi kirkjuþegna okkar“ (Heber J. Grant, *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 115).

Fjölskylduábyrgð

- Hverjar eru sumar þær ábyrgðarskyldur sem feður, mæður, og börn hafa til viðhalds heimilinu? Hvað geta fjölskyldumeðlimir gert til taka þátt í því verki?

Foreldrar vinna saman að líkamlegri, andlegri og tilfinningalegri velferð fjölskyldu sinnar. Þeir ættu aldrei að ætla öðrum að bera þá ábyrgð fyrir þá. Páll postuli skrifaði: „En ef einhver sér eigi fyrir sínum, sérstaklega heimilismönnum, þá hefur hann afneitað trúnni“ (1 Tím 5:8).

Hjón leita innblásturs frá Drottni og fylgja ráðum spámannanna þegar þau ákveða ábyrgð hvers einstaklings. Sköpun heimilis, þar sem reglur fagnaðarerindisins eru daglega kenndar og ást og regla ríkir, er jafn mikilvæg og að sjá fyrir grundvallarþörfum, fæðu og fatnaði.

Börnin ættu að taka á sig sinn hluta af störfum fjölskyldunnar. Nauðsynlegt er að börnunum séu falin störf sem hæfa getu þeirra. Hrósa þarf þeim þegar þau gera vel. Gott viðhorf til starfsins, góðar starfsvenjur og kunnátta lærist með góðri reynslu af slíku á heimilinu.

Stundum verða erfiðleikar á vegi manna þegar þeir reyna að sjá fyrir fjölskyldum sínum. Varanleg veikindi, missir maka eða aldraðir foreldrar sem annast þarf, getur aukið ábyrgðina á heimilinu. Himneskur faðir okkar er minnugur fjölskyldunnar við slíkar aðstæður og veitir henni aukinn styrk til að framkvæma skyldur sínar. Hann mun ætíð blessa þau ef þau biðja í trú.

Við getum notið starfsins

- Hvernig hefur viðhorf okkar áhrif á starfið?

Sumum leiðast öll störf. Öðrum er starfið spennandi þáttur lífsins. Ein leið til að njóta lífsins til fulls er að læra að unna starfinu.

Ekki getum við öll valið hvers konar starfi við gegnum. Sum vinnum við langan vinnudag aðeins fyrir lífsnauðsynjum. Erfitt er að njóta slíks starfs. Þó hafa þeir sem hamingjusamastir eru lært að njóta starfs síns, hvers eðlis sem það er.

Við getum hjálpað hvert öðru í starfi. Hin þyngsta byrði verður léttari þegar annar ber hana með okkur.

Viðhorf okkar til vinnunnar er mjög mikilvægt. Eftirfarandi saga segir frá manni, sem sá lengra en daglegt starf hans náði. Ferðamaður gekk fram hjá grjótnámu og sá þrjá menn að störfum. Hann spurði hvern þeirra hvað hann væri að gera. Svör þeirra sýndu afar ólíkt viðhorf til sama starfsins. „Ég er að mylja grjót,“ svaraði sá fyrsti. Næsti svaraði: „Ég er að vinna mér inn þrjá gullpeninga á dag.“ Þriðji maðurinn sagði brosandi: „Ég er að hjálpa til við að byggja hús Guðs.“

Í öllu heiðarlegu starfi getum við þjónað Guði. Benjamín konungur og spámaður Nefíta sagði: „Þegar þér eruð í þjónustu meðbræðra yðar, eruð þér aðeins í þjónustu Guðs yðar“ (Mósía 2:17). Þó að launin fyrir starf okkar nægi aðeins fyrir lífsnauðsynjum, erum við samt að hjálpa sumum barna Guðs.

- Hvernig getum við bætt viðhorf okkar til vinnunnar?

Guð fordæmir iðjuleysi

Guð er ekki ánægður með þá sem eru latir eða iðjulausir. Hann sagði: „Iðjuleysinginn skal ekki eiga heima í kirkjunni, nema hann iðrist og breyti háttum sínum“ (K&S 75:29). Hann bauð einnig: „Þér skuluð ekki vera iðjulausir, því að sá, sem er iðjulaus, skal hvorki eta brauð verkamannsins né klæðast fötum hans“ (K&S 42:42).

Frá fyrstu dögum kirkjunnar hafa spámennirnir sagt Síðari daga heilögum að vera sjálfstæðir, sjálfum sér nógir og forðast iðjuleysi. Enginn sannur Síðari daga heilagur, sé hann líkamlega heill, mun af frjálsum vilja koma byrðinni af eigin framfærslu yfir á aðra. Eins lengi og þeir geta munu þeir sjá sjálfum sér og fjölskyldu sinni fyrir lífsnauðsynjum.

Kirkjuþegnar ættu einnig, eftir því sem geta þeirra leyfir, að taka á sig þá ábyrgð að annast ættingja sína, sem ekki geta séð um sig sjálfir.

- Hvaða áhrif hefur iðjuleysi á einstaklinginn? á fjölskylduna? á samfélagið?

Starf, afþreying og hvíld

- Hvers vegna er mikilvægt að halda jafnvægi í lífinu milli starfs, afþreyingar og hvíldar?

Við eigum hvert um sig að finna viðeigandi jafnvægi milli starfs, afþreyingar og hvíldar. Gamalt orðtak segir: „Að aðhafast ekkert er sú mesta erfiðisvinna sem til er, því aldrei er hægt að staldra við og hvílast.“ Án vinnu hefur hvíld og afþreying enga merkingu.

Hvíldin er ekki aðeins ánægjuleg og nauðsynleg, heldur er okkur boðið að hvílast á hvíldardeginum (sjá 2 Mós 20:10; K&S 59:9–12). Eftir sex daga erfiði endurnýjar hvíldardagurinn okkur og býr okkur undir næstu daga. Drottinn lofar einnig þeim sem virða hvíldardaginn „fyllingu jarðar“ (sjá K&S 59:16–20; sjá einnig kafla 24 í þessari bók).

Á öðrum dögum vikunnar getum við, auk þess að sinna störfum okkar, tekið tíma til að bæta hæfileika okkar, njóta tómstundaiðju, skemmtana eða annars sem við höfum gaman af.

- Hvað getum við gert til að halda góðu jafnvægi á milli starfs, afþreyingar og hvíldar? Hvernig geta foreldrar hjálpað börnum sínum að viðhalda slíku jafnvægi?

Blessanir starfsins

- Hvaða blessanir hljótum við meðal annars af heiðarlegu starfi?

Guð opinberaði Adam: „Í sveita andlitis þíns skalt þú neyta brauðs þíns“ (1 Mós 3:19). Auk þess að vera stundlegt lögmál var þetta lögmál Adam til sáluhjálpar. Engin raunveruleg skipting er á milli andlegs, huglægs og líkamlegs starfs. Starfið er mikilvægt fyrir vöxt okkar og þroska og getur veitt mikla gleði, sem hinir iðjulausu kynnast aldrei.

David O. McKay forseti sagði: „Við skulum gera okkur ljóst, að það eru forréttindi að fá að starfa, það er blessun að hafa þrek til að starfa og það er farsæld að unna starfinu“ (*Pathways to Happiness* [1957], 381).

„Menn lifa, svo að þeir megi gleði njóta“ (2 Ne 2:25). Starfið er lykillinn að fullri gleði í áætlun Guðs. Ef við erum réttlát, munum við lifa aftur með himneskum föður og hafa þar verk að vinna. Eftir því sem við verðum líkari honum svo verða og verk okkar líkari hans verkum. Verk hans er „að gjöra ódauðleika og eilíft líf mannsins að veruleika“ (HDP Móse 1:39).

Viðbótarritningargreinar

- HDP Móse 4:23–25 (Adam sagt að hann yrði að vinna alla ævi fyrir fæði sínu)
- K&S 56:16–17 (Guð varar bæði ríka og fátæka við græðgi, öfund og leti)
- K&S 58:26–29 (menn eiga að starfa af kappi fyrir góðan málstað)
- Matt 25:14–30 (dæmisagan um talenturnar)
- Ef 4:28 (hætta að stela, en leggja hart að sér við það sem gagnlegt er)
- 1 Þess 4:11–12 (vinnið með höndum ykkar)
- 2 Ne 5:17 (Nefi kenndi fólki sínu iðjusemi)

Þjónusta

Kaflí 28

Hvernig við getum þjónað

- Hugleiðið á hvern hátt fólk hefur þjónað ykkur og fjölskyldu ykkar.

Jesús sagði: „[Ég er] meðal yðar sem þjónninn“ (Lúk 22:27). Sem trúir fylgjendur Jesú verðum við einnig að þjóna öðrum.

Þjónusta er að hjálpa öðrum sem þarfnast hjálpar. Kristileg þjónusta sprettur af fölskvalausri elsku til frelsarans og elsku og umhyggju fyrir þeim sem hann veitir okkur tækifæri og leiðsögn til að þjóna. Elska er meira en tilfinning; þegar við elskum aðra, viljum við hjálpa þeim.

Öll verðum við að vera fús til að þjóna, burtséð frá tekjum okkar, aldri, heilsu eða félagslegri stöðu. Sumir halda að aðeins hinir fátæku og lægra settu eigi að þjóna. Aðrir telja að aðeins hinir ríku eigi að veita þjónustu. Jesús kenndi annað. Þegar móðir tveggja lærisveina hans bað hann um að heiðra syni sína í ríki hans svaraði Jesús: „Sá, sem mikill vill verða meðal yðar, [sél] þjónn yðar. Og sá er vill fremstur vera meðal yðar, sé þræll yðar.“ (Matt 20:26–27).

Hægt er að þjóna á marga vegu. Við getum hjálpað öðrum fjárhagslega, félagslega, líkamlega og andlega. Við getum til dæmis gefið peninga, mat eða annað til þeirra sem þurfandi eru. Við getum hjálpað hinum þurfandi með því að gefa örlátlega í föstufórn. Við getum verið vinir aðkomumannsins. Við getum unnið í garðinum fyrir aldraða manneskju eða annast um einhvern sem er sjúkur. Við getum kennt fagnaðararindið þeim sem þarfnast sannleikans, eða hughreyst hinn sorgmædda.

Við getum hjálpað í smáu sem stóru. Við ættum aldrei að láta það bregðast að rétta hjálparhönd, aðeins vegna þess að við höfum ekki af miklu að miðla. Ekkja ein sagði frá tveimur börnum sem komu til hennar þegar hún var nýaðflutt. Börnin færðu henni matarkörfu

og miða sem á stóð: „Ef þig vantar einhvern til sendiferða, erum við til reiðu.“ Ekkjan gladdist vegna þessa vináttuvottar og gleymdi honum aldrei.

Stundum verðum við þó að fórna miklu til að þjóna öðrum. Frelsarinn fórnaði lífi sínu til að þjóna okkur.

- Hugsíð um fólk í ykkar fjölskyldu eða samfélagi sem er í neyð efnahagslega, félagslega, líkamlega eða andlega. Ígrundið hvað þið getið gert til að þjóna því.

Hvers vegna frelsarinn vill að við þjónum öðrum

- Hvers vegna vill frelsarinn að við þjónum öðrum?

Það er fyrir þjónustu karla og kvenna, pilta og stúlkna, að verk Guðs vinnst. Spencer W. Kimball forseti útskýrði: „Guð tekur eftir okkur og vakir yfir okkur. En það er yfirleitt fyrir tilstilli annarra sem hann mætir þörfum okkar“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82).

Öll höfum við að einhverju marki orðið að treysta á hjálp annarra. Þegar við vorum smábörn voru það foreldrarinn sem fæddu okkur, klæddu og önnuðust. Án þeirrar umönnunar hefðum við dáíð. Þegar við uxum upp mótaðist kunnátta okkar og viðhorf einnig af öðrum. Mörg höfum við þarfnast hjúkrunar í veikindum eða peninga á neyðarstundum. Sum biðjum við Guð að blessa hina þjáðu, en gerum síðan ekkert þeim til hjálpar. Við verðum að hafa í huga að Guð vinnur í gegnum okkur.

Þegar við hjálpum öðrum, þjónum við Guði. Benjamín, mikill og góður konungur á tímum Mormónsbókar, kenndi þegnum sínum þessa reglu með fordæmi sínu. Hann þjónaði þeim alla ævi, vann fyrir lífsviðurværi sínu í stað þess að láta fólkið sjá fyrir sér. Í innblásinni ræðu skýrði hann frá því hvers vegna hann hefði yndi af því að þjóna. Hann sagði:

„Þegar þér eruð í þjónustu meðbræðra yðar, eruð þér aðeins í þjónustu Guðs yðar.“

Og ef ég, sem þér nefnið konung yðar, erfiða í þjónustu yðar, ættuð þér þá ekki að starfa í þjónustu hver annars?“ (Mósía 2:17–18).

- Hvað getum við gert til að vera reiðubúin að sinna þörfum annarra?

Við meðtökum blessanir með þjónustu

- Hvaða blessanir hljótum við með þjónustu við aðra?

Þegar við þjónum öðrum hljótum við mikilsverðar blessanir. Með þjónustu eykst kærleiksandi okkar. Það dregur úr eigingirni okkar. Þegar við hugsum um erfiðleika annarra virðast okkar eigin erfiðleikar ekki eins alvarlegir. Við verðum að þjóna öðrum til að öðlast eilíft líf. Guð hefur sagt að þeir sem lifa með honum verði að elska öll börn hans og þjóna þeim (sjá Matt 25:34–40).

Þegar við skoðum líf þeirra sem þjóna af óeigingirni, sjáum við að þeir hljóta meira en þeir gefa. Einn slíkur var Síðari daga heilagur að nafni Páll, sem missti báða fætur í slysi. Sumir hefðu ef til vill orðið bitrir og einskis nýtir, en Páll kaus heldur að hugsa um aðra. Hann lærði iðn og aflaði nægra tekna til að kaupa hús. Hann og eiginkona hans gerðu það að heimili fyrir mörg heimilislaus og óvelkomin börn. Sum voru illa bæklud. Allt fram í andlát sitt, tuttugu árum síðar, þjónaði hann þessum börnum og öðrum. Fyrir það var hann elskaður og dáður og hugsanir hans viku frá bækludum fótleggjunum. Hann komst nærri Guði.

Spencer W. Kimball forseti sagði: „Við verðum fyrirferðarmeiri þegar við þjónum öðrum – reyndar verður auðveldar fyrir okkur að ‘finna’ okkur sjálf vegna þess að það er svo miklu meira að finna!“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 85–86).

Tækifæri til að þjóna

Sum okkar þjóna aðeins þeim sem þeim þykir gaman að vera með og forðast hina. Jesús bauð okkur samt að elska alla og þjóna þeim. Við fáum mörg tækifæri til að þjóna (sjá Mósía 4:15–19).

Við getum þjónað fjölskyldu okkar. Eiginmenn og eiginkonur ættu að vera vakandi fyrir þörfum hvor annars. Foreldrar eiga ekki aðeins að þjóna börnum sínum með því að fæða þau og klæða, heldur einnig með því að kenna þeim, leika við þau og vinna með þeim. Börnin geta hjálpað til við húsverkin og hjálpað hvert öðru.

Eiginmenn og eiginkonur þjóna hvort öðru og hjálpa. Þau geta hjálpast að við að annast börnin, og þau geta stutt hvort annað í leik og í starfi. Foreldrar geta fórnað ýmsu til að geta sent barn sitt í trúboð. Eldri drengur getur hughreyst yngri systur sem er myrkfælin eða hjálpað henni að læra að lesa. Spámenn okkar hafa sagt að fjölskyldan sé þýðingarmesta eining þjóðfélagsins. Við verðum að þjóna fjölskyldu okkar vel (sjá Mósía 4:14–15).

Við fáum mörg tækifæri til að þjóna nágrönnum okkar, vinum okkar, og jafnvel ókunnugum. Ef nágranni á í erfiðleikum með uppskeruna vegna veðurs, getum við hjálpað. Ef móðir er sjúk, getum við gætt barna hennar eða hjálpað til við húsverkin. Ef ungur maður hefur fallið frá kirkjunni, getum við leitt hann til baka. Ef barn verður fyrir aðkasti, getum við sýnt því vináttu og haft áhrif á aðra svo að þeir sýni því góðvild. Við þurfum ekki að þekkja þá sem við þjónum. Við ættum að leita leiða til að þjóna eins mörgum börnum himnesks föður og við getum.

Ef við búum yfir sérstökum hæfileikum, eigum við að nota þá í þjónustu annarra. Guð blessar okkur með hæfileikum og getu til að bæta líf annarra.

Við fáum tækifæri til að þjóna í kirkjunni. Einn tilgangur kirkjustofnunarinnar er að veita okkur tækifæri til að hjálpa hvert öðru. Kirkjuþegnar þjóna á ýmsan hátt, við trúboðsstörf, leiðtogastörf, með heimsóknnum til kirkjuþegna, kennslu í kirkjunni og öðrum kirkjustörfum. Í Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu er engin lærð klerkastétt og því verða leikmenn að vinna öll störf innan hennar.

- Hvernig getum við veitt fjölskyldu okkar nægan tíma, þegar litið er til hinna mörgu tækifæra til þjónustu í kirkjunni og í samfélaginu?

Jesús Kristur er hin fullkomna fyrirmynd um þjónustu

- Hverjar eru nokkrar eftirlætis frásagnir ykkar í ritningunum þar sem frelsarinn setur gott fordæmi um þjónustu?

Fyrir kennara: Þegar við deilum vitnisburði um Jesú Krist, bjóðum við heim áhrifum heilags anda. Þegar þið undirbúið kennsluna, leitið þá iðulega eftir leiðum til að vitna um frelsarann og til að bjóða þeim sem þið kennið að gera hið sama.

Frelsarinn sýndi fullkomið fordæmi varðandi þjónustu. Hann sagðist ekki hafa komið til jarðar til að láta þjóna sér, heldur til að þjóna og láta líf sitt fyrir okkur (sjá Matt 20:28).

Jesús Kristur ann okkur heitar en við fáum skilið. Þegar hann var á jörðu þjónaði hann hinum fátæku, fáfróðu, syndugu og útskúfuðu. Hann kenndi fagnaðarerindið öllum sem vildu hlusta, mettaði fjölda hungraðra sem kom til að hlýða á hann, læknaði marga og reisti upp frá dauðum.

Hann er skapari jarðarinnar og frelsari okkar, samt vann hann mörg lítillát þjónustustörf. Skömmu fyrir krossfestinguna komu hann og lærisveinarnir saman. Eftir að hafa kennt þeim tók hann mundlaug og línúk og þvoði fætur þeirra (sjá Jóh 13:4–10; sjá einnig myndina í þessum kafla). Á þeim tíma var það heiðursvottur að lauga fætur gesta og var það venjulega unnið af þjóni. Jesús gerði þetta sem kærleiksvott og þjónustu. Þegar við þjónum öðrum fúslega og í kærleiksanda líkjumst við Kristi meira.

- Hvað getum við lært af fordæmi frelsarans hvað þjónustu varðar?

Viðbótarritningargreinar

- Mósía 2 (ræða Benjamíns konungs um þjónustu)
- K&S 81:5 (styðja, lyfta, styrkja)
- Kól 3:23–24 (þjóna öðrum eins og þið munduð þjóna Drottni)
- Al 17–18 (Ammon þjónaði konunginum)
- Gal 5:13 (þjóna hvert öðru í kærleika)

Heilbrigðislögmál Drottins

Kafla 29

Líkami okkar eru musteri Guðs

Ein þeirra miklu blessana sem við hlutum við komuna til jarðar var efnislíkami. Við þörfnuðumst efnislíkama til að geta orðið eins og himneskur faðir. Sá líkami skiptir svo miklu máli, að Drottinn nefnir hann musteri Guðs (sjá 1 Kor 3:16–17; 6:19–20). Hann er heilagur.

Vegna þess að líkami okkar er mikilvægur, vill faðir okkar á himnum að við önnumst hann vel. Hann veit að við verðum hamingjusamari og betri ef við erum heilbrigð. Heilagur andi getur verið með okkur ef líkami okkar og hugur eru hreinir. Faðir okkar veit að við freistumst oft til að meðhöndla líkama okkar óskynsamlega eða neyta þess sem skaðar hann. Af þeirri ástæðu hefur hann sagt hvað sé hollt heilsu okkar og hvað óhollt. Margar þær upplýsingar sem Guð hefur gefið okkur varðandi heilsuna eru í Kenningu og sáttmálum, 89. kafla. Sú opinberun nefnist Vísðómsorðið.

Við verðum að hlýða Vísðómsorðinu til þess að reynast verðug þess að fara í musterið. Ef við hlýðum ekki Vísðómsorðinu, dregur andi Drottins sig í hlé frá okkur. Ef við vanhelgum „musteri Guðs“, sem er líkami okkar, sköðum við okkur sjálf líkamlega og andlega.

Okkur er boðið að setja ekki ákveðin efni í líkama okkar

- Hvað hefur Drottinn boðið okkur að setja ekki í líkama okkar?

Drottinn býður okkur að neyta ekki víns og sterkra drykkja og á þar við áfenga drykki. Æðsta forsætisráðið hefur kennt að sterkir drykkir leiði oft til ofbeldis, fátæktar, veikinda og hörmunga á heimilinu. Oft eru þeir orsök óheidarleika, ósiðsemi og dómgreindarskortis. Þeir eru bölvun öllum sem neyta þeirra (sjá “Message of

the First Presidency, “*Improvement Era*, nív. 1942, 686). Barnshafandi konur sem drekka áfengi geta skaðað börn sín bæði líkamlega og andlega. Mörg umferðarslys verða árlega sökum áfengisneyslu.

Drottinn hefur einnig sagt okkur að „Tóbak er ekki ætlað líkam- anum“ (K&S 89:8). Það er skaðlegt líkama og anda. Við eigum ekki að reykja vindlinga eða vindla, eða nota munn- eða neftóbak. Vísindamenn hafa sýnt fram á að tóbak veldur mörgum sjúkdómum og getur skaðað ófædd börn.

Drottinn hefur einnig varað okkur við notkun „heitra drykkja“ (K&S 89:9). Leiðtogar kirkjunnar hafa sagt að þar sé átt við kaffi og te, sem innihalda skaðleg efni. Við ættum að forðast alla drykki sem innihalda skaðleg efni.

Við ættum ekki að nota lyf nema þegar þau eru nauðsynleg sem meðul. Sum lyf eru jafnvel skaðlegri en áfengi og tóbak (sem í raun teljast einnig til eiturylfja). Þeir sem misnota slík lyf þurfa að leita hjálpar, biðjast fyrir um styrk, og ráðgast við biskup sinn svo að þeir geti iðrast til fulls og orðið hreinir.

Við ættum að forðast allt sem við vitum að er skaðlegt líkama okkar. Við eigum ekki að nota nein efni sem eru vanabindandi. Við ættum einnig að forðast að borða of mikið. Vísdomsorðið segir ekki frá öllu sem við eigum að forðast eða neyta, en það veitir okkur leiðsögn. Það er dýrmætt stundlegt lögmál. Það er einnig sterkt andlegt lögmál. Með því að lifa eftir Vísdomsorðinu verðum við andlega sterkari. Við hreinsum líkama okkar svo að andi Drottins geti dvalist með okkur.

- Hvaða efni eru meðal annars nefnd í Vísdomsorðinu sem við eigum að forðast?

Okkur er kennt að ákveðnir hlutir séu hollir fyrir líkama okkar

- Hvað segir Drottinn að sé hollt samkvæmt Vísdomsorðinu?

Fyrir kennara: Skrifaður listi getur vakið áhuga og hjálpað nemendum að einbeita sér. Þegar nemendur eða fjölskyldumeðlimir ræða um efni sem Drottinn hefur boðið okkur að setja ekki í líkama okkar, kynnuð þið að vilja biðja einhvern að rita svörin á töfluna eða á stóra pappírsörk. Þið gætuð gert hið sama þegar þau ræða efni sem eru heilsusamleg líkama okkar.

Ávextir, grænmeti og hollar jurtir eru okkur heilsusamleg. Það ber að nota af skynsemi og með þakklæti.

Hold fugla og dýra er einnig ætlað okkur til fæðu. Við eigum samt að neyta þess í hófi (sjá K&S 49:18; 89:12). Fiskur er einnig hollur mönnum.

Kornmeti er okkur hollt. Hveiti er sérstaklega hollt fyrir okkur.

- Hvernig hefur neysla þessara hluta blessað ykkur?

Vinna, hvíld og hreyfing eru mikilvæg

- Hvað hefur vinna, hvíld og hreyfing að gera með heilbrigðislögmál Drottins?

Auk Kenningar og sáttmála, 89. kafla, segja aðrar ritningargreinar okkur hvernig við getum varðveitt heilsu okkar. Þær segja til dæmis: „Látið af iðjuleysi. Verið ei frammar óhrein. Sofið ei frammar lengur en nauðsyn krefur. Gangið snemma til hvílu, svo að þér þreytist ekki. Rísið árla úr rekkju, svo að líkamar yðar og hugir endurnærast“ (K&S 88:124). Okkur er einnig sagt að „sex daga skalt þú erfiða og vinna allt þitt verk“ (2 Mós 20:9). Dottinn ráðleggur okkur að erfiða ekki meira en styrkur okkar leyfir (sjá K&S 10:4).

Síðari tíma spámaður hefur sagt okkur að halda líkama okkar heilbrigðum. Hann ráðlagði: „Næringarríkar máltíðir, reglubundin hreyfing og hæfilegur svefn eru nauðsynleg styrkum líkama, alveg eins og viðvarandi ritningarnám og bænir styrkja huga og anda“ (Thomas S. Monson, í Conference Report, október 1990, 60; eða *Ensign*, nóvember 1990, 46).

Blessanir sem lofað er fyrir að lifa eftir heilbrigðislögmáli Drottins

- Hvaða blessanir veitast okkur þegar við hlýðum Vísdomsorðinu?

Himneskur faðir hefur gefið okkur heilbrigðislögmál, sem segir okkur hvernig við eigum að annast líkama okkar. Um lögmál Guðs segir svo í ritningunum: „Ekkert stundlegt boðorð gef ég . . . , því að boðorð mín eru andleg“ (K&S 29:35). Þetta táknar að boðorð Guðs varðandi líkamlegt ástand eru vegna andlegrar velferðar okkar.

Pegar við hlýðum heilbrigðislögmáli Drottins og öðrum boðorðum hans lofar Drottinn okkur líkamlegum og andlegum blessunum.

Okkur hefur verið lofað góðri líkamlegri heilsu. Sem afleiðing af þeirri góðu heilsu munum við „hlaupa án þess að þreytast og ganga án þess að örmagnast“ (K&S 89:20). Þetta er mikil blessun, en þær andlegu blessanir sem hann lofar eru jafnvel enn meiri en þær líkamlegu.

Drottinn lofar því að við munum „finna vísdom og mikinn þekkingarauð, jafnvel hulinn auð“ (K&S 89:19). Við munum með opinberun læra mikilvægan sannleika af heilögum anda. Boyd K. Packer forseti kenndi: „Efnislíkami okkar er verkfæri anda okkar. Í hinni dásamlegu opinberun, Vísdomsorðinu, er okkur sagt að hafa líkama okkar lausan við óhreinindi sem kynnu að slæva, jafnvel eyðileggja, þau viðkvæmu líkamlegu skynfæri sem hafa með andleg samskipti að gera. Vísdomsorðið er lykill að einstaklingsbundinni opinberun“ (í Conference Report, okt. 1989, 16; eða *Ensign*, nóv. 1989, 14).

Drottinn hefur einnig lofað því að engill tortímingarinnar leiði okkur hjá sér. Heber J. Grant forseti sagði: „Ef þið og ég þráum blessanir lífsins, heilsu, kraftmikinn líkama og hug; ef við þráum að engill tortímingar leiði okkur hjá sér, eins og hann gerði á dögum Ísraelsbarna, verðum við að hlýða Vísdomsorðinu; þá er Guð bundinn og blessanirnar munu berast okkur“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 192).

- Hvernig getum við hjálpað börnum og unglingum að skilja eilíft mikilvægi Vísdomsorðsins?
- Hvað getum við gert til að hjálpa fjölskyldumeðlimum eða vinum sem eiga í erfiðleikum með að hlýða Vísdomsorðinu?

Viðbótarritningargreinar

- Dóm 13:13–14; Okv 20:1; Jes 5:11–12; Dan 1 (forðast sterka drykki)
- K&S 59:16–20 (allt sem af jörðu kemur er manningum til heilla og gagns)
- Okv 23:20–21 (varnaðarorð gegn drykkjuskap, ofáti og leti)
- K&S 136:24 (leggið niður drykkjuskap)

Kærleikur

Kaflí 30

Hvað er kærleikur?

- Hvernig munduð þið skilgreina kærleika?

Líf frelsarans endurspeglar sanna ást hans til alls mannkyns. Hann gaf jafnvel líf sitt fyrir okkur. Kærleikur er sú hreina ást sem frelsarinn Jesús Kristur ber. Hann hefur boðið okkur að elska hvert annað eins og hann elskar okkur. Ritningarnar segja okkur að kærleikur komi frá hreinu hjarta (sjá 1 Tím 1:5). Við berum hreina ást í brjósti þegar við sýnum öllum systkinum okkar einlæga umhyggju og sú umhyggja kemur beint frá hjartanu.

Kærleikurinn er æðstur allra dyggða

Spámaðurinn Mormón segir okkur: „Haldið þess vegna fast við kærleikann, sem er öllu æðri, því að allt annað hlýtur að falla úr gildi. En kærleikurinn er hin hreina ást Krists og varir að eilífu“ (Moró 7:46–47; sjá einnig 1 Kor 13; 2 Ne 26:30; Moró 7:44–45, 48).

Frelsarinn gaf okkur fordæmi að fylgja með lífi sínu. Hann var sonur Guðs. Hann átti fullkomna ást, og hann sýndi okkur hvernig á að elska. Með fordæmi sínu sýndi hann okkur að andlegar og líkamlegar þarfir meðbræðra okkar eru jafn mikilvægar og okkar eigin. Áður en hann gaf líf sitt fyrir okkur, sagði hann:

„Þetta er mitt boðorð, að þér elskið hver annan, eins og ég hef elskað yður.

Enginn á meiri kærleik en þann að leggja líf sitt í sölurnar fyrir vini sína“ (Jóh 15:12–13).

Moróni sagði við Drottin:

„Ennfremur minnst ég þess, að þú hefur sagt, að þú elskir heiminn, jafnvel svo mjög, að þú fórnir lífi þínu fyrir heiminn. . . .

Ög nú veit ég, að sú elska, sem þú hefur borið til manna barna, er kærleikur. Skorti menn þess vegna kærleika, geta þeir ekki erft þann stað, sem þú hefur fyrirbúið þeim í hóbýlum föður þíns“ (Eter 12:33–34).

Það verður ef til vill ekki nauðsynlegt fyrir okkur að fórna lífinu eins og frelsarinn gerði. En við getum átt kærleik, ef við gerum frelsarann að kjarna lífs okkar og fylgjum fordæmi hans og kenningum. Eins og frelsarinn, getum við blessað líf bræðra okkar og systra hér á jörðu.

- Hvers vegna er kærleikurinn æðstur allra dyggða?

Kærleikurinn felur í sér að gefa sjúkum, þjáðum og fátækum

Frelsarinn lét okkur í té margar kenningar í formi sagna og dæmisagna. Dæmisagan um miskunnsama Samverjann kennir okkur, að við eigum að gefa hinum þurfandi, án tillits til þess hvort þeir eru vinir okkar eða ekki (sjá Lúk 10:30–37; sjá einnig James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. útg. [1916], 430–32). Í dæmisögunni segir frelsarinn, að maður nokkur var að ferðast til annarrar borgar. Á leiðinni réðust á hann ræningjar. Þeir stálu fötum hans og peningum og börðu hann og skildu síðan eftir hálfdaudan. Prestur kom þar að, sá hann og gekk framhjá. Þar næst bar að Levíta sem leit á hann en hélt sína leið. Samverji nokkur, en þeir voru fyrir-litnir af Gyðingum, kom að og þegar hann sá manninn fann hann til djúprar samúðar (sjá myndina í þessum kafla). Hann kraup við hlið hans, batt um sár hans, tók hann á asna sinn og flutti til gistihúss. Hann greiddi gestgjafanum fyrir umönnun hans þar til honum batnaði.

Jesús kenndi að við ættum að fæða hina hungruðu, veita heimilislausum húsaskjól og klæða hina fátæku. Þegar við vitjum sjúkra og þeirra sem í fangelsi eru, erum við í raun að gera honum það. Hann lofar því, að ef við gerum slíkt, munum við erfa ríki hans (sjá Matt 25:34–46).

Við ættum ekki að reyna að ákveða hvort einhverjir eigi í raun skilið að fá hjálp okkar eða ekki (sjá Mósía 4:16–24). Ef við höfum fyrst séð fyrir þörfum fjölskyldunnar, eigum við að hjálpa öllum þeim

sem þarfnast hjálpar. Með þeim hætti munum við líkjast föðurnum, sem lætur regn falla á réttláta sem rangláta (sjá Matt 5:44–45).

Thomas S. Monson forseti minnti okkur á að til eru þeir sem þarfnast fleira en efnislegra gæða:

„Leggjum fyrir okkur sjálf spurningarnar: ‘Hef ég drýgt nokkra göfuga dáð í dag? Hef ég huggað í harmi og nauð?’ [*Sálmar*, nr. 91]. Hvílík uppskrift að hamingju! Hvílíkur lyfseðill fyrir ánægju, fyrir innri frið – að hafa komið til leiðar þakklæti hjá annari mannlegri veru.

Tækifærin, sem við fáum til að gefa af okkur sjálfum, eru vissulega ótakmörkuð, en þau eru einnig hverful. Til eru hjörtu sem gleðja má. Góð orð sem segja má. Gjafir sem gefa má. Dáðir sem drýgja má. Sálir sem frelsa má“ (í Conference Report, okt. 2001, 72; eða *Ensign*, nóv. 2001, 60).

- Hvernig munduð þið lýsa þeim sem gengu framhjá særða mannum í dæmisögunni um miskunnsama Samverjann? Hvernig munduð þið lýsa Samverjanum? Með hvaða hætti getum við til-einkað okkur boðskap þessarar dæmisögu í lífi okkar?

Kærleikurinn kemur frá hjartanu

- Hvernig getum við elskað fólk þrátt fyrir syndir þess og galla?

Jafnvel þótt við gefum hinum þurfandi eignum við ekki kærleika ef við finnum ekki til samúðar með þeim (sjá 1 Jón 3:16–17). Páll postuli kenndi að þegar við eigum kærleika séum við uppfull af góðvild til allra manna. Við erum þolinmóð og góðsöm. Við erum ekki raupsöm, hrokafull, eigingjörn eða ókurteis. Þegar við eigum kærleika gleymum við og fögnum ekki yfir því illa sem aðrir hafa gert. Ekki gerum við heldur góðverk aðeins af því að það er okkur til hagsbóta. Þess í stað tökum við þátt í gleði þeirra sem lifa eftir sannleikanum. Þegar við eigum kærleika erum við trygg, við trúum því besta um aðra og sýnum þeim góðsemd. Ritningarnar kenna að „kærleikurinn bregst aldrei“ (sjá 1 Kor 13:4–8).

Frelsarinn var okkur fordæmi um hvað okkur á að finnast um aðra og hvernig koma fram við þá. Hann fyrirleit ranglætið, en hann

unni syndurunum þrátt fyrir syndir þeirra. Hann hafði samúð með börnum, öldruðum, fátækum og þurfandi. Kærleikur hans var slíkur, að hann gat beðið himneskan föður að fyrirgefa hermönnunum sem ráku naglana gegnum hendur hans og fætur (sjá Lúk 23:34). Hann kenndi okkur að ef við fyrirgefum ekki öðrum, mun faðir okkar á himnum ekki fyrirgefa okkur (sjá Matt 18:33–35). Hann sagði: „Ég segi yður: Elskið óvini yðar, og biðjið fyrir þeim, sem ofsækja yður . . . Þótt þér elskið þá, sem yður elska, hver laun eigið þér fyrir það?“ (Matt 5:44, 46). Við verðum að læra að bera sömu tilfinningar til annarra og Jesús gerði.

Þróa með okkur dyggð kærleikans

- Hverng getum við orðið kærleiksríkari?

Ein leið til að gerast kærleiksríkari er að læra um líf Jesú Krists og halda boðorð hans. Við getum kynnt okkur hvað hann gerði við vissar aðstæður og gert eins þegar við erum í sams konar aðstæðum.

Í öðru lagi getum við beðist fyrir um að verða kærleiksríkari, þegar óvinsamlegar tilfinningar vakna. Mormón hvetur okkur: „Biðjið þess vegna til föðursins, . . . af öllum hjartans mætti, að þér megið fyllast þessari elsku, sem hann hefur gefið öllum sönnum fylgjendum sonar síns, Jesú Krists“ (Moró 7:48).

Í þriðja lagi getum við lært að elska okkur sjálf, sem merkir að við skiljum okkar sanna gildi sem börn himnesks föður. Frelsarinn sagði að við yrðum að elska aðra *eins og okkur sjálf* (sjá Matt 22:39). Til að elska okkur sjálf verðum við að virða og treysta okkur sjálfum. Þetta merkir að við verðum að vera hlýðin reglum fagnaðarerindisins. Við verðum að iðrast allra misgjörða. Við verðum að fyrirgefa okkur sjálfum þegar við höfum iðrast. Við getum aðeins lært að elska okkur sjálf þegar við finnum hina djúpu og hughreystandi fullvissu þess, að frelsarinn elskar okkur í raun og veru.

Fyrir kennara: Undir fyrirsögninni „Þróa með okkur dyggð kærleika“ kennir hver hinna fyrstu fjögurra málsgreina eina leið til að verða kærleiksríkari. Ef aðstæður í kennslustofu leyfa litla umræðuhópa, iðugið þá að skipta bekknum í hópa með tveimur til fjórum. Felld hverjum einstökum í hverjum hópi eina hinna fjögurra málsgreina. Hvetjið þátttakendur til að kynna sér úthlutaðar málsgreinar hver fyrir sig. Biðjið þá að hugsa um dæmi úr lífi fólks sem þeir þekkja eða fólks í ritningunum, sem sýnir tiltekna leið til að verða kærleiksríkur. Biðjið þá síðan að deila dæmum sínum með öðrum í hópi sínum.

Í fjórða lagi getum við forðast að telja okkur betri en annað fólk. Við getum tekið göllum þess með umburðarlyndi. Joseph Smith sagði: „Því nær sem við komumst himneskum föður, því sterkari verður samúð okkar með villuráfandi sálum. Við viljum helst taka þær á herðar okkar og varpa syndum þeirra á bak og burt“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 428–29).

Í Mormónsbók lesum við um Enos, ungan mann sem þráði að fá vissu um að syndir hans væru fyrirgefnar. Hann segir okkur:

„Sál mína hungraði, og ég kraup niður frammi fyrir skapara mínum og ákallaði hann í máttugri og auðmjúkri bæn fyrir sálu minni, og allan liðlangan daginn ákallaði ég hann. Já, þegar kvöldla tók, hrópaði ég enn hátt, svo að rödd mín næði himnum.

Og rödd kom til mín og sagði: Enos, syndir þínar eru fyrirgefnar, og þú munt blessaður verða“ (Enos 1:4–5).

Drottinn útskýrði fyrir Enos, að vegna trúar hans á Krist hafi syndir hans verið fyrirgefnar. Þegar Enos heyrði þau orð hafði hann ekki lengur áhyggjur af sjálfum sér. Hann vissi að Drottinn elskaði hann og myndi blessa hann. Hann fór þess í stað að hugsa um velferð vina sinna og ættingja, Nefítanna. Hann lauk upp sálu sinni fyrir Guði þeirra vegna. Drottinn svaraði og sagði að þau yrðu blessuð í samræmi við trúfestu þeirra við að halda boðorðin sem þeim hefðu þá þegar verið gefin. Elska Enosar jókst enn meir við þessi orð og hann bað heitt og lengi fyrir Lamanítum, sem voru óvinir Nefíta. Drottinn varð við bón hans og Enos eyddi því sem eftir var ævi sinnar við að reyna að frelsa sálir Nefíta og Lamaníta (sjá Enos 1:6–26).

Enos var svo þakklátur fyrir kærleika Drottins og fyrirgefningu að hann reyndi alla ævi að hjálpa öðrum að hljóta þá sömu gjöf. Enos hafði sannarlega orðið kærleiksríkur. Við getum einnig orðið það. Staðreyndin er sú, að við verðum að verða það til að erfa þann stað sem okkur er fyrirbúinn í ríki föður okkar.

Viðbótarritningargreinar

- Kól 3:12–14 (kærleikurinn er band algjörleikans)
- Al 34:28–29 (bænir okkar eru til einskis ef okkur gleymist að auðsýna kærleika)
- 1 Kor 12:29–13:3 (skilgreining á kærleika)
- K&S 121:45–46 (verum full af kærleika til allra manna)

Heiðarleiki

Kafla 31

Heiðarleiki er regla sáluhjálpar

- Hvernig yrði það þjóðfélag þar sem allir væru fullkomlega heiðarlegir?

Prettánda trúaratriðið segir: „Vér trúum, að vér eigum að vera heiðvirð.“ Mormónsbók segir okkur frá hópi manna. Þeir „einkenndust af guðrækni sinni og ræktarsemi við menn, því að þeir voru fullkomlega heiðarlegir í öllu, og þeir voru staðfastir í trú sinni á Krist, allt til enda“ (Al 27:27). Meðbræður þeirra og Guð sjálfur tóku eftir þeim vegna heiðarleika þeirra. Mikilvægt er að vita hvað heiðarleiki er, hvernig okkur er freistað til óráðvendni og hvernig við getum staðist þær freistingar.

Fullkominn heiðarleiki er nauðsynlegur fyrir sáluhjálpar okkar. Brigham Young forseti sagði: „Og er við tökum við sáluhjálpar með þeim skilmálum sem hún býðst okkur, verðum við að vera heiðarleg í hverri hugsun, í viðbrögðum okkar, í hugleiðingum okkar, í einkalífi okkar, viðskiptum okkar, yfirlýsingum okkar og í hverri framkvæmd lífs okkar“ (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 293).

Guð er heiðarlegur og réttvís í öllu (sjá Al 7:20). Við verðum einnig að vera heiðarleg í öllu til að verða lík honum. Bróðir Jareds vitnaði: „Já, Drottinn, ég veit að þú . . . ert Guð sannleikans og getur ekki logið“ (Eter 3:12). Djöfullinn er hins vegar lygari. Hann er í raun faðir lyganna (sjá 2 Ne 9:9). „Þeir sem kjósa að svíkja, ljúga, blekkja og rangfæra verða þrælur hans“ (Mark E. Petersen, í Conference Report, október 1971, 65; eða *Ensign*, desember 1971, 73).

Heiðarlegt fólk elskar sannleika og réttlæti. Það er heiðarlegt í orðum og verkum. Það lýgur ekki, stælur ekki eða svíkur.

Að ljúga er óheiðarlegt

Lygi er að blekkja aðra af ásettu ráði. Að bera ljúgvitni er ein tegund lygi. Drottinn gaf börnum Ísraels þetta boðorð: „Þú skalt ekki bera ljúgvitni gegn náunga þínum“ (2 Mós 20:16). Jesús kenndi þetta einnig þegar hann var á jörðu (sjá Matt 19:18). Hægt er að ljúga á marga aðra vegu. Þegar við segjum ósatt gerum við okkur sek um lygi. Við getum einnig vísvitandi blekkt aðra með látbragði, augnatilliti, þögn eða hálf sannleika. Alltaf þegar við komum fólki á einhvern hátt til að trúa einhverju sem ekki er sannleikur erum við óheiðarleg.

Slíkt er Drottinn ekki þóknarlegt og við verðum að svara fyrir lygar okkar. Satan vill telja okkur trú um að í lagi sé að ljúga. Hann segir: „Já, ljúgið örlítið . . . það kemur ekki að nokkurri sök“ (2 Ne 28:8). Satan fær okkur til að réttlæta lygar okkar fyrir okkur sjálfum. Heiðarlegt fólk þekkir freistingar Satans og segir allan sannleikann, jafnvel þótt það hafi af því óþægindi.

Að stela er óheiðarlegt

Jesús kenndi: „Þú skalt ekki stela“ (Matt 19:18). Að stela er að taka eitthvað sem ekki tilheyrir okkur. Þegar við tökum í leyfisleysi það sem tilheyrir öðrum erum við að stela. Að taka vörur eða birgðir frá atvinnuveitanda er þjófnaður. Að taka afrit af tónlist, kvikmyndum, myndum eða rituðum texta án leyfis höfundarréttarhafa er óheiðarlegt og ákveðið form þjófnaðar. Að taka við of miklu til baka eða of miklu af vörum en okkur ber er óheiðarlegt. Að taka meira en okkur ber er stuldur.

Að svíkja er óheiðarlegt

Við svíkjum aðra þegar við gefum minna en okkur ber eða þegar við tökum við einhverju sem við eigum ekki skilið. Sumir svíkja vinnuveitendur sína með því að vinna ekki fullan vinnutíma, en

Fyrir kennara: Þessi kafli hefur að geyma þrjá hluta sem lýsa mismunandi tegundum óheiðarleika; lygum, þjófnaði og svikum. Þið kynnuð að vilja skipta nemendum eða fjölskyldumeðlimum í þrjá hópa. Felið hverjum hópi einn þessara hluta. Biðjið einstaklingana í hverjum hópi að lesa í hljóði sinn úthlutaða hluta og hugleiða þau form óheiðarleika sem þar er lýst. Bekkurinn eða fjölskyldan ræði síðan hvern hluta sameiginlega. Spyrjið hvernig við getum verið heiðarleg í hverri þeirri aðstöðu sem lýst er.

taka samt á móti fullum launum. Sumir vinnuveitendur eru ekki sanngjarnir við starfsfólk sitt, þeir borga þeim minna en þeim ber. Satan segir: „Færið yður í nyt orð annarra og grafið náunga yðar gröf“ (2 Ne 28:8). Ósanngjarn hagnaður er eitt form óheiðarleika. Að veita laka þjónustu eða vörur eru svik.

Við megum ekki afsaka óheiðarleika okkar

- Hvað gerist með okkur andlega þegar við afsökum óheiðarleika okkar?

Fólk afsakar óheiðarleika sinn á margvíslegan hátt. Fólk lýgur til að vernda sjálft sig og láta aðra fá gott álit á sér. Sumir afsaka stuld sinn með því að þeir hafi átt það inni sem þeir tóku, ætli að skila því eða hafi meiri þörf fyrir það en eigandinn. Sumir svindla til að ná betri árangri í námi eða vegna þess að „allir hinir gera það“ eða til að ná sér niðri á einhverju eða einhverjum.

Þessar afsakanir og margar aðrar eru gefnar sem ástæður fyrir óheiðarleika. Í augum Drottins er engin ástæða gild. Þegar við afsökum okkur svíkjum við okkur sjálf og andi Guðs hættir að takast á við okkur. Við verðum sífellt ranglátari.

Við getum verið fullkomlega heiðarleg

- Hvað felst í því að vera fullkomlega heiðarleg?

Til þess að verða fullkomlega heiðarleg, verðum við að skoða líf okkar vandlega. Ef við erum á einhvern hátt óheiðarleg, jafnvel þótt í smáu sé, eigum við að iðrast þess strax.

Þegar við erum fullkomlega heiðarleg, er ekki hægt að spilla okkur. Við reynumst trú sérhverju trausti, skyldu, samningi eða sáttmála, jafnvel þótt það kosti okkur fé, vini eða lífið. Þá getum við blygð-unarlaust horfst í augu við Drottin, okkur sjálf og aðra. Joseph F. Smith forseti ráðlagði: „Líf hvers og eins skal vera slíkt, að það þoli nákvæmustu skoðun og megi verða sem opin bók, þar sem ekkert þarf að draga undan eða blygðast sín fyrir“ (*Gospel Doctrine*, 5. útg. [1939], 252).

- Með hvaða hætti hefur heiðarleiki okkar eða óheiðarleiki áhrif á hvað okkur finnst um okkur sjálf.

Viðbótarritningargreinar

- K&S 50:17 (tala aðeins með anda sannleikans)
- K&S 76:103–6 (örlög lygaranna)
- K&S 42:27 (boðorð um að tala ekki illa um náungann)
- 2 Mós 20:15–16 (boðorð um að stela ekki og bera ekki ljúgvitni)
- K&S 42:20, 84–85; 59:6 (bannað að stela)
- K&S 3:2 (Guð er heiðarlegur)
- K&S 10:25–28 (Satan blekkir)

Tíund og fórnargjafir

Kafla 32

Greiðsla tíundar og föstufórna

- Hvernig sýnir vilji okkar til að greiða tíund og föstufórnir þakklæti okkar til himnesks föður fyrir allar blessanir hans okkur til handa?

Við höfum fengið boðorð sem eiga á allan hátt að búa okkur undir að lifa í návist himnesks föður. Hann hefur séð okkur fyrir leið til að þakka honum fyrir blessanir okkar. Ein þeirra leiða til að þakka honum er að greiða fúslega tíund og fórnargjafir. Þegar við greiðum þær fórnargjafir sýnum við frelsaranum að við elskum hann og viljum hlíta ráðum hans.

- Með hvaða hætti hjálpar greiðsla tíundar og föstufórnar okkur að þakka föður okkar á himnum?

Hlýðni við tíundarlögmálið

- Hvað er heiðarleg tíund?

Til forna hlýddu Abraham og Jakob því boðorði, að greiða tíund af arði sínum (sjá Hebr 7:1–10; 1 Mós 14:19–20; 28:20–22).

Á síðari tímum bað spámaðurinn Joseph Smith: „Ó Drottinn, sýn þjónum þínum hve mikils þú krefst af eigum fólks þíns í tíund“ (K&S 119, formáli kaflans). Drottinn svaraði: „Og þetta skal vera upphaf tíundargreiðslu fólks míns. Og eftir það skulu þeir, sem þannig hafa galdið tíund, greiða einn tíunda hluta alls ábata síns árlega, og þetta skal vera þeim gildandi lögmál að eilífu“ (K&S 119:3–4). Æðsta forsætisráðið hefur útskýrt, að „einn tíundi hluti alls ábata þeirra árlega“ vísi til tekna okkar (sjá bréf Æðsta forsætisráðsins, 19. mars 1970).

Fyrir kennara: Notið spurningar við upphaf kaflans til að koma af stað umræðum og vísið nemendum eða fjölskyldumeðlimum á textann til að finna meiri upplýsingar. Notið spurningar við lok kaflans til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að ígrunda og ræða merkingu þess sem þeir hafa lesið og beita því í lífi sínu.

Þegar við greiðum tíund sýnum við trúfestu okkar við Drottin. Við kennum einnig börnum okkar gildi þessa lögmáls. Þau munu vilja fylgja fordæmi okkar og greiða tíund af öllu fé sem þau afla sér.

- Að hvaða leyti er tíund fremur regla trúar en regla fjármála?
- Hvað geta foreldrar gert til að kenna börnum sínum að greiða tíund og skilja mikilvægi þess?

Við eigum að gefa fúslega

- Hvers vegna er viðhorf okkar mikilvægt er við greiðum tíund?

Það er mikilvægt að gefa fúslega. „Þegar einhver geldur tíund án ánægju glatar hann hluta blessunarinnar. Hann verður að læra að gefa af gleði, fús og ánægður, og þá mun gjöf hans blessuð“ (Stephen L Richards, *The Law of Tithing* [bæklingur, 1983], 8).

Páll postuli kenndi að mikilvægara sé hvernig við gefum en hvað við gefum. Hann sagði: „Sérhver gefi ekki með ólund eða með nauðung, því að Guð elskar glaðan gjafara“ (2 Kor 9:7).

- Hvað felst í því að vera „glaður gjafari“?

Tíund og aðrar fórnargjafir

- Með hvaða hætti notar kirkjan tíundarsjóði og aðrar fórnargjafir?

Sem kirkjuþegnar gefum við tíund og aðrar fórnargjafir til Drottins.

Tíund

Kirkjan notar tíundina til margra hluta. Þar má nefna:

1. Byggja, viðhalda og reka musteri, samkomuhús og aðrar byggingar.
 2. Sjá stikum, deildum og öðrum kirkjueiningum fyrir rekstrarsjóðum (þessar einingar nota sjóðina til kirkjulegs starfs, meðal annars til kennslu á fagnaðarerindinu og til félagsstarfs).
 3. Til hjálpar trúboðsstarfinu.
 4. Til menntunar ungs fólks í skólum kirkjunnar og trúarskóla, yngri og eldri bekk.
 5. Til prentunar og dreifingar á kennslufni.
-

6. Til að stuðla að ættfræði- og musterisstarfi.

Aðrar fórnargjafir

Föstufórnir. Kirkjuþegnar fasta einu sinni í mánuði og eru þá án fæðu og drykkjar sem svarar tveimur máltíðum í röð. Þeir gefa í það minnsta þá peningaupphæð sem þeir hefðu eytt í máltíðirnar tvær. Þeir mega gefa eins ríkulega og þeir geta. Sú gjöf er nefnd föstufórn. Biskupar nota þessar föstufórnir til þess að sjá hinum þurfandi fyrir fæði, húsaskjóli, fatnaði og læknismeðferð (sjá kafla 25 í þessari bók).

Hluti föstunnar er sá, að kirkjuþegnar sækja samkomu sem nefnist föstu- og vitnisburðarsamkoma. Þar deila þeir með öðrum vitnisburði sínum um Krist og fagnaðarerindi hans.

Önnur framlög. Kirkjuþegnar mega leggja fram fé til annars starfs í kirkjunni, svo sem trúboðsstarfs, menntunarsjóðsins, musterisbyggingar og mannúðarhjálpur.

Þjónusta. Kirkjuþegnar fórna einnig tíma sínum, kunnáttu og eigum til hjálpar öðrum. Sú þjónusta gerir kirkjunni mögulegt að hjálpa nauðstöddum kirkjuþegnum og fólki utan kirkjunnar um allan heim, einkum þegar náttúruhamfarir eða aðrar hörmungar verða.

Við erum blessuð þegar við gefum tíund og fórnargjafir

Drottinn lofar að blessa okkur, ef við greiðum af trúmennsku tíund okkar og fórnargjafir. Hann sagði: „Færið alla tíundina í forðabúrið til þess að fæðsla sé til í húsi mínu, og reynið mig einu sinni á þennan hátt, hvort ég lýk ekki upp fyrir yður flóðgáttum himins og úthelli yfir yður yfirgnæfanlegri blessun“ (Mal 3:10).

Síðari daga opinberun segir frá annarri blessun til þeirra sem greiða tíund: „Sannlega er það fórnar- og tíundardagur fólks míns, því að sá, sem geldur tíund, mun ekki brenna við komu hans“ (K&S 64:23).

Blessanirnar, sem okkur er heitið, eru bæði efnislegar og andlegar. Ef við gefum fúslega mun himneskur faðir sjá okkur fyrir daglegum þörfum, fæði, klæði og húsaskjóli. Talandi til Síðari daga heilagra á Filippseyjum, sagði Gordon B. Hinckley forseti, að ef fólkíð „vill taka á móti fagnaðarerindinu og lifa eftir því, greiða tíund sína og

föstufoónir, jafnvel þótt það séu lágar upphæðir, mun Drottinn halda sín fornu lögmál gagnvart því, og það mun hafa hrísgrjón í skálum sínum og fót til að klæðast og þak yfir höfuð sitt. Ég sé enga aðra lausn. Þau þarfnast kraftar sem er æðri öllum jarðneskum kröftum til að lyfta þeim upp og hjálpa þeim“ (“Inspirational Thoughts,“ *Ensign*, ágúst 1997, 7). Drottinn mun einnig hjálpa okkur að vaxa „í þekkingu á Guði, í vitnisburði, í krafti til að lifa eftir fagnaðarerindinu og hafa áhrif á fjölskyldu okkar til hins sama“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 124).

Þeir sem greiða tíund og fórnargjafir munu ríkulega blessaðir. Þeir finna þá góðu tilfinningu, að þeir séu að hjálpa til við að byggja upp ríki Guðs á jörðu.

- Hvaða blessanir hafið þið, fjölskyldumeðlimir ykkar, eða vinir ykkar hlotið vegna greiðslu tíundar og annara fórnargjafa?

Viðbótarritningargreinar

- K&S 119:1–4 (tíundarlögmálið)
- 1 Mós 14:18–20; Al 13:13–16 (Abraham galt tíund)

Trúboðsverk

Kafla 33

Kirkja Drottins er trúboðskirkja

- Á hvern hátt er trúboðsverk hluti af áætlun Guðs fyrir börn sín?

Drottinn opinberaði Adam áætlun fagnaðarerindisins: „Og þannig var fagnaðarerindið prédikað allt frá upphafi“ (HDP Móse 5:58). Síðar voru réttlátir synir Adams sendir til að boða öðrum fagnaðarerindið: „Þeir kölluðu alla menn hvarvetna til iðrunar. Og manna börnum var kennd trú.“ (HDP Móse 6:23).

Allir spámennirnir hafa verið trúboðar. Hverjum þeirra var boðið á sínum tíma að prédika fagnaðarboðskapinn. Alltaf þegar prestdæmið hefur verið á jörðu, hefur Drottinn þarfnast trúboða til að boða börnum hans eilífar reglur fagnaðarerindisins.

Kirkja Drottins hefur alltaf verið trúboðskirkja. Þegar frelsarinn var á jörðu vígði hann postula og hina sjötíu og veitti þeim vald og fól þeim að boða fagnaðarerindið. Mest af boðun þeirra var til þeirra eigin þjóðar, Gyðinganna (sjá Matt 10:5–6). Eftir upprisuna sendi Jesús postulana til að boða öðrum þjóðum fagnaðarerindið. Hann bauð postulunum: „Farið út um allan heim, og prédikið fagnaðarerindið öllu mannkyni“ (Mark 16:15).

Páll postuli var mikill trúboði sem sendur var til Þjóðanna. Eftir að hann snerist til trúar á kirkjuna, eyddi hann því sem eftir var ævinnar við að boða fagnaðarerindið meðal þeirra. Oft var hann húðstrýktur, grýttur og fangelsaður í trúboðsstarfi sínu. Samt hélt hann áfram að prédika fagnaðarerindið (sjá Post 23:10–12; 26).

Trúboðsstarfið hófst á ný þegar kirkja Drottins var endurreist með spámanninum Joseph Smith. Nú hefur postulunum og hinum sjötíu

Fyrir kennara: Að deila reynslu af reglum fagnaðarerindisins getur boðið heim andanum. Þið getið haft samband við nemendur eða fjölskyldumeðlimi fyrirfram, og beðið þá að búa sig undir að segja frá reynslu sem hefur mikið gildi fyrir þá og gæti hjálpað öðrum.

verið falin meginábyrgð á boðun fagnaðarerindisins og þeim falið að sjá um að það sé prédikað um allan heim. Drottinn sagði við Joseph Smith: „Vilji minn er, að þú boðir fagnaðarerindi mitt land úr landi og borg úr borg. . . . Gef öllum vitnisburð þinn á hverjum stað“ (K&S 66:5, 7). Í júní 1830 hóf Samuel Harrison Smith, bróðir spámannsins, fyrstu trúboðsferðina fyrir kirkjuna.

Síðan þá hafa yfir ein milljón trúboða verið kallaðir og sendir til að boða fagnaðarerindið. Boðskapurinn sem þeir flytja heiminum er sá, að Jesús Kristur sé sonur Guðs og frelsari okkar. Þeir bera því vitni að fagnaðarerindið hafi verið endurreist á jörðu með spámanni Guðs. Trúboðunum er falin sú ábyrgð að boða fagnaðarerindið öllu fólki, skíra það og kenna því að fara í öllu eftir því sem Drottinn hefur boðið (sjá Matt 28:19–20). Trúboðar Síðari daga heilagra fara á eigin kostnað til allra heimshluta og prédika fagnaðarboðskapinn.

Fagnaðarerindið verður boðað um allan heim

- Hvaða mismunandi leiðir hefur Drottinn undirbúið fyrir okkur til að deila fagnaðarerindinu?

Okkur hefur verið sagt í síðari tíma opinberun, að við verðum að færa hverri þjóð og hverjum lýð í heiminum hið endurreista fagnaðarerindi (sjá K&S 133:37). Drottinn gefur okkur aldrei boðorð án þess um leið að greiða okkur veg til að gera það sem okkur hefur verið boðið (sjá 1 Ne 3:7). Drottinn hefur greitt okkur veg til að kenna fagnaðarerindið þeim þjóðum sem eitt sinn voru okkur lokaðar. Ef við höldum áfram að biðja og sýna trú mun Drottinn opna aðrar þjóðir fyrir trúboðsstarfi.

Drottinn hefur einnig „upplýst huga merkra manna til uppgötvana sem útbreiða verk Drottins enn frekar á þann veg sem heimurinn hefur aldrei áður þekkt“ (Russell M. Nelson, í “Computerized Scriptures Now Available,” *Ensign*, apr. 1988, 73). Fréttablöð, tímarit, sjónvarp, útvarp, gervihnettir, tölvur, Alnetið og skyld tækni stuðla nú að því að fagnaðarerindið berst til milljóna manna. Við sem höfum fyllingu fagnaðarerindisins þurfum að nýta okkur þessar uppgötvunar til þess að uppfylla þetta boðorð Drottins: „Því að sannlega verður hljómurinn að berast frá þessum stað til alls heimsins og

til ystu marka jarðarinnar – fagnaðarerindið verður að boða hverri [manneskju]“ (K&S 58:64).

- Með hvaða hætti hafið þið séð tækninni beitt til að miðla fagnaðarerindinu á árangursríkan hátt?

Trúboðsverk er mikilvægt

- Hvers vegna er mikilvægt fyrir hverja manneskju að heyra og skilja fagnaðarerindið?

„Það er æðsta áhugaefni okkar sem kirkju – að frelsa og upphefja sálir mannanna barna“ (Ezra Taft Benson, í Conference Report, apr. 1974, 151; eða *Ensign*, maí 1974, 104). Trúboðsstarfið er nauðsynlegt til þess að allir íbúar heims fái tækifæri til að heyra og meðtaka fagnaðarerindið. Þeir þurfa að læra sannleikann, snúa sér til Guðs og fá fyrirgefningu synda sinna.

Mörg systkina okkar á jörðu eru blinduð af fölskum mannasetningum og „[er aðeins] haldið frá sannleikanum vegna þess að [þau] vita ekki hvar hann er að finna“ (K&S 123:12). Með trúboðsstarfinu getum við fært þeim sannleikann.

Drottinn hefur boðið: „Vinnið í vingarði mínum í síðasta sinn – kallið í síðasta sinn á íbúa jarðar“ (K&S 43:28). Þegar við kennum systkinum okkar fagnaðarerindið erum við að greiða veginn fyrir síðari komu frelsarans (sjá K&S 34:6).

Við ættum öll að vera trúboðar

- Hvernig getum við með virkum hætti leitað tækifæra til að deila fagnaðarerindinu með öðrum? Með hvaða hætti getum við búið okkur sjálf undir slík tækifæri?

Hver og einn kirkjuþegn er trúboði. Við ættum að vera trúboðar, þótt við séum ekki formlega kölluð og sett í embætti. Við berum þá ábyrgð að kenna öllum börnum föðurins á hinnum fagnaðarerindið með orðum okkar og gjörðum. Drottinn hefur sagt: „Hverjum manni sem fengið hefur viðvörun ber að aðvara náunga sinn“ (K&S 88:81). Spámaður hefur sagt, að við ættum að sýna náungunum að okkur sé annt um þá, áður en við aðvörum þá (sjá *Teachings of Presidents*

of the Church: Spencer W. Kimball [2006], 262). Þeir þurfa að finna vináttu okkar og umhyggju.

Synir Mósía tóku fúslega að sér að boða fagnaðarerindið. Þegar þeir snerust til trúar á kirkjuna fylltust þeir samúð með öðrum. Þeir vildu boða óvinum sínum, Lamanítum, fagnaðarerindið, „því að þeir máttu ekki til þess hugsa, að nokkur mannsál færist. Já, jafnvel hugsunin ein um að nokkur sál yrði að þola óendanlega kvöl kom þeim til að nötra og skjálfa“ (Mósía 28:3). Um leið og fagnaðarerindið fyllir líf okkar gleði munum við finna þess háttar ást og umhyggju fyrir bræðrum okkar og systur. Okkur mun langa til að deila boðskap fagnaðarerindisins með öllum sem vilja hlusta.

Við getum miðlað fagnaðarerindinu á margan hátt. Hér eru nokkrar ábendingar:

1. Við getum sýnt vinum okkar og öðrum þá gleði sem það veitir okkur að lifa eftir sannleika fagnaðarerindisins. Þannig lýsir ljós okkar heiminum (sjá Matt 5:16).
2. Við getum unnið bug á meðfæddri feimni með því að sýna öðrum vinsemd og gera þeim greiða hvenær sem tækifæri gefst. Við getum sýnt þeim einlægan áhuga, að við hugsum ekki aðeins um eigin hag.
3. Við getum útskýrt fagnaðarerindið fyrir vinum okkar og öðrum.
4. Við getum boðið vinum sem hafa áhuga á að fræðast um fagnaðarerindið inn á heimili okkar til að fá kennslu trúboðanna. Ef vinir okkar utan kirkjunnar búa of langt í burtu, getum við beðið trúboða á því svæði um að heimsækja þá.
5. Við getum kennt börnum okkar mikilvægi þess að deila fagnaðarerindinu með öðrum og getum búið þau andlega og fjárhagslega undir trúboðsstarf. Við getum einnig búið okkur sjálf undir að þjóna í fastatrúboði á eftirlaunaaldri okkar.
6. Við getum greitt tíund okkar og gefið í trúboðssjóð. Þær gjafir eru notaðar til trúboðsstarfa.
7. Við getum lagt af mörkum í trúboðssjóð deildar, greinar eða í almennan trúboðssjóð til að styðja fjárhagslega einhverja þá trúboða sem fjölskyldur þeirra geta ekki stutt.

8. Við getum unnið ættfræðistörf og musterisverk og hjálpað þannig áum okkar að öðlast blessanir fagnaðarerindisins.
9. Við getum boðið fólki utan kirkjunnar á fjölskyldukvöld og skemmtanir kirkjunnar, ráðstefnur og samkomur.
10. Við getum gefið eintök af kirkjutímaritunum. Við getum einnig deilt boðskap fagnaðarerindisins með þeirri tækni sem er að finna á opinberum vefsetrum kirkjunnar: LDS.org, kirkjajesukrists.is og Mormon.org.

Himneskur faðir mun hjálpa okkur að verða góðir trúboðar, þegar við þráum að deila fagnaðarerindinu með öðrum og biðjum um leiðsögn. Hann mun hjálpa okkur að finna leiðir til að deila fagnaðarerindinu með þeim sem umhverfis okkur eru.

- Hugið um fólk sem þið getið deilt fagnaðarerindinu með. Ákveðið hvernig þið farið að því. Íhugið að setja markmið um að deila fagnaðarerindinu með því fólki á ákveðnum degi.

Drottinn heitir okkur blessunum fyrir trúboðsverk

Drottinn sagði spámanninginum Joseph Smith að trúboðar myndu hljóta miklar blessanir. Í þeirri opinberun sagði Drottinn við þá sem voru að koma heim úr trúboði sínu: „Þér eruð blessaðir, því að vitnisburður sá, sem þér hafið gefið, er skráður á himni, fyrir englana að líta, og þeir gleðjast yfir yður“ (K&S 62:3). Hann hefur einnig sagt að þeir sem vinna að sálhjálpi annarra fái syndir sínar fyrirgefna og muni færa sinni eigin sál hjálpraði (sjá K&S 4:4; 31:5; 84:61).

Drottinn hefur sagt okkur:

„Og fari svo, að þér erfiðið alla yðar daga við að boða þessu fólki iðrun og leiðið, þó ekki sé nema eina sál til mín, hversu mikil skal þá gleði yðar verða með henni í ríki föður míns!“

Og verði nú gleði yðar mikil með einni sál, sem þér hafið leitt til mín inn í ríki föður míns, hversu mikil yrði þá gleði yðar, ef þér leidduð margar sálir til mín!“ (K&S 18:15–16).

- Hvenær hafið þið upplifað gleði trúboðsstarfsins?

Viðbótarritningargreinar

- K&S 1:17–23 (Joseph Smith boðið að prédika)
- K&S 24:12 (Drottinn styrkir þá sem reyna alltaf að kunngera fagnaðarerindi hans)
- K&S 38:41 (deila fagnaðarerindinu með mildi og hógværd)
- K&S 34:4–6; Post 5:42 (boða skal fagnaðarerindið)
- K&S 60:1–2 (Drottinn aðvarar þá sem eru hræddir við að prédika fagnaðarerindið)
- K&S 75:2–5 (þeir sem kunngera fagnaðarerindið og eru trúfastir munu blessaðir með eilífu lífi)
- K&S 88:81–82 (öllum þeim sem fengið hafa viðvörum ber að aðvara náunga sinn)
- Matt 24:14 (boða skal fagnaðarerindið áður en endirinn kemur)
- Abr 2:9–11 (fagnaðarerindið og prestdæmið skal veitast öllum þjóðum)

Þroskun hæfileika okkar

Kafla 34

Öll höfum við sérstaka hæfileika og getu

Við höfum öll sérstakar gjafir, hæfileika og getu sem himneskur faðir okkar hefur gefið okkur. Þegar við fæddumst komum við með þessar gjafir, hæfileika og getu með okkur (sjá kafla 2 í þessari bók).

Spámaðurinn Móse var mikill leiðtogi, en hann þarfnaðist Arons, bróður síns, sér til hjálpar sem talsmanns (sjá 2 Mós 4:14–16). Sum erum við góðir leiðtogar eins og Móse eða mælskumenn eins og Aron. Sum syngjum við vel eða leikum á hljóðfæri. Aðrir eru góðir íþróttamenn eða handverksmenn. Aðrir hæfileikar sem við kunnum að búa yfir eru skilningur á öðrum, þolinmæði, glaðlyndi eða hæfileiki til að kenna öðrum.

- Hvernig hafið þið notið góðs af hæfileikum annarra?

Við eigum að nota hæfileika okkar og bæta þá

- Hvernig getum við þroskað hæfileika okkar?

Við berum ábyrgð á að þroska þá hæfileika sem okkur hafa verið gefnir. Stundum teljum við okkur ekki búa yfir miklum hæfileikum eða að aðrir hafi verið blessaðir með meiri hæfileikum en við.

Stundum notum við ekki hæfileika okkar af ótta við að okkur mistakist eða við verðum fyrir gagnrýni annarra. Við eigum ekki að fela hæfileika okkar. Við eigum að nota þá. Þá geta aðrir séð góð verk okkar og vegsamað himneskan föður (sjá Matt 5:16).

Við þurfum að gera ákveðna hluti til að þroska hæfileika okkar. Í fyrsta lagi verðum við að uppgötva hæfileika okkar. Við ættum að grannskoða okkur sjálf til að finna styrk okkar og hæfileika.

Fyrir kennara: Ein leið til að sýna nemendum að þið látið ykkur annt um þá sem einstaklinga er að ávarpa þá með nafni. Lærið og munið nöfn þeirra. Þegar nýir nemendur bætast í bekkinn, kynnið þá fyrir þeim sem fyrir eru.

Fjölskylda og vinir geta hjálpað okkur við það. Við ættum einnig að biðja himneskan föður um hjálp til að þekkja hæfileika okkar.

Í öðru lagi verðum við að vera fús til að fórna tíma og orku í að þroska þá hæfileika sem við leitum eftir.

Í þriðja lagi verðum við að hafa trú á að himneskur faðir hjálpi okkur, og við verðum að hafa trú á okkur sjálfum.

Í fjórða lagi verðum við að læra það sem þarf til að þroska hæfileika okkar. Við gerum það með því að sækja námskeið, biðja einhvern að kenna okkur, eða læra það af bókum.

Í fimmta lagi verðum við að þjálf okkur í að nota hæfileika okkar. Það krefst áreynslu og vinnu, hver sem hæfileikinn er. Vinna verður að fullkominni hæfni.

Í sjötta lagi verðum við að deila hæfileikum okkar með öðrum. Við þroskum hæfileikana með því að nota þá (sjá Matt 25:29).

Öll þessi skref verða auðveldari, ef við biðjumst fyrir og leitum hjálpar Drottins. Hann vill að við þroskum hæfileika okkar og hann mun hjálpa okkur.

Við getum þroskað hæfileika okkar þrátt fyrir veikleika okkar

- Hvernig getum við þroskað hæfileika okkar þrátt fyrir veikleika okkar?

Við erum dauðleg og fallin og því höfum við veikleika. Með hjálp Drottins getum við sigrast á veikleikum okkar og föllnu eðli (sjá Eter 12:27, 37). Beethoven samdi mestu tónsmíðar sínar eftir að hann varð heyrnarlaus. Enok sigraðist á málhelti sinni og varð kraftmikill kennari (sjá HDP Móse 6:26–47).

Sumir bestu íþróttamennirnir hafa orðið að sigrast á bækklun áður en þeim tókst að þroska hæfileika sína. Shelly Mann er gott dæmi um slíkt. „Fimm ára gömul fékk hún lömunarveiki . . . Foreldrar hennar fóru daglega með hana í sund í von um að vatnið héldi uppi handleggjum hennar þegar hún reyndi að nota þá á ný. Þegar hún gat sjálf lyft handleggnum upp úr vatninu grét hún af gleði. Þá varð takmark hennar að synda þvert yfir laugina, þar næst eftir henni endilangri og síðan nokkrar ferðir. Hún hélt áfram að reyna,

synti og þoldi áreynsluna dag eftir dag, uns hún vann [Ólimpísk] gullverðlaun fyrir flugsund – eina allra erfiðustu sundgreininna.“ (Marvin J. Ashton, í Conference Report, apr. 1975, 127; eða *Ensign*, maí 1975, 86).

Heber J. Grant sigraðist á mörgum veikleikum sínum og breytti þeim í hæfileika. Einkunnarorð hans voru: „Það sem við höldum áfram að gera verður stöðugt auðveldara. Ekki að eðli þess hafi breyst, heldur hæfni okkar aukist til að gera það“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 35).

Drottinn mun blessa okkur ef við notum hæfileika okkar skynsamlega

Joseph F. Smith forseti sagði: „Sérhver sonur og dóttir Guðs hefur fengið einhvern hæfileika og öll verðum við látin gera nákvæma grein fyrir notkun eða misnotkun þeirra“ (*Gospel Doctrine*, 5. útg. [1939], 370). Hæfileiki er nokkurs konar ráðsmennska (ábyrgð í Guðsríki). Dæmisagan um talenturnar segir okkur, að þegar við sinnum ráðsmennsku okkar vel mun okkur fengin aukin ábyrgð. Ef við þjónum ekki vel, verður ráðsmennskan að lokum frá okkur tekin (sjá Matt 25:14–30).

Okkur er einnig sagt í ritningunum að við verðum dæmd af verkum okkar (sjá Matt 16:27). Þegar við þroskum og notum hæfileika okkar í annarra þágu vinnum við góðverk.

Drottinn er ánægður þegar við notum hæfileika okkar skynsamlega Hann mun blessa okkur ef við notum hæfileika okkar í annarra þágu og til að byggja upp ríki hans hér á jörðu. Meðal þeirra blessana sem við hljótum eru gleði og kærleikur sem fylgja því að þjóna systkinum sínum hér á jörðu. Við lærum einnig sjálfsaga. Allt er þetta nauðsynlegt, ef við ætlum að verða verðug þess að lifa aftur hjá himneskum föður.

- Vitið þið dæmi um fólk sem hefur aukið hæfileika sína með því að nota þá viturlega? (Íhugið fólk sem þið þekkið eða fólk í ritningunum eða kirkjusögunni.)

Viðbótarritningargreinar

- Jakbr 1:17 (gjafir eru frá Guði komnar)
- K&S 46:8–11; 1 Tím 4:14 (þroskun náðargjafa)
- 2 Kor 12:9 (hið veika verður að styrk)
- Op 20:13; 1 Ne 15:33; K&S 19:3 (dæmd af verkum okkar)
- Hebr 13:21 (vinna góðverk)

Hlýðni

Kafla 35

Við ættum að hlýða Guði af fúsum vilja

- Hverju munar það að hlýða af fúsum vilja fremur en óviljug?

Þegar Jesús var á jörðu lagði lögvitringur einn fyrir hann þessa spurningu:

‘Meistari, hvert er hið æðsta boðorð í lögmálinu?’

Hann svaraði honum: Elska skalt þú Drottin, Guð þinn, af allri sálu þinni, öllum mætti þínum og öllum huga þínum.

Þetta er hið æðsta og fremsta boðorð.

Annað er þessu líkt: Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig.

Á þessum tveimur boðorðum hvílir allt lögmálið og spámennirnir.“ (Matt 22:36–40).

Af þessum ritningargreinum lærum við hversu mikilvægt það er að elska Drottin og náunga okkar. En hvernig sýnum við ást okkar til Drottins?

Jesús svaraði þeirri spurningu þannig: „Sá sem hefur boðorð mín og heldur þau, hann er sá sem elskar mig. En sá sem elskar mig, mun elskaður verða af föður mínum.“ (Jóh 14:21).

Öll ættum við að spyrja okkur sjálf hvers vegna við hlýðum boðorðum Guðs. Er það af ótta við refsingu? Er það af þrá eftir laununum fyrir að lifa góðu lífi? Er það vegna þess að við elskum Guð og Jesú Krist og þráum að þjóna þeim?

Vissulega er betra að hlýða boðorðunum af ótta við refsingu en hlýða þeim alls ekki. En við verðum miklu hamingjusamari ef við hlýðum Guði vegna þess að við elskum hann og viljum hlýða

Fyrir kennara: Þið getið hjálpað nemendum eða fjölskyldumeðlimum að kafa dýpra í málin með því að gefa þeim meiri tíma til að ígrunda þau. Biðjið um svar þeirra að nægilega löngum tíma liðnum.

honum. Þegar við hlýðum honum af frjálsum vilja blessar hann okkur fúslega. Hann segir: „Ég, Drottinn . . . hef unun af að heiðra þá, sem þjóna mér í réttlæti og sannleika allt til enda“ (K&S 76:5). Hlýðnin stuðlar einnig að þroska okkar og gerir okkur líkari himneskum föður. Þeir sem gera ekkert fyrir en þeim er sagt að gera það og eru tregir til að halda boðorðin, glata launum sínum (sjá K&S 58:26–29).

- Hvernig getum við aukið þrá okkar eftir að vera hlýðin?

Við getum hlýtt án þess að skilja hvers vegna

- Hvers vegna þurfum við ekki alltaf að skilja tilgang Drottins til þess að vera hlýðin?

Með því að halda boðorð Guðs búum við okkur undir eilíft líf og upphafningu. Stundum þekkjum við ekki ástæðuna fyrir ákveðnu boðorði. En við sýnum trú okkar og traust á Guði þegar við hlýðum honum án þess að vita hvers vegna.

Adam og Evu var boðið að færa Guði fórn. Dag einn birtist engill Adam og spurði hvers vegna hann færði fórn. Adam svaraði og sagði að hann vissi ekki hvers vegna. Hann gerði það vegna þess að Drottinn hafði boðið honum það (sjá HDP Móse 5:5–6 og myndina í þessum kafla).

Engillinn kenndi þá Adam fagnaðarerindið og sagði honum frá frelsaranum sem koma ætti. Heilagur andi kom yfir Adam og hann spáði varðandi íbúa jarðar allt til síðustu kynslóða (sjá HDP Móse 5:7–10; K&S 107:56). Sú vitneskju og þessar miklu blessanir hlaut Adam vegna þess að hann var hlýðinn.

Guð mun greiða veginn

Mormónsbók segir frá því að Nefí og eldri bræðrum hans hafi verið falið að vinna mjög erfitt verk fyrir Drottin (sjá 1 Ne 3:1–6). Bræður Nefís kvörtuðu og sögðu þetta erfitt verk, en Nefí sagði: „Ég mun fara og gjöra það, sem Drottinn hefur boðið, því að ég veit, að Drottinn gefur mannanna börnum engin fyrirmæli án þess að greiða þeim veg til að leysa af hendi það, sem hann hefur boðið

þeim“ (1 Ne 3:7). Þegar okkur finnst erfitt að hlýða boðorðum Drottins ættum við að minnast orða Nefís.

- Hvenær hefur Drottinn greitt ykkur veg til að geta hlýtt honum?

Ekkert boðorð er of smátt eða of stórt til að hlýða því

Stundum teljum við ef til vill að eitthvert boðorð sé ekki mjög mikilvægt. Ritningarnar segja frá manni er Naaman hét sem hugsaði þannig. Naaman var haldinn hræðilegum sjúkdómi. Hann ferðaðist frá Sýrlandi til Ísraels til að biðja spámanninn Elísa að lækna sig. Naaman var mikilsvirtur maður í landi sínu og því móðgaðist hann þegar Elísa kom ekki á fund hans sjálfur, heldur sendi þjón sinn. Naaman varð jafnvel enn reiðari þegar hann fékk boðin frá Elísa um að fara og lauga sig sjö sinnum í ánni Jórdan. „Eru ekki fljótin hjá Damaskus betri en allar ár í Israel? Gæti ég ekki laugað mig í þeim og orðið hreinn?“ sagði hann. Hann fór burt í reiði en þjónar hans spurðu hann: „Ef spámaðurinn hefði skipað þér eitthvað erfitt, myndir þú þá ekki hafa gjört það? Hve miklu fremur þá, er hann hefir sagt þér: Lauga þig og munt þú hreinn verða?“ Naaman var nógu skynsamur til að skilja að mikilvægt var að hlýða spámanni Guðs, jafnvel þótt í smáu væri. Hann fór því, laugaði sig í Jórdan og læknaðist (sjá 2 Kings 5:1–14).

Stundum kann okkur að virðast boðorð of erfitt til að hlýða því. Líkt og bræður Nefís kunnum við að segja það erfitt verk, sem við erum beðin að leysa af hendi. Eins og Nefí megum við engu að síður vera viss um að Guð gefur okkur engin boðorð án þess að greiða okkur veg til að hlýða honum.

Það var „erfitt verk“ þegar Drottinn bauð Abraham að fórna ástkærum syni sínum (sjá 1 Mós 22:1–13; sjá einnig kafla 26 í þessari bók). Abraham hafði í mörg ár beðið eftir því að eignast Ísak, soninn sem Guð hafði lofað honum. Hvemig gæti hann misst son sinn með slíkum hætti? Þetta hlýtur að hafa verið Abraham næstum óvinnandi verk. Þó kaus hann að hlýða Guði.

Við ættum einnig að vera fús til þess að gera allt sem Guð biður okkur um. Spámaðurinn Joseph Smith sagði: „Ég gerði þetta að reglu minni: Þegar Drottinn býður, þá geri ég það“ (*Teachings of*

Presidents of the Church: Joseph Smith [2007], 160). Þetta getur einnig orðið okkar regla.

- Hvenær hafið þið meðtekið blessanir sem afleiðingu af hlýðni ykkar við boðorð sem virtust lítilvæg?

Jesús Kristur hlýddi föður sínum

- Hvaða dæmi koma í hugann þegar þið hugsið um að Jesús Kristur hlýddi föður sínum?

Jesús Kristur var göfug fyrirmynd að hlýðni við himneskan föður. Hann sagði: „Ég er stigin niður af himni, ekki til að gjöra vilja minn, heldur vilja þess, er sendi mig“ (Jóh 6:38). Allt líf hans helgaðist af hlýðni við föðurinn, samt var það honum ekki alltaf auðvelt. Hans var freistað á allan hátt líkt og annarra manna (sjá Hebr 4:15). Í Getsemanegarðinum bað hann með þessum orðum: „Faðir minn, ef verða má, þá fari þessi kaleikur fram hjá mér. Þó ekki sem ég vil, heldur sem þú vilt“ (Matt 26:39).

Með algerri hlýðni sinni við vilja föðursins gerði Jesús sáluhjálpinu mögulega fyrir okkur.

- Hvernig getur hugsunin um fordæmi frelsarans hjálpað okkur að vera hlýðin?

Afleiðingar hlýðni og óhlýðni

- Hverjar eru afleiðingarnar af að hlýða eða óhlýðnast boðorðum Guðs?

Ríki himins stjórnast af lögmálum og þegar við hljótum einhverja blessun er það fyrir hlýðni við það lögmál, sem sú blessun er bundin við (sjá K&S 130:20–21; 132:5). Drottinn hefur sagt okkur að hlýðnin færi okkur þekkingu og visku (sjá K&S 130:18–19). Við getum einnig vaxið andlega (sjá Jer 7:23–24). Óhlýðnin færir okkur hins vegar vonbrigði og við glötum blessununum. „Hver er ég, segir Drottinn, að ég gefi fyrirheit, en uppfylli þau ekki? Ég gef boðin og menn hlýða ekki. Ég afturkalla og þeir hljóta ekki blessanir. Og þá segja þeir í hjarta sínu: Þetta er ekki verk Drottins, því að fyrirheit hans uppfyllast ekki“ (K&S 58:31–33).

Þegar við höldum boðorð Guðs uppfyllir hann fyrirheitin, eins og Benjamín konungur sagði þegnum sínum: „[Hann krefst] þess að þér gjörið eins og hann hefur boðið yður, og fyrir að gjöra svo blessar hann yður samstundis“ (Mósía 2:24).

Hinir hlýðnu öðlast eilíft líf

Drottinn ráðleggur okkur: „Ef þú heldur boðorð mín og stendur stöðugur allt til enda, skalt þú öðlast eilíft líf, en sú gjöf er mest allra gjafa Guðs“ (K&S 14:7).

Drottinn hefur lýst öðrum blessunum sem þeir hljóta sem hlýða honum í réttlæti og sannleika allt til enda.

„Því að svo mælir Drottinn – ég, Drottinn, er miskunnsamur og náðugur þeim, sem óttast mig, og hef unun af að heiðra þá, sem þjóna mér í réttlæti og sannleika allt til enda.

Mikil verða laun þeirra og eilíf verður dýrð þeirra.

Og þeim mun ég opinbera alla leyndardóma, já, alla hulda leyndardóma ríkis míns, frá fyrstu dögum, og á komandi tímum mun ég kunngjöra þeim hugþekkan vilja minn varðandi allt sem tilheyrir ríki mínu.

Já, jafnvel undur eilífðarinnar skulu þeir þekkja og það sem koma skal mun ég sýna þeim, jafnvel um marga ættliði fram.

Og viska þeirra verður mikil og skilningur þeirra nær til himins . . .

Því að með anda mínum mun ég upplýsa þá og með krafti mínum mun ég kunngjöra þeim leyndan vilja minn – já, jafnvel það sem augað hefur eigi séð, né eyrað heyrt, né komið hefur enn í hjarta nokkurs manns“ (K&S 76:5–10).

- Hvaða merkingu leggið þið í orðalagið „að standast allt til enda“?
- Hvað getum við gert til að fylgja trúföst reglum fagnaðarerindisins líka þegar það er óvinsælt að gjöra svo? Hvernig getum við hjálpað börnum og unglingum að vera trúföst reglum fagnaðarerindisins?

Viðbótarritningargreinar

- Abr 3:25 (við komum til jarðar til að sanna hlýðni okkar)
- 1 Sam 15:22 (hlýðni er betri en fórn)
- Préd 12:13; Jóh 14:15; Róm 6:16; K&S 78:7; 132:36; 5 Mós 4:1–40 (við eigum að hlýða Guði)
- 2 Ne 31:7 (Jesús Kristur var hlýðinn)
- Okv 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Ef 6:1–3; Kól 3:20 (börnum ber að hlýða foreldrum sínum)
- K&S 21:4–6 (hlýða spámanninum)
- Jóh 8:29–32; Mósía 2:22, 41; K&S 82:10; 1 Ne2:20 (blessanir fyrir hlýðni)
- K&S 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (hlýða lögum landsins)
- Jes 60:12; K&S 1:14; 93:39; 132:6, 39 (afleiðingar óhlýðni)
- 2 Ne 31:16; K&S 53:7; Matt 24:13; Lúk 9:62 (standa stöðug allt til enda)

Fjölskyldan getur verið eilíf

Kafla 36

Mikilvægi fjölskyldna

- Hvers vegna sendi himneskur faðir okkur til jarðar sem meðlimi í fjölskyldum?

„Hjónaband milli karls og konu er vígt af Guði. . . . Fjölskyldan er kjarninn í áætlun skaparans um eilíf örlög barna hans.“ („Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins,“ *Vonarstjarnan*, júní 1996, 10).

Eftir að himneskur faðir gaf Adam og Evu saman í hjónaband, bauð hann þeim að eignast börn (sjá 1 Mós 1:28). Hann hefur opinberað að einn tilgangur hjónabands sé að sjá andabörnum hans fyrir dauðlegum líkama. Foreldrar eru félagar okkar himneska föður. Hann vill að hvert og eitt andabarna sinna öðlist efnislíkama og upplifi jarðlífið. Þegar maður og kona ala börn inn í þennan heim, eru þau að hjálpa himneskum föður að framfylgja áætlun sinni.

Hvert nýtt barn ætti að vera velkomið í fjölskyldu sína og því ætti að fagna. Sérhvert þeirra er barn Guðs. Við ættum að gefa okkur tíma til að njóta barna okkar, leika við þau og kenna þeim.

David O. McKay forseti sagði: „Af öllu hjarta trúi ég því að besti staðurinn til undirbúnings eilífs lífs sé heimilið“ („Blueprint for Family Living,“ *Improvement Era*, apr. 1963, 252). Á heimilinu, hjá fjölskyldum okkar, getum við lært sjálfstjórn, fórnfýsi, tryggð og gildi starfsins. Við getum lært að elska, miðla og þjóna hvert öðru.

Fæður og mæður bera þá ábyrgð að fræða börn sín um himneskan föður. Þau ættu að sýna með góðu fordæmi að þau elski hann

Fyrir kennara: Þegar þið kenið þennan kafla og næstu tvo kafla sem fjalla um fjölskyldur, verið þá næmir fyrir tilfinningum þeirra sem ekki búa við kjöraðstæður heima fyrir.

og hlýði þess vegna boðum hans. Foreldrar ættu einnig að kenna börnum sínum að biðja og hlýða boðorðunum (sjá Okv 22:6).

- Hvers vegna er heimilið besti staðurinn til að búa sig undir eilíft líf?
- Hvernig getum við hjálpað unglíngum kirkjunnar að skilja heilagleika fjölskyldunnar og hjúskaparsáttmálans?

Hin eilífa fjölskylda

Fjölskyldur geta verið saman að eilífu. Til þess að njóta þeirrar blessunar verðum við að giftast í musterinu. Þegar fólk giftist utan musterisins lýkur hjónabandi þeirra þegar annað þeirra deyr. Þegar við erum gefin saman í musterinu með valdsumboði Melkisedeksprest-dæmisins, erum við gefin saman um tíma og eilífð. Ef við hlýðum boðorðum Drottins, mun fjölskylda okkar verða saman að eilífu sem eiginmaður, kona og börn. Dauðinn getur ekki aðskilið okkur.

Kærleiksrík fjölskyldutengsl

- Hvernig getum við komið á meiri samhæfingu á heimili okkar?

Hjónin ættu að vera hugsunarsöm og góð hvort við annað. Þau ættu aldrei að segja neitt sem særir tilfinningar hins. Þau ættu einnig að gera allt sem þau geta til þess að gera hvort annað hamingjusamt.

Þegar foreldrar taka að þekkja Guð og keppast við að líkjast honum, munu þau kenna börnunum að elska hvert annað. Í Mormónsbók útskýrði Benjamín konungur:

„Þér munuð ekki leyfa að börn yðar . . . sláist og munnhöggvist hvert við annað, . . .

heldur munuð þér kenna þeim að ganga á vegi sannleika og hófsemi. Þér munuð kenna þeim að elska hvert annað og þjóna hvert öðru“ (Mósía 4:14–15).

Sem fjölskylda getum við hjálpað hvert öðru að öðlast sjálfstraust með því að veita hvert öðru hvatningu og einlægt hrós. Hvert barn ætti að finna að það er mikils virði. Foreldrar þurfa að sýna að þeir hafi áhuga á því sem barnið gerir og sýna því ást og umhyggju. Börn eiga á sama hátt að sýna að þau elski foreldra sína. Þau eiga

að vera hlýðin og reyna að lifa þannig að þau heiðri foreldra sína með lífi sínu.

- Hvað geta foreldrar gert til að hvetja syni sína og dætur til að reynast hvert öðru góðir vinir? Hvað geta bræður og systur gert til að hlúa að vináttunni sín á milli?
- Hvað geta eiginmenn og eiginkonur gert til að stuðla að hamingju hvors annars?

Hvernig við eignumst farsæla fjölskyldu

- Hvað gerið þið til að styrkja ykkar eigin fjölskyldu og stuðla að farsæld hennar?

Harold B. Lee forseti kenndi: „Það mikilvægasta sem við munum nokkru sinni vinna í verki Drottins verður unnið innan veggja heimilis okkar“ (*Kenningar forseta kirkjunnar: Harold B. Lee* [2001], 134).

Satan veit hversu mikilvægar fjölskyldur eru í áætlun himnesks föður. Hann reynir að tortíma þeim með því að koma í veg fyrir að við nálgumst Drottin. Hann mun freista okkar til að gera það sem sundrar fjölskyldunni.

Æðsta forsætisráðið og Tólfpostulasveitin hafa lýst yfir: „Farsælt hjónaband og fjölskyldulíf byggist og varðveitist á reglum trúar, bænar, iðrunar, fyrirgefningar, virðingar, kærleika, umhyggju, vinnu og heilbrigðrar dægrastyttingar“ (*Vonarstjarnan*, júní 1996, 10).

Öll viljum við eiga hamingjusama og farsæla fjölskyldu. Eftirtalin atriði hjálpa okkur að ná því marki:

1. Flytjið fjölskyldubænir kvölds og morgna (sjá 3 Ne 18:21).
Biðjið saman sem hjón.
2. Kennið börnunum fagnaðarerindið vikulega á fjölskyldukvöldi.
3. Nemið ritningarnar reglubundið sem fjölskylda.
4. Gerið ýmislegt saman sem fjölskylda, vinnið til dæmis að verkefnum, skemmtiferðum og ákvarðanatöku.
5. Lærið að vera góð, þolinmóð, umburðarlynd og kærleiksrík (sjá Moró 7:45–48).
6. Sækið kirkjusamkomur reglulega (sjá K&S 59:9–10).

7. Fylgið ráðleggingum Drottins í K&S 88:119: „Komið reglu á hús yðar, já, hús föstu, hús trúar, hús fræðslu, hús dýrðar, hús reglu, hús Guðs.“
8. Skráið sögu fjölskyldunnar, vinnið musterisverk saman og meðtakið helgiathafnir innsíglunar í musterinu.

Fjölskyldan er grunneining Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu. Kirkjan er hér til að hjálpa fjölskyldum að öðlast eilífar blessanir og upphafningu. Skipulagi og starfsáætlun kirkjunnar er ætlað að styrkja okkur, hvert einstakt, og hjálpa okkur að lifa sem fjölskyldur að eilífu.

- Hvað geta fjölskyldur gert til að vinna sig í gegnum erfiða tíma?
- Hvað hafið þið séð sem bendir til þess að fjölskyldubætur, ritninganátt fjölskyldunnar, fjölskyldufundir, matmálstími fjölskyldu og fjölskyldukvöld komi raunverulega að gagni?

Viðbótarritningargreinar og aðrar heimildir

- HDP Móse 2:27–28 (karl og kona sköpuð og blessuð)
- 1 Mós 2:24 (maðurinn haldi sig að konu sinni)
- K&S 49:15–16 (Guð vígði hjónabandið manningnum til handa)
- Ef 6:4 (ala börn upp í réttlæti)
- K&S 132:15–21 (eilíft hjónaband)
- K&S 88:119–26 (leiðbeiningar varðandi farsæla fjölskyldu)
- K&S 93:40–50 (Drottinn býður foreldrum að ala upp börn sín í ljósi og sannleika)
- „Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins“ (fáanleg á LDS.org, kirkjajesu-krists.is og í mörgum ritum kirkjunnar, þar á meðal í *Ensign*, nóv. 1995, bls. 102; *Til styrktar æskunni: Að rækja skyldur okkar við Guð* [birgðanúmer 36550], bls. 44; og *Sannir í trúnni: Trúarhugtök* [birgðanúmer 36863], bls. 36–38)

Ábyrgð fjölskyldunnar

Kafla 37

Ábyrgðarskyldur foreldranna

- Hvaða ábyrgðarskyldum deila eiginmaður og eiginkona við að ala upp börn sín?

Hver og einn gegnir mikilvægu hlutverki innan fjölskyldu sinnar. Fyrir munn spámanna hefur Drottinn skýrt frá því hvernig framkoma og tilfinningar feðra, mæðra og barna eigi að vera gagnvart hvert öðru. Sem eiginmenn, eiginkonur og börn þurfum við að vita hvernig Drottinn ætlar okkur að uppfylla tilgang okkar sem fjölskylda. Ef við gerum öll okkar hlut, verðum við sameinuð að eilífu.

Við þessa helgu foreldraábyrgð „ber feðrum og mæðrum skylda til að hjálpa hvort öðru sem jafningjar.“ („Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins,“ *Vonarstjarnan*, júní 1996, 10). Þau ættu að vinna saman að því að sjá fyrir andlegum, tilfinningalegum, vitsmunalegum og líkamlegum þörfum fjölskyldunnar.

Sumum störfum verða bæði eiginmaður og eiginkona að deila hvort með öðru. Foreldrar eiga að kenna börnum sínum fagnaðarerindið. Drottinn hefur varað við og sagt að ef foreldrar kenna ekki börnum sínum um trú, iðrun, skírni, og gjöf heilags anda, mun syndin falla á höfuð foreldranna. Foreldrar ættu einnig að kenna börnum sínum að biðja og hlýða boðorðunum (sjá K&S 68:25, 28).

Árangursríkasta kennsla foreldranna er fordæmi þeirra sjálfra. Eiginmenn og eiginkonur ættu að sýna hvort öðru og börnum sínum ást og virðingu, bæði í orði og verki. Mikilvægt er að muna að hver einstakur í fjölskyldunni er barn Guðs. Foreldrar ættu að sýna börnum sínum ást og virðingu, vera ákveðin en góð við þau.

Fyrir kennara: Eins og með kafla 36 þurfið þið að vera næm fyrir tilfinningum þeirra sem ekki hafa kjöraðstæður heima fyrir. Leggið áherslu á að með leiðsögn Drottins og hjálp fjölskyldumeðlima og kirkjunnar geta eintæðir foreldrar alið upp börn sín með góðum árangri.

Foreldrar verða að skilja að börnin velja stundum rangt, jafnvel þótt þau þekki sannleikann. Þegar slíkt gerist ættu foreldrar ekki að láta hugfallast. Þeir ættu að halda áfram að kenna börnum sínum, sýna þeim ástúð og gott fordæmi, og fasta og biðja fyrir þeim.

Mormónsbók segir okkur frá því hvernig bænir föður urðu til þess að leiða uppreisnargjarnan son aftur á veg Drottins. Alma yngri hafði fallið frá kenningum réttláts föður síns, Alma, og fór um og reyndi að tortíma kirkjunni. Faðirinn bað í heitri trú fyrir syni sínum. Engill vitjaði Alma yngri, sem iðraðist síns illa lífennis. Hann varð mikilsvirtur leiðtogi kirkjunnar (sjá Mósía 27:8–32).

Foreldrar geta skapað andrúmsloft lotningar og virðingar á heimilinu, ef þeir kenna og leiðbeina börnum sínum í kærleika. Þeir ættu einnig að sjá börnum sínum fyrir ánægjulegri reynslu.

- Hvernig geta eiginmenn og eiginkonur stutt hvort annað í hlutverkum sínum? Hvert geta einstæðir foreldrar leitað eftir stuðningi?

Ábyrgðarskyldur föðurins

- Hvaða jákvæð dæmi þrekið þið um feður að ala upp börn sín? „Samkvæmt guðlegri áætlun eiga feður að sitja í forsæti fjölskyldu sinnar í kærleika og réttlæti og bera þá ábyrgð að sjá henni fyrir nauðsynjum lífsins og vernda hana“ (*Vonarstjarnan*, júní 1996, 10). Hverjum verðugum föður í kirkjunni gefst tækifæri til að hafa prestdæmið og verða þannig prestdæmisleiðtogi fjölskyldu sinnar. Hann ætti að leiða fjölskyldu sína og leiðbeina henni af auðmýkt og góðvild, en hvorki beita þvingun né hörku. Ritningarnar segja okkur, að þeir sem hafi prestdæmið skuli leiða aðra með fortöllum, mildi, ást og góðvild (sjá K&S 121:41–44; Ef 6:4).

Faðirinn deilir blessunum prestdæmisins með fjölskyldu sinni. Hafi hann Melkisedeksprestæmið getur hann deilt þeim blessunum, svo sem með því að gefa börnunum nafn og blessa þau, blessa sjúka, skíra börnin og veita þeim sérstakar prestdæmisblessanir og þjónustu. Undir leiðsögn ráðandi prestdæmisleiðtoga getur hann blessað börn, skírt, staðfest og framkvæmt helgiathafnir prestdæmisins. Hann ætti að sýna fjölskyldu sinni gott fordæmi með því að

halda sjálfur boðorðin. Hann ætti einnig að tryggja að fjölskyldan biðji saman tvisvar á dag og hafi fjölskyldukvöld.

Faðirinn ætti að gefa sér tíma með hverju barni fyrir sig. Hann ætti að kenna börnum sínum réttar reglur, ræða við þau um vanda þeirra og áhyggjur og veita þeim ástúðlega ráðgjöf. Nokkur góð dæmi má finna í Mormónsbók (sjá 2 Ne 1:14–3:25; Al 36–42).

Það er einnig skylda föðurins að sjá fyrir líkamlegum þörfum fjölskyldunnar, tryggja nauðsynlegt fæði, húsnæði, klæði og menntun. Þótt hann geti einhverra hluta vegna ekki séð fjölskyldu sinni að fullu fyrir framfærslu, ber hann engu að síður þá ábyrgð að annast fjölskyldu sína.

Ábyrgðarskyldur móðurinnar

- Hvaða jákvæð dæmi þekkið þið um mæður að ala upp börn sín?

David O. McKay forseti sagði að mæðrahlutverkið væri göfugasta köllunin (sjá *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 156). Það er heilög köllun, hlutdeild með Guði í að leiða andabörn hans í heiminn. Að fæða börn er ein alstærsta blessunin. Sé enginn faðir á heimilinu er móðirin í forsæti fyrir fjölskyldunni.

Boyd K. Packer forseti lofaði þær konur, sem ekki geta eignast börn sjálfar, en annast samt um aðra. Hann sagði: „Þegar ég tala um mæður, tala ég ekki aðeins um þær konur sem hafa fætt af sér börn, heldur einnig þær sem hafa fóstorað börn annarra og um þær mörgu konur sem, án eigin barna, hafa veitt annarra börnum móðurumhyggju“ (*Mothers* [1977], 8).

Síðari daga spámenn hafa kennt: „Meginábyrgð mæðra er að annast börn sín“ (*Vonarstjarnan*, júní 1996, 10). Móðirin þarf að gefa börnunum af tíma sínum og kenna þeim fagnaðarerindið. Hún ætti bæði að leika við þau og vinna með þeim, þannig að þau uppgvöti heiminn í kringum sig. Hún þarf einnig að kenna fjölskyldu sinni að gera heimilið að ánægjulegum dvalarstað. Ef hún er hlý og ástúðleg stuðlar hún að vellíðan og sjálfstrausti barnanna.

Mormónsbók lýsir hópi ungra manna sem urðu hetjur vegna kennslu mæðra sinna (sjá Al 53:16–23). Leiddir af spámanningnum Helaman gengu þessir tvö þúsund piltar til orrustu gegn óvinum sínum. Þeir höfðu lært af mæðrum sínum að vera heiðarlegir, hugrakkir og traustir. Mæður þeirra kenndu þeim einnig, að ef þeir efuðust ekki, myndi Guð varðveita þá (sjá Al 56:47). Enginn þeirra lét lífið í bardaganum. Síðar létu þeir í ljós trú sína á kenningum mæðra sinna og sögðu: „Við efum ekki, að mæður okkar vissu það“ (Al 56:48). Sérhver móðir sem á vitnisburð getur haft djúp áhrif á börn sín.

Ábyrgðarskyldur barnanna

- Hvernig hjálpa börnin foreldrum sínum að koma upp hamingju-sömu heimili?

Börnin deila þeirri ábyrgð með foreldrum sínum, að byggja upp hamingjusamt heimili. Þau eiga að hlýða boðorðunum og vera samvinnuþýð við aðra í fjölskyldunni. Drottinn er ekki ánægður þegar börn rifast (sjá Mósía 4:14).

Drottinn hefur boðið börnum að heiðra foreldra sína. Hann hefur sagt: „Heiðra föður þinn og móður þína, svo að þú verðir langlífur í því landi, sem Drottinn, Guð þinn, gefur þér“ (2 Mós 20:12). Að heiðra foreldra sína táknar að elska þá og virða. Það þýðir einnig að hlýða þeim. Ritningarnar segja börnunum: „Hlýðið foreldrum yðar vegna Drottins, því að það er rétt“ (Ef 6:1).

Spencer W. Kimball forseti sagði að börnin ættu að læra að vinna og deila ábyrgðarskyldum innan húss og utan. Þeim skal falið að halda húsinu snyrtilegu og hreinu (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 120).

- Hvað eiga börnin að gera til að heiðra og virða foreldra sína?
- Hvað gerðu foreldrar ykkar sem varð til þess að þið heiðruðuð og virtuð þau?

Blessanir fylgja því að taka á sig ábyrgðarskyldur

- Hvað getur hver fjölskyldumeðlimur gert til að gera heimilið að hamingjuríkum stað?

Fjölskyldan verður ekki ástrík og hamingjusöm af tilviljun. Allir í fjölskyldunni verða að gera sitt til þess að svo verði. Drottinn hefur falið bæði foreldrum og börnum ábyrgðarskyldur. Ritningarnar segja að við verðum að vera hugsunarsöm, glaðvær og tillitssöm. Þegar við tölum, biðjum, syngjum eða störfum saman, njótum við þeirrar blessunar sem eining í fjölskyldunni veitir (sjá Kól 3).

- Hvaða hefðir og venjur geta gert heimilið að hamingjuríkum stað?

Viðbótarritningargreinar og aðrar heimildir

- Okv 22:6 (fræða barnið)
- Ef 6:1–3 (börn hlýði foreldrum)
- K&S 68:25–28; Ef 6:4 (ábyrgðarskyldur foreldra)
- „Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins“ (fáanleg á LDS.org, kirkjajesu-krists.is og í mörgum ritum kirkjunnar, þar á meðal í *Ensign*, nóv. 1995, bls. 102; *Til styrktar æskunni* [birgðanúmer 36550], bls. 44; og *Sannir í trúnni* [birgðanúmer 36863], bls. 36–38)
- *Fjölskyldan Leiðarvísir* (birgðanúmer 31180 190)

Eilíft hjónaband

Kaflí 38

Hjónaband er vígt af Guði

Hjónaband milli karls og konu er lífsnauðsynlegur hluti af áætlun Guðs. „Hver sá, sem bannar hjónabönd, er ekki vígður af Guði, því að hjónabandið hefur Guð vígt manningum til handa“ (K&S 49:15). Frá upphafi hefur hjónabandið verið lögmál fagnaðarerindisins. Því er ætlað að vara að eilífu, ekki aðeins meðan dauðlegt líf varir.

Guð gaf Adam og Eva saman áður en nokkur dauði var í heiminum. Hjónaband þeirra var eilíft. Þau kenndu börnum sínum og barnabörnum lögmál eilífs hjónabands. Með árunum tók ranglæti að sá sér í hjörtum fólks og valdið til að framkvæma þessa helgiathöfn var tekið af jörðu. Með endurreisn fagnaðarerindisins hefur eilíft hjónaband verið endurreist á jörðu.

- Hvers vegna er mikilvægt að vita að hjónaband milli karls og konu er vígt af Guði?

Eilíft hjónaband er nauðsynlegt til upphafningar

- Hver er kenning Drottins um hjónaband, og að hvaða leyti er hún frábrugðin skoðunum heimsins?

Margir í þessum heimi telja giftingu aðeins þjóðfélagssið, löggildan samning milli karls og konu um að búa saman. En í augum Síðari daga heilagra er hjónabandið þó miklu meira. Upphafning okkar er háð hjónabandinu, ásamt öðrum reglum og helgiathöfnum, svo sem trú, iðrun, skírni og meðtöku gjafar heilags anda. Við trúum, að hjónabandið sé helgasta sambandið sem til er milli karls og konu. Þetta helga samband hefur áhrif á hamingju okkar nú og um alla eilífð.

Himneskur faðir hefur gefið okkur lögmál eilífs hjónabands, svo að við getum orðið lík honum. Drottinn hefur sagt:

„Í hinni himnesku dýrð eru þrír himnar eða stig,
og til þess að ná því æðsta verður maðurinn að ganga inn í þessa
prestdæmisreglu [það er hinn nýja og eilífa hjúskaparsáttmála].
Og gjöri hann það eigi, getur hann ekki náð henni“ (K&S 131:1–3).

Eilífa hjónavígslu verður að framkvæma með réttu valdi í musterinu

- Hvers vegna verður hjónavígslan að vera framkvæmd með réttu
valdi í musterinu til þess að hún sé eilíf?

Eilífa hjónavígslu verður sá að framkvæma sem hefur innsiglungar-
valdið. Drottinn hefur lofað: „Kvænist maður eftir . . . hinum nýja
og ævarandi sáttmála . . . af þeim sem smurður er . . . skal [það]
í fullu gildi, þegar þau eru farin úr heiminum“ (K&S 132:19).

Eilífa hjónavígslu verður ekki aðeins að framkvæma með réttu
prestdæmisvaldi, hún verður einnig að fara fram í einu af musterum
Drottins. Musterið er eini staðurinn þar sem framkvæma má þessa
helgiathöfn.

Í musterinu krjúpa hjónaefni Síðari daga heilagra við eitt hinna helgu
altara, að viðstaddri fjölskyldu sinni og vinum sem hafa fengið must-
erisgjöf. Þau gera hjúskaparsáttmála sinn frammi fyrir Guði. Þau eru
lýst eiginmaður og eiginkona um tíma og alla eilífð. Það framkvæmir
sá sem hefur hið heilaga prestdæmi Guðs og sérstakt vald til að fram-
kvæma þessa helgiathöfn. Hann starfar undir handleiðslu Drottins
og heitir hjónunum blessunum upphafningar. Hann veitir þeim leið-
sögn um það sem þau verða að gera til að hljóta þær blessanir. Hann
minnir þau á, að allar blessanir eru háðar hlýðni við lögmál Guðs.

Ef við erum gefin saman af öðrum en prestdæmishöfum í musterinu,
er giftingin aðeins fyrir þetta líf. Eftir dauðann eiga hjónin engan rétt
hvort til annars né til barna sinna. Eilíf hjónavígsla gerir okkur mögu-
legt að verða áfram fjölskylda eftir þetta líf.

Fyrir kennara: Allir kirkjuþegnar hvort sem þeir eru giftir eða ekki, þurfa að skilja kenning-
una um eilíft hjónaband. Engu að síður þurfið þið að vera næm fyrir tilfinningum þeirra full-
vaxta sem ekki eru giftir. Hjálpið nemendum eða fjölskyldumeðlimum ef með þarf að skilja
að öll börn himnesks föður sem trúföst eru sáttmálum sínum í þessu lífi munu fá tækifæri
til að meðtaka allar blessanir fagnaðarerindisins í eilífðunum, þar á meðal tækifærið til að
eiga eilífa fjölskyldu.

Blessanir eilífs hjónabands

- Hverjar eru blessanir eilífs hjónabands í þessu lífi og í eilífðinni?

Við Síðari daga heilög lifum fyrir eilífðina, ekki aðeins fyrir líðandi stund. Blessanir eilífs hjónabands geta samt orðið okkar nú jafnt og um eilífð. Sumar þessara blessana eru eftirfarandi:

1. Við vitum að hjónaband okkar getur varað að eilífu. Dauðinn fær aðeins aðskilið okkur um stundarsakir. Ekkert fær aðskilið okkur að eilífu nema okkar eigin óhlýðni. Sú vitneskja fær okkur til að leggja harðar að okkur til þess að hjónaband okkar sé hamingjusamt og farsælt.
2. Við vitum að fjölskyldusambönd okkar geta varað um eilífð. Vegna þeirrar vitneskju vöndum við okkur sérlega við kennslu og uppeldi barna okkar. Við sýnum þeim meiri þolinmæði og aukna ástúð. Árangurinn ætti að verða hamingjusamara heimili.
3. Vegna þess að við höfum verið gefin saman að vígðum hætti Guðs, eigum við rétt á ríkulegri leiðsögn andans í hjónabandi okkar, ef við höldumst verðug.

Blessanir þær sem við njótum um eilífð eru meðal annars:

1. Við getum lifað á æðsta stigi hins himneska ríkis Guðs.
 2. Við getum orðið upphafin eins og Guð og hlotið fyllingu gleðinnar.
- Hvaða áhrif hafa eilífðarsjónarmið á það hvað okkur finnst um hjónaband og fjölskyldu?

Við verðum að búa okkur undir eilíft hjónaband

- Hvað getum við gert til að hjálpa ungu fólki að búa sig undir eilíft hjónaband?

Spencer W. Kimball forseti kenndi: „Giftingin er sennilega mikilvægasta ákvörðunin og hefur víðtækustu áhrifin, því hún snýst ekki aðeins um stundarhamingju, heldur eilífa gleði. Hún hefur ekki aðeins áhrif á hjónin sjálf, heldur einnig fjölskyldu þeirra og einkum börn þeirra og barnabörn og alla niðja frá þeim talið. Við val á félaga fyrir lífstíð og til eilífðar ætti vissulega að gera vandaða

áætlun og umhugsun og bænir og föstu ætti að viðhafa til að vera viss um að af öllum ákvörðunum, sé þessi ekki röng“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 193).

Eilíft hjónaband ætti að vera markmið allra Síðari daga heilagra. Það gildir einnig um þá sem hlotið hafa borgaralega vígslu. Undirbúningur að eilífu hjónabandi krefst mikillar íhugunar og bæna. Aðeins kirkjuþegnum, sem lifa réttlátlega, er leyfð innganga í musterið (sjá K&S 97:15–17). Við getum ekki skyndilega ákveðið einn daginn að við viljum giftast í musterinu og síðan farið í musterið næsta dag og gengið í hjónaband. Við verðum fyrst að uppfylla ákveðin skilyrði.

Áður en við getum farið í musterið verðum við að hafa verið virkir og verðugir þegar kirkjunnar í það minnsta í eitt ár. Karlmennt verða að hafa meðtekið Melkisedeksprestðæmið. Við verðum að eiga viðtal við greinarforseta eða biskup. Ef við reynumst verðug fáum við hjá honum musterismeðmæli. Ef við reynumst ekki verðug mun hann veita okkur ráðleggingar og hjálpa okkur að ná settu marki og verða verðug musterisins.

Eftir að við höfum fengið meðmæli frá biskupi eða greinarforseta, verðum við að fara í viðtal hjá stikuforseta eða trúboðsforseta. Fyrir okkur eru lagðar spurningar sem þessar í viðtali fyrir musterismeðmæli:

1. Trúir þú á og átt vitnisburð um Guð, eilífan föður, son hans, Jesú Krist, og heilagan anda? Átt þú traustan vitnisburð um hið endurreista fagnaðarerindi?
2. Styður þú forseta Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu sem spámann, sjáanda og opinberara? Viðurkennir þú hann sem þann eina á jörðu sem vald hefur til þess að nota alla prestðæmislyklana?
3. Lifir þú eftir skírlífislögmálinu?
4. Greiðir þú fulla tíund?
5. Heldur þú Vísdomsorðið?
6. Ert þú heiðvirð/ur í samskiptum þínum við aðra?

7. Reynir þú í einlægni að halda sáttmálana sem þú hefur gert, sækja sakramentissamkomur og prestdæmisfundi, og lifa í samræmi við lögmál og boðorð fagnaðarerindisins?

Þegar beðið er um musterismeðmæli skal hafa hugfast að það eru heilög forréttindi að ganga inn íusterið. Það er alvarlegur hlutur, sem ekki má taka léttilega.

Við verðum í einlægni að leitast við að hlýða hverjum þeim sáttmála sem við gerum íusterinu. Drottinn segir að ef við erum trú og staðföst munum við komast fram hjá englum til upphafningar okkar. Við munum líkjast okkar himneska föður (sjá K&S 132:19–20). Musterishjónavígsla er hveurrar fórnar virði. Hún er leiðin til að öðlast ómælanlegar og eilífar blessanir.

- Hvað getum við gert til að hvetja ungt fólk til að setja markmið um að giftast íusterinu? Hvernig getum við hjálpað því að undurbúast?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Mós 1:26–28 (við eigum að margfaldast og uppfylla jörðina)
- 1 Móse 2:21–24 (fyrsta hjónavígslan var framkvæmd af Guði)
- Matt 19:3–8 (það sem Guð hefur sameinað)
- K&S 132 (eilíft eðli hjúskaparlögmálsins)
- K&S 42:22–26 (halda skal hjúskapareiða)
- Jakob 3:5–7 (hjón eiga að vera trú hvort öðru)

Skírlífislögmálið

Kafla 39

Til foreldra

Í þessum kafla er ýmislegt sem er ofar skilningi ungra barna. Því er best að bíða með að kenna börnum það, uns þau eru nógu gömul til að skilja kynlíf og getnað. Kirkjuleiðtogar okkar hafa sagt að það sé ábyrgð okkar foreldranna að fræða börn okkar um getnað (hvernig getnaður og fæðing barns verður). Foreldrar verða einnig að kenna þeim skírlífislögmálið, sem útskýrt er í þessum kafla.

Foreldrar geta kennt börnum sínum rétt viðhorf gagnvart líkama sínum strax á unga aldri þeirra. Ef þeir tala hreinskilnislega við börn sín, með lotningu, og nota rétt orð yfir líkamshluta og starfsemi líkamans, munu þau vaxa upp án ónauðsynlegrar feimni varðandi líkama sinn.

Börn eru í eðli sínu forvitin. Þau vilja vita hvernig líkami þeirra starfar. Þau vilja vita hvaðan börnin koma. Ef foreldrar svara öllum slíkum spurningum samstundis og greinilega, þannig að þau skilji, munu þau áfram koma til þeirra með spurningar sínar. Ef foreldrar svara þeim aftur á móti þannig að þau fari hjá sér, fái ekki fullnægjandi svar eða jafnvel alls ekkert, munu þau sennilega leita annað með spurningar sínar og fá ef til vill ranghugmyndir og rangt viðhorf.

Hins vegar er ekki viturlagt eða nauðsynlegt að segja börnum frá öllu þegar í stað. Foreldrar þurfa einungis að veita börnunum þær upplýsingar sem þau hafa spurt um og geta skilið. Á sama tíma og foreldrar svara þessum spurningum geta þeir kennt börnum mikilvægi þess að bera virðingu fyrir eigin líkama og líkama annarra. Foreldrar ættu að kenna börnum að klæðast siðsamlega. Þeir ættu að leiðrétta ranghugmyndir og óheflaðan talsmáta sem börnin læra af öðrum.

Þegar börnin ná þroska ættu foreldrar að ræða hreinskilnislega við þau um getnað. Börnin ættu að vita að sá kraftur er góður og gefinn okkur af Drottni. Hann ætlar okkur aðeins að nota hann innan þeirra marka sem hann hefur sett.

Lítill börn koma til okkar hrein og saklaus frá himneskum föður. Foreldrar ættu að biðja um leiðsögn og Drottinn mun hjálpa þeim að kenna börnum sínum á réttan hátt og réttum tíma.

Getnaðarkrafturinn

- Hvers vegna ættu foreldrar að fræða börn sín um getnað og skírlífi? Hvernig geta þau gert það á réttan hátt?

Guð bauð öllu sem lifir að fjölga sér, hverju eftir sinni tegund (sjá 1 Mós 1:22). Tímgun var liður í áætlun hans, svo að tilvera alls lífs gæti haldið áfram á jörðu.

Þar næst setti hann Adam og Evu á jörðu. Þau voru ólík öðrum sköpunarverkum hans, því að þau voru andabörn hans sjálfs. Guð gaf Adam og Evu saman í aldingarðinum Eden og bauð þeim að margfaldast og uppfylla jörðina (sjá 1 Mós 1:28). Líf þeirra átti þó að stjórna af siðferðislögmálum frekar en hvötum.

Guð vildi að andabörn sín fæddust inn í fjölskyldur, svo að þau hlytu rétta umönnun og fræðslu. Við, eins og Adam og Eva, eigum að sjá þessum andabörnum fyrir efnislíkama með kynæxlun. Æðsta forsætisráðið og Tólfpostulasveitin hafa sagt: „Við lýsum því yfir að leiðin til sköpunar jarðlífsins sé guðlega tilnefnd“ („Fjölskyldan: Yfirlýsing til heimsins,“ *Vonarstjarnan*, júní 1996, 10). Guð hefur boðið, að aðeins innan hjónabandsins eigi kynlíf að tíðkast. Það boðorð nefnist skírlífislögmálið.

Skírlífislögmálið

- Hvað er skírlífislögmálið?

Við eigum aðeins að hafa kynmök við löglega vígðan maka okkar. Enginn, hvorki karl né kona, á að hafa kynmök fyrir giftingu. Eftir giftingu eru kynmök aðeins leyfileg við eigin maka.

Drottinn sagði við Ísraelsmenn: „Þú skalt ekki drýgja hór“ (2 Mós 20:14). Ísraelsmönnum sem brutu það boðorð var stranglega refsað. Drottinn hefur endurtekið þetta boðorð á síðari dögum (sjá K&S 42:24).

Okkur hefur verið kennt að skírlífislögmálið nái yfir fleira en aðeins kynmök. Æðsta forsætisráðið varaði unga fólkið við öðrum kynlífssyndum:

„Gerð ekkert sem leyst getur úr læðingi þær sterku tilfinningar sem aðeins má gefa sig á vald innan vébanda hjónabands. Fallið ekki í þá freistni að faðmast og kyssast ástríðuþrungnið, liggja þétt upp við hvort annað eða snerta líkama hvors annars á óviðurkvæmilegum stöðum, hvort heldur utan eða innan klæða. Leyfið engum að gera slíkt við ykkur. Leysið slíkar sterkar tilfinningar ekki úr læðingi líkama ykkar“ (*Til styrktar æskunni* [bæklingur, 2001], 27).

Eins og önnur brot á skírlífislögmálinu eru samkynhneigðar athafnir alvarleg synd. Síðari daga spámenn hafa talað um hættuna af samkynhneigðum athöfnum og um umhyggju kirkjunnar fyrir þeim sem hafa slíkar tilhneingar. Gordon B. Hinckley forseti sagði:

„Í fyrsta lagi trúum við að hjónaband milli karls og konu sé vígt af Guði. Við trúum að hjónaband geti verið eilíft sé það framkvæmt með krafti hins ævarandi prestdæmis í húsi Drottins.

Fólk spyr um afstöðu okkar til þeirra sem líta á sjálfa sig sem svokallaða homma og lesbíur. Viðbrögð mín eru þau að við elskum þau sem syni og dætur Guðs. Þau kunna að búa yfir ákveðnum tilhneingum sem eru kraftmiklar og sem erfitt kann að vera að halda í skefjum. Flest fólk hefur tilhneingar af einu tagi eða öðru á mismunandi tímasteiðum. Ef það framkvæmir ekkert byggt á þessum tilhneingum, geta þau haldið áfram eins og allir aðrir kirkjuþegnar gera. Ef þau brjóta skírlífislögmálið og siðferðisstaðla kirkjunnar, eru þau undir ögun kirkjunnar sett, rétt eins og aðrir.

Við viljum hjálpa þessu fólki, styrkja það, aðstoða það í vanda-málum þess og hjálpa því í erfiðleikum þess. En við getum ekki litið fram hjá því, ef það tekur þátt í siðlausu athæfi, ef það reynir að viðhalda og verja og lifa í svo kölluðum samkyns samböndum. Að leyfa slíkt mundi vera að gera lítið úr hinum mjög alvarlega og

helga grunni hins af Guði helgaða hjónabands og raunverulegum tilgangi þess að ala upp fjölskyldur“ (í Conference Report, okt. 1998, 91; eða *Ensign*, nóv. 1998, 71).

Satan vill að við brjótum skírlífislögmálið

- Á hvern hátt freistar Satan fólks til að brjóta skírlífislögmálið?

Áætlun Satans er að tæla eins mörg okkar og hann mögulega getur og koma í veg fyrir að við komumst aftur til himnesks föður. Eitt það skaðlegasta sem hann getur gert er að tæla okkur til að brjóta skírlífislögmálið. Hann er slóttugur og máttugur. Hann vill telja okkur trú um að ekki sé synd að brjóta þetta lögmál. Margir hafa látið blekkjast. Við verðum að vera á verði gegn illum áhrifum.

Satan ræðst á siðgæðismælikvarða okkar. Hann notfærir sér að líkamar okkar eru fagrir og telur okkur þar af leiðandi trú um að eðlilegt sé að sýna þá og láta dást að þeim. Himneskur faðir vill að við hyljum líkama okkar, svo að við vekjum ekki rangar hugsanir hjá öðrum.

Satan hvetur okkur ekki aðeins til að klæðast ósiðlega, hann hvetur okkur einnig til ósiðsamra og rangra hugsana. Það gerir hann með myndum, kvikmyndum, sögum, alls kyns bröndurum, tónlist og dönsum, sem höfða til siðlausra athafna. Skírlífislögmálið krefst þess að hugsanir okkar séu hreinar jafnt og gerðir okkar. Spámaðurinn Alma sagði, að þegar Guð dæmi okkur „munu hugsanir vorar einnig dæma oss, og í þessu skelfilega ástandi munum vér ekki dirfast að líta upp til Guðs vors“ (Al 12:14).

Jesús kenndi: „Þér hafið heyrt að sagt var: ‘Þú skalt ekki drýgja hór.’

En ég segi yður: Hver sem horfir á konu með girndarhug, hefur þegar drýgt hór með henni í hjarta sínu“ (Matt 5:27–28).

Gordon B. Hinckley varaði við: „Þið lifið í heimi ógnvænlegra freistinga. Klám, með sinn lítt hjúpaða sora, breiðist út um jörðina eins og hræðileg, umlykjandi flóðbylgja. Það er eitur. Horfið ekki á það eða lesið það. Það mun eyðileggja ykkur ef þið gerið það. Það mun taka frá ykkur sjálfsvirðinguna. Það mun ræna ykkur tilfinningunni fyrir fegurð lífsins. Það mun draga ykkur niður og ýta ykkur út í

feril illra hugsana og mögulega illra gjörða. Forðist það. Forðist það eins og illa pest, því það er jafn banvænt og pestin. Verið dyggðug í hugsun og gjörðum. Guð hefur sett í ykkur, í ákveðnum tilgangi, guðlega þörf sem auðveldlega er hægt að umturna til illra og eyðileggjandi áhrifa. Verið ekki í föstu sambandi á unga aldri. Þegar þið komist á giftingaraldur, þá er það tímabært. En þið piltar í miðskóla þarfnist þess ekki, né heldur stúlkur“ (í Conference Report, okt. 1997, 71–72; eða *Ensign*, nóv. 1997, 51).

Satan nýtir sér stundum tilfinningarnar til að freista okkar. Hann veit þegar við erum einmana, ráðvillt eða niðurbeygð. Hann notar sér þessar veiku stundir og reynir þá að fá okkur til að brjóta skírlífislögmálið. Himneskur faðir getur gefið okkur styrk til þess að komast skaðlaust yfir þær raunastundir.

Ritningin segir okkur frá mjög réttlátum, ungum manni að nafni Jósef, sem naut fyllsta trausts húsbónda síns, Pótífars. Pótifar hafði falið Jósef stjórn á öllu sem hann átti. Eiginkona Pótífars girntist Jósef og freistaði hans til að drýgja hór með sér. Jósef stóðst hana og flúði frá henni (sjá 1 Mós 39:1–18).

Páll kenndi: „Þér hafið ekki reynt nema mannlega freistingu. Guð er trúr og lætur ekki freista yðar um megn fram, heldur mun hann, þegar hann reynir yður, einnig sjá um að þér fáið staðist“ (1 Kor 10:13). Alma lagði áherslu á að þið „freistist ekki um megn fram“ þegar þið „auðmýkið [ykkur] fyrir Drottni og ákallið hans heilaga nafn, vakið og biðjið án afláts“ (Al 13:28).

- Hver er skyldleikinn með hófsemi og skírlífi? Hvernig geta foreldrar kennt börnum sínum að vera hófsöm í klæðaburði, málfari og framkomu?
- Hvernig getum við barist gegn útbreiðslu og áhrifum kláms?
- Hvaða loforð hefur Drottinn gefið okkur til að hjálpa okkur að sigrast á freistingum Satans?

Fyrir kennara: Til hjálpar varðandi spurningar um hófsemi og skírlífi gætuð þið vísað til bæklingisins *Til styrktar æskunni* (birgðanúmer 36550 190), sem fáanlegur er í dreifingarstöðvum kirkjunnar og á LDS.org og kann að vera til í bókasafni samkomuhúss ykkar.

Brot á skírlífislögmálinu er mjög alvarlegt

Spámaðurinn Alma var harmi sleginn vegna þess að einn sona hans hafði brotið skírlífislögmálið. Alma sagði við son sinn, Kóríanton: „Veistu ekki, sonur minn, að þetta er viðurstyggð í augum Drottins? Já, synd, sem er öllum öðrum syndum viðurstyggilegri að því undanskildu að úthella saklausu blóði eða afneita heilögum anda“ (Al 39:5). Skírlífisbrot gengur næst morði hvað alvöru varðar.

Ef brot á skírlífislögmálinu leiðir til getnaðar, kunna hin seku að freistast til þess að drýgja aðra viðurstyggilega synd, fóstureyðingu. Sjaldan er til afsökun fyrir fóstureyðingu. Kirkjuleiðtogar hafa sagt að nokkrar sérstakar aðstæður geti réttlætt fóstureyðingu, svo sem þegar þungun er afleiðing sífjaspells eða nauðgunar, þegar líf eða heilsa móður er að dómi sérfróðra lækna í alvarlegri hættu, eða þegar fóstrið er að mati sérfróðra lækna alvarlega vanskapað svo að það mun vart lifa af fæðinguna. En jafnvel þessar aðstæður réttlæta ekki sjálfkrafa fóstureyðingu. Jafnvel við þessar aðstæður ætti fólk aðeins að íhuga fóstureyðingu eftir að hafa ráðfært sig við aðra, m.a. biskup sinn eða greinarforseta, og eftir að fengist hefur staðfesting í bæn.

„Þegar karl getur konu barn utan hjónabands, ætti að leggja fulla áherslu á að þau giftist. Þegar líkur á góðu hjónabandi eru litlar vegna aldurs eða annarra aðstæðna, ætti að ráðleggja ógiftum foreldrum að koma barninu í fóstur hjá LDS Family Services til að tryggja að barnið verði innsiglað musteris-verðugum foreldrum“ (Bréf Æðsta forsætisráðsins, 26. júní 2002, og 19. júlí 2002).

Afar mikilvægt er í augum himnesks föður að börn hans hlýði skírlífislögmálinu. Kirkjuþegnar, sem brjóta það lögmál, eða hafa áhrif á aðra til að gera það, kunna að þurfa að sæta kirkjuögun.

Þeir sem brjóta skírlífislögmálið geta fengið fyrirgefningu

Þeir sem brjóta skírlífislögmálið geta öðlast frið. Drottinn segir: „Ef hinn óguðlegi hverfur frá öllum syndum sínum, sem hann hefir drýgt, og heldur öll mín boðorð, . . . [skulu] öll hans afbrot, sem hann hefir drýgt, honum eigi tilreiknuð verða“ (Esek 18:21–22). Friður fæst aðeins með fyrirgefningu.

Kimball forseti sagði: „Skilyrði eru bundin hverri fyrirgefningu. . . . Fastan, bænirnar, auðmýktin þurfa hið minnsta að jafnast á við syndina. Það verður að vera sundurkramið hjarta og sáriðrandi andi. . . . Það verður að vera táraflóð og ósvikin umbreyting hjartans. Viðurkenna verður syndina, láta verður af hinu illa, játa verður villuna fyrir rétt tilnefndum valdhöfum Drottins“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353).

Mörgum er játningin erfiðasti hluti iðrunarinnar. Við verðum ekki aðeins að játa fyrir Drottni, heldur einnig þeim sem við höfum brotið gegn, t.d. eiginmanni eða eiginkonu, og einnig fyrir réttum prestdæmisvaldhafa. Prestdæmisleiðtoginn (biskup eða stikuforseti) mun dæma um stöðu okkar í kirkjunni. Drottinn sagði við Alma: „[Hverjum þeim], sem brýtur gegn mér . . . játi hann syndir sínar fyrir þér og mér og iðrist af hjartans einlægni, skalt þú fyrirgefa honum, og ég mun einnig fyrirgefa honum“ (Mósía 26:29).

En Kimball forseti varar okkur við: „Jafnvel þótt fyrirgefningu sé svo fúslega lofað, er ekkert loforð að finna né bending um fyrirgefningu fyrir nokkra sál, sem ekki iðrast fullkomlega. . . . Við getum varla lagt of mikla áherslu á áminningar til fólks um, að það getur ekki syndgað og fengið fyrirgefningu og síðan syndgað aftur og aftur og ætlast til fyrirgefningar“ (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360). Þeir sem fá fyrirgefningu en endurtaka síðan syndina, eru gerðir ábyrgir fyrir fyrri syndir sínar (sjá K&S 82:7; Eter 2:15).

Þeir sem halda skírlífislögmálið hljóta miklar blessanir

• Hvaða blessanir hljótum við þegar við höldum skírlífislögmálið? Þegar við hlýðum skírlífislögmálinu getum við lifað án sektar eða smánar. Við og börn okkar hljótum blessun þegar við höldum okkur hreinum og flekklausum frammi fyrir Drottni. Börnin geta séð fordæmi okkar og fylgt í fótspor okkar.

Viðbótarritningargreinar

- Matt 19:5–9; 1 Mós 2:24 (helgi hjónabandsins)
- Títus 2:4–12 (leiðbeiningar um skírlífi)
- 1 Kor 7:2–5; Ef 5:28 (tryggð við maka)

- Op 14:4–5 (blessanir fyrir hlýðni við skírlífislögmálið)
- Okv 31:10 (dyggðir rómaðar)
- Al 39:9 (eltast ekki við það sem augun gírnast)
- K&S 121:45 (lát dyggðir prýða hugsanir þínar linnulaust)
- Al 42:16 (iðrun getur ekki komið til án refsingar)
- Al 42:30 (afsaka ekki syndir sínar)
- K&S 58:42–43 (hinir iðrandi játa og láta af syndum sínum)

Musterisverk og ættfræði

Kafla 40

Himneskur faðir vill að börn hans komi aftur til hans

Friðþæging Jesú Krists tryggir að við munum öll rísa upp og lifa að eilífu. En ef við eigum að lifa að eilífu með fjölskyldu okkar og í návist himnesks föður, verðum við að gera allt sem Drottinn býður okkur að gera. Það felur í sér að láta skírast, verða staðfest og taka á móti helgiathöfnum musterisins.

Sem þegnar Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu höfum við öll tekið á móti skírn og staðfestingu af réttum valdhafa prestdæmisins. Öll getum við einnig farið í musterið og tekið á móti þeim frelsandi athöfnum sem framkvæmdar eru þar. En mörg af börnum Guðs hafa þó ekki fengið þessi sömu tækifæri. Þau lifðu á þeim stað eða á þeim tímum að fagnaðarerindið stóð þeim ekki til boða.

Himneskur faðir vill að öll börn hans komi til baka og dvelji hjá honum. Hann hefur því séð þeim, sem dáið hafa án skírnar og helgiathafna musterisins, fyrir leið til þess að það geti gerst. Hann hefur beðið okkur að framkvæma helgiathafnir í musterunum fyrir áa okkar.

Musteri Drottins

- Hvers vegna eru musteri mikilvæg í lífi okkar?

Musteri Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu eru sérstakar byggingar helgaðar Drottni. Verðugir kirkjuþegnar geta farið þangað og meðtekið helgiathafnir og gert sáttmála við Guð. Eins og skírn eru þessar helgiathafnir og sáttmálar nauðsynlegir fyrir sáluhjálpi okkar. Hvort tveggja verður að framkvæma í musterum Drottins.

Fyrir kennara: Myndir geta vakið áhuga og auðveldað nemendum að auka við skilning sinn. Íhugið að biðja nemendur eða fjölskyldumeðlimi að ígrunda afstöðu sína til musterisverka þegar þeir líta á myndirnar í þessum kafla.

Við förum einnig í musteríð til að læra meira um himneskan föður og son hans Jesú Krist. Við öðlumst aukinn skilning á tilgangi okkar í lífinu og sambandi okkar við Guð föður og Jesú Krist. Við lærum um fortilveru okkar, tilgang jarðlífsins og lífið eftir dauðann.

Helgiathafnir musterisins innsigla fjölskyldur saman til eilífðar

- Hvað merkir að vera innsigluð?

Allar helgiathafnir musterisins eru framkvæmdar með krafti prestdæmisins. Með þeim krafti eru helgiathafnir sem framkvæmdar eru á jörðu innsiglaðar á himnum. Frelsarinn kenndi postulum sínum: „Hvað sem þú bindur á jörðu, mun bundið á himnum“ (Matt 16:19; sjá einnig K&S 132:7).

Aðeins í musterinu er hægt að innsigla okkur að eilífu sem fjölskyldur. Hjónavigsla í musterinu sameinar karl og konu sem eiginnmann og eiginkonu um eilífð, ef þau heiðra sáttmála sína. Skírn og allar aðrar helgiathafnir búa okkur undir þennan helga atburð.

Þegar karl og kona giftast í musterinu, verða börn þeirra sem síðar fæðast einnig hluti eilífrar fjölskyldu þeirra. Hjón sem gifst hafa borgaralega geta einnig hlotið þessar blessanir, ef þau búa sig og börn sín undir að fara í musteríð og verða innsigluð hvert öðru. Foreldrar sem ættleiða börn löglega geta látið innsigla sér þau börn.

- Hvað verða hjón að gera til að kraftur innsiglungarinnar verði virkur í hjónabandi þeirra?

Áarnir þarfnast hjálpar okkar

- Hvaða ábyrgð berum við gagnvart áum okkar sem dáíð hafa án þess að meðtaka helgiathafnir prestdæmisins?

Mario Cannamela og Maria Vitta giftust árið 1882. Þau áttu heima í Tripani á Ítalíu og þar ólu þau upp börn sín og áttu mörg yndisleg ár saman. Mario og Maria heyrðu aldrei boðskap hins endurreista fagnaðarerindis Jesú Krists meðan þau lifðu. Þau létu aldrei skírast. Þau fengu ekki tækifæri til þess að fara í musteríð og verða innsigluð saman sem eilíf fjölskylda. Hjónabandi þeirra lauk við andlát þeirra.

Rúmri öld síðar átti mikil sameining sér stað. Afkomendur Mario og Mariu fóru til Los Angeles-musterisins og þar kraup einn af afkomendum þeirra ásamt eiginkonu sinni við altarið sem staðgenglar við innsíglun Mario og Mariu. Tár fylltu augun á þeirri gleðistundu, er þau deildu gleði sinni með Mario og Maríu.

Margir áar okkar hafa dáið án þess að heyra um fagnaðarerindið meðan þeir lifðu hér á jörðu. Þeir lifa nú í andaheiminum (sjá kafla 41 í þessari bók). Þar fræðast þeir um fagnaðarerindi Jesú Krists. Þeir sem taka á móti því, bíða eftir að helgiathafnirnar séu framkvæmdar fyrir þá. Þegar við framkvæmum þessar helgiathafnir í musterinu fyrir áa okkar, getum við tekið þátt í gleði þeirra.

- Hvernig sýnir kenningin um sáluhjálpi fyrir hina dánun réttlæti Guðs, samúð og náð?
- Hver er reynsla ykkar af að vinna musterisverk fyrir áa ykkar?

Ættfræði – Hvernig við byrjum að hjálpa áum okkar

- Hver eru fyrstu skrefin við að vinna ættfræðiverk?

Síðari daga heilagir eru hvattir til þess að taka þátt í ættfræðistarfi. Þannig fræðumst við um áa okkar og getum framkvæmt helgiathafnir fyrir þá. Ættfræði felur í sér þrjú grundvallarskref:

1. Nafngreina áa okkar.
2. Komast að því hvort helgiathafnir musterisins hafa verið framkvæmdar fyrir þá.
3. Tryggja að helgiathafnirnar séu framkvæmdar fyrir þá.

Í flestum kirkjudeildum eru ættfræðileiðbeinendur sem geta svarað spurningum og veitt þær leiðbeiningar sem við þörfnumst. Ef enginn leiðbeinandi er í deildinni eða greininni getur biskup eða greinarforseti veitt leiðsögn.

Nafngreina áa okkar

Til þess að hægt sé að framkvæma helgiathafnir musterisins fyrir áana þurfum við að þekkja nöfn þeirra. Mörg dásamleg úrræði eru nú fyrir hendi til að hjálpa okkur að finna nöfn áa okkar.

Góð leið til að hefja söfnun upplýsinga um áa okkar er að athuga hvað við höfum á eigin heimili. Við eigum kannski fæðingar-, giftingar- eða dánarvottorð. Ef til vill finnum við fjölskyldubibliúr, minningargreinar, ættarsögur, eða dagbækur og minningabækur. Einnig getum við leitað upplýsinga hjá ættingjum. Eftir að hafa safnað upplýsingum heima fyrir og frá áum okkar, getum við notað önnur leitarræði, svo sem FamilySearch.org. Við getum einnig heimsótt eitt af ættfræðisöfnum kirkjunnar.

Hve mikið við finnum fer eftir því hvaða upplýsingar eru okkur tiltækar. Ef til vill höfum við litlar upplýsingar um ætt okkar og getum lítið meira en nafngreint foreldra, afa og ömmur. Sumir eiga þó mikið safn ættarheimilda og geta því nafngreint áa sína í marga ætliði.

Við getum skráð upplýsingarnar sem við fáum á fjölskylduskýrslur og áatöl.

Komist að því hvaða áar þarfnast helgiathafna musterisins

Helgiathafnir musterisins hafa verið framkvæmdar fyrir hina dáu frá fyrstu tíð kirkjunnar. Þar af leiðandi getur verið að helgiathafnir fyrir suma forfeður okkar hafi þegar verið framkvæmdar. Til þess að komast að því hvaða áar þarfnast helgiathafna, getum við leitað á tveimur stöðum. Okkar eigin fjölskylduskrár kunna að geyma upplýsingar um hvað hefur verið gert. Ef ekki, þá ættu skýrslur kirkjunnar yfir allar helgiathafnir sem framkvæmdar hafa verið í musterinu að gera það. Ættfræðiráðgjafi deildar þinnar eða greinar getur hjálpað ykkur við þetta.

Tryggja að helgiathafnirnar séu framkvæmdar

Margir áar okkar í andaheiminum bíða ef til vill í ofvæni eftir að taka á móti helgiathöfnum musterisins. Strax þegar við höfum nafngreint þessa áa ættum við að gera allt sem þarf til þess að verkið verði unnið fyrir þá.

Ein af blessunum ættfræðistarfsins er sú að fara í musterid og framkvæma helgiathafnir fyrir hönd áa okkar. Við ættum að búa okkur undir að fá musterismeðmæli svo að, þegar færi gefst, getum við unnið þetta verk. Ef börn okkar eru 12 ára eða eldri

geta þau tekið þátt í því með okkur og tekið á móti skírn og staðfestingu fyrir áa sína.

Ef við höfum engan möguleika á að fara til musterisins og taka sjálf þátt í helgiathöfnunum þar, mun musterið sjá til þess að þær verði framkvæmdar af öðrum kirkjuþegnum.

- Hvernig hefur Drottinn hjálpað ykkur eða fjölskyldumeðlimum ykkar að finna upplýsingar um áa ykkar?

Frekari ættfræðimöguleikar

- Hvaða einföldu leiðir getur sá sem hefur miklar aðrar ábyrgðarskyldur notað til að taka þátt í ættfræðiverki?

Auk þess að sjá áum okkar fyrir helgiathöfnum musterisins getum við hjálpað þeim sem eru í andaheiminum á margan annan hátt. Við ættum að leita leiðsagnar andans þegar við í bæn hugleiðum hvað við getum gert. Við getum gert það sem hér segir, eftir því sem aðstæður leyfa:

1. Sótt musterið eins oft og hægt er. Þegar við höfum farið í musterið fyrir okkur sjálf getum við framkvæmt frelsandi helgiathafnir fyrir aðra sem bíða í andaheiminum.
 2. Unnið að rannsóknum til að finna áa sem erfitt hefur reynst að finna. Leiðbeinandi ættfræðisafnsins getur ef til vill vísað okkur á heimildir.
 3. Unnið við úrvinnslustarf kirkjunnar. Í því starfi vinna kirkjuþegnar að upplýsingasöfnun sem sett er inn í ættfræðitölvugögn kirkjunnar. Þau gögn auðvelda okkur að finna áana.
 4. Senda ættfræðiheimildir inn í núverandi tölvuskrár kirkjunnar fyrir ættfræði. Þær skrár hafa að geyma ættarheimildir frá fólki um víða veröld sem það hefur lagt fram. Þær gera fólki kleift að miðla ættarupplýsingum sínum. Leiðbeinendur ættfræðisafnanna geta veitt frekari upplýsingar um tölvuforrit kirkjunnar.
 5. Taka þátt í fjölskyldusamtökum. Við getum komið miklu meiru til leiðar fyrir áa okkar ef við vinnum með öðrum ættingjum.
- Hugleiðið hvað þið getið gert til að auka þátttöku ykkar í musteris- og ættfræðistarfi.

Viðbótarritningargreinar

- 1 Pét 4:6 (fagnaðarerindið boðað hinum látnu)
- Mal 4:5–6; K&S 2:2; 3 Ne 25:5–6 (köllun Elía)
- 1 Kor 15:29; K&S 128:15–18 (verk fyrir dána)
- K&S 138 (endurlausn hinna dánu)

Andaheimurinn að jarðlífi loknu

Kafla 41

Líf eftir dauðann

- Hvað verður um okkur eftir að við deyjum?

Himneskur faðir gerði áætlun um sálhjálp okkar. Liður í þeirri áætlun var að senda okkur úr návist sinni til að lifa á jörðu og hljóta dauðlegan líkama af holdi og blóði. Dauðlegi líkaminn mun að lokum deyja og andinn fara í andaheiminn. Andaheimurinn er staður þar sem við bíðum, störfum, lærum, og, fyrir hina réttlátu, hvílumst frá amstri og sorg. Þar munu andar okkar dvelja uns við erum undir upprisuna búin. Þá mun líkami okkar aftur sameinast anda okkar og við hljótum það dýrðarstig sem við höfum búið okkur undir (sjá kafla 46 í þessari bók).

Mörg höfum við hugleitt hvernig andaheimurinn sé. Ritningarnar og spámenn Síðari daga heilagra hafa veitt okkur upplýsingar um andaheiminn.

- Hvaða hughreystingu veitir sú vitneskja ykkur, að líf sé eftir dauðann? Hvernig getum við notað skilning okkar á andaheiminum eftir jarðlífið öðrum til hughreystingar?

Hvar er andaheimurinn eftir jarðlíf?

Síðari daga spámenn hafa sagt að andi þeirra sem dáið hafa sé ekki fjarri okkur. Ezra Taft Benson forseti sagði: „Stundum verður hulan milli þessa lífs og lífsins fyrir handan mjög þunn. Ástvinir okkar, sem farnir eru, eru ekki langt undan“ (í Conference Report, apr. 1971, 18; eða *Ensign*, júní 1971, 33). Brigham Young forseti kenndi, að andaheimurinn eftir jarðlíf væri á jörðinni, umhverfis okkur (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 279).

Hvert er eðli anda okkar?

Andaverur hafa sama líkamsform og dauðlegar verur, að öðru leyti en því að andalíkaminn er fullkominn að formi (sjá Eter 3:16). Andarnir taka með sér frá jörðu hollustu sína eða óvild gagnvart því sem réttlátt er (sjá Al 34:34). Þeir hafa sömu langanir og þrár og þeir höfðu á jörðu. Allir andar eru fullvaxta. Þeir voru fullvaxta fyrir jarðlíf sitt og þeir eru fullvaxta eftir dauðann, jafnvel þótt þeir deyi við fæðingu eða sem börn (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 131–32).

- Hvers vegna er mikilvægt að vita að andi okkar mun hafa sömu viðhorf í andaheiminum og við höfum núna?

Hverjar eru aðstæðurnar í andaheiminum eftir jarðlíf?

Spámaðurinn Alma í Mormónsbók segir frá tveimur mismunandi deildum eða ríkjum í andaheiminum:

„Tekið er við öndum þeirra, sem réttlátir eru, inn í sæluríki, sem nefnist paradís, ríki hvíldar og friðar, þar sem þeir hvílast frá öllu erfiði, áhyggjum og sorg.

Og þá ber svo við, að andar hinna ranglátu, já, þeirra, sem illir eru – því að sjá, þeir eiga engan hlut eða hlutdeild í anda Drottins, því að sjá, þeir kusu hin illu verk frammar hinum góðu, þess vegna komst andi djöfulsins í þá og náði eignarhaldi á húsi þeirra – þeim verður vísað út í ystu myrkur, og þar verður grátur og kvein og gnístran tanna, og það vegna þeirra eigin misgjörða, því að þeir eru fjötraðir vilja djöfulsins.

En þetta er ástand sálna hinna ranglátu, já, í myrkri, skelfingu og ótta bíða þeir þess, að brennandi og heilög reiði Guðs komi yfir þá. Þannig haldast þeir í þessu ástandi, eins og hinir réttlátu í paradís, fram að upprisutíma sínum“ (Al 40:12–14).

Öndunum er skipt í samræmi við hreinleika lífs þeirra og hlýðni við vilja Drottins meðan þeir voru á jörðu. Hinir réttlátu og ranglátu eru aðskildir (sjá 1 Ne 15:28–30), en andar þeirra geta þroskast af einu stigi á annað, þegar þeir læra reglur fagnaðarerindisins og lifa

eftir þeim. Andarnir í paradís geta kennt öndunum í varðhaldinu (sjá K&S 138).

Paradís

Samkvæmt spámanningnum Alma hvílast réttlátir andar frá jarðneskum málum og sorg. Engu að síður fást þeir við að vinna verk Drottins. Joseph F. Smith forseti sá í sýn, að þegar í stað eftir að Jesús Kristur var krossfestur, heimsótti hann hina réttlátu í andaheiminum. Hann útnefndi sendiboða, veitti þeim kraft og valdsumboð, og fól þeim á hendur að „flytja ljós fagnaðarerindisins til þeirra, sem í myrkri voru, já, til allra anda mannanna“ (K&S 138:30).

Kirkjan hefur verið skipulögð í andaheiminum og prestdæmishafar halda áfram með ábyrgðarskyldur sínar þar (sjá K&S 138:30). Wilford Woodruff forseti kenndi: „Hið sama prestdæmi er til staðar handan hulunnar. . . . Hver postuli, allir hinir sjötíu, hver öldungur, o.s.frv., sem dáið hefur í trú, mun jafnskjótt og hann kemur í gegnum huluna koma inn í þjónustuverkið“ (*Deseret News*, 25. jan. 1882, 818).

Fjölskyldusambönd eru einnig mikilvæg. Jedediah M. Grant forseti, ráðgjafi Brigham Young, sá andaheiminn og lýsti fyrir Heber C. Kimball því skipulagi sem þar er: „Hann sagði að fólkið sem hann sá þar væri skipulagt á fjölskyldugrundvelli. . . . Hann sagði: ‘Þegar ég leit á fjölskyldurnar, þá voru sumar þeirra ekki heilar, . . . því að ég sá fjölskyldur sem ekki var leyft að koma og dvelja saman, vegna þess að þær höfðu ekki heiðrað köllun sína hér’ “ (*Deseret News*, 10. des. 1856, 316-17).

Andavarðhald

Pétur postuli talaði um andaheiminn eftir dauðann sem varðhald, og það er hann fyrir suma (sjá 1 Pét 3:18–20). Í andavarðhaldinu eru andar þeirra sem hafa ekki enn meðtekið fagnaðarerindi Jesú Krists. Þessir andar hafa sjálfræði og geta látið lokkast bæði af góðu og illu. Ef þeir taka á móti fagnaðarerindinu og helgiathöfnunum

Fyrir kennara: Til að hjálpa nemendum eða fjölskyldumeðlimum að skilja mismuninn á paradís og andavarðhaldi getið þið teiknað lóðrétta línu á miðja töfluna eða á stóra pappírs-örk, og myndað tvo dálka. Ritið efst í annan dálkinn: *Ástand hinna réttlátu*: Ritið efst í hinn dálkinn: *Ástand hinna ranglátu*. Biðjið nemendur að lýsa hvoru ástandi fyrir sig í andaheiminum, byggt á lestri þeirra í þessum hluta kaflans. Gerið samantekt á athugasemdum þeirra í viðeigandi dálkum.

sem framkvæmdar eru fyrir þá í musturunum, mega þeir yfirgefa andavarðhaldið og dvelja í paradís.

Einnig eru í andavarðhaldinu þeir sem höfnuðu fagnaðarerindinu eftir að það var boðað þeim, annað hvort á jörðu eða í andavarðhaldinu. Þessir andar búa við aðstæður sem þekktar eru sem víti. Þeir hafa fjarlæggt sig frá náð Jesú Krists, sem sagði: „Því að sjá, ég, Guð, hef þolað þetta fyrir alla, svo að þeir þurfi ekki að þjást, ef þeir iðrast – En iðrist þeir ekki, verða þeir að þjást, alveg eins og ég, sjálfur Guð, æðstur allra, skalf af sársauka og blóð draup úr hverri svitaholu, og þjáðist bæði á líkama og í anda“ (K&S 19:16–18). Eftir að hafa þjáðst fyrir syndir sínar, mun þeim leyft, með friðþægingu Jesú Krists, að erfa lægsta stig dýrðar, sem er jarðneska ríkið.

- Hvernig eru aðstæður í andaheiminum hliðstæðar aðstæðunum í þessu lífi?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Pét 4:6 (fagnaðarerindið boðað hinum dánunni)
- HDP Móse 7:37–39 (andavarðhaldið undirbúið fyrir hina ranglátunni)
- K&S 76 (opinberun um dýrðarríkin þrjú)
- Lúk 16:19–31 (örlög betlarans og ríka mannsins í andaheiminum)

Samansöfnun Ísraelsættar

Kaflí 42

Ísraelsætt er sáttmálslýður Guðs

- Hvaða ábyrgðarskyldur ber sáttmálslýður Guðs gagnvart þjóðum jarðar?

Jakob var mikill spámaður, sem uppi var mörgum öldum fyrir Kristsburð. Vegna trúfestu Jakobs gaf Drottinn honum hið sérstaka nafn Ísrael, sem merkir „sá sem ríkjum ræður með Guði“ eða „látum Guð ríkja“ (Bible Dictionary, “Israel,” 708). Jakob átti tólf syni. Þessir synir og fjölskyldur þeirra urðu þekkt sem hinar tólf ættkvíslir Ísraels, eða Ísraelsmenn (sjá 1 Mós 49:28).

Jakob var sonarsonur Abrahams. Drottinn gerði ævarandi sáttmála við Abraham og endurnýjaði hann við Ísak og við Jakob og börn hans (sjá 15. kafla þessarar bókar sjá einnig myndina í þessum kafla, sem sýnir Jakob blessa syni sína). Guð lofaði því að Ísraelsmenn yrðu sáttmálslýður hans svo lengi sem þeir héldu boðorð hans (sjá 5 Mós 28:9–10). Þeir myndu færa öllum þjóðum fagnaðararindið og prestdæmið og verða þeim þannig til blessunar (sjá Abr 2:9–11). Þannig myndu þeir halda sáttmála sinn við Drottin og hann við þá.

Ísraelsþjóð var tvístrað

Hvað eftir annað vöruðu spámenn Drottins Ísraelsætt við því sem verða myndi ef þeir yrðu ranglátir. Móse spáði: „Og Drottinn mun dreifa þér meðal þjóðanna frá einu heimsskauti til annars“ (5 Mós 28:64).

Þrátt fyrir þessa viðvörun brutu Ísraelsmenn sífellt boðorð Guðs. Þeir börðust innbyrðis og klofnuðu í tvö ríki: Norðurríkið, sem nefndist ríki Ísraels, og Suðurríkið, sem nefndist ríki Júda. Tíu af tólf ættkvíslum Ísraels bjuggu í Norðurríkinu. Óvinir þeirra unnu

þá í styrjöld og fluttu þá burt í ánauð. Sumir þeirra flúðu síðar til landanna í norðri og týndust heiminum.

Um einni öld eftir hertöku Norðurríkisins, var Suðurríkið sigrað. Höfuðborginni Jerúsalem var tortímt árið 586 F.K.R., og margir úr Ísraelsættkvíslunum tveimur voru herteknir. Síðar sneru sumir af meðlimum þessara ættkvísla til baka og endurbyggðu Jerúsalem. Skömmu áður en Jerúsalem var tortímt yfirgaf Lehí og fjölskylda hans, sem voru af Ísraelsætt, borgina og settust að í Ameríku.

Eftir tíma Krists var Jerúsalem enn tortímt, í þetta sinn af rómverskum hermönnum. Gyðingum var tvístrað út um mest allan heim. Nú má finna Ísraelsmenn í öllum löndum heims. Margir þeirra vita ekki að þeir eru afkomendur hinnar fornu Ísraelsættar.

- Hvaða hag hafa börn Guðs haft af því að sáttmálslýð hans hefur verið tvístrað um jörðina?

Safna verður Ísraelsætt saman

- Hvers vegna vill Drottinn að fólki hans sé safnað saman?
- Hvernig verður Ísraelsætt safnað saman?

Drottinn lofaði að sáttmálslýð hans yrði einhvern tíma safnað saman: „Ég vil sjálfur safna leifum hjarðar minnar saman úr öllum löndum, þangað sem ég hefi rekið þá“ (Jer 23:3).

Guð safnar saman börnum sínum með trúboðsstarfi. Þegar fólk fær vitneskju um Jesú Krist, tekur á móti helgiathöfnum sáluhjálpar og heldur tengda sáttmála, verða þau „börn sáttmálans“ (3 Ne 20:26). Hann hefur mikilvægar ástæður til að safna saman börnum sínum. Hann safnar þeim saman svo að þau geti lært kenningar fagnaðararerindisins og búið sig undir að mæta frelsaranum þegar hann kemur aftur. Hann safnar þeim saman svo að þau muni reisa musteri og framkvæma heilagar helgiathafnir fyrir áana sem dáið hafa án þess að fá slíkt tækifæri. Hann safnar þeim saman svo að þau geti styrkt hvert annað og verið sameinuð í fagnaðarerindinu og hljóti vernd gegn óréttlátum áhrifum í heiminum. Hann safnar þeim saman svo að þau geti búið sig undir að deila fagnaðarerindinu með öðrum.

Kraftinn og valdsumboðið til að stjórna því verki, að safna saman Ísraelsætt, veitti spámaðurinn Móse Joseph Smith er sá fyrrnefndi birtist 1836 í Kirtland-musterinu (sjá K&S 110:11). Þaðan í frá hefur hver spámaður síðari daga haft lykllana að samansöfnun Ísraelsættar og sú samansöfnun hefur verið mikilvægur liður í starfi kirkjunnar. Sáttmálslýðnum er nú safnað saman, þegar menn meðtaka hið endurreista fagnaðarerindi og þjóna Guði Abrahams, Ísaks og Jakobs (sjá 5 Mós 30:1–5).

Sameina á Ísraelsmenn fyrst andlega og síðan líkamlega. Þeim er safnað andlega þegar þeir ganga í Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu og gera og halda heilaga sáttmála. Sú andlega samansöfnun hófst á tímum spámansins Josephs Smith og heldur nú áfram um allan heim. Þeir sem snúast til trúar á kirkjuna eru Ísraelsmenn, annað hvort vegna blóðtengsla eða ættleiðingar. Þeir tilheyra fjölskyldu Abrahams og Jakobs (sjá Abr 2:9–11; Gal 3:26–29).

Joseph Fielding Smith forseti sagði: „Fólk af ýmsu þjóðerni er . . . í kirkjunni. . . . Það hefur komið vegna þess að andi Drottins hvíldi á því; . . . það hefur tekið á móti *anda samansöfnunarinnar*, það hefur yfirgefið allt sakir fagnaðarerindisins“ (*Doctrines of Salvation*, í samantekt Bruce R. McConkie, 3 bindi. [1954–56], 3:256; leturbreyting í frumriti).

Hin líkamlega sameining Ísraels táknar að Ísraelsmönnum verður „safnað heim til erfðalands síns og þeir setjast að í hinu fyrirheitna landi sínu“ (2 Ne 9:2). Ættkvíslum Efraíms og Manasse mun safnað til heimsálfu Ameríku. Ættkvísl Júda mun snúa aftur til Jerúsalemborgar og svæðanna þar í kring. Týndu ættkvíslirnar tíu munu hljóta sínar fyrirheitnu blessanir með ættkvísl Efraíms (sjá K&S 133:26–34).

Þegar kirkjan var fyrst stofnuð var hinum heilögu safnað til Ohio, síðan Missouri og þar næst til Saltvatnsdalsins. Nútíma spámenn hafa á hinn bóginn sagt að kirkjuþegnar eigi í dag að byggja upp ríki Guðs í sínum eigin löndum. Öldungur Russell M. Nelson sagði: „Valið að koma til Krists snýst ekki um ákveðna staðsetningu, það er spurning um einstaklingsbundna skuldbindingu. Fólk getur verið ‘leitt til þekkingar á Drottni’ [3 Ne 20:13] án þess að það yfirgefi heimaland sitt. Satt er það, að á fyrstu tíð kirkjunnar þýddu

trúskipti oft jafnframt brotthvarf úr landi. En núna á samansöfnunin sér stað meðal allra þjóða. . . . Staðurinn til samansöfnunar brasilískra heilagra er Brasilía; samansöfnunarstaður nígerískra heilagra er Nígería; samansöfnunarstaður kóreskra heilagra er Kórea, og svo framvegis. Síon er ‘hinir hjartahreinu.’ [K&S 97:21.] Síon er hvar sem hinir réttlátu heilögu eru“ (í Conference Report, okt. 2006, 85; eða *Ensign*, nóv. 2006, bls. 81).

Pessari líkamlegu samansöfnun Ísraelsmanna mun ekki ljúka fyrr en við síðari komu frelsarans og áfram inn í Þúsundarárikið (sjá Joseph JS – M 1:37). Þá mun fyrirheit Drottins uppfyllast:

„Sjá, fyrir því munu þeir dagar koma – segir Drottinn – að ekki mun framfar sagt verða: Svo sannarlega sem Drottinn lifir, sá er leiddi Ísraelsmenn út af Egyptalandi,

heldur: Svo sannarlega sem Drottinn lifir, sá er leiddi Ísraelsmenn út úr landinu norður frá og úr öllum þeim löndum, þangað sem hann hafði rekið þá. Og ég mun flytja þá aftur til lands þeirra, sem ég gaf feðrum þeirra.“ (Jer 16:14–15).

- Með hvaða hætti hefur ykkur verið safnað saman andlega sem sáttmálslyð Drottins?
- Með hvaða hætti hafið þið tekið þátt í samansöfnun annarra?

Viðbótarritningargreinar

- 1 Mós 17:1–8 (sáttmáli Guðs við Abraham)
- Róm 9:4–8; Gal 3:29 (þeir sem fylgja Jesú Kristi og orði hans eru börn sáttmálans)
- 2 Ne 30:2; Mósía 5:10–11 (þeir sem iðrast, fylgja spámönnunum, og hafa trú á Jesú Kristi gerast sáttmálslyður Drottins)
- 2 Kon 17 (Norðurríkið í ánauð)
- 2 Kro 36:11–20 (Suðurríkið í ánauð)
- Jakbr 1:1 (ættkvíslunum tólf tvístrað)

Fyrir kennara: Þegar fólk deilir sögum sínum um hvernig það snerist til hins endurreista fagnaðarerindis Jesú Krists, er það að deila sögum um andlega samansöfnun. Íhugið að biðja fyrirfram nokkra nemendur að segja frá því hvernig þau snerust til fagnaðarerindisins.

- 1 Ne 10:12–13 (brottför Nefíta liður í tvístruninni)
- Jer 3:14–18 (einn úr borg, annar úr fjölskyldu)
- Esek 20:33–36 (Ísrael mun safnað saman úr öllum löndum)
- 3 Ne 20:29–46 (Gyðingum mun safnað til Jerúsalem)
- 1 Ne 15:13–18; 3 Ne 21:26–29 (samansöfnunin hefst með endur-reisn fagnaðarerindisins)
- K&S 38:31–33 (sáttmálslýður Drottins mun hólpinn verða)
- Jes 11:11–13 (Drottinn mun endurkaupa fólk sitt)
- Op 18:4–8 (rödd boðar samansöfnunina)
- K&S 133:6–15 (Þjóðirnar til Síonar, Gyðingar til Jerúsalem)

Tákn síðari komunnar

Kafla 43

Jesús Kristur mun koma aftur til jarðar

- Hver eru sum táknanna um síðari komuna?

Frelsarinn sagði Joseph Smith: „Ég mun opinbera mig frá himni í veldi og mikilli dýrð . . . og dvelja í réttlæti meðal manna á jörðu í þúsund ár, og hinir ranglátu munu ekki standa“ (K&S 29:11; sjá einnig kafla 44 og 45 í þessari bók). Jesús hefur sagt okkur að ákveðin tákn og atburðir muni gera okkur viðvart þegar tími síðari koma hans er í nánd.

Í þúsundir ára hafa fylgjendur Jesú horft fram til síðari komunnar sem tíma friðar og gleði. En áður en frelsarinn kemur munu íbúar jarðar verða fyrir miklum raunum og hörmungum. Himneskur faðir okkar vill að við verðum undir þá erfiðleika búin. Hann ætlar okkur einnig að vera andlega reiðubúin þegar Drottinn kemur í dýrð sinni. Því hefur hann gefið okkur tákn, og þau tákn eru atburðir sem sýna okkur hvenær síðari koma frelsarans er í nánd. Guð hefur á liðnum öldum opinberað spámönnum sínum þau tákn. Hann hefur sagt, að allir trúir fylgjendur Krists muni vita hver táknin séu og vera vakandi fyrir þeim (sjá K&S 45:39). Ef við erum hlýðin og trú munum við lesa ritningarnar og þekkja þessi tákn.

Sum tákn síðari komu Jesú Krists eru þegar orðin að veruleika eða eru nú að koma fram. Önnur munu uppfyllast í framtíðinni.

Ranglæti, styrjaldir og umbrot

Mörg þessara tákna eru hræðileg og ógnvekjandi. Spámennirnir hafa varað við því, að á jörðunni verði mikil umbrot, ranglæti, styrjaldir og

Fyrir kennara: Íhugið að fela hverjum nemanda eða fjölskyldumeðlim eitt eða tvö þeirra tákna sem lýst er í þessum kafla (í stórum bekkjum, gætu sum tákn komið í hlut fleiri en einnar persónu). Gefið þeim nægan tíma í kennslustundinni til að kynna sér upplýsingarnar um þessi tákn og hugleiða það sem sýnir að táknin séu að uppfyllast nú á dögum. Látið þau síðan deila athugunum sínu hvert með öðru.

þjáningar. Spámaðurinn Daníel sagði þetta verða slík hörmungartíð, sem aldrei hafi áður verið (sjá Dan 12:1). Drottinn sagði: „Kærleikur manna mun kólna og misgjörðir verða miklar“ (K&S 45:27). „Og allt verður í uppnámi,“ og „allir verða slegnir ótta“ (K&S 88:91). Við megum búast við jarðskjálftum, sjúkdómum, hungursneyðum, stórviðrum, þrumum og eldingum (sjá Matt 24:7; K&S 88:90). Haglél munu eyðileggja uppskeru jarðar (sjá K&S 29:16).

Jesús sagði lærisveinum sínum að styrjöld myndi yfirtaka jörðina. „Þér munuð spyrja hernað og ófriðartíðindi. . . Þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki“ (Matt 24:6–7). Spámaðurinn Joseph Smith sagði: „Látið ekki hugfallast er við greinum ykkur frá örðugum tíðum, því þær munu brátt verða, sverðið, hungursneyðin og farsóttin nálgast. Mikil eyðing mun verða á yfirborði þessa lands. Gerið því ekki ráð fyrir að nokkur stafkrókur í spádómum allra hinna helgu spámanna muni ekki koma fram, og enn eiga margir spádómar eftir að uppfyllast“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 252).

Mörg þessi tákni eru að koma fram. Ranglætið er alls staðar. Þjóðir eiga sífellt í styrjöldum. Jarðskjálftar og aðrar hörmungar verða. Margir hafa þjáðst vegna tortímandi stórviðra, þurrka, hungursneyða og sjúkdóma. Við megum vera viss um að þessar hörmungar versna enn áður en Drottinn kemur.

Ekki verða þó allir atburðir fyrir síðari komuna ógnvekjandi. Margt gleðilegt gerist einnig.

Endurreisn fagnaðarerindisins

Drottinn sagði: „Ljós [mun] tendrast þeim sem í myrkri sitja og það verður fylling fagnaðarerindis míns“ (K&S 45:28). Spámenn til forna sögðu fyrir um endurreisn fagnaðarerindisins. Jóhannes postuli sá engil endurreisa fagnaðarerindið (sjá Op 14:6–7). Til uppfyllingar þeim spádómi færðu engillinn Moróni og aðrar himneskar verur Joseph Smith fagnaðarerindi Jesú Krists.

Mormónsbók kemur fram

Drottinn sagði Nefítum frá öðru tákni: Afkomendur þeirra fengju Mormónsbók (sjá 3 Ne 21). Á tímum Gamla testamentisins sáu

spámennirnir Jesaja og Esekíel fyrir komu Mormónsbókar (sjá Jes 29:4–18; Esek 37:16–20). Þeir spádómar eru nú að koma fram. Mormónsbók er komin og verið er að færa hana öllum heiminum.

Fagnaðarerindið boðað um allan heim

Annað táknið um komu Jesú er að „þetta fagnaðarerindi um ríkið verður prédikað um alla heimsbyggðina öllum þjóðum til vitnisburðar“ (Matt 24:14; sjá einnig JS – M 1:31). Allir munu heyra fyllingu fagnaðarerindisins á eigin tungu (sjá K&S 90:11). Allt frá endurreisn kirkjunnar hafa trúboðar boðað fagnaðarerindið. Trúboðsstarfið hefur aukist og nú prédika tugir þúsunda trúboða í mörgum löndum heims og á mörgum tungumálum. Fyrir síðari komuna mun Drottinn opna leið til þess að hægt verði að færa öllum þjóðum sannleikann.

Koma Elía

Spámaðurinn Malaki spáði því, að áður en Kristur kæmi í annað sinn myndi spámaðurinn Elía verða sendur til jarðar. Elía myndi endurreisa innsigliunarvaldið, svo að hægt yrði að innsigla fjölskyldur saman. Hann myndi einnig vekja með mönnum áhuga og umhyggju fyrir áum sínum og afkomendum (sjá Mal 4:5–6; K&S 2). Spámaðurinn Elía kom til Josephs Smith í apríl 1836. Síðan þá hefur áhugi á ættfræði og fjölskyldusögu aukist. Við getum einnig framkvæmt innsigliun og aðrar helgiathafnir í musterunum fyrir lifendur og látna.

Afkomendur Lehis munu verða mikil þjóð

Drottinn sagði, að þegar koma sín væri í nánd myndu Lamanítar verða réttlát og virt þjóð. Hann sagði: „Áður en hinn mikli dagur Drottins kemur [munu] Lamanítar blómgast sem rós“ (K&S 49:24). Mikill fjöldi afkomenda Lehis eru nú að taka á móti blessunum fagnaðarerindisins.

Bygging Nýju Jerúsalem

Þegar koma Jesú nálgast munu hinir trúföstu heilögu reisa réttláta borg, borg Guðs, sem nefnd verður Nýja Jerúsalem. Jesús Kristur mun sjálfur ríkja þar (sjá 3 Ne 21:23–25; HDP Móse 7:62–64;

TA 1:10). Drottinn sagði að borgin yrði reist í Missouri-fylki í Bandaríkjunum (sjá K&S 84:2–3).

Þetta eru aðeins nokkur af þeim táknum sem Drottinn hefur gefið okkur. Ritningarnar lýsa mörgum fleiri.

- Hvaða merki sjáið þið um að táknin séu að uppfyllast?

Að þekkja tákn tímanna getur hjálpað okkur

- Hvernig getum við verið róleg og friðsæl, jafnvel þótt táknin séu hræðileg og ógnvekjandi?

Talandi um síðari komu sína, sagði Drottinn: „Daginn og stundina veit enginn maður, né englar himins“ (K&S 49:7). Hann kenndi þetta með dæmisögunni um fíkjutréd. Hann sagði, að þegar fíkjutréd færi að laufgast mættum við vita að sumarið kæmi brátt. Þegar við sæjum táknin sem um getur í ritningunum mættum við á sama hátt vita að koma hans væri í nánd (sjá Matt 24:32–33).

Drottinn gefur þessi tákn okkur til hjálpar. Við getum komið reglu á líf okkar og búið okkur og fjölskyldur okkar undir það sem koma skal.

Við þurfum ekki að hafa áhyggjur af hörmungunum, heldur getum við horft fram til komu frelsarans með gleði. Drottinn sagði: „Verið eigi áhyggjufullir, því að þegar allt þetta verður, megið þér vita, að fyrirheitin, sem yður voru gefin, munu uppfyllast“ (K&S 45:35). Hann sagði, að þeim sem réttlátir væru við komu hans yrði ekki tortímt, „heldur munu þeir standast daginn. Og þeir hljóta jörðina í arf . . . og börn þeirra munu vaxa upp syndlaus til sáluhjálpar. . . . Því að Drottinn verður mitt á meðal þeirra og dýrð hans mun hvíla á þeim, og hann verður konungur þeirra og löggjafi“ (K&S 45:57–59).

Viðbótarritningargreinar

- 1 Kor 15:22–28 (endirinn kemur; dauðinn að engu gjörður)
- Matt 16:1–4 (að greina tákn tímanna)
- Matt 24; K&S 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; JS – M 1 (tákn um síðari komuna)
- 1 Þess 5:1–6 (fyllgjast með táknunum og undirbúast)
- K&S 38:30 (vera viðbúin svo við þurfum ekki að óttast)
- K&S 68:11 (við getum þekkt táknin)

Síðari koma Jesú Krists

Kafla 44

Horfa fram til síðari komu frelsarans

Fjörutíu dögum eftir upprisu Jesú voru hann og postular hans samankomnir á Olúfjallinu. Komin var sú stund að Jesús yfirgæfi þessa jörð. Hann hafði fullnað allt það verk sem honum var ætlað þar og þá. Hann átti að snúa aftur til himnesks föður fram að síðari komu sinni.

Eftir að Jesús hafði leiðbeint postulum sínum, sté hann upp til himna. Meðan postularnir horfðu upp til himins á eftir honum stóðu tveir englar við hlið þeirra og sögðu: „Galíleumenn, hví standið þér og horfið til himins? Þessi Jesús, sem var upp numinn frá yður til himins, mun koma á sama hátt og þér sáuð hann fara til himins“ (Post 1:11).

Allt frá þeirri stundu og fram á þennan dag hafa fylgjendur Jesú Krists horft fram til síðari komunnar.

Hvað mun Jesús gera þegar hann kemur aftur?

Þegar Jesús Kristur kemur aftur til jarðar mun hann gera það sem hér segir:

1. *Hann mun hreinsa jörðina.* Þegar Jesús kemur aftur, mun hann koma í valdi og mikilli dýrð. Á þeim tíma verður hinum ranglátu tortímt. Allt sem spillt er mun brennt og jörðin verður hreinsuð með eldi (sjá K&S 101:24–25).
2. *Hann mun dæma fólk sitt.* Þegar Jesús kemur aftur mun hann dæma þjóðirnar og greina hina réttlátu frá hinum ranglátu (sjá Matt 25:31–46; sjá einnig kafla 46 í þessari bók). Opinberarinn

Fyrir kennara: Íhugið að fela hverjum nemanda eða fjölskyldumeðlim eitt þeirra fimm atriða sem talin eru upp í þessum kafla. Biðjið hvern um sig að vinna sjálfstætt, nema sitt úthlutaða atriði, þar á meðal ritningargreinarnar. Biðjið síðan öllum að ræða það sem þau hafa lært.

Jóhannes skrifaði um þann dóm: „Ég sá hásæti og menn settust í þau og dómsvald var þeim fengið, og ég sá sálir þeirra, sem hálshöggvir höfðu verið sakir vitnisburðar Jesú og sakir orðs Guðs . . . Og þeir lifnuðu og ríktu með Kristi í þúsund ár.“ Þeir ranglátu sem hann sá, „lifnuðu ekki fyrr en þúsund árin voru liðin“ (Op 20:4–5; sjá einnig K&S 88:95–98).

3. *Hann mun innleiða Þúsundaráríkið.* Þúsundaráríkið eru þau þúsund ár sem Jesús mun ríkja á jörðu. Hinir réttlátu munu hrifnir upp til móts við Jesú þegar hann kemur (sjá K&S 88:96). Koma hans markar upphaf Þúsundaráríkisins (sjá kafla 45 í þessari bók).

Brigham Young forseti sagði:

„Í Þúsundaráríkinu, þegar ríki Guðs hefur verið stofnsett á jörðu, með krafti, dýrð og fullkomnun, og yfirráðum ranglætis, sem varað hafa svo lengi, er lokið, munu hinir heilögu Guðs njóta þeirra forréttinda að byggja musteri, fara í þau og verða, ef svo má segja, stólpur í musteri Guðs [sjá Op 3:12], og þeir munu vinna fyrir hina dánu. Þá munum við sjá vini okkar koma fram og ef til vill einhverja sem við höfum kynnst hér. . . . Og við munum fá opinberanir sem gera okkur mögulegt að þekkja á okkar allt aftur til föður Adams og móður Evu, og við munum fara inn í musterin og starfa fyrir þau. Þá munu [börn] verða innsiglið [foreldrum] þar til keðjan er fullkomnuð aftur til Adams, svo að fullkomin keðja prestdæmisins muni ná frá Adam og fram til lokasennar“ (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333–34).

4. *Hann mun fullkomna fyrstu upprisuna.* Þeir sem öðlast hafa rétt til að koma fram í upprisu hinna réttlátu munu rísa úr gröfum sínum. Þeir verða hrifnir upp til móts við frelsarann þegar hann kemur niður af himni (sjá K&S 88:97–98).

Þegar Jesús Kristur hafði risið upp frá dauðum risu einnig upp aðrir réttlátir, sem dáið höfðu. Þeir birtust í Jerúsalem og einnig í Ameríku (sjá Matt 27:52–53; 3 Ne 23:9–10). Þetta var upphaf fyrstu upprisunnar. Sumir hafa risið upp síðan þá. Þeir sem

þegar hafa risið upp, og þeir sem rísa munu upp við komu hans, erfa dýrð hins himneska ríkis (sjá K&S 76:50–70).

Eftir upprisu þeirra sem munu erfa himneska dýrð, mun annar hópur verða reistur upp: þeir sem hljóta munu yfirjarðneska dýrð. Þegar allt þetta fólk hefur verið reist upp, er fyrstu upprisunni lokið.

Hinum ranglátu, sem lifa við síðari komu Drottins, mun tortímt í holdinu. Þeir, ásamt hinum ranglátu sem þegar voru dánir, verða að bíða fram að síðustu upprisunni. Allir aðrir sem dáðið hafa rísa upp til að mæta Guði. Þeir munu annaðhvort erfa jarðneska ríkið eða þeim verður varpað út í ystu myrkur hjá Satan (sjá K&S 76:32–33, 81–112).

5. *Hann mun skipa sinn réttmæta sess sem konungur himins og jarðar.* Þegar Jesús kemur stofnar hann ríki sitt á jörðu. Kirkjan verður hluti þess ríkis. Hann mun ríkja í friði yfir öllum íbúum jarðar í þúsund ár.

Þegar Jesús kom fyrst til jarðar kom hann ekki í dýrð. Hann fæddist í lágreistu fjárhúsi og var lagður í jötu. Hann kom ekki með stóra herskara með sér, eins og Gyðingar höfðu ætlað frelsara sínum að gera. Þess í stað kom hann og sagði: „Elskið óvini yðar, og biðið fyrir þeim, sem ofsækja yður“ (Matt 5:44). Honum var hafnað og hann krossfestur. En honum verður ekki hafnað við síðari komu sína, „því að hvert eyra skal heyra það og hvert kné beygja sig og hver tunga viðurkenna“ að Jesús sé Kristur (K&S 88:104). Honum verður fagnað sem „Drottni drottna og konungi konunga“ (Op 17:14). Hann mun nefndur „Undraráðgjafi, Guðhetja, Eilífðarfaðir, Friðarhöfðingi“ (Jes 9:6).

- Hverjar eru hugsanir ykkar og tilfinningar er þið hugleiðið atburði síðari komunnar?

Hvernig munum við vita hvenær síðari koma frelsarans er nærri?

Þegar Jesús fæddist vissu mjög fáir að frelsari heimsins var kominn. Þegar hann kemur aftur mun enginn vafi leika á því hver hann er.

Enginn veit nákvæman tíma síðari komu frelsarans. „En þann dag og stund veit enginn, hvorki englar á himnum né sonurinn, enginn nema faðirinn einn“ (Matt 24:36; sjá einnig K&S 49:7).

Drottinn notaði dæmisögu til þess að gefa okkur hugmynd um hvenær síðari koman verður:

„Nemið líkingu af fíkjutrénu. Þegar greinar þess fara að mýkjast og lafið að springa út, þá vitið þér að sumarið er í nánd.

Eins skuluð þér vita, þegar þér sjáið þetta verða, að hann er í nánd, fyrir dyrum“ (Mark 13:28–29).

Drottinn hefur líka gefið okkur nokkur tákni til þess að láta okkur vita að koma hans sé í nánd. Eftir að hafa opinberað táknið, varaði hann við:

„Vakið því, þér vitið eigi, hvaða dag Drottinn yðar kemur. . . .

. . . Verið þér og viðbúinir, því að Mannssonurinn kemur á þeirri stundu, sem þér ætlið eigi“ (Matt 24:42, 44).

Til frekari upplýsinga um hvernig við getum vitað hvenær síðari koma Jesú er nærri, sjá kafla 43 í þessari bók.

Hvernig getum við verið reiðubúin þegar frelsarinn kemur?

Besta leiðin til að vera viðbúin komu frelsarans er að taka á móti kenningum fagnaðarerindisins og gera þær að hluta lífs okkar.

Við ættum að lifa hvern dag sem best við getum, rétt eins og Jesús kenndi þegar hann var á jörðu. Við getum horft til spámansins eftir leiðsögn og fylgt ráðum hans. Við getum lifað verðug leiðsagnar heilags anda. Þá munum við horfa fram til komu frelsarans með gleði en ekki ótta. Drottinn sagði: „Óttast ei, litla hjörð, ríkið er yðar þar til ég kem. Sjá, ég kem skjótt. Já, vissulega. Amen“ (K&S 35:27).

- Hvers vegna ættum við fremur að hafa áhyggjur af undirbúningi okkar en nákvæmri tímasetningu síðari komunnar?

Viðbótarritningargreinar

- Jóh 14:2–3; Matt 26:64 (Jesús fyrirbýr okkur stað og kemur aftur)
- Mal 3:2–3; 4:1; K&S 64:23–24 (jörðin mun brennd)
- K&S 133:41–51 (ranglátum tortímt)
- Matt 13:40–43 (sagt fyrir um dóminn)
- 1 Kor 15:40–42; K&S 76; 88:17–35 (dýrðarríkin)
- K&S 43:29–30; 29:11 (koma frelsarans innleiðir Þúsundaráríkið)
- TA 1:10 (Jesús mun ríkja)
- Al 11:43–44; 40:23 (upprisan útskýrð)
- K&S 88:96–98 (dauðir rísa upp)
- Sak 14:9; Op 11:15; 1 Ne 22:24–26 (Jesús mun ríkja sem konungur)

Þúsundaráríkið

Kafla 45

Fólk á jörðu í Þúsundaráríkinu

- Hverjir verða á jörðu í Þúsundaráríkinu

Þúsund ár friðar, ástar og gleði munu hefjast á jörðu við síðari komu Jesú Krists. Þetta þúsund ára tímabil er nefnt Þúsundaráríkið. Ritningarnar og spámennirnir hjálpa okkur að skilja hvernig lífið á jörðinni verður í Þúsundaráríkinu.

Vegna tortímingar hinna ranglátu við síðari komu frelsarans, mun einungis réttlátt fólk lifa á jörðinni við upphaf Þúsundaráríkisins. Það verða þeir sem lifað hafa dyggðugu og heiðarlegu lífi. Það fólk mun erfa annað hvort yfirjarðneska eða himneska ríkið.

Í Þúsundaráríkinu munu dauðlegir menn enn lifa á jörðu og halda áfram að eignast börn eins og þeir gera nú (sjá K&S 45:58). Joseph Smith sagði að ódauðlegar verur muni iðulega heimsækja jörðina. Þessar upprisnu verur munu aðstoða við stjórnýslu og önnur störf (sjá *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, Joseph Fielding Smith valdi [1976], 268).

Fólk mun enn hafa sitt sjálfræði, og um skeið munu margir hafa frelsi til að halda áfram með sín trúarbrögð og hugmyndir. Að lokum munu þó allir viðurkenna að Jesús Kristur er frelsarinn.

Í Þúsundaráríkinu mun Jesús Kristur „sjálfur ríkja hér á jörðu“ (TA 1:10). Joseph Smith útskýrði að Jesús mun „ríkja yfir hinum heilögu og koma niður og leiðbeina“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 258).

Fyrir kennara: Í umræðum um Þúsundaráríkið tekur fólk stundum að velta vöngum yfir hugmyndum sem ekki er að finna í ritningunum eða í kenningum síðari daga spámanna. Gætið þess vel að forðast slíkar vangaveltur við kennslu þessarar lexíu.

Verk kirkjunnar í Þúsundaráríkinu

- Hvaða tvö mikil verk verða unnin í Þúsundaráríkinu?

Það verða tvö mikil verk fyrir þegna kirkjunnar að vinna í Þúsundaráríkinu: musterisverk og trúboðsverk. Musterisverk felur í sér helgiathafnir sem nauðsynlegar eru til upphafningar. Það felur í sér skírn, handayfirlagningu til veitingar á gjöf heilags anda og helgiathafnir musterisins – musterisgjöfin, musteris-hjónavígsla og innsíglun fjölskyldueininga.

Margir hafa dáið án þess að taka á móti þessum helgiathöfnum. Menn á jörðu verða að framkvæma þessar helgiathafnir fyrir þá. Það verk er nú verið að vinna í musterum Drottins. Því verki verður ekki lokið við upphaf Þúsundarárísins en því mun ljúka á tímum þess ríkis. Upprisnar verur munu hjálpa okkur að leiðrétta mistök, sem gerð hafa verið við rannsóknir á þeim sem dáið hafa. Þær munu hjálpa okkur að finna þær upplýsingar sem á vantar til að fullkomna skýrslurnar (sjá Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, í samantekt Bruce R. McConkie, 3 bindi. [1954–56], 2:167, 251–52).

Annað mikilvægt starf í Þúsundaráríkinu verður trúboðsstarf. Fagnaðarerindið verður boðað öllum mönnum af miklum krafti. Að lokum verður engin þörf á að kenna öðrum grundvallarreglur fagnaðarerindisins, „því að þeir munu allir þekkja mig, bæði smáir og stórir – segir Drottinn“ (Jer 31:34).

- Hvernig getum við búið okkur núna undir starfið í Þúsundaráríkinu?

Aðstæður í Þúsundaráríkinu

- Á hvern hátt mun lífið í Þúsundaráríkinu verða frábrugðið lífinu á jörðu nú?

Spámaðurinn Joseph Smith sagði að í Þúsundaráríkinu mundi „jörðin verða endurnýjuð og meðtaka sína paradísardýrð“ (TA 1:10).

Satan bundinn

Í þúsundaráríkinu verður Satan bundinn. Það táknar, að hann mun ekkert vald hafa til að freista þeirra sem lifa á þeim tíma (sjá K&S 101:28). „Börn þeirra munu vaxa upp syndlaus til sáluhjálpar“

(K&S 45:58). „Fyrir því mun hann ekki verða leystur í mörg ár, því að hann hefur ekkert vald yfir hjörtum fólksins, þar eð það lifir í réttlæti og hinn heilagi Ísraels situr við völd“ (1 Ne 22:26).

Friður á jörðu

Í Þúsundaráríkinu verða engar styrjaldir. Menn lifa í sátt og samlyndi. Öll hergögn verða nýtt til nytsamlegra hluta. „Þær munu smíða plóggjárn úr sverðum sínum og sniðla úr spjótum sínum. Engin þjóð skal sverð reiða að annarri þjóð, og ekki skulu þær temja sér hernað fram“ (Jes 2:4; sjá einnig Jes 11:6–7; K&S 101:26).

Réttlát stjórnvöld

John Taylor forseti kenndi: „Drottinn mun verða konungur allrar jarðarinnar, og allt mannkyn bókstaflega undir hans stjórn, og allar þjóðir undir himnunum verða að viðurkenna valdsumboð hans og beygja sig undir veldissprota hans. Þeir sem þjóna honum í réttlæti munu eiga samskipti við Guð, og við Jesú; þeir munu njóta þjónustu engla, og þekkja fortíð, nútíð, og framtíð. Og aðrir, sem ef til vill hlýða ekki til fulls lögmaálum hans, eða hafa ekki fyllstu þekkingu á sáttmálum hans, munu samt sem áður verða að sýna fyllstu hlýðni við stjórn hans. Því að þetta verður stjórn Guðs á jörðu, og hann mun framfylgja lögum sínum, og krefjast hlýðni frá þjóðum jarðar sem er hans lögætti réttur“ (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 225).

Enginn dauði

Enginn dauði eins og við þekkjum hann verður í Þúsundaráríkinu. Þegar menn ná háum aldri deyja þeir hvorki né verða greftraðir. Þess í stað breytast þeir úr dauðlegu ástandi sínu í ódauðlegt ástand „á einu augabragði“ (sjá K&S 63:51; 101:29–31).

Allt opinberað

Nokkur sannleikur hefur enn ekki opinberast okkur. Allir hlutir verða opinberaðir í Þúsundaráríkinu. Drottinn hefur sagt að hann muni „á þeim degi opinbera allt – Það sem liðið er og það sem hulið er og enginn maður þekkti, það sem jörðina varðar, upphaf hennar, tilgang hennar og endi – Það dýrmætasta, það sem er ofar

og það sem er neðar, það sem er í jörðu og á jörðu og á himnum“ (K&S 101:32–34).

Önnur störf í Þúsundaráríkinu

Á margan hátt verður lífið líkt því sem það er nú, að öðru leyti en því að allt gerist í réttlæti. Menn munu eta og drekka og klæðast (sjá *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333). Menn halda áfram að sá og uppskera og reisa hús (sjá Jes 65:21).

- Hverjar eru hugsanir ykkar og tilfinningar varðandi aðstæðurnar sem verða munu í Þúsundaráríkinu?

Ein lokaorrusta eftir Þúsundaráríkið

- Hver verða lokaörlög jarðarinnar?

Við lok áranna þúsund mun Satan leystur verða í skamman tíma. Sumir munu snúa frá himneskum föður. Satan mun safna saman herjum sínum og Míkael (Adam) safna saman herskörum himna. Í þessari miklu orrustu verður Satan og fylgjendum hans varpað burt að eilífu. Jörðinni mun breytt í himneskt ríki (sjá K&S 29:22–29; 88:17–20, 110–15).

Viðbótarritningargreinar

- Sak 14:4–9; 1 Ne 22:24–25 (Jesús mun ríkjja á jörðu)
- Dan 7:27 (ríkið verður afhent hinum heilögu)
- K&S 88:87–110 (aðstæður í Þúsundaráríkinu)
- Op 20:1–3; 1 Ne 22:26 (Satan bundinn)
- K&S 101:22–31 (fjandskap linnir; enginn dauði; Satan hefur ekkert vald til að freista)
- Jes 11:1–9 (úlfurinn og lambið una saman)
- K&S 43:31; Op 20:7–10 (Satan leystur um skamma hríð)

Lokadómurinn

Kafla 46

Dómar Guðs

- Hvaða mismunandi dómar ganga á undan lokadóminum? Hver eru tengsl allra þessara dóma innbyrðis?

Víða í ritningunum segir, að sá dagur komi að við munum standa frammi fyrir dómi Guðs. Við þurfum að skilja hvernig það gerist til þess að verða betur undir þann mikilvæga atburð búin.

Ritningarnar segja að við verðum öll dæmd af verkum okkar: „Og ég sá þá dauðu, stóra og smáa, standa frammi fyrir hásetinu, og bókum var lokið upp. Og annarri bók var lokið upp og það er lífsins bók. Og hinir dauðu voru dæmdir, eftir því sem ritað var í bókunum, samkvæmt verkum þeirra“ (Op 20:12; sjá einnig K&S 76:111; 1 Ne 15:32; Abr 3:25–28). Við verðum einnig dæmd „samkvæmt því sem hjörtu [okkar] þrá“ (K&S 137:9; sjá einnig Al 41:3).

Hér á jörðu erum við iðulega dæmd eftir því hve verðug við erum til að hljóta ýmis tækifæri í ríki Guðs. Þegar við erum skírð erum við dæmd verðug þeirrar helgiathafnar. Þegar við erum kölluð til þjónustu í kirkjunni, eða eigum viðtal vegna prestdæmisframa eða musterismeðmæla, erum við dæmd.

Alma kenndi að við dauðann séu andar allra manna dæmdir til sælu eða vansældar (sjá Al 40:11–15). Það er dómur.

Orð okkar, verk og hugsanir eru notuð til að dæma okkur

- Hugsid ykkur að verða dæmd af öllum ykkar hugsunum, orðum og athöfnum.

Fyrir kennara: Þið þurfið ekki að kenna allt efnið í hverjum kafla. Þegar þið í bænaránda búid ykkur undir að kenna, leitið þá leiðsagnar andans til að vita hvaða hluta kaflans þið ættuð að fjalla um.

Spámaðurinn Alma vitnaði: „Orð vor munu dæma oss, já, öll verk vor munu dæma oss . . . Og hugsanir vorar munu einnig dæma oss“ (Al 12:14).

Drottinn sagði: „Hvert ónytjuorð, sem menn mæla, munu þeir verða að svara fyrir á dómsdegi. Því af orðum þínum muntu sýknaður, og af orðum þínum muntu sakfelldur verða“ (Matt 12:36–37).

Með trú á Jesú Krist getum við búið okkur undir lokadóminn. Með því að fylgja honum af trúmennsku og iðrast allra synda okkar getum við fengið fyrirgefningu syndanna og orðið hrein og heilög, þannig að við getum dvalið í návist Guðs. Ef við iðrumst syndanna, látum af hverri óhreinni hugsun og breytni, mun heil-agur andi breyta hjörtum okkar og við höfum ei lengur minnstu löngun til að syndga (sjá Mósía 5:2). Þá munum við, þegar við eru dæmd, verða fundin verðug þess að ganga inn í návist Guðs.

- Hugsid um hvað þið getid gert til að bæta hugsanir ykkar, orð og gerdir.

Við verðum dæmd samkvæmt skýrslunum

- Eftir hvaða skýrslum verðum við dæmd? Hver mun dæma okkur?

Spámaðurinn Joseph Smith sagði að hinir dáu yrðu dæmdir samkvæmt skýrslum þeim sem haldnar væru á jörðu. Við verðum einnig dæmd samkvæmt „lífsins bók“, sem haldin er á himnum (sjá K&S 128:6–8).

„Öll verðum við . . . að koma fram fyrir ‘dómstól hins heilaga Ísraels . . . verða dæmd eftir hinum heilaga dómi Guðs’ (2 Ne 9:15). Og samkvæmt sýn Jóhannesar var ‘bókum . . . lokið upp. Og annarri bók var lokið upp og það er lífsins bók. Og hinir dauðu voru dæmdir, eftir því sem ritað var í bókunum, samkvæmt verkum þeirra.’ (Op 20:12.) ‘Bækurnar,’ sem þarna er vísað til eru ‘þær bækur, sem geyma frásagnir af verkum [okkar] . . . skýrslur, sem haldnar eru á jörðu. . . . Og bókin, sem var bók lífsins, er sú skýrsla, sem haldin er á himni’ (K&S 128:7.)“ (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 226–27).

Önnur skýrsla verður einnig notuð til að dæma okkur. Páll postuli kenndi að maðurinn sjálfur væri besta skýrslan um líf sitt (sjá Róm 2:15). Geymd í líkama okkar og huga er fullkomin frásögn af öllu sem við höfum gert. John Taylor forseti kenndi þennan sannleika: „[Hver einstakur] segir sögu sína sjálfur og ber vitni gegn sér . . . Sú skýrsla sem maðurinn sjálfur skráir í sinn eigin huga – sú skýrsla sem ekki getur logið – mun á þeim degi ljúkast upp fyrir Guði og englum, og þeim sem í dómarasæti sitja“ (*Deseret News*, 8. mars 1865, 179).

Jóhannes postuli sagði: „Enda dæmir faðirinn engan, heldur hefur hann falið syninum allan dóm“ (Jóh 5:22). Sonurinn mun síðan kalla á aðra sér til aðstoðar við dóminn. Hinir tólf, sem með honum voru í þjónustunni, munu dæma hinar tólf ættkvíslir Ísraels (sjá Matt 19:28; Lúk 22:30). Nefítarnir tólf munu dæma Nefíta og Lamaníta (sjá 1 Ne 12:9–10; Morm 3:18–19).

Erfa stað í dýrðarríki

- Hvernig mun trúfesta okkar í jarðlífinu hafa áhrif á líf okkar í eilífðunum?

Við lokadóminn munum við erfa stað í því ríki sem við eru búin undir. Ritningarnar kenna um þrjú dýrðarríki – himneska ríkið, yfirjarðneska ríkið og jarðneska ríkið (sjá K&S 88:20–32).

Í Kenningu og sáttmálum 76, lýsir Drottinn þeim leiðum sem við getum valið til að lifa eftir á jörðu. Hann útskýrði að val okkar muni ákvarða undir hvaða ríki við verðum búin. Við lærum af þeirri opinberun, að jafnvel meðlimir kirkjunnar munu erfa mismunandi ríki, vegna þess að þeir voru ekki allir jafn trúir, hugdjarfir og hlýðnir Kristi.

Hér á eftir er því lýst hvers konar lífi við getum valið að lifa og því ríki sem val okkar leiðir til.

Himneskt

„Þetta eru þeir, sem veittu vitnisburðinum um Jesú viðtöku og trúðu á nafn hans og voru skírðir . . . svo að með því að halda boðorðin gætu þeir laugast og hreinsast af öllum syndum sínum og meðtekið

heilagan anda.“ Þetta eru þeir sem hafa sigrað heiminn með trú sinni. Þeir eru réttlátir og sannir og því getur heilagur andi innsiglað þeim blessanir þeirra (Sjá K&S 76:51–53). Þeir sem erfa æðsta stig himneska ríkisins, þeir sem verða guðir, verða einnig að hafa hlotið eilífa hjónavígslu í musterinu (sjá K&S 131:1–4). Allir sem erfa himneska ríkið munu lifa með himneskum föður og Jesú Kristi um alla eilífð (sjá K&S 76:62).

Með því verki sem við vinnum í musterunum, hafa allir sem lifað hafa á jörðu jöfn tækifæri til að meðtaka fyllingu fagnaðarerindisins og helgiathafnir sáluhjálpar svo að þeir geti erft stað á æðsta stigi himneskrar dýrðar.

Yfirjarðneskt

Þetta eru þeir sem höfnuðu fagnaðarerindinu á jörðu, en meðtóku það síðar í andaheiminum. Þetta eru hinir heiðvirðu á jörðu, sem blindir voru fyrir fagnaðarerindi Jesú Krists vegna slægðar mannanna. Þetta eru einnig þeir sem meðtóku fagnaðarerindið og vitnisburð um Jesú, en reyndust síðan ekki nógu hughraustir og trúir. Jesús Kristur mun vitja þeirra, en himneskur faðir ekki (Sjá K&S 76:73–79).

Jarðneskt

Þessir meðtóku ekki fagnaðarerindið eða vitnisburð um Jesú, hvorki hér á jörðu né í andaheiminum. Þeir munu þjást fyrir eigin syndir í varðhaldi þar til eftir Þúsundarárikið, en þá rísa þeir upp. „Þetta eru þeir sem eru lygarar og töframenn og frillulífsmenn og hörkarlar, og allir þeir sem elska lygi og iðka.“ Þeir eru jafnóteljandi og stjörnurnar á himninum og sandkornin á sjávarströndinni. Þeirra mun vitjað af heilögum anda, en hvorki föðurnum né syninum (Sjá K&S 76:81–88, 103–6, 109).

Ystu myrkur

Þetta eru þeir sem áttu vitnisburð um Jesú fyrir heilagan anda og höfðu kynnst krafti Drottins, en leyfðu Satan að yfirvinna sig. Þeir afneituðu sannleikanum og ögruðu valdi Drottins. Fyrir þá er enga fyrirgefningu að hafa, því að þeir afneituðu heilögum anda, eftir að hafa meðtekið hann. Þeir munu ekkert dýrðarríki eignast. Þeir

munu lifa í eilífu myrkri, kvöl og vansæld með Satan og englum hans um alla eilífð (Sjá K&S 76:28–35, 44–48).

- Hver eru persónueinkenni þess manns sem sigrast á heiminum með trú og er hugdjarfur í vitnisburðinum um Jesú, samkvæmt Kenningu og sáttmálum 76:50–53, 62–70.

Við ættum að búa okkur nú undir dóminn

- Hveð verðum við að gera til að vera undir lokadóminn búin?

Hver dagur er í raun dómsdagur. Við tölum, hugsum og breytum í samræmi við himneskt, yfirjarðneskt eða jarðneskt lögmál. Trú okkar á Jesú Krist, sem við sýnum með daglegri breytni, ræður hvaða ríki við erfum.

Við höfum hið endurreista fagnaðarerindi Jesú Krists í fyllingu þess. Fagnaðarerindið er lögmál himneska ríkisins. Allar helgiathafnir prest-dæmisins, sem nauðsynlegar eru fyrir framþróun okkar, hafa verið opinberaðar. Við höfum farið ofan í skírnavatnið og gert sáttmála um að lifa kristilegu lífi. Ef við reynumst trú og höldum þá sáttmála, sem við höfum gert, hefur Drottinn sagt okkur hver dómurinn verður. Hann mun segja við okkur: „Komið þér, hinir blessuðu föður míns, og takið að erfð ríkið, sem yður var búið frá grundvöllun heims“ (Matt 25:34).

Viðbótarritningargreinar

- Róm 2:6–9; Op 20:12–13 (dómurinn)
- Al 11:41, 45; Morm 7:6; 9:13–14 (við erum dæmd í upprisnu ástandi)
- 2 Ne 29:11; 3 Ne 27:23–26 (bækur notaðar við dóminn)
- Al 41:2–7 (dómurinn ákvarðast af verkum okkar, þrám hjartans, iðrun og staðfestu allt til enda)
- Morm 3:22 (iðrast, búa sig undir að standa frammi fyrir dómnum)
- Lúk 12:47–48; K&S 82:3 (af þeim sem mikið er gefið er mikils krafist)
- K&S 88:16–33 (hver hlýtur það sem hann á skilið)

Upphafning

Kafl i 47

Áætlunin um framþróun okkar

Þegar við lifðum hjá himneskum föður, útskýrði hann fyrir okkur áætlunina um framþróun okkar. Við yrðum honum lík, upphafnar verur. Áætlunin krafðist þess að við færum frá honum og kæmum til jarðar. Sá aðskilnaður var nauðsynlegur til að sannreyna hvort við myndum hlýða boðorðum föðurins, jafnvel þótt við værum ekki lengur í návist hans. Áætlunin gerði ráð fyrir að við yrðum dæmd að jarðlífi loknu og hlytum laun í samræmi við trú okkar og hlýðni.

Af ritningunum lærum við að þrjú dýrðarríki eru á himni. Páll postuli minntist á mann sem var „hrifinn burt allt til þriðja himins“ (2 Kor 12:2). Páll nefnir tvö af ríkjum himins: Það himneska og það yfirjarðneska (sjá 1 Kor 15:40–42). Hið himneska er það æðsta og hið yfirjarðneska er annað í röðinni. Í síðari daga opinberunum lærum við að þriðja ríkið er jarðneska ríkið (sjá K&S 76:81). Við lærum einnig að það séu þrír himnar eða stig innan himneska ríkisins (sjá K&S 131:1).

Upphafning

- Hvað er upphafning?

Upphafning er eilíft líf, sams konar líf og Guð lifir. Hann lifir í mikilli dýrð. Hann er fullkominn. Hann býr yfir allri þekkingu og allri visku. Hann er faðir andabarnanna. Hann er skapari. Við getum orðið lík himneskum föður okkar. Það er upphafning.

Ef við reynumst Drottni trú, munum við lifa í æðstu dýrð himneska ríkisins. Við verðum upphafin, til að lifa hjá himneskum föður í eilífum fjölskyldum. Upphafning er stærsta gjöfin sem himneskur faðir getur gefið börnum sínum (sjá K&S 14:7).

Blessanir upphafningar

- Hverjar eru sumar þær blessanir sem fylgja upphafningu?

Himneskur faðir okkar er fullkominn, og hann fagnar þeirri staðreynd að mögulegt sé fyrir börn hans að verða honum lík. Verk hans og dýrð er „að gjöra ódauðleika og eilíft líf mannsins að veruleika“ (HDP Móse 1:39).

Þeir sem hljóta upphafningu í himneska ríkinu öðlast sérstakar blessanir. Drottinn hefur lofað: „Allt er þeirra“ (K&S 76:59).

Nokkrar þeirra sérstöku blessana, sem fylgja upphafningu manna, eru þessar:

1. Þeir munu að eilífu lifa í návist himnesks föður og Jesú Krists (sjá K&S 76:62).
2. Þeir verða guðir (sjá K&S 132:20–23).
3. Þeir verða að eilífu sameinaðir réttlátri fjölskyldu sinni og munu geta eilíflega bætt við sig.
4. Þeir öðlast fyllingu gleðinnar.
5. Þeir munu eiga allt sem himneskur faðir og Jesús Kristur eiga – allt vald, dýrð, yfirráð og þekkingu (sjá K&S 132:19–20).
Joseph Fielding Smith forseti ritaði: „Faðirinn hefur lofað, með syninum, að allt sem hann á, verði gefið þeim sem hlýða boðorðum hans. *Þekking þeirra, víska og vald mun aukast, þau munu fara frá dýrð til dýrðar, uns fylling hins fullkomna dags mun opnast þeim*“ (*Doctrines of Salvation*, Bruce R. McConkie, tók saman, 3 bindi [1954–56], 2:36; leturbreyting í frumriti).

Skilyrði upphafningar

Tíminn til að uppfylla skilyrðin fyrir upphafningu er nú (sjá Al 34:32–34). Joseph Fielding Smith forseti sagði: „Til þess að öðlast upphafningu verðum við að taka á móti fagnaðarerindinu og öllum sáttmálum þess og taka á okkur þær skyldur sem Drottinn býður. Við verðum að ganga í ljósi og sannleika og lífa eftir hverju því orði sem fram gengur af munnni Guðs“ (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Til þess að hljóta upphafningu verðum við í fyrsta lagi að setja trú okkar á Jesú Krist og standa staðföst í þeirri trú alla ævi. Trúin á hann verður að vera slík, að við iðrumst synda okkar og hlýðum boðorðum hans.

Hann bauð okkur öllum að meðtaka ákveðnar helgiathafnir:

1. Við verðum að láta skírast.
2. Við verðum að meðtaka handayfirlagningu til að vera staðfest sem þegnar Kirkju Jesú Krists og meðtaka gjöf heilags anda.
3. Bræður verða að meðtaka Melkisedeksprestðæmið og efla kallarir sínar í prestðæminu.
4. Við verðum að taka á móti musterisgjöfinni.
5. Við verðum að hljóta hjónavígslu fyrir alla eilífð, annað hvort í þessu lífi eða því næsta.

Auk þess að meðtaka nauðsynlegar helgiathafnir, býður Drottinn okkur öllum að:

1. Elska Guð og náunga okkar.
2. Halda boðorðin.
3. Iðrist misgjörða okkar.
4. Leita að látnum ættingjum og meðtaka frelsandi helgiathafnir fagnaðarerindisins fyrir þá.
5. Sækja kirkjusamkomur eins reglulega og við getum svo við getum endurnýjað skírnarsáttmála okkar með því að taka sakramentið.
6. Elska fjölskyldumeðlimi okkar og styrkja þau á vegum Drottins.
7. Hafa fjölskyldu- og einkabæni dag hvern.
8. Kenna fagnaðarerindið öðrum í orði og með fordæmi.
9. Nema ritningarnar.
10. Hlusta á innblásin orð spámanna Drottins og hlýða þeim.

Að lokum verðum við öll að taka á móti heilögum anda og hvert fyrir sig læra að fylgja leiðsögn hans.

- Hvernig búa helgiathafnir og sáttmálar okkur undir upphafningu?
-

- Hvernig hjálpar trú á Jesú Krist okkur til að hlýða boðorðunum?
- Hvers vegna verðum við að læra að fylgja leiðbeiningum heilags anda til að öðlast upphafningu?

Eftir að við höfum verið trúföst og staðið stöðug allt til enda

- Hvað gerist þegar við höfum staðið stöðug allt til enda sem trúfastir lærisveinar Krists?

Drottinn hefur sagt: „Ef þú heldur boðorð mín og stendur stöðugur allt til enda, skalt þú öðlast eilíft líf, en sú gjöf er mest allra gjafa Guðs“ (K&S 14:7). Joseph Fielding Smith forseti sagði: „Ef við höldum áfram í Guði, það er, höldum boðorð hans, tilbiðjum hann og lifum eftir sannleik hans, þá mun sú stund koma að við verðum böðuð fyllingu sannleikans, sem verða mun skærari og skærari þar til hinn fullkomna dag“ (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

Spámaðurinn Joseph Smith kenndi: „Þegar við göngum upp stiga verðum við að byrja neðst og stíga upp þrep af þrepi, uns við náum toppnum og þannig er það með reglur fagnaðarerindisins – við verðum að byrja á þeirri fyrstu og halda áfram uns við höfum lært allar reglur upphafningar. En löng stund mun líða, eftir að við höfum farið í gegnum huluna [dáið], áður en við höfum lært þær. Þetta skilst ekki allt í þessum heimi; það verður mikil vinna að læra sáluhjálp okkar og upphafningu jafnvel handan grafarinnar“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 268).

Joseph Smith kenndi: „Það er frumregla fagnaðarerindisins að þekkja með vissu eiginleika Guðs. . . . Hann var eitt sinn maður eins og við . . . Guð sjálfur, faðir okkar allra, dvaldi á jörðu, eins og Jesús Kristur sjálfur gerði“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, Joseph Fielding Smith valdi [1976], 345–46).

Himneskur faðir þekkir erfiðleika okkar, veikleika okkar og syndir. Hann sýnir okkur samúð og miskunn. Hann vill að okkur vegni vel eins og honum.

Ímyndið ykkur gleði okkar allra, þegar við snúum aftur til himnesks föður, ef við getum sagt: „Faðir, ég lifði í samræmi við vilja þinn. Ég hef verið trú/r og haldið öll boðorð þín. Ég gleðst yfir að

vera komin/n heim.“ Þá munum við heyra hann segja: „Gott, þú góði og trúi þjónn, yfir litlu varstu trúr, yfir mikið mun ég setja þig. Gakk inn í fögnuð herra þíns“ (Matt 25:23).

- Farið yfir Matt 25:23. Hugsid um hvernig ykkur mundi líða ef þið heyrðuð frelsarann segja þessi orð við ykkur.

Viðbótarritningargreinar

- K&S 132:3–4, 16–26, 37 (tilheyrandi upphafningu)
- K&S 131:1–4 (eilíf hjónavígsla er lykillinn að upphafningu)
- K&S 76:59–70 (blessanir himneskrar dýrðar skýrðar)
- K&S 84:20–21 (kraftur guðleikans kemur fram í helgiathöfnum prestdæmisins)

Fyrir kennara: Þegar þið gefið nemendum eða fjölskyldumeðlimum tíma til að ígrunda sannleik fagnaðarerindisins, hugleiða líf sitt, eða hugsa um ást sína til himnesks föður og Jesú Krists, eruð þið að veita þeim tækifæri til að hljóta kennslu frá heilögum anda.

Myndaskrá

- Kápumynd:** *Lifandi vatn*, eftir Simon Dewey, © Simon Dewey.
Bakgrunnur © Artbeats
- Bls. 4:** Ljósmynd © NASA og STScI
- Bls. 8:** Ljósmynd © NASA og STScI
- Bls. 14:** Hluti af *Kristur í Emmaus*, eftir Carl Heinrich Bloch. Birt með leyfi Þjóðminjasafnsins í Friðriksborg, Hillerød, Danmörku
- Bls. 18:** Ljósmynd eftir Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/
Getty Images
- Bls. 22:** Ljósmynd © Corbis
- Bls. 26:** *Edensgarður yfirgefinn*, eftir Joseph Brickey.
© 1998 Joseph Brickey
- Bls. 38:** *Joseph Smith*, eftir ókunnan listamann, með leyfi Community of Christ Archives. *Brigham Young*, eftir Danquart Anthon Weggeland, með leyfi Sögusafns kirkjunnar. *John Taylor*, eftir ókunnan listamann, með leyfi Bóka- og skjalasögusafns kirkjunnar. *Wilford Woodruff*, eftir H. E. Peterson. *Lorenzo Snow*, eftir Lewis Ramsey, með leyfi Sögusafns kirkjunnar. *Joseph F. Smith*, eftir A. Salzbrenner, © IRI. *Heber J. Grant*, eftir C. J. Fox, © IRI. *George Albert Smith*, eftir Lee Greene Richards, © IRI. *David O. McKay*, eftir Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Joseph Fielding Smith*, eftir Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Harold B. Lee*, eftir Grant Romney Clawson, © IRI. Ljósmynd af Ezra Taft Benson © Busath Photography. Ljósmynd af Thomas S. Monson © Busath Photography
- Bls. 50:** *Kristur reisir upp dóttur Jáirusar*, eftir Greg K. Olsen.
© 1990 IRI
- Bls. 58:** *Verði þó ekki minn heldur þinn vilji*, eftir Harry Anderson.
© Kirkja Sjöunda dags aðventista. Óheimilt að afrita
-

- Bls. 80:** Hluti af *Abraham á Mamresléttum*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 84:** Hluti af *Kristur vígir postulana tólf*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 92:** Hluti af *Þrá hjarta míns*, eftir Walter Rane. Með leyfi Kirkjusögusafnsins
- Bls. 98:** Hluti af *Jesús Kristur*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 130:** *Síðasta kvöldmáltíðin*, eftir Simon Dewey.
© Simon Dewey
- Bls. 146:** Hluti af *Kristur og ungi ríki höfðinginn*, eftir Heinrich Hofmann. Birt með leyfi C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Bls. 158:** Hluti af *Jesús laugar fætur postulanna*, eftir Del Parson.
© 1983 IRI
- Bls. 164:** Ljósmynd © Getty Images
- Bls. 168:** Hluti af *Miskunnsami Samverjinn*, eftir Joseph Brickey.
© 2001 Joseph Brickey
- Bls. 176:** Ljósmynd eftir George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Bls. 186:** Hluti af *Farið því og gerið allar þjóðir að lærisveinum*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 198:** *Adam og Eva færa fórnir*, eftir Keith Larson.
© 1996 Keith Larson
- Bls. 216:** Ljósmynd eftir Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Bls. 222:** Ljósmynd eftir Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Bls. 242:** Hluti af *Jakob blessar Jósef*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 248:** *Síðari koman*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 254:** Hluti af *Síðari koman*, eftir Harry Anderson. © IRI
- Bls. 262:** Hluti af *Án nokkurrar reiði*, eftir Nancy Glazier-Koehler.
© 1984 Nancy Glazier-Koehler
- Bls. 266:** Hluti af *Lokadóminum*, eftir John Scott. © 1983 IRI
- Bls. 272:** Hluti af veggmynd eftir Dan Baxter
-

Efnisatriðaskrá

A

- Abraham, sáttmáli Guðs við, 81
Adam og Eva
 aðskilnaður þeirra, frá Guði, 28
 boðið að eignast börn, 28
 Fall þeirra, 28–29
 fyrst til að koma til jarðar, 27
 Heilagur andi kom til, 30
 hjónaband þeirra, 27
 hugdjarfir andar, 27
Afbreyting, 155
Aldingarðurinn Eden, 27–29
Andaheimur, 237–41
 kennsla Brigham Young varð-
 andi, 237
 umsögn, Ezra Taft Benson, 237
Andar, líkamsform þeirra, 239
Andavarðhald, 240–41
Andi, gjöf hans. *Sjá* Andlegar gjafir
Andlegar gjafir, 121–28
 aðgæsla við not á, 127–28
 einkenni sannrar kirkju, 88
 lýsing á, 121–26
 Satan líkir eftir, 127
 þróun, 126–27
Aronsprestdæmið
 embætti og skyldur þess, 73–75
 sveitir þess, 76
 Sjá einnig Melkisedeksprest-
 dæmið; Prestdæmi

Á

- Áar, hjálpa, 232–35
Áfengi, 163, 167
Ávextir, 166

B

- Biblía, 43–44
Biskup, embætti og skyldur, 75
Boðorð, halda þau, hluti iðrunar,
 108–09
Bæn, 33–37
 hvenær á að biðja, 33, 35
 hvernig á að biðja, 35
 hvernig bænum er svarað,
 36–37
 hvers vegna við biðjum, 33–34
Börn
 Adam og Evu boðið að eignast,
 28
 ábyrgðarskyldur þeirra, 213

D

- Dagur Drottins, 136–37
 Sjá einnig Hvíldardagur
Dagur föstunnar, 142–43
Dánir, helgiathöfn fyrir, einkenni
 hinnar sönnu kirkju, 87
Deildir, 95
Djákni, embætti og skyldur, 74
Djöfull. *Sjá* Satan
Dómar Guðs, 265
-

Dómur
af Jesú Kristi, 268
loka, 265–70
orð, verk og hugsanir munu
notaðar við, 265–67
skrár munu notaðar við, 267–68
undurbúningur fyrir, 270
Dýrðarríki, 268–69

E

Elía, koma hans, 251
Endurreisn kirkjunnar
með Joseph Smith, 93–96
sagt fyrir um, 89, 91, 93, 93–96
Eva. *Sjá* Adam og Eva

F

Faðir á himnum. *Sjá* Himneskur
faðir
Fagnaðarerindið, sannleikur þess
endurreistur, 95–96
Fallið, 27–29
afleiðingar af, 28–29
Fasta, 141–44
blessanir fyrir, 143–44
rétt, 141–42
Feður, ábyrgðarskyldur þeirra,
211–12
Fjölskylda: Yfirlýsing til heimsins,
10, 205, 207, 208, 209, 211, 212,
214, 223
Fjölskyldan
ábyrgðarskyldur, 209–14
eilíf, 205–208
farsæl, 207–208
mikilvægi hennar, 205–207
sambönd, 207–208
sjá fyrir, 153

umsögn, eftir David O. McKay,
205
umsögn, Harold B. Lee, 207
Foreldrar, ábyrgðarskyldur þeirra,
153, 209, 211
Forseti kirkjunnar, 39
blessanir fyrir hlýðni við, 42
leiðir kirkjuna, 95
lifandi spámaður í dag, 40
stuðningur við, 41
umsögn, Wilford Woodruff, 41
Sjá einnig Spámenn
Forvígsla, 9–10
umsögn, eftir Joseph Smith,
9–10
Fórn, 145–50
Fórnargjafir, 181–84
umsögn, Gordon B. Hinckley,
183–84
umsögn, Heber J. Grant, 184
umsögn, Stephen L Richards,
182
framþróun, jarðlíf nauðsynlegt
fyrir, 10–11
Fráhvarfið, mikla, 88–89
Freistingar, sigrast á, umsögn, Gor-
don B. Hinckley, 225–26
Frelsari. *Sjá* Jesús Kristur
Frelsi til að velja. *Sjá* Sjálfræði
Friðþæging, 59–65
frelsun frá syndum afleiðing af,
61–64
Kristur einn fær um að fram-
kvæma, 60
Kristur þjáðist og dó til að gera,
54–56, 60
nauðsynleg til sáluhjálpar, 59
saga eftir Boyd K. Packer lýsir,
62–64

umsögn, Joseph Fielding Smith, 106
 Upprifa afleiðing af, 61
Sjá einnig Jesús Kristur
 Frumreglur og helgiathafnir, 87
 endurvaktar í fyllingu sinni með
 endurreisninni, 95–96
 Fyrirgefa öðrum, hluti af iðrun, 108
 Fyrirgefning
 fyrir brot á skírlífislögmálinu, 227
 gleði með, 109–10
 umsögn, eftir Spencer W. Kimball, 228
 Fyrirgefning synda, skírn til, 111
 Fæðing, okkar tími og staður, valið af himneskum föður, 10
 Föstufórnir, 143, 183–84

G

Gefa, 182
 umsögn, Stephen L Richards, 182
 Getnaðarkrafturinn, 223
 Gjafir andans. *Sjá* Andlegar gjafir
 Gjöf heilags anda., 117–20
 ein stærsta gjöf Guðs, 120
 hljóta, 119–20
 skilgreining á, 117–18
 þekkja áhrif heilags anda, 119–20
 Gleði, fylling hennar, 11
 Grænmeti, 166
 Guð. *Sjá* Himneskur faðir

H

Háprestur, embætti og skyldur, 75
 Heiðarleiki, 175–79
 umsögn, Brigham Young, 175
 umsögn, Joseph F. Smith, 178
 umsögn, Mark E. Petersen, 175
 Heilagur andi, 30–32
 eiginleikar hans, 31
 kom til Adams og Evu, 30
 skírn nauðsynleg til að meðtaka gjöf hans, 119
 umsögn, Joseph Fielding Smith, 31–32
 þjónusta hans, 31–32
Sjá einnig Gjöf heilags anda.
 Heilbrigði, lögmál Drottins um. *Sjá* Vísdomsorðið
 Heitir drykkir, 165
 Helgiathafnir
 einkenni sannrar kirkju, 85–86
 endurreistar, 91, 93
 Himneska ríkið
 skírn nauðsynleg til að komast í, 113
 upphafning í, 268, 271–76
 Himneskur faðir
 eðli hans, 6
 fólk gjört í hans mynd, 6
 föðurhlutverk hans, 9
 hlutverk hans sem föður okkar, Joseph Smith, 5–6
 líkami hans, 6
 möguleikar okkar á að líkjast honum, 9
 raunveruleiki hans, 5–6
 skapari alls, 5
 stjórnandi alls, 5

tengsl okkar við hann, Joseph F. Smith, 9
verk hans og dýrð, 6
vitneskja um, 6–7
þrá hans, að við þroskum sömu eiginleika og hann hefur, 10–12
Hin dýrmæta perla, 46–47
Hinir sjöfúu, embætti og skyldur þeirra, 76
Hjónaband
eilíft, 215–20
umsögn, Spencer W. Kimball, 218–19
Hlýðni, 197–203
skírn sýnir, 113
umsögn, Joseph Smith, 200–201
Hold, 166
Hryggð vegna syndar, hluti af iðrun, 107
Hugsanir, við verðum dæmd eftir þeim, 265–66
Hula hvílir yfir minningum um himneskt heimili, 11
Hveiti, 166
Hvíld, 155, 166
Hvíldardagur, 135–39
blessanir fyrir að virða, 138
halda heilagan, 137–38
merking hans, 135
saga hans, 136
sunnudagur, 136
tilgangur hans, 135–36
Hæfileikar
umsögn og ábyrgð á, Joseph F. Smith, 195
umsögn og þróun, Heber J. Grant, 195
umsögn og þróun, Marvin J. Ashton, 194–95

þroskun þeirra, 193–96
þróaðir í fortilveru, 9–10

I

Iðjuleysi, 154–55
Iðrun
blessanir frá, 109
nú er tíminn fyrir, 111
reglur um, 106–10
skilgreining á, 107
umsögn, Spencer W. Kimball, 106, 108–109, 228
þörfin fyrir, 105
Innsíglunarkraftur, endurreistur af Elía, 251

Í

Ísrael
dreyfing húss, 243, 245
nafni Jakobs breytt í, 243
samansöfnun húss, 242–47
umsögn, Joseph Fielding Smith um samansöfnun, 245
umsögn, Russell M. Nelson um samansöfnun, 245–46
Ísraelsmenn, 243

J

Jakob
nafni breytt í Ísrael, 243
sáttmáli Guðs við, 243
Jarðnesk dýrð, 269
Játning, hluti iðrunar, 107–08
Jesús Kristur
ást hans, 56
eingetinn sonur föðurins, 51–52
endurlausn með, 54–56
fordæmi um kærleika, 172–73
fordæmi um þjónustu, 161–62
forvígður í fortilveru, 9

- förn hans, 56, , 145, 147
 frelsari og leiðtogi í jarðlífi, 15
 fullkomið líf hans, 52–53
 gerði blessanir tiltækar okkur
 með friðþægingunni, 54–56
 hlýddi föðurnum, 201
 innleiddi sakramentið, 135, 137
 kenningar hans, 53–54
 líf hans, 49–57
 Orson F. Whitney, sá þjáningar
 hans í sýn, 55
 sagt fyrir um fæðingu og hlut-
 verk, 49, 51
 skapari, 23–24
 skipulagði kirkjuna, 54
 vill að við þjónum öðrum, 159
Sjá einnig Friðþæging; Síðari
 koma Jesú Krists; Trú á Jesú
 Krist
 Joseph Smith
 kirkjan endurreist með, 93–97
 sannleikur endurreistur með,
 96–97
 Jurtir, 166
- K**
-
- Kaffi, 165
 Kennari, embætti og skyldur, 74
 Kenning og sáttmálar, 46
 Kennsla
 gjöf hennar, 124
 úr þessari bók, 1–3
 Kirkja Jesú Krists
 einkenni sem skilgreina, 85–89
 endurreisn hennar, sagt fyrir
 um, 89–90, 94–95
 endurreist, mun aldrei eytt,
 96–97
 fráhrarf frá, 88–89
- fyrir á tímum, 85–90
 gerast kirkjuþegn, með skírni,
 111
 í Ameríku, 88
 nú á dögum, 91–97
 opinberun í, 85,, 87
 skipulag, 86–87, 93–94
 stofnuð með tilstilli Josephs
 Smith, 93–94
 valdsumboð í, 86,, 94
 Korn, 166
 Kraftaverk, gjöfin að framkvæma,
 126
 Kristur. *Sjá* Jesús Kristur
 Kærleikur, 169–74
 umsögn, Joseph Smith, 173
 umsögn, Thomas S. Monson,
 171
- L**
-
- Láta af synd, hluti iðrunar, 107
 Ljúga, 177
 Lúsifer. *Sjá* Satan
 Lyf, misnotkun á, 165
 Lækningar, gjöf, 125
- M**
-
- Maður
 að ríkja yfir sköpun Guðs, 5
 barn Guðs, 9
 skapaður í mynd Guðs, 6
 umsögn, Joseph F. Smith um
 guðlega foreldra, 9
 Melkisedeksprest dæmið
 embætti og skyldur þess, 75–76
 sveitir þess, 77
Sjá einnig Aronsprest dæmið;
 Prest dæmi
 Mormónsbók, 45–46

Musteri

eilíf hjónavígsla framkvæmd í,
215–16

verk framkvæmd, í Púsundárá-
ríkinu, 262, 264, 265

verk framkvæmd í, 231–36

Mæður

ábyrgðarskyldur þeirra, 212–13

umsögn, Boyd K. Packer, 212

N

Nýr og ævarandi sáttmáli, 82–83

O

Opinberun, einkenni sannrar
kirkju, 85–86

Ó

Óhlýðni, afleiðingar af, 201–02

P

Paradís

í andaheiminum, 240

umsögn, Jedediah M. Grant, 240

umsögn, Wilford Woodruff, 240

Patríarkablessanir, 10., 76., 127

umsögn, Thomas S. Monson, 10

Patrjáarki, embætti og skyldur hans,
76

Persónuleikar, þróaðir í fortílveru,
9–10

Postuli, embætti og skyldur, 76, 95

Sjá einnig Postularnir tólf

Prestdæmið, 67–70

blessanir fyrir að nota á réttan
hátt, 69–70

hvernig menn taka á móti,
69–70

hvernig notað á réttan hátt, 69

lyklar þess, 73

skilgreining á, 67

skipting þess, 73–74

skipulag þess, 71{en78

umsögn, Joseph F. Smith, 73

þörfín fyrir, 67, 69

Sjá einnig Aronsprestæmið;

Melkisedeksprestæmið

Prestur, embætti og skyldur hans,
74–75

R

Raunir, nauðsynlegar fyrir framför,
11

Ráð á himni, 11

Reynslutími, jarðneskt líf er, 10–11

Ritningar, 43–48

fjórar bækur þeirra, 43–47

nám í, 47–48

S

Sakramenti, 129–33

framkvæmd á, 131–32

Kristur innleiddi það, 129, 131

sáttmálar endurnýjaðir með, 132

viðhorf þegar tekið er, 133

Satan

barðist gegn Jesú á himni, 15

bundinn í Púsundáráríkinu,
262–63

freistaði Evu, 28

freistar okkar, 16

leitaðist við að afnema frelsið til
að velja, 13, 15

leystur um skamma hríð við lok
Púsundáráríkisins, 264

líkir eftir gjöfum andans, 127
stendur gegn öllu sem gott er,
19–20

- varpað niður af himni, 15–16
vill að við brjótum skírlífislögmálið, 225–26
- Sáluhjálparáætlun, 10–12, 23
- Sáttmáli
Abrahams, 81
endurnýjaður með sakramentinu, 135
nýr og ævarandi, 83
skilgreining á, 79–82
skírnar, 114–15
- Sáttmálsfólk, 79–83
- síðari koma Jesú Krists, 255–60
tákn um, 249–54, 257–58
- Sjálfraði
eilíf regla, 17
krefst vals, 19–20
nauðsynlegt í sáluhjálparáætlun, 17, 19
notkun, án minningar um líf í fortíluveru, 11
Satan sótti eftir að afnema, 17
- Skírlífi, 223–29
- Skírn, 111–16
hverja ætti að skíra, 114
nýtt upphaf vegna, 115–16
sáttmálar hennar, 114–15
skírnaraðferð, 113–14
þörfin fyrir, 112–13
- Skrár, við verðum dæmd eftir, 267–68
- Sköpun
af Jesú Kristi, 23–24
framkvæmd á, 23–24
sýnir ást Guðs, 24–25
- Spádómur, gjöf, 125
- Spámenn, 39–42
forvígðir, 9–10
fulltrúar Guðs á jörðu, 39
- Guð hefur kallað í aldanna rás, 40
orð þeirra eru ritning, 47
- Staðfesting. *Sjá* Gjöf heilags anda.
- Standast allt til enda, blessanir sem fást fyrir, 275–76
- Starf, 151–56, 166
umsögn, David O. McKay, 156
umsögn, Heber J. Grant, 153
- Stela, 177
- Sterkir drykkir, 163, , 165
- Stika, 95
- Stórþing, 11
- Stríð á himni, 15–16
- Sunnudagur, hvíldardagurinn, 136
- Svindla, 177–78
- Synd
allir eru sekir um, 105
skilgreining á, 105
-
- T**
- Tákn tímanna. *Sjá* Síðari koma Jesú Krists
- Te, 165
- Tíund, 181–84
umsögn, Gordon B. Hinckley, 183–84
umsögn, Heber J. Grant, 184
umsögn, Stephen L Richards, 182
- Tóbak, 165
- Tólf postular, dæmd af þeim, 268
Sjá einnig Postuli
- Trúa vitnisburði annarra, gjöfin að, 125
- Trú á Jesú Krist, 99–103
andleg gjöf, 99, , 125
blessanir sem fylgja, 102–103
hvernig við getum aukið hana, 101–103

hversvegna við þörfnumst, 100
skilgreining á, 99, 101
um nauðsyn verka með,
Spencer W. Kimball, 102
umsögn og áhrif, úr *Lectures on
Faith*, 102–103

Trúboðsverk, 185–91
umsögn, Ezra Taft Benson, 188
Tungutalsgjöf, 121, 123
Túlka tungur, gjöfin að, 123

U

Upphafning, 271–76
eilíft hjónaband nauðsynlegt
fyrir, 218–19
gerast verðug hennar, 13
umsögn, Joseph Fielding Smith,
273

V

Valdsumboð
einkenni sannrar kirkju, 85
endurreist, 94
Verk, við verðum dæmd af þeim,
266–67
Verk, við verðum dæmd af þeim,
265–67
Viðurkenning á synd, hluti iðrunar,
107
Viska, gjöf hennar, 123–24
Vitneskjan um að Jesús Kristur er
sonur Guðs, gjöf, 124–25
Vitnisburður, umsögn, David O.
McKay, 125
Vín, 163, 165, 169
Vísdomsorðið, 163–67
umsögn, Heber J. Grant, 167

Y

Yfirbót, hluti iðrunar, 108
Yfirjarðnesk dýrð, 269
Ystu myrkur, 269–70

Þ

Þekking, gjöf, 124
Þjónusta, 157–62,, 183
umsögn, Spencer W. Kimball,
159
Þúsundarárakið, 261–64
umsögn, Brigham Young, 264
umsögn, John Taylor, 263
Þýðingargjöf, 123

Æ

Æðsta forsætisráðið, 94
Ættfræði, 231–236

Ö

Öldungur, embætti og skyldur,
75–76

KIRKJA
JESÚ KRISTS
HINNA
SÍÐARI DAGA HEILÖGU

